

รายงาน

ผลการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการ
เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
(Annual Inspection Report : Fiscal Year 2008)

รวบรวมโดย

คณะทำงานจัดทำรายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการ
เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวง

สำนักนายกรัฐมนตรี

กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงการคลัง

กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กระทรวงคมนาคม

กระทรวงวัฒนธรรม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงแรงงาน

กระทรวงพลังงาน

กระทรวงยุติธรรม

กระทรวงพาณิชย์

กระทรวงมหาดไทย

รายงาน

ผลการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการ
เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
(Annual Inspection Report : Fiscal Year 2008)

รายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (Annual Inspection Report : Fiscal Year 2008)

ISBN 978-611-7197-02-4

จำนวน 600 เล่ม

จัดพิมพ์โดย คณะทำงานจัดทำรายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์
ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

ออกแบบและพิมพ์ที่ บริษัท สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด โทร. 0-2903-8257-9

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)	(ก) – (ฅ)
บทที่ ๑ การใช้กลไกการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการในการสนับสนุนการบริหารจัดการงาน/โครงการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ และสนองตอบนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑ - ๑๒
๑.๑ บทนำ	๑
๑.๒ กลไกการตรวจราชการ	๒
๑.๓ วัตถุประสงค์	๗
๑.๔ กลุ่มโครงการและภารกิจ และผู้ตรวจราชการที่เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม	๘
บทที่ ๒ การจัดการความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์โดยผู้ตรวจราชการที่ส่งผลให้กลุ่มโครงการ/ภารกิจในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประสบผลสำเร็จตามนโยบายของรัฐบาล	๑๓ - ๒๑๑
๒.๑ ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓
๒.๑.๑ นโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๕
๒.๑.๒ การจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เพื่อให้โครงการด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตรวจติดตามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีตอบสนองนโยบายของรัฐบาล	๑๖
๒.๑.๓ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง	๓๑
๒.๑.๔ บทสรุป	๓๕
๒.๒ กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน	๓๗
๒.๒.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๔๕

๒.๒.๒	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการ ขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต	๔๖
๒.๒.๓	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐาน แก่ประชาชนภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดีของรัฐบาล	๕๐
๒.๒.๔	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง	๕๗
๒.๒.๕	บทสรุป	๖๑
๒.๓	กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๖๕
๒.๓.๑	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล	๖๙
๒.๓.๒	ความคิดเห็นของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อม	๗๓
๒.๓.๓	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางของ ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗๖
๒.๓.๔	บทสรุป	๘๑
๒.๔	กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน	๘๒
๒.๔.๑	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ทางการแข่งขันภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล ● โครงการสถานประกอบกิจการมีระบบบริหารจัดการ ตามมาตรฐานแรงงาน	๙๗
๒.๔.๒	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ทางการแข่งขันภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๙๘
๒.๔.๓	ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มโครงการเพื่อ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้นโยบาย ความมั่นคงของรัฐบาล	๑๑๗
๒.๔.๔	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง ๑) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ๒) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม	๑๑๘ ๑๑๘ ๑๑๙
๒.๔.๕	บทสรุป	๑๑๙

๒.๕	กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง	๑๒๐
๒.๕.๑	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญา แนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๑๓๓
๑)	โครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑๓๔
	พ.ศ. ๒๕๕๑	
๒)	โครงการศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑	๑๓๕
๓)	โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึด ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑๓๖
๔)	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	๑๓๗
๕)	โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด	๑๓๘
๖)	โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชน	๑๓๙
๗)	โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชน สนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง	๑๔๐
๒.๕.๒	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อน ปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล	๑๔๑
●	โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง บนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๔๒
๒.๕.๓	ความคิดเห็นของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ต่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑๔๓
●	ข้อเสนอแนะในส่วนของการทวงมหาดไทย	๑๔๓
●	ข้อเสนอแนะในส่วนของการทวงพลังงาน	๑๕๗
๒.๕.๔	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง	๑๕๘
๑)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย	๑๕๘
๒)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๕๙
๓)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	๑๖๐
๔)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๖๐
๕)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน	๑๖๑
๒.๕.๕	บทสรุป	๑๖๒

๒.๖	กลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส	๑๖๓
๒.๖.๑	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการดูแล คุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสภายใต้นโยบายสังคม และคุณภาพชีวิตของรัฐบาล	๑๖๗
๑)	โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบ ภัยธรรมชาติ	๑๖๘
๒)	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์	๑๖๙
๓)	โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้ และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก)	๑๗๐
๔)	โครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ	๑๗๒
๕)	โครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับ ผู้มีรายได้น้อย	๑๗๓
๒.๖.๒	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง	๑๗๔
●	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	๑๗๔
๒.๖.๓	บทสรุป	๑๗๕
๒.๗	กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด	๑๗๖
๒.๗.๑	ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการ ในปีแรก (นโยบายฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ)	๑๘๑
๑)	โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ การปราบปรามยาเสพติด	๑๘๒
๒)	งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับ บำบัดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕	๑๘๓
๓)	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	๑๘๔
๔)	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๘๕

หน้า

๒.๗.๒	ความคิดเห็นที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน	๑๘๖
๒.๗.๓	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง	๑๘๙
๑)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม	๑๘๙
๒)	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย	๑๙๑
๒.๗.๔	บทสรุป	๑๙๑
๒.๘	กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรค	๑๙๓
๒.๘.๑	คำดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล	๒๐๑
๑)	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์	๒๐๒
๒)	โครงการป้องกันและแก้ไขการระบาดของไข้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก	๒๐๓
๓)	โครงการป้องกันควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคติดต่อเรื้อรัง	๒๐๔
๔)	โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	๒๐๕
๕)	โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๐๖
๖)	โครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ประกันสังคม	๒๐๗
๒.๘.๒	ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง	๒๐๘
●	ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข	๒๐๘
๒.๘.๓	บทสรุป	๒๑๑
บทที่ ๓	ผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาลจากการตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของผู้ตรวจราชการ	๒๑๒ - ๒๑๕
ภาคผนวกที่ ๑	มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เรื่อง แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๑๗ - ๒๒๔
ภาคผนวกที่ ๒	ชุดข้อมูลคำดัชนีความเสี่ยงรอบที่ ๑ และรอบที่ ๓	๒๒๕ - ๒๗๑
●	ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๒๗

●	กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน	๒๓๙
●	กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๒๔๕
●	กลุ่มโครงการเพื่อการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน	๒๔๙
●	กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจ แบบพอเพียง	๒๕๗
●	กลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส	๒๖๑
●	กลุ่มโครงการด้านการป้องกัน ปราบปรามและบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด	๒๖๕
●	กลุ่มโครงการด้านการป้องกันและควบคุมโรค	๒๖๙
ภาคผนวกที่ ๓	คำดัชนีความเสี่ยงจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๓ ของโครงการภายใต้นโยบายรัฐบาลแต่ละด้าน	๒๗๓ - ๒๗๕
ภาคผนวกที่ ๔	รายชื่อผู้ตรวจราชการที่ร่วมตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อ มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๗๗ - ๒๘๒
ภาคผนวกที่ ๕	รายชื่อคณะทำงานจัดทำรายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (Annual Inspection Report) ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวง	๒๘๓ - ๒๘๕

สารบัญแนบภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ ๑	๑๘
แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วม (N ๑) ของโครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ตั้งสมมติฐานก่อนออกตรวจกับที่ได้ตรวจสอบแล้วถึงค่าดัชนีความเสี่ยงที่มีอยู่จริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ (Project Review) ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	
แผนภูมิที่ ๒	๒๑
แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลกับความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (N ๒) ของโครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ได้พบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ (Project Review) ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	
แผนภูมิที่ ๓	๒๕
แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วมและด้านความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาพรวมของทั้งประเทศและแยกเป็นรายภาค	
แผนภูมิที่ ๔	๒๙
แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ตรวจพบความมีอยู่จริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) ของโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณะสุขกับโครงการหรือภารกิจถ่ายโอนอื่น	

แผนภูมิที่ ๕	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล (Monitoring and Evaluation) ในการตรวจรอบที่ ๓ ของโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการหรือภารกิจถ่ายโอนอื่น ในภาพรวมประเทศและจำแนกเป็นรายภาค	๓๐
แผนภูมิที่ ๖	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจ กับที่ตรวจพบจริงในรอบที่ ๑ และผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๔๕
แผนภูมิที่ ๗	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจ กับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล	๔๖
แผนภูมิที่ ๘	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล จำแนกเป็นรายภาค	๔๘
แผนภูมิที่ ๙	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจ กับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดีของรัฐบาล	๕๐

แผนภูมิที่ ๑๐	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดี จำแนกเป็นรายภาค	๕๐
แผนภูมิที่ ๑๑	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล (Monitoring and Evaluation) ในการตรวจรอบที่ ๓ ของ ๔ คู่มือการในกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน	๕๔
แผนภูมิที่ ๑๒	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล (Monitoring and Evaluation) ในการตรวจรอบที่ ๓ ของคู่มือการในกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน จำแนกเป็นรายภาค	๕๙
แผนภูมิที่ ๑๓	แสดงเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจ กับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล จำแนกตามประเภทความเสี่ยง	๖๙
แผนภูมิที่ ๑๔	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลที่ได้ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล จำแนกเป็นรายภาค	๗๐

แผนภูมิที่ ๑๕	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจ กับที่ได้ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของคู่มือการในกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๗๘
แผนภูมิที่ ๑๖	แสดงเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของคู่มือการในกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายภาค	๘๐
แผนภูมิที่ ๑๗	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการสถานประกอบกิจการที่มีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (ข้อ ๒.๒.๓)	๙๗
แผนภูมิที่ ๑๘	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยง ในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๑๐๐
แผนภูมิที่ ๑๙	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๑๐๐
แผนภูมิที่ ๒๐	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการตลาด การค้าการลงทุน (ข้อ ๓.๒.๔.๑)	๑๐๑

แผนภูมิที่ ๒๑	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตาม เพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนามาตรฐาน และประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ จังหวัด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (ข้อ ๓.๒.๓.๑ และ ๓.๒.๓.๒)	๑๐๒
แผนภูมิที่ ๒๒	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตาม เพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (ข้อ ๓.๒.๓.๑ และ ๓.๒.๓.๒)	๑๐๓
แผนภูมิที่ ๒๓	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตาม เพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนามาตรฐาน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (ข้อ ๓.๒.๓.๑ และ ๓.๒.๓.๒)	๑๐๔
แผนภูมิที่ ๒๔	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตาม เพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการยกระดับนวัตกรรม เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๒.๕)	๑๐๕
แผนภูมิที่ ๒๕	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในพื้นที่รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ ภายใต้แผนนโยบายด้านเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๒)	๑๐๖

แผนภูมิที่ ๒๖	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๒.๑)	๑๐๗
แผนภูมิที่ ๒๗	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม Cluster เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๒.๔)	๑๐๘
แผนภูมิที่ ๒๘	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.) เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๒.๕)	๑๐๙
แผนภูมิที่ ๒๙	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการสร้างเกษตรกรเคลื่อนลูกใหม่ และพัฒนายุวเกษตรกร เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๕)	๑๑๐
แผนภูมิที่ ๓๐	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๒ และ ๓.๒.๑.๕)	๑๑๑

แผนภูมิที่ ๓๑	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑)	๑๑๒
แผนภูมิที่ ๓๒	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร (ระยะที่ ๒) เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายปรับโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ (ข้อ ๓.๓.๒)	๑๑๓
แผนภูมิที่ ๓๓	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ (ข้อ ๓.๓.๒)	๑๑๕
แผนภูมิที่ ๓๔	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของงานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ (ข้อ ๓.๓.๔)	๑๑๖
แผนภูมิที่ ๓๕	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว เพื่อตอบสนองนโยบายความมั่นคงของรัฐ (ข้อ ๗.๓)	๑๑๗

แผนภูมิที่ ๓๖	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล รอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๑๓๓
แผนภูมิที่ ๓๗	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)	๑๓๔
แผนภูมิที่ ๓๘	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑ เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)	๑๓๕
แผนภูมิที่ ๓๙	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)	๑๓๖
แผนภูมิที่ ๔๐	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)	๑๓๗

แผนภูมิที่ ๔๑	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจนโยบายพลังงาน (ข้อ ๓.๔.๔)	๑๓๘
แผนภูมิที่ ๔๒	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชน เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายพลังงาน (ข้อ ๓.๓.๓)	๑๓๙
แผนภูมิที่ ๔๓	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายพลังงาน (ข้อ ๓.๔.๓)	๑๔๐
แผนภูมิที่ ๔๔	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ที่ตอบสนองนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล (ข้อ ๔.๑ ๔.๒ และ ๔.๓)	๑๔๒
แผนภูมิที่ ๔๕	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล	๑๖๗

- แผนภูมิที่ ๔๖** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายแรงงาน (ข้อ ๒.๒.๒) ๑๖๘
- แผนภูมิที่ ๔๗** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๓) ๑๖๙
- แผนภูมิที่ ๔๘** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๓) ๑๗๑
- แผนภูมิที่ ๔๙** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๕) ๑๗๒

- แผนภูมิที่ ๕๐** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อยที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๕) ๑๗๓
- แผนภูมิที่ ๕๑** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓) ๑๘๑
- แผนภูมิที่ ๕๒** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด ภายใต้ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓) ๑๘๒
- แผนภูมิที่ ๕๓** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด ตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ภายใต้ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓) ๑๘๓
- แผนภูมิที่ ๕๔** แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ภายใต้ นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓) ๑๘๔

แผนภูมิที่ ๕๕	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓)	๑๘๕
แผนภูมิที่ ๕๖	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเพื่อป้องกันและควบคุมโรค ที่ตอบสนองนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล	๒๐๑
แผนภูมิที่ ๕๗	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๓)	๒๐๒
แผนภูมิที่ ๕๘	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขการระบาดของไข้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๓)	๒๐๓
แผนภูมิที่ ๕๙	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๒)	๒๐๔

แผนภูมิที่ ๖๐	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่ตอบสนองนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๑)	๒๐๕
แผนภูมิที่ ๖๑	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๓)	๒๐๖
แผนภูมิที่ ๖๒	แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ประกันสังคม ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายแรงงาน (ข้อ ๒.๒.๓)	๒๐๗

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ ๑ ตัวแบบแสดงกระบวนการวิเคราะห์ประเด็นความเสี่ยง - ปัจจัยเสี่ยง และข้อเสนอแนะในการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงของเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดย ดร.อริญ โสคติพันธุ์	๕
แผนภาพที่ ๒ แสดงตัวอย่างแนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธ์การตรวจราชการแบบบูรณาการโครงการควมแน่นเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง โดยกำหนดแผนงาน/โครงการที่ใช้เป็นจุดยึดโยงการทำงานร่วมกันของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมกันในแผนงาน/โครงการที่อยู่ในกลยุทธ์เดียวกัน	๖
แผนภาพที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบวงเงินงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๑๔ รายการที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ กับเงินอุดหนุนทั่วไปประเภทอื่น ๆ	๑๔
แผนภาพที่ ๔ แสดงการใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) เพื่อสร้างความคุ้มค่า (Value for Money) ให้กับภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๗
แผนภาพที่ ๕ การใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) เพื่อสร้างความคุ้มค่าให้กับกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	๕๑
แผนภาพที่ ๖ การใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) เพื่อสร้างความคุ้มค่าให้กับกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	๗๗
แผนภาพที่ ๗ ผังแสดงความเชื่อมโยงของโครงการในกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันกับนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล	๙๙

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑	แสดงความหมายของความเสียงตามหลักธรรมาภิบาล จากความเสียงเชิงยุทธศาสตร์ ๓ ประเภท
ตารางที่ ๒	แสดงค่าดัชนีความเสียงเชิงยุทธศาสตร์เกิดจากการ ประเมินโอกาสและผลกระทบ
ตารางที่ ๓	แสดงแนวทางการประเมินผลสำเร็จระดับนโยบายตาม ระดับความเสียงเชิงยุทธศาสตร์

ว่า

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

ว่าด้วยผลการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

และการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลสำเร็จระดับนโยบาย และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

บทนำ

วัตถุประสงค์ของบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ฉบับนี้ คือการนำเสนอผลการลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk) และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่จำเป็นสำหรับราชการส่วนกลาง ในการลดความเสี่ยงดังกล่าว บนสมมติฐานที่ว่า หากสามารถลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ได้ ย่อมมีค่าเท่ากับการเพิ่มโอกาสของการที่นโยบาย แต่ละด้านของรัฐบาล สามารถบรรลุเป้าประสงค์ตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงไว้กับ รัฐสภาได้ ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑

ดัชนีความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผลสำเร็จระดับนโยบาย ตามระดับความเสี่ยง [*]
๑.๐๐ - ๙.๐๐	ระดับยอมรับได้	พึงพอใจมาก
๙.๐๑ - ๑๔.๐๐	ระดับเฝ้าระวัง	พึงพอใจ
๑๔.๐๑ - ๑๙.๐๐	ระดับเร่งรัดจัดการ	ต้องปรับปรุง
๑๙.๐๑ - ๒๕.๐๐	ระดับจัดการโดยเร็วที่สุด	ยากบรรลุผล

ตารางที่ ๑ : แสดงแนวทางการประเมินผลสำเร็จระดับนโยบายตามระดับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์

เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า แก่นสารของแผนยุทธศาสตร์การตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีที่มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกกระทรวง ในการคัดกรองโครงการสำคัญที่มีผลต่อการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลแต่ละด้าน ส่งผลให้การประเมินความเสี่ยง เชิงยุทธศาสตร์ของโครงการสำคัญในแต่ละนโยบาย มีที่มาจากการประเมินความเสี่ยงฯ จากทุกกระทรวงร่วมกับ สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักตรวจราชการ) ด้วย ข้อค้นพบสำคัญ คือ ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ด้านแนวทาง การดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (K-Key Risk Area) มีระดับความเสี่ยงสูงที่สุดใน “ระดับเฝ้าระวัง” ในทุกนโยบาย ด้วยเหตุดังนั้น สมมติฐานเบื้องต้นก่อนการตรวจราชการในระดับพื้นที่ จึงเล็งเป้าเฉพาะหน้ไปที่การแบ่งบทบาท หน้าที่ของกระทรวงที่มีภารกิจใกล้เคียงกันตามนโยบายแต่ละด้าน เพื่อร่วมกันสอดส่อง ติดตามให้ข้อเสนอแนะแก่ หน่วยรับผิดชอบ ซึ่งเป็นเจ้าภาพโครงการ (Project Owner) ได้รับการนำไปปฏิบัติจริง โดยให้น้ำหนักความสำคัญกับ การลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ประเภทดังกล่าว (K)

อย่างไรก็ตาม ระหว่างดำเนินงานตรวจราชการทั้ง ๓ รอบ กลับค้นพบว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ประเภทอื่น อันได้แก่ ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ (P-Political and Reputation Risk) และความเสี่ยงด้านการตอบสนอง ความต้องการที่แท้จริงของประชาชน (N-Negotiation Risk) ล้วนมีผลต่อความสำเร็จหรือเป้าประสงค์ของ นโยบายรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ในที่สุด กล่าวได้ว่าทั้ง ๔ ภารกิจและกลุ่มโครงการตามนโยบายหลักของรัฐบาล

^{*} เหตุผลสำคัญที่การประเมินผลสำเร็จระดับนโยบายของระบบตรวจราชการ อิงกับระดับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ โดยไม่แสดงในรูป ของตัวเลขเชิงปริมาณหรือที่เรียกว่า “ค่าเป้าหมายที่บรรลุจริง” เมื่อเทียบกับ “ค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้” ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องจากเป็นภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและ TRIS

(ข)

ซึ่งเป็นประเด็นการตรวจราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ บรรลุผลสำเร็จในระดับ “พึงพอใจมาก” แทบทั้งสิ้น ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. การกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ครอบคลุมโครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม), โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน, โครงการพัฒนา ศูนย์เด็กเล็ก, โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ และโครงการสนับสนุน การบริการสาธารณสุข) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพ

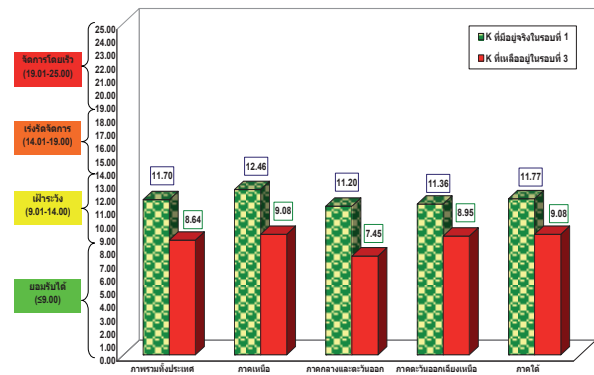
๑.๑ การประเมินผลสำเร็จระดับนโยบาย

การถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพ

ชีวิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ตาม มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบ ในหลักการกรอบแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุน ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมติคณะกรรมการ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเงินอุดหนุนทั่วไปชนิดมีวัตถุประสงค์ จำนวน ๑๔ รายการ เพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระที่จะ

นำเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับการจัดสรรไปใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ตามที่เห็นสมควรจึงไม่กำหนดวัตถุประสงค์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ วงเงินจัดสรรในส่วนนี้มีจำนวน ๔๓,๓๔๖.๒๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๒ ของเงินอุดหนุนทั้งหมดที่รัฐบาลจัดสรรให้ อปท. มีเป้าประสงค์เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายของ โครงการ สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตรงตามสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่ บนสมมติฐานที่ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเป็นองค์กรภาครัฐที่เข้าถึงและเข้าใจสภาพปัญหา รวมทั้งความต้องการของ ประชาชนในพื้นที่ของตนได้ดีกว่าราชการส่วนอื่น อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการขับเคลื่อนการถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตอีกทางหนึ่งด้วย ผลการตรวจราชการฯ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า นโยบายฯ ข้างต้น บรรลุเป้าประสงค์ในระดับ “พึงพอใจ” อันเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี สามารถช่วยลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์โดยเฉพาะ ความเสี่ยงด้านการตอบสนองความต้องการที่แท้จริง ของประชาชน (N-Negotiation Risk) จากระดับ “เร่งรัดจัดการ”ให้อยู่ในระดับ “เผื่อระวัง” ได้ในที่สุด

กล่าวคือ สามารถทำให้การจัดสรร ทรัพยากรของภารกิจนี้ กระจายไปยังประชาชนกลุ่ม เป้าหมายได้อย่างทั่วถึงมากขึ้นจากเดิมที่พบว่า มีสัดส่วนร้อยละของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้สูงอายุ ที่ได้รับการจัดสรรเทียบกับจำนวนประชากร

ระดับความพร้อมของฐานข้อมูลในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของอปท.

แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเทียบเคียงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน หรือเทียบเคียงระหว่างจังหวัดที่มีจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียงกัน ซึ่งส่วนนี้อาจสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของการกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากส่วนกลางไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านเงินอุดหนุนทั่วไปที่จัดสรรไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง เป็นต้น

๑.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เมื่อวิเคราะห์เหตุหรือปัจจัยแห่งความสำเร็จของการถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากฝั่งกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ ใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งระบบ พบว่า มี ๒ ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อการกำหนดความเป็นไปได้ของฉากทัศน์ (Scenario) หรือความเป็นไปได้ของสถานการณ์การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ^๒ ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีมากเพียงใด? และระบบฐานข้อมูลที่ช่วยในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความพร้อมเพียงใด?

พบว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของนโยบายด้านการถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมาอยู่ในฉากทัศน์ที่ ๒ และยังไม่ปรากฏข้อมูลที่ทำให้น่าเชื่อถือได้เพียงพอว่าการนำนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ จะเคลื่อนย้ายไปสู่ฉากทัศน์ที่ ๔ ซึ่งถือเป็นฉากทัศน์ว่าด้วยการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ดีที่สุด

จากผลการสำรวจระบบฐานข้อมูลประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศโดยศูนย์นวัตกรรมท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๒๕๕๐) พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะในระดับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลถึงร้อยละ ๖๐ ยังขาดความพร้อมในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลประชากร ร้อยละ ๘๐ ยังขาดความพร้อมในการทำให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน

ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญ จึงมีอยู่ด้วยกัน ๒ ประการ

๑.๒.๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูลประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฐานข้อมูลประชากรของโครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด ทำหน้าที่ติดตามการพัฒนาระบบฐานข้อมูลดังกล่าว ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

๑.๒.๒ เนื่องจากในทางปฏิบัติจริง การดำเนินการตามข้อเสนอ ๑.๒.๑ ไม่สามารถดำเนินการได้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ดังนั้น เพื่อป้องกันความเสียหายจากการกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรม เห็นควรทบทวนนโยบายให้ท้องถิ่นมีอิสระที่จะนำเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับการจัดสรรไปใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ตามที่เห็นสมควรโดยไม่กำหนดวัตถุประสงค์ โดยอาจคำนึงถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำร่องที่มีความพร้อมจากนั้นจึงขยายผลทั่วประเทศ

^๒ ตามแนวคิดของ Kees Van der Heijden และคณะ จาก 'The Sixth Sense-Accelerating Organizational Learning with Scenario', ๐๐๖

(ง)

๒. กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน (ครอบคลุมโครงการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Government) ปี ๒๕๕๑, โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน, โครงการยุติธรรมจังหวัด, โครงการขอคืนที่ราชพัสดุ, โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์, โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม, โครงการคุณธรรมนำความรู้ และโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรม และผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

๒.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

เป้าประสงค์สำคัญของการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ได้แก่ การทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการจำเป็นที่รัฐพึงจัดหาให้โดยสะดวกและอย่างมีธรรมาภิบาล

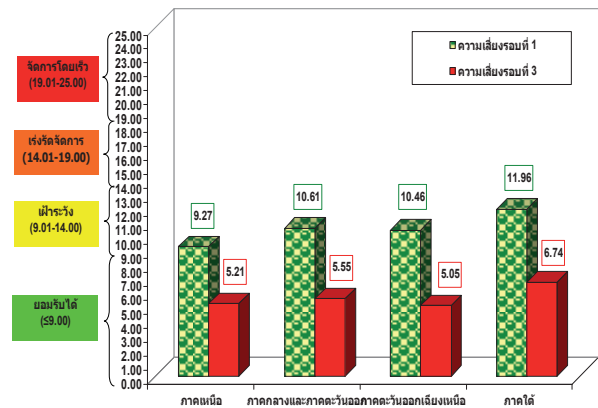
ผลการตรวจราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า ผลสำเร็จของการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล อยู่ในระดับ “พึงพอใจมาก” จากแต่เดิมสมมติฐานเกี่ยวกับดัชนีความเสี่ยงของทุกโครงการฯ

ที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับที่ “ยอมรับได้” ทว่า ผลการณีกำลังของผู้ตรวจราชการจากทุกกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถค้นพบประเด็นความเสี่ยงมากกว่าที่สันนิษฐานไว้โดยหน่วยงานเจ้าของโครงการเอง อยู่ใน “ระดับเร่งรัดจัดการ” จึงส่งผลให้มีการเร่งรัดการผลักดันข้อเสนอแนะจากผู้ตรวจราชการที่เกี่ยวข้อง ให้หน่วยรับผิดชอบนำสู่การปฏิบัติ จนกระทั่งสามารถลดความเสี่ยงยุทธศาสตร์ลงอยู่ที่ระดับ “ยอมรับได้” ในที่สุด

สถานการณ์ความเสี่ยงที่สำคัญของกลุ่มโครงการฯ นี้ ซึ่งค้นพบดัชนีความเสี่ยงสูงกว่าตามที่สันนิษฐานไว้แต่เดิม สืบเนื่องมาจากข้อเท็จจริงที่ว่า โครงการทุกโครงการ แม้ได้รับความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นช่วยผลักดันให้วัตถุประสงค์ของโครงการบรรลุเป้าหมายทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ดังเช่น โครงการของกระทรวง ICT ทั้งในส่วนของการ e – Government และโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ล้วนแต่เป็นโครงการที่มีส่วนเป็นกุญแจขับเคลื่อนสำคัญ (Key Driver) ที่จะนำบริการขั้นพื้นฐานในเรื่องต่างๆ ไปสู่ประชาชน ยิ่งยากที่จะขยายตัว เพื่อให้ครอบคลุมผู้ใช้บริการ เนื่องจากกระทรวง ICT ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงาน ICT โดยตรงในระดับพื้นที่ มีเพียงสำนักงานสถิติจังหวัด หน่วยงานเดียวและมีผู้ตรวจราชการกระทรวงเพียง ๒ ท่าน ทั้งๆ ที่เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศเกาหลีใต้ พบว่า ประชากรร้อยละ ๘๖.๗ มีคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลหรือประจำบ้าน ที่ทำให้สามารถเชื่อมต่อและเข้าถึงบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานของรัฐได้^๓

๒.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิเคราะห์ผังกระบวนการสร้างคุณค่าของกลุ่มโครงการฯ ภายใต้ต้นนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล พบว่า ๒ ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อ

^๓ ข้อมูลจาก Innovation & Decentralization of Korean Government ๒๐๐๓-๒๐๐๗ หน้า ๕๐-๕๗ ในเอกสารดังกล่าว ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า รัฐบาลเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับระบบ ICT เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาระบบ e-service และ e-participation อย่างไม่หยุดยั้ง

(จ)

ฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ระดับความร่วมมือระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีมากเพียงใด? และระดับแรงจูงใจของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีมากเพียงใด? ผลการตรวจราชการฯ พบว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ผลักดันให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอยู่ในฉากทัศน์ที่ ๓ เนื่องจากโครงการทุกโครงการภายใต้นโยบายนี้ล้วนมีความจำเป็นต่อประชาชนทั้งสิ้น

ดังนั้น หากปล่อยให้สถานการณ์เช่นนี้ดำเนินต่อไปในอนาคต อาจส่งผลให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เปลี่ยนผ่านไปสู่ฉากทัศน์ที่ ๒ ได้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จึงได้แก่

๒.๒.๑ รัฐ ควรใช้ระบบ ICT เป็นหัวขบวนในการเชื่อมโยงความสามารถในการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของประชาชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดพัฒนาการไปสู่ e-government อีกทางหนึ่งด้วย นั้นย่อมหมายความว่า จำเป็นต้องมีการทบทวนโครงสร้างและอัตรากำลังในระดับพื้นที่ให้มีขนาดที่เหมาะสม (Rightsizing) ต่อการดำเนินนโยบายดังกล่าว

๒.๒.๒ เพื่อเพิ่มระดับความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ควรมีการมอบหมายเจ้าภาพบูรณาการความร่วมมือ ซึ่งหากพิจารณาตาม พ.ร.บ.ระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินฉบับปัจจุบันแล้ว เห็นว่า ควรได้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

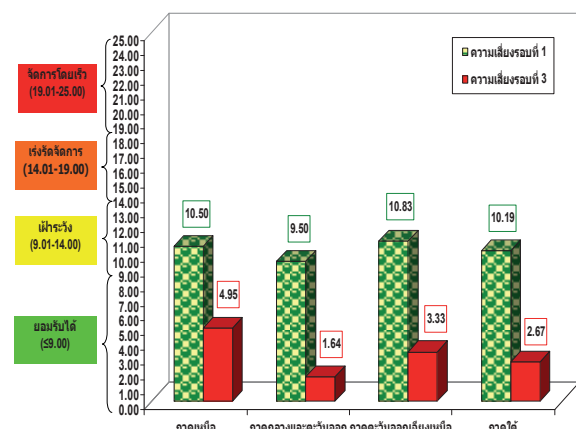
๓. กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม (ครอบคลุมโครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ, โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ อปท. เพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

๓.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล มีเป้าประสงค์สำคัญเพื่อฟื้นฟูและรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) ซึ่งถือว่าเป็นความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของ

ประเทศ (Comparative Advantage) ผลการตรวจราชการฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า ประสพผลสำเร็จในระดับ “พึงพอใจมาก” เนื่องจากผู้ตรวจราชการจากทุกกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันผลักดันข้อเสนอแนะจนกระทั่งสามารถลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ให้อยู่ในระดับ “ยอมรับได้”

ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ทำหายผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มโครงการภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล

อยู่ที่ความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (K- Key Risk Area) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือระหว่างราชการส่วนกลาง ภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังเช่นโครงการที่ทำให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยมีสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคเป็นแกน ยังไม่มีภาพของการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเท่าที่ควรในช่วงเริ่มต้น แต่ก็สามารถคลี่คลายลงได้ในที่สุด

๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ในกรณีประเทศไทย ปัญหาที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือที่เรียกรวมกันว่า “ความหลากหลายทางชีวภาพ” นั้นกล่าวได้ว่าอยู่ในระดับรุนแรงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการบริหารจัดการลุ่มน้ำ เพื่อปัจจัยการผลิตและการยังชีพ มีการคาดคะเนว่า คาดว่าภายในปี ๒๐๕๐ ประชากรโลก ร้อยละ ๕๐ จะประสบภาวะขาดแคลนน้ำ^๔ นอกจากนี้ ป่า ซึ่งเปรียบเสมือนทุนชีวิตของชุมชนท้องถิ่นและเสาหลักของระบบนิเวศวิทยา

พบว่า ยังอยู่ในภาวะเสื่อมทรุด อันเนื่องมาจากการทำการเกษตรเชิงเดี่ยว, การค้าพืช-สัตว์ป่าที่ได้รับการควบคุม และการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมอันเนื่องมาจากสภาวะเรือนกระจกโลก มีพิกัดต่อภัยถึงปัญหาโจรสลัดทางชีวภาพ (Bio-piracy) ที่เข้ามาฉวยโอกาสจลาจลสิทธิบัตรถือตนเป็นผู้ครอบครองเสียเอง เช่น เปล้าน้อย, กวาวเครือ, ข้าวหอมมะลิ, สะเดา, ขมิ้นชัน ฯลฯ^๕

จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มโครงการภายใต้ต้นนโยบายนี้ซึ่งใช้เป็นประเด็นการตรวจราชการ ครอบคลุมการแก้ไขและป้องกันปัญหาความเสื่อมทรุดของความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างมีนัยสำคัญเพียงใด?

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ ระดับความสามารถของชุมชนในการควบคุมการใช้ทรัพยากรตามกฎหมายที่มีประสิทธิผลเพียงใด? และระดับการสนับสนุนของภาครัฐในการสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมีมากเพียงใด?

ผลการตรวจราชการฯ พบว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มโครงการฯ ภายใต้ต้นนโยบายที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลักดันให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอยู่ในฉากทัศน์ที่ ๒ ในขณะเดียวกันพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคใต้ อยู่ในฉากทัศน์ที่ ๓

สถานการณ์เช่นนี้ หากปล่อยให้ดำเนินต่อไป อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติระหว่างรัฐกับชุมชนได้^๖ ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จึงจำเป็นต้องให้น้ำหนักความสำคัญเฉพาะหน้าไปที่

ระดับการสนับสนุนของภาครัฐในการสนับสนุนฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีประสิทธิผลเพียงใด?

มาก	ฉากทัศน์ที่๑ มาตรการและการบังคับใช้กฎหมาย อาจไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่	ฉากทัศน์ที่๔ ความยั่งยืนของความหลากหลายทางชีวภาพ
	ฉากทัศน์ที่๒ ความเสื่อมทรุดของความหลากหลายทางชีวภาพเป็นไปอย่างต่อเนื่อง	ฉากทัศน์ที่๓ การเรียกร้องสิทธิชุมชนในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่า เป็นต้น
น้อย	น้อย	มาก

ระดับความสามารถของชุมชนในการควบคุมการใช้ทรัพยากรตามกฎหมายที่มีประสิทธิผลเพียงใด?

^๔ Paul A. Laudicina, World Out of Balance: Navigating Global Risks to Seize Competitive Advantage, ๒๐๐๕ หน้า ๒๓๑-๒๔๐

^๕ บัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์, โครงการพัฒนาความรู้และยุทธศาสตร์ด้านความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (สกว.), ๒๕๕๑ หน้า ๒๑

^๖ Ostrom, ๑๙๙๘; Gibson et al., ๒๐๐๐

^๗ การคาดการณ์ข้างต้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยหัวข้อ “การเมืองภาคประชาชนในระบบประชาธิปไตยไทย” โดย ดร.เสกสรรค์ ประเสริฐกุล (๒๕๔๘) ว่า ความขัดแย้งซึ่งแสดงออกในรูปของการเรียกร้องให้รัฐ ถ้าย้อนอำนาจในการจัดการทรัพยากรมาให้ชุมชน เป็นส่วนหนึ่งของ

๘ แม่แบบการเคลื่อนไหวของการเมืองภาคประชาชน เช่น การเรียกร้องสิทธิชุมชน เป็นต้น

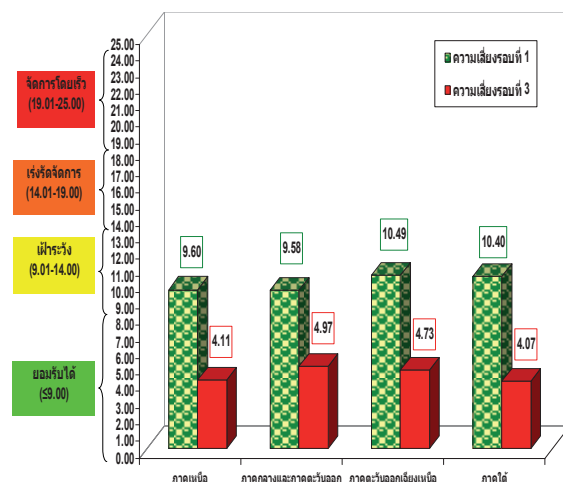
๓.๒.๑ คณะรัฐมนตรีควรทบทวนความจำเป็นในการออกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิของชุมชนในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นควบคู่ไปกับการให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผลักดันให้ประชาชนในท้องถิ่น เสนอข้อบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายที่เกื้อหนุนให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของการสนับสนุนของภาครัฐในการสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระดับขีดความสามารถของชุมชนในการควบคุมการใช้ทรัพยากรตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๒ รัฐควรกำหนดมาตรการสร้างแรงจูงใจด้านภาษีสิ่งแวดล้อมและป้องกันปรามการสร้างมลพิษแก่องค์กรเอกชน ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ ๒ มาตรการดังกล่าว ผลักดันให้องค์กรเอกชน จำเป็นต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR- Corporate Social Responsibility)^๔

๔. กลุ่มโครงการด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน (ครอบคลุมโครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด, โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด, โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay), โครงการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, โครงการยกระดับนวัตกรรม, โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล และถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้, โครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม, โครงการสถานประกอบการกิจการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน, โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว, โครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster), โครงการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานระบบการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.), โครงการสร้างเกษตรกรคลื่นลูกใหม่ และพัฒนายูวเกษตรกร, โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน, โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้หัวหน้า, กิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร (ระยะที่ ๒), งานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาสและกิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ ตลอดจนผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคมเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน และผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

๔.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

กลุ่มโครงการด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล มีเป้าประสงค์สำคัญเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศในระบบทุนนิยมเสรีโลก ผลการตรวจราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

^๔ ซึ่งในที่สุดแล้ว จะเกิดผลดีต่อการสร้างแบรนด์ขององค์กรเอกชน ให้แข็งแกร่งด้วยดังที่มีการนำเสนอประโยชน์ของการท่องเที่ยว มีการขับเคลื่อนกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยวิญญา ศรีเสวกและกองบรรณาธิการประชาชาติธุรกิจ, “ถอดรหัสสร้างแบรนด์ให้ยั่งยืนด้วย CSR”, ๒๕๕๑

(ซ)

พบว่า ประสบผลสำเร็จในระดับ **“พึงพอใจมาก”** เนื่องจากผู้ตรวจราชการจากทุกกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันผลักดันข้อเสนอแนะจนกระทั่งสามารถลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ให้อยู่ในระดับ “ยอมรับได้”

ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มโครงการภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ อยู่ที่ความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (K-Key Risk Area) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกันระหว่างส่วนราชการที่รับผิดชอบด้านอุปสงค์ (Supply) และอุปทาน (Demand)

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเชื่อมโยงที่ไม่ก่อให้เกิดภาวะอุปสงค์ล้นตลาด (Over Supply) ของสินค้าและบริการที่มีมูลค่าการผลิตเพื่อการส่งออกสูง รวมทั้งการท่องเที่ยวที่ดึงดูดเม็ดเงินจากต่างประเทศโดยตรง ยังอยู่ในกระบวนการปรับตัวเพื่อรองรับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแบบใหม่ที่ชาวต่างประเทศ นิยมการเดินทางท่องเที่ยวแบบปัจเจกบุคคล กล่าวคือ ลดการพึ่งพิงธุรกิจทัวร์ เน้นการค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจและบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกนับตั้งแต่การเดินทางจนถึงการหาที่พัก ที่เที่ยวด้วยตนเองเป็นหลัก^๙

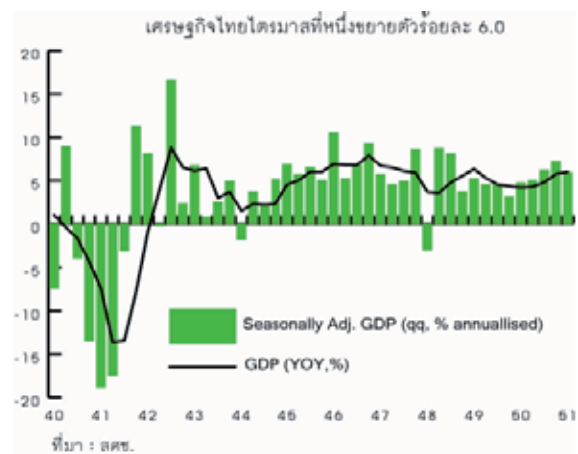
๔.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

แม้ว่ากลุ่มโครงการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ประสบผลสำเร็จในระดับ **“พึงพอใจ”** แต่ผลการศึกษาระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทยโดยเปรียบเทียบกับประเทศอื่นของ Sasin Institute for Global Affair กลับพบว่าขีดความสามารถทางการแข่งขันในภาพรวมของประเทศ (Overall Competitiveness) ของประเทศไทยปรับลดลงจากอันดับที่ ๒๙ ในปี ๒๐๐๖ และเป็นที่คาดการณ์ว่า จะลดลงอยู่ที่อันดับ ๓๙

ในปี ๒๐๐๗^{๑๐} อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความไม่เชื่อมั่นของประชาชนต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic), ประสิทธิภาพการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของรัฐบาล (Government Efficiency) และภาคธุรกิจเอกชน (Business Efficiency) ตลอดจนความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) โดยเฉพาะระบบโลจิสติกส์ได้รับค่าคะแนนลดลงอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังเป็นที่คาดการณ์ด้วยว่า เศรษฐกิจไทยในไตรมาส ๑/๕๑ ขยายตัวร้อยละ ๖.๐ ครั้งปีแรกขยายตัวร้อยละ ๕.๗ จากการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ ในขณะที่การส่งออกสินค้ายังขยายตัวได้ดีและรายได้จากการท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้น ส่วนในช่วงครึ่งปีหลังโดยเฉพาะไตรมาสสี่ต่อเนื่องจนถึงต้นปีหน้า เศรษฐกิจจะชะลอตัวลงชัดเจนอันเป็นผลมาจากทั้งปัจจัยภายใน (วิกฤตการณ์การเมือง การชะลอตัวของการบริโภคและการลงทุน) และภายนอก (วิกฤตการเงินโลก)^{๑๑}

นัยยะหมายความว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำนโยบายเศรษฐกิจในด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันไปสู่การปฏิบัติจนเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ เสถียรภาพทางการเมืองภายในประเทศมีมากเพียงใด? และระดับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกมีมากเพียงใด?

^๙ เอกสารการบรรยายหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน สถาบันพระปกเกล้า, ดร.โสมยง โต๊ะทอง ชูติวิชา : กระบวนทัศน์การพัฒนาในพหุลักษณะทางสังคม ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์, หน้า ๒๐-๒๖, ตุลาคม ๒๕๕๐

^{๑๐} ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์, “Thailand: Chaos or Chance to Change”, Sasin Institute for Global Affair, หน้า ๘ (๒๕๕๐)

^{๑๑} เอกสารการบรรยายหลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูงการบริหารงานพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน สถาบันพระปกเกล้า, ดร.อนุสรณ์ ธรรมใจ หัวข้อวิชา : แนวโน้มเศรษฐกิจไทย, หน้า ๓๕, ตุลาคม ๒๕๕๐

จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ตลอดปีงบประมาณ ๒๕๕๑ สถานการณ์ความเสี่ยงของนโยบายเศรษฐกิจในด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันไปสู่การปฏิบัติ อยู่ที่ฉากทัศน์ที่ ๑ อีกทั้งยังไม่เห็นแนวโน้มของการเคลื่อนตัวของสถานการณ์ไปสู่ฉากทัศน์ที่ ๓ ด้วยเหตุดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จึงได้แก่

๔.๒.๑ รัฐบาลและกระทรวงเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง ควรต้องปรับนโยบายเศรษฐกิจที่อาศัยการขับเคลื่อนด้วยการลงทุนจากภายนอก

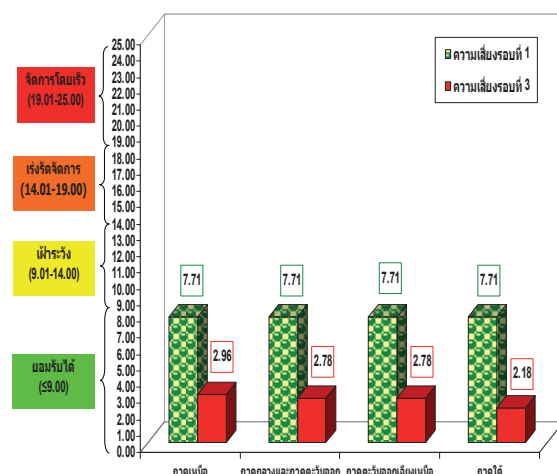
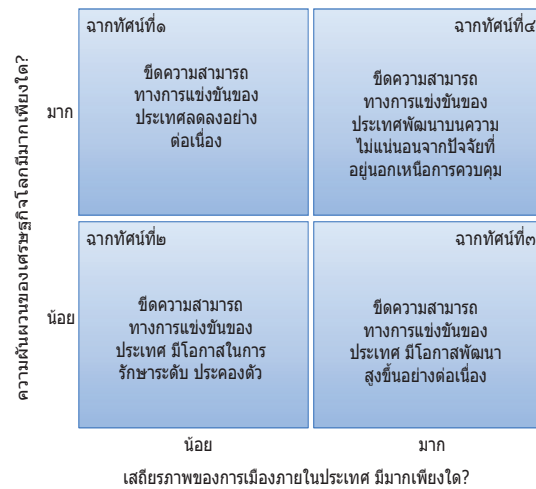
ประเทศ (investment driven) และเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ (resource based) ไปสู่นโยบายเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้วยนวัตกรรม (innovation driven) ทั้งในด้านสินค้าและบริการที่เป็นดาวรุ่งของประเทศ และในด้านการพัฒนาพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) เพราะจะส่งผลให้ตำแหน่งทางการแข่งขันเชิงกลยุทธ์ (Strategic Positioning) ของไทย ลดการขึ้นตรงต่อวิกฤตการเงินและพลังงานโลก อีกทั้งยังลดทอนความเสี่ยงมหุตรของทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๒.๒ รัฐบาลและกระทรวงเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งประสานนโยบายกับกระทรวงด้านการพัฒนาสังคม เพื่อขยายผลการนำปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง สร้างภูมิคุ้มกันจากปัจจัยความผันผวนของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนทั่วประเทศ

๕. กลุ่มโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง (ครอบคลุมโครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ๒๕๕๑, โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ, โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง, โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง, โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด, โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชนและโครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน

๕.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

กลุ่มโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล มีเป้าประสงค์สำคัญเพื่อนำกระแสพระราชดำริในเรื่องนี้สู่การปฏิบัติทั้งในระดับชุมชนท้องถิ่น ระดับจังหวัดและระดับประเทศ และได้ว่าเป็นกลุ่มโครงการที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มโครงการอื่น

ผลการตรวจราชการฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า ประสพผลสำเร็จในระดับ “พึงพอใจมาก” เนื่องจากผู้ตรวจราชการจากทุกกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันผลักดันข้อเสนอแนะจนกระทั่งสามารถลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ด้านแนวทางการดำเนินงานไม่สอดคล้องกัน (K-Key Risk Area) ให้อยู่ในระดับ “ยอมรับได้” ทุกพื้นที่

อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบสำคัญของกลุ่มโครงการนี้ คือ ระดับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ก่อนออกตรวจราชการนั้น ปรากฏชัดว่า โอกาสการดำเนินงานซ้ำซ้อนกันของราชการส่วนกลางและภูมิภาคมีอยู่สูงมาก อันเนื่องมาจากความพยายามในการสนองแนวพระราชดำริแบบคิดแยกส่วน ทำให้ขาดโอกาสในการคิดแบบบูรณาการ กล่าวคือ มีการนำเอาหลัก ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไขตลอดจนจังหวะก้าวการขับเคลื่อนที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำไว้ มาใช้เป็นกรอบในการลดความซ้ำซ้อนของโครงการ ซึ่งย่อมหมายถึงโอกาสในการใช้งบประมาณที่เปล่าเปลือง อาจลดลงได้ด้วย

๕.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำปรัชญาแนวคิดแบบเศรษฐกิจไปสู่การปฏิบัติจนเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ การปรับพฤติกรรมของประชาชนกลุ่มเป้าหมายสอดคล้องตามหลัก ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไขเพียงใด และการขยายผลด้วยองค์ความรู้ที่ถูกต้อง ต่อเนื่องเพียงใด^{๑๒}

พบว่า สถานการณ์ความเสี่ยงของการนำปรัชญาแนวคิดแบบเศรษฐกิจไปสู่การปฏิบัติ ยังไม่ปรากฏข้อมูลใดที่ทำให้เชื่อได้ว่าพอประมาณว่า เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเผยแพร่ขยายผลอย่างมีคุณภาพ หากแต่เน้นที่ปริมาณ กล่าวคือ ยังอยู่ในฉากทัศน์ที่ ๑ ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เพื่อเคลื่อนไปสู่ฉากทัศน์ที่ ๔ ซึ่งถือเป็นฉากทัศน์ที่ดีที่สุด (The Best Scenario) มีดังนี้

๕.๒.๑ คณะรัฐมนตรี ควรกำหนดนโยบายให้ทุกชุมชนหมู่บ้านจัดทำแผนแม่บทชุมชน โดยอิงกับบัญชีรายรับ-รายจ่ายครัวเรือน เนื่องจากจะส่งผลให้สมาชิกชุมชนเกิดความตื่นตัว รู้สึกถึงปัญหาการดำเนินชีวิตแบบไม่พอเพียงจนกระทั่งรู้สำนึกซึ่งเหนี่ยวนำไปสู่ความร่วมมือที่จะลงมือกระทำ กระบวนการรู้ตัว รู้สึก รู้สำนึกและรู้กระทำได้กล่าว คือ หลักการระเบิดจากภายใน (Inside out Exposure) ซึ่งได้รับการศึกษาแล้วว่า เป็นเงื่อนไขสำคัญของการปรับพฤติกรรมสมาชิกชุมชนได้อย่างยั่งยืน^{๑๓}

๕.๒.๒ คณะรัฐมนตรี ควรกำหนดกระทรวงเจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงาน-โครงการเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกันก่อนยื่นคำของบประมาณ

การขยายผลด้วยองค์ความรู้ที่ถูกต้อง ต่อเนื่องเพียงใด?

มาก	ฉากทัศน์ที่ ๑ เน้นการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพ	ฉากทัศน์ที่ ๔ เห็นคุณค่า นำไปปฏิบัติอย่างแท้จริงและทุกระดับ
	ฉากทัศน์ที่ ๒ อยู่ในช่วงเรียนรู้ ทำความเข้าใจเพื่อจุดประกายความคิด	ฉากทัศน์ที่ ๓ ขาดโอกาสในการนำปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงไปสู่ระดับอื่น
น้อย		มาก
การปรับพฤติกรรมของประชาชนกลุ่มเป้าหมายสอดคล้องตามหลัก ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไขเพียงใด?		

^{๑๒} สังเคราะห์จาก สุนัย เศรษฐบุญสร้าง, “การเรียนรู้ร่วมกันแบบมีเข็มมุ่งสู่วิถีเศรษฐกิจพอเพียง-SEAL”, ๒๕๕๑ และเอกสารประกอบการบรรยายปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการประยุกต์ใช้ในชุมชน, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, หน้า ๓๑

^{๑๓} สนใจดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน “แผนที่ผลลัพธ์ การสร้างการเรียนรู้และการสะท้อนกลับในงานพัฒนา”, ศูนย์วิจัยและพัฒนาระหว่างประเทศ (IDRC), ๒๐๐๕

๖. กลุ่มโครงการเพื่อการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส (ครอบคลุมโครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ, โครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อย, โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก), โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์, โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน

๖.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

กลุ่มโครงการเพื่อการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส มีเป้าประสงค์สำคัญเพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสกลุ่มเป้าหมาย สามารถเข้าถึงปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและสภาพแวดล้อมที่สามารถใช้เป็นฐานในการพึ่งพาตนเองต่อไปได้ในอนาคต

ผลการตรวจราชการฯ ประจำปี

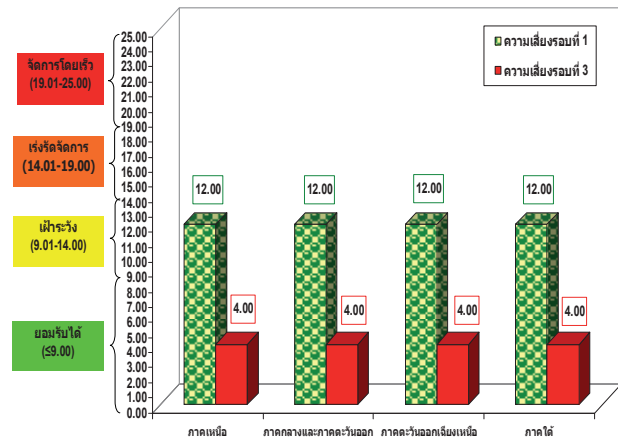
ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พบว่า ประสพผลสำเร็จ

ในระดับ “พึงพอใจมาก” เนื่องจากผู้ตรวจราชการจากทุกกระทรวง ที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันผลักดันข้อเสนอแนะจนกระทั่งสามารถลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ด้านแนวทางการดำเนินงานไม่สอดคล้องกัน (K- Key Risk Area) ให้อยู่ในระดับ “ยอมรับได้” ในทุกพื้นที่ แม้ว่าก่อนการออกตรวจค่าเฉลี่ยของดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการนี้ได้รับการสันนิษฐานว่า อยู่ในระดับที่ยอมรับได้อยู่แล้วก็ตาม

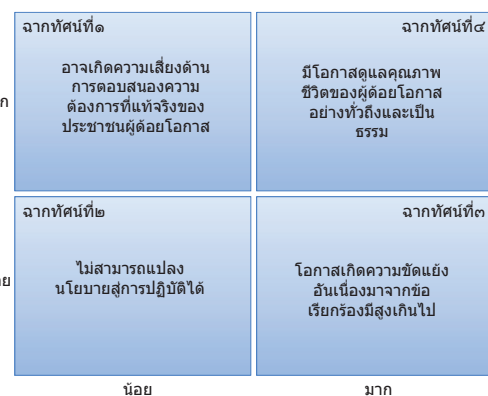
แต่ทว่าผลการตรวจราชการจริง กลับพบว่า ข้อเสนอแนะเดิม มิได้เป็นดังที่กล่าวมาข้างต้นเนื่องจากในระยะเริ่มต้น แทบทุกโครงการ ปรากฏความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกันและความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความโปร่งใสของโครงการ ด้วยเหตุดังนั้น ข้อเสนอแนะที่มีต่อหน่วยรับผิดชอบจึงให้น้ำหนักความสำคัญไปที่การเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้รับบริการกลุ่มเป้าหมาย เข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลและแสดงความคิดเห็นเท่าที่จะทำได้ จนเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังและลงมาถึงขั้นยอมรับได้

๖.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำกลุ่มโครงการเพื่อการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ไปสู่การปฏิบัติจนเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีมากเพียงใด? และระดับความสามารถของรัฐในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาที่มีมากเพียงใด?

ระดับความสามารถของรัฐในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหา มีมากเพียงใด?

ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียมีมากเพียงใด?

พบว่า สถานการณ์ความเสี่ยงของการนำกลุ่มโครงการเพื่อการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสไปสู่การปฏิบัติ มีความเป็นไปได้สูงว่า ยังอยู่ในฉากทัศน์ที่ ๑ เนื่องจากยังไม่ปรากฏกิจกรรมการดำเนินงานในโครงการใด ที่เปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาส เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดขอบข่ายประเด็นปัญหา (Issue Framing) เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาของโครงการ

นอกจากนี้ การขับเคลื่อนนโยบายฯ ไปสู่ฉากทัศน์ที่ ๔ กล่าวได้ว่า ยากแก่การปฏิบัติได้จริง เนื่องจากรัฐมีทรัพยากรจำกัดอีกทั้งยังใช้นโยบายงบประมาณขาดดุล

ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จึงได้แก่

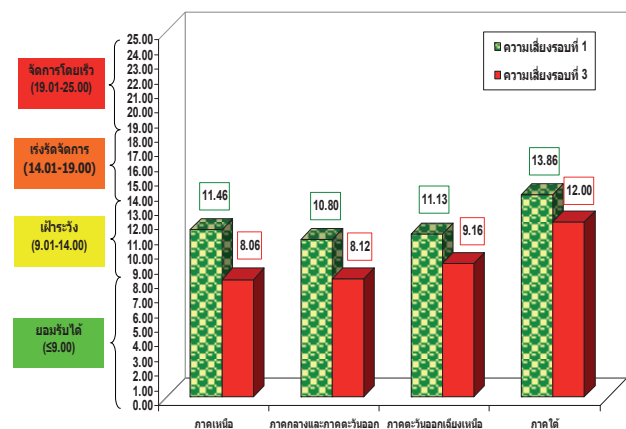
๖.๒.๑ กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับนโยบายดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ควรใช้หลักการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (PG-Participatory Governance) ในการกำหนดยุทธศาสตร์การดูแลคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาสซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์เกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์

๖.๒.๒ ด้วยเหตุดังนั้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงควรเป็นเจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงาน-โครงการที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทุกกลุ่มในสังคมไทย

๗. กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปรามปรามและบำบัดรักษายาเสพติด (ครอบคลุมโครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปรามปรามยาเสพติด, งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕, โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย และผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๗.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

ผลการตรวจราชการฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พบว่า กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปรามปรามและบำบัดรักษายาเสพติด ประสบผลสำเร็จในระดับ “พึงพอใจมาก” ในภาคเหนือ, ภาคกลางและภาคตะวันออก ทว่าในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ยังอยู่ในระดับ “เฝ้าระวัง” ดังนั้น จึงถือว่า ประสบผลสำเร็จในระดับ “พึงพอใจ” ทว่าหากนำไปเทียบกับเป้าประสงค์ของนโยบายตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน กลับพบว่า การผลักดันนโยบายยังอยู่ในขั้นที่ต้องมีการจัดการกับความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกันอย่างเร่งด่วน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันระหว่างฝ่ายพลเรือนและตำรวจ-ทหาร ตลอดจนรวมถึงการปรับโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอต่อการรองรับ การบำบัดรักษาเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งยังคงพบว่า ไม่เพียงพอต่อการรองรับจำนวนผู้ติดยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพฯ

๗.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีผลต่อฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติจนเกิดผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ คุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเสี่ยงดีเพียงใด?^{๙๔} และประสิทธิผลของรัฐในการป้องกันและปราบปราม มีมากเพียงใด?

ผลการตรวจราชการฯ ทำให้ได้

ข้อสันนิษฐานว่า สถานการณ์ความเสี่ยงของปัญหาเสพติด ยังอยู่ที่ฉากทัศน์ ๒ ดังนั้น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จึงจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานของภาครัฐควบคู่ไปกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเสี่ยง ดังนี้

๗.๒.๑ ศตส. ควรแต่งตั้ง หรือจัดให้มีโครงสร้างผู้รับผิดชอบงานด้านการแก้ไขปัญหามติดยาเสพติดทั้งในระดับ ศตส. และระดับหน่วยบำบัด เพื่อดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ควรจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบข้อมูล บสต. ของจังหวัด และมอบหมายผู้รับผิดชอบที่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน มีการประชุมวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค สำรวจความต้องการ เพื่อให้การสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน

๗.๒.๒ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกระทรวงศึกษาธิการ ควรร่วมกันกำหนดมาตรการป้องกันการเข้าถึงแหล่งยาเสพติดของเด็กและเยาวชนร่วมกับสถาบันครอบครัว

๗.๒.๓ กระทรวงยุติธรรมและกระทรวงสาธารณสุขควรได้รับการสนับสนุนจากคณะรัฐมนตรี ในการเพิ่มโครงสร้างพื้นฐานและอัตรากำลังที่จำเป็นต่อการร่วมกันฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

๘. กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรค (ครอบคลุมโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของโรคเอดส์, โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาระบาดของไข้หวัดใหญ่/ไข้หวัดนก, โครงการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาลดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง, โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน, โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และโครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ประกันสังคม) ซึ่งมีผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน

๘.๑ การประเมินผลสำเร็จในระดับนโยบาย

ผลการตรวจราชการฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พบว่า กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ประสบผลสำเร็จในระดับ “พึงพอใจ” เนื่องจากความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ หลังการตรวจราชการรอบที่ ๓ อยู่ในระดับ “เฝ้าระวัง”

ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ทำหายกลุ่มโครงการฯ เหล่านี้ คือ ความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน ในบริบทของการป้องกันและควบคุมโรค “การดำเนินงานที่สอดคล้องกัน” ในที่นี้หมายถึง การที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในพื้นที่ ต้องมีขีดความสามารถในการตอบสนองต่อการแพร่ระบาดในเชิงรุก หรือสามารถดำเนินการแก้ไขได้อย่างทัน่วงที

^{๙๔} ผลการศึกษาของ WHO (๒๕๔๙) พบว่า คุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่ออัตราการติดยาเสพติด “คุณภาพชีวิต” ในที่นี้ ครอบคลุมประเด็นหลักได้แก่ ความอบอุ่นในครอบครัว, ความสามารถในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น

ผลการตรวจราชการฯ พบว่า ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคและระบบแพทย์เคลื่อนที่มีการปรับปรุงพัฒนากระบวนการดำเนินงานเป็นที่น่าพอใจ

อย่างไรก็ตาม มีผลการศึกษาว่า การพัฒนา “ระบบเฝ้าระวัง” และ “ระบบส่งสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า” ถือเป็นประเด็นความเสี่ยงด้านภาวะรับมือตามหลักธรรมาภิบาลที่สำคัญ เนื่องจากการคาดการณ์ว่า การกระจายโรคระบาดจากการเคลื่อนย้ายบุคคล การติดต่อระหว่าง การระบาดโรคจากสัตว์สู่มนุษย์ จากการละเมิดเข้าไปสู่สิ่งแวดล้อมของอีกฝ่ายจะมีมากขึ้น ตลอดจนมีความเป็นไปได้สูงที่เชื้อโรคจะดื้อยาและเกิดการกลายพันธุ์^{๑๕}

๔.๒ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ฉะนั้น ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ (Core Variable Factor) ซึ่งมีส่วนต่อฉากทัศน์ (Scenario) ของการนำกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรค ไปสู่การปฏิบัติปัจจัยแรก จึงได้แก่ ระบบเฝ้าระวังเพื่อส่งสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า มีประสิทธิผลเพียงใด? ปัจจัยที่สอง ได้แก่ การแพร่ระบาดกลายพันธุ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากเพียงใด?

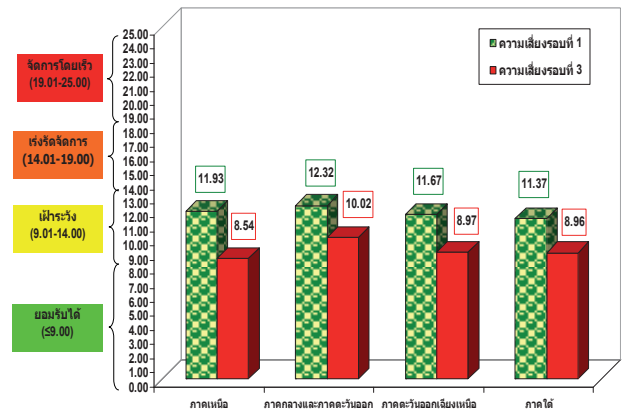
ผลการตรวจราชการฯ ทำให้สามารถประเมินได้ว่า ประเทศไทยมีโอกาสสูงที่จะตกอยู่ในฉากทัศน์ที่ ๑ แต่เนื่องจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีความมุ่งมั่น ความชำนาญและความทุ่มเทสูงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย จึงได้แก่

๔.๒.๑ เนื่องจากการแพร่ระบาดกลายพันธุ์ เป็นปัจจัยที่ควบคุมได้ยากหรือควบคุมไม่ได้เลย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการลงทุนพัฒนาระบบเฝ้าระวังเพื่อส่งสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า ในทุกพื้นที่เสี่ยง

๔.๒.๒ ระบบฯ ดังกล่าว ควรยึดโยงกับช่องทางการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น หอกระจายข่าว เป็นต้น

๔.๒.๓ กระทรวงสาธารณสุข ควรได้รับการสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการฐานข้อมูลและช่องทางการสื่อสาร ในลักษณะที่ทำให้การแจ้งเหตุทั้งโดยประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ สามารถดำเนินการได้โดยง่ายและสามารถเชื่อมโยงถึงหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคได้อย่างทันท่วงที

๔.๒.๔ กระทรวงแรงงาน ควรมีการกำหนดมาตรการตรวจสอบสุขภาพของแรงงานไทย ไปต่างประเทศ รวมทั้งแรงงานต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาทำงานในประเทศร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันช่องทางการแพร่เชื้อจากคนสู่คน

การแพร่ระบาดกลายพันธุ์มีโอกาสเกิดขึ้นมากเพียงใด?

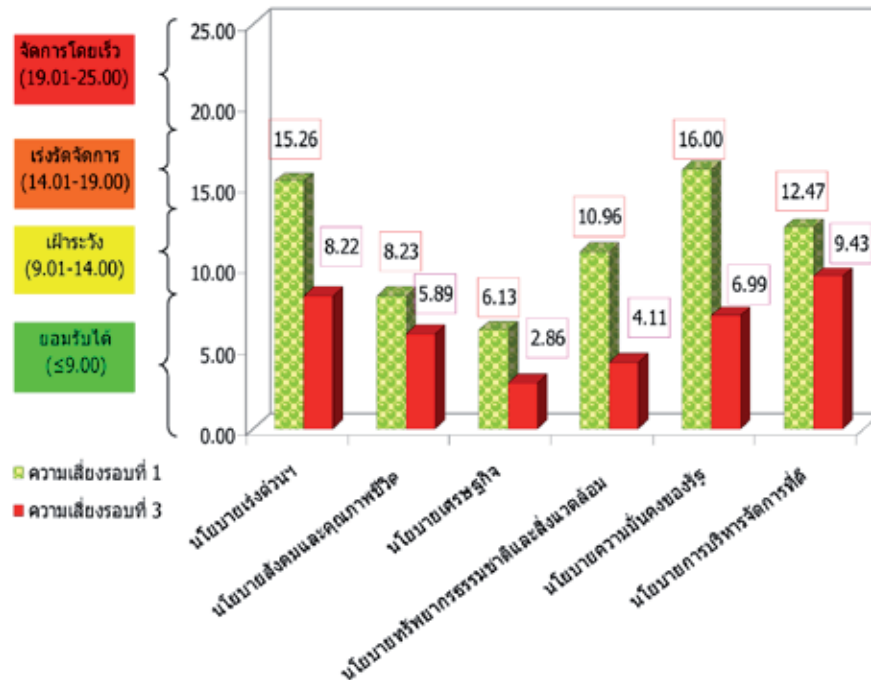
ระบบเฝ้าระวังเพื่อส่งสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้า มีประสิทธิผลเพียงใด?

^{๑๕} Paul A. Laudicina, (อ้างแล้ว) หน้า ๓๑๒-๓๒๐

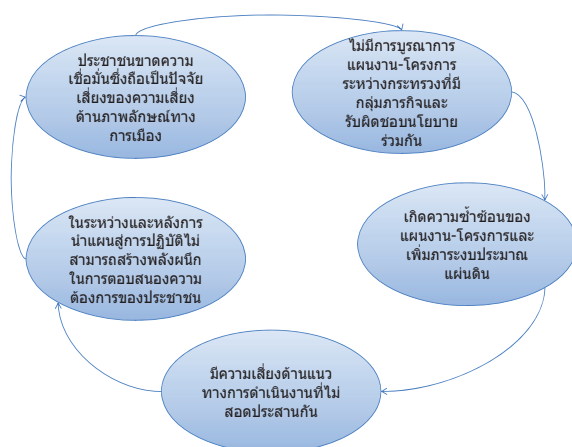
บทสรุป

แม้ว่า ผลการตรวจราชการฯ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ สามารถลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ให้อยู่ในระดับที่ “ยอมรับได้” ในแทบทุกนโยบาย ดังแผนภูมิที่ ๑ ทว่า หากมองในภาพรวมของการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว จะพบว่า การดำเนินงานของระบบตรวจราชการที่บรรลุผลสำเร็จในการลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์นั้น

แผนภูมิที่ ๑-แสดงผลการลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์โดยระบบตรวจราชการในระดับนโยบาย

ยังเป็นการดำเนินงานแบบตั้งรับอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์-แผนปฏิบัติการประจำปีและการนำสู่การปฏิบัติ ขาดกลไกในการบูรณาการเพื่อลดความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกันเสียแต่ต้น จนส่งผลให้เกิดวงจรการปฏิบัติราชการ ดังแสดงไว้ในแผนภาพด้านล่างนี้

ด้วยเหตุดังนั้น จุดคานงัด (Leverage Point) ที่จะปรับแบบแผนของวงจรไปสู่การบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในเชิงรุก จึงอยู่ที่การจัดตั้งศูนย์กลางที่ทำหน้าที่ในการบูรณาการแผนงาน-โครงการก่อนเสนอคำขอของงบประมาณตลอดจนติดตามประเมินผลการบูรณาการแผนงาน-โครงการ ว่าส่งผลต่อนโยบายของรัฐบาลเพียงใด ก็จะส่งผลให้การขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลนอกจากเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลแล้วยังมุ่งผลสัมฤทธิ์อีกด้วย

ว่า

บทที่ ๑

การใช้กลไกการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการในการสนับสนุนการบริหารจัดการงาน/โครงการของหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ และสนองตอบนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑ บทนำ

การตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล เป็นเรื่องที่คณะผู้ตรวจราชการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงต่าง ๆ ได้เห็นพ้องร่วมกันที่จะพัฒนาระบบการตรวจราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมุ่งหวังให้การตรวจราชการเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งในการบริหารราชการแผ่นดิน ผลักดันให้การบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน มีประสิทธิภาพ คุ่มค่าในการจัดทำภารกิจ รวมทั้งเป็นไปตามหลักการบริหารแบบบูรณาการ และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ด้วยความสนับสนุนทางวิชาการจากสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของสำนักงาน ก.พ.ร. คณะผู้ตรวจราชการ ได้พัฒนาเครื่องมือที่นำมาใช้ในการตรวจราชการ ร่วมกันวางแผนการตรวจราชการระหว่างผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวง โดยใช้กระบวนการและเครื่องมือชุดเดียวกัน เพื่อแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการตรวจราชการที่สอดคล้องกัน การบูรณาการยังครอบคลุมไปถึงความร่วมมือของคณะผู้ตรวจราชการในการสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนในการตรวจราชการระดับพื้นที่ ตลอดจนรายงานผลการตรวจราชการแต่ละครั้ง และรายงานผลการตรวจราชการประจำปีด้วยมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายงานผลการตรวจราชการประจำปี (AIR – Annual Inspection Report) ที่บูรณาการผลการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงต่าง ๆ ภายใต้ต้นนโยบายของรัฐบาลในแต่ละด้านหรือประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนบริหารราชการแผ่นดิน

กระบวนการและเครื่องมือสำคัญที่ใช้เป็นหลักในการวางแผนการตรวจราชการ การออกตรวจราชการ และรายงานผลการตรวจราชการ คือ การบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk Management) เป็นจุดมุ่งเน้นของระบบการตรวจราชการในการดำเนินงานที่ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกับส่วนราชการอื่นที่มีภารกิจควบคุมและตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน และทำให้ระบบการตรวจราชการเป็นระบบควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่ขับเคลื่อนตามหลักธรรมาภิบาลด้วย

การบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Risk Management) ของระบบการตรวจราชการ หมายถึง การบริหาร การตรวจสอบ ควบคุม และประเมินผล กระบวนการดำเนินการต่าง ๆ ของแต่ละกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หรือพื้นที่ที่รับผิดชอบโครงการ ตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือประเด็นนโยบาย เพื่อลด

มูลเหตุที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือลดโอกาสที่จะทำให้ประเด็นนโยบายไม่บรรลุเป้าประสงค์ตามหลักธรรมาภิบาล

การพัฒนากระบวนการตรวจราชการดังกล่าวข้างต้น เริ่มมีการศึกษาและนำไปสู่การปฏิบัติจริงตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และมีการนำมาใช้อย่างเต็มรูปแบบในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น การดำเนินการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาลในครั้งนี้ จึงนับเป็นการดำเนินการเป็นปีที่ ๓ และยังมีการพัฒนาแนวทางการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดไป

๑.๒ กลไกการตรวจราชการ

การตรวจติดตามงาน/โครงการตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาลของผู้ตรวจราชการตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบงาน/โครงการในส่วนกลางได้กำหนดนโยบาย มาตรการ หรือข้อสั่งการให้กับหน่วยงานรับผิดชอบในระดับปฏิบัติหรือระดับพื้นที่ไปดำเนินการเพื่อให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติโดยพุ่งเป้าไปที่การตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเป็นสำคัญอยู่แล้ว แต่เมื่อแปลงนโยบาย มาตรการ หรือข้อสั่งการเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติอาจไม่สามารถตอบสนองนโยบายรัฐบาลได้ครบถ้วนตามควรได้ นั่นหมายความว่างาน/โครงการเหล่านั้นมีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่สูงพอที่จะส่งผลให้งาน/โครงการเหล่านั้นไม่ประสบผลสำเร็จตอบสนองนโยบายของรัฐบาลได้ตามเจตนารมณ์

ในช่วงเวลาที่ส่วนราชการเจ้าของโครงการยังไม่ได้นำหลักการบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ไปใช้ในการวิเคราะห์โครงการเพื่อเสนอแนวทางการจัดการความเสี่ยงไว้ให้กับหน่วยรับผิดชอบหรือหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ สำนักงานกฤษฎามนตรีในคราวจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้เชิญผู้แทนสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์และผู้ช่วยผู้ตรวจราชการทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงาน/โครงการมาทำการวิเคราะห์ความเสี่ยงของงาน/โครงการที่อยู่ในแผนการตรวจราชการดังกล่าว งาน/โครงการที่อยู่ในแผนการตรวจราชการฯ เป็นงาน/โครงการที่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลและพบว่ามีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์สูง

ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ผู้ตรวจราชการนำมาเป็นเครื่องมือตรวจติดตามงาน/โครงการตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภท ซึ่งมีเหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสี่ยงและมีความสอดคล้องกับความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล ดังนี้

ประเภทของความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์	ปัจจัยเสี่ยง	ความสอดคล้องกับความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล
๑. ความเสี่ยงด้านแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (Key Risk Area)	๑.๑ เนื้อหาของแผนงาน/โครงการไม่ตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์หรือนโยบายของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และรัฐบาล	● หลักการรับผิดชอบ
	๑.๒ ขาดการประสานการดำเนินงานระหว่างภาคีหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จอย่างยั่งยืนของแผนงาน/โครงการ	● หลักการมีส่วนร่วม
๒. ความเสี่ยงด้านภาพลักษณ์ (Reputation and Political Risk)	ขาดความรับผิดชอบต่อการใช้งบประมาณจำนวนมากให้เกิดความคุ้มค่าโดยมีกลไกที่พอเพียงในการตรวจสอบ ประเมิน จนอาจส่งผลให้เกิดผลกระทบทางลบจากสื่อมวลชนได้	● หลักคุณธรรม ● หลักความโปร่งใส ● หลักความคุ้มค่า ● หลักนิติธรรม
๓. ความเสี่ยงด้านการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน (Negotiation Risk)	๓.๑ ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงต่อแผนงาน/โครงการ	● หลักการมีส่วนร่วม
	๓.๒ การดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการมิได้กระจายผลประโยชน์ที่ถูกต้องชอบธรรมไปยังภาคส่วนที่ควรได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง	● หลักความคุ้มค่า

ตารางที่ ๑ : แสดงความหมายของความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลจากความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ๓ ประเภท

โอกาสที่จะเกิด		ผลกระทบ	
๑	น้อย	๑	น้อย
๒	ค่อนข้างน้อย	๒	ค่อนข้างน้อย
๓	ปานกลาง	๓	ปานกลาง
๔	มีแนวโน้ม	๔	มาก
๕	แน่นอน	๕	รุนแรง

ตารางที่ ๒ : แสดงค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ เกิดจากการประเมินโอกาส และผลกระทบ

ดัชนีความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	ผลสำเร็จระดับนโยบายตามระดับความเสี่ยง*
๑.๐๐ - ๙.๐๐	ระดับยอมรับได้	พึงพอใจมาก
๙.๐๑ - ๑๔.๐๐	ระดับเฝ้าระวัง	พึงพอใจ
๑๔.๐๑ - ๑๙.๐๐	ระดับเร่งรัดจัดการ	ต้องปรับปรุง
๑๙.๐๑ - ๒๕.๐๐	ระดับจัดการโดยเร็วที่สุด	ยากบรรลุผล

ตารางที่ ๓ : แสดงแนวทางการประเมินผลสำเร็จระดับนโยบายตามระดับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์

ที่มาของตารางที่ ๑-๓ : Strategic Risk Management โดย ดร. อธิญ โสติพันธ์

* เหตุผลสำคัญที่การประเมินผลสำเร็จระดับนโยบายของระบบตรวจราชการ อิงกับระดับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ โดยไม่แสดงในรูปของตัวเลขเชิงปริมาณหรือที่เรียกว่า “ค่าเป้าหมายที่บรรลุจริง” เมื่อเทียบกับ “ค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้” ในแผนบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องจากเป็นภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและ TRIS

การที่พิสูจน์ได้ว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของงาน/โครงการเหล่านั้นมีอยู่จริงตามที่ได้ตั้งสมมติฐานจากการวิเคราะห์โครงการไว้เป็นเบื้องต้นหรือไม่ และค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเกินกว่ายอมรับได้หรือไม่ สิ่งที่คุณตรวจราชการเข้าไปมีส่วนร่วมก็คือ การเข้าไปตรวจติดตามงาน/โครงการเหล่านั้นว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจนั้นมีอยู่จริง ต้องวิเคราะห์หาเหตุปัจจัยของความเสียหายเหล่านั้น และเมื่อรู้สาเหตุแล้วก็ให้ข้อเสนอแนะที่จะทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

การตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ค้นพบจะดำเนินการเป็น ๓ รอบ

รอบที่ ๑ Project Review เป็นการสอบถามความเสี่ยงที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่ามีอยู่จริงหรือไม่ ค่าดัชนีความเสี่ยงเป็นอย่างไร หน่วยรับผิดชอบในระดับปฏิบัติมีแนวทางการจัดการกับความเสี่ยงและได้ดำเนินการตามแนวทางเหล่านั้นแล้วหรือไม่ ถ้ายังไม่มีเตรียมการหรือดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นผู้ตรวจราชการก็จะไปให้ข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางที่จะจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้น สำหรับความเสี่ยงในบางส่วนที่อาจจำเป็นต้องเสนอแนะจัดการในระดับส่วนกลางหรือระดับนโยบาย ก็จะแจ้งส่วนกลางหรือรัฐบาลไปพิจารณาต่อไป

รอบที่ ๒ Progress Review เป็นกระบวนการตรวจติดตามผลการดำเนินการจัดการกับความเสี่ยงที่มีอยู่จริงตามแนวทางการจัดการความเสี่ยง หรือผลการตรวจดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการเพื่อดูว่าความเสี่ยงที่สามารถจัดการได้ในระดับพื้นที่ได้รับการจัดการไปอย่างไร ผลแห่งการจัดการที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงในระดับพื้นที่ยอมรับได้หรือไม่ ถ้ายังไม่สามารถทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้เท่าที่ควรแล้วอาจจำเป็นต้องให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเข้าไปอีก หรืออาจต้องนำข้อเสนอแนะเหล่านั้นไปเสนอในระดับนโยบายเพื่อหาทางจัดการให้ได้

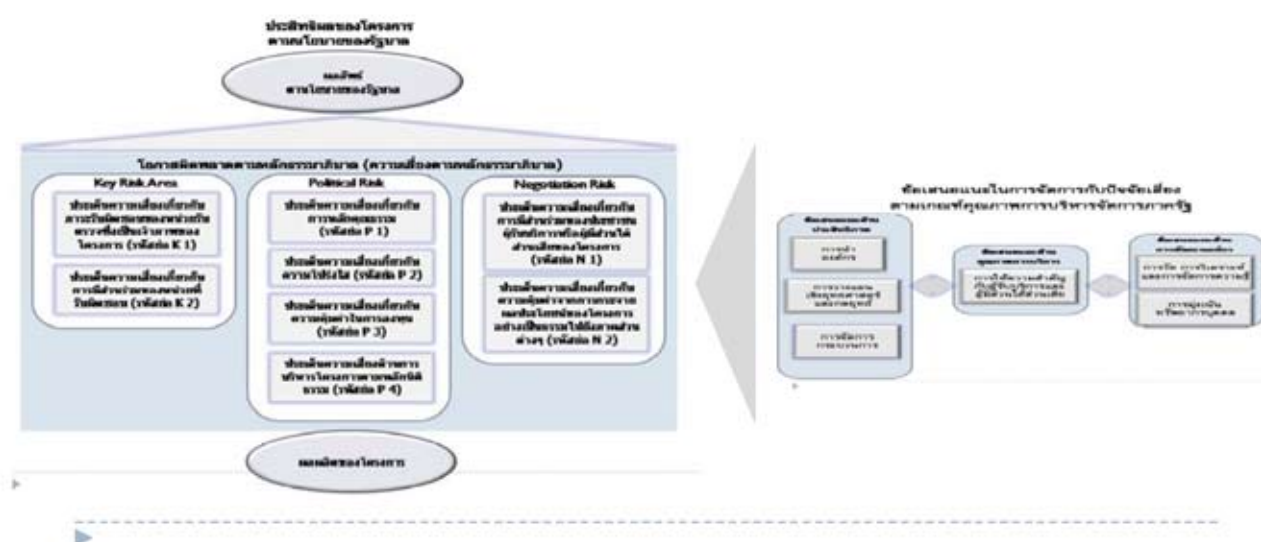
รอบที่ ๓ Monitoring and Evaluation เป็นทั้งการติดตามและการประเมินไปในคราวเดียวกัน คือติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการตามแนวทางการจัดการความเสี่ยงหรือข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการที่ให้ไว้ และประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงสุดท้ายของแต่ละประเด็นความเสี่ยงเพื่อรายงานผลการจัดการกับความเสี่ยงตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาลให้รัฐบาลได้ทราบต่อไป

การที่ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จึงเป็นความสำเร็จร่วมกันระหว่างหน่วยรับผิดชอบงาน/โครงการกับผู้ตรวจราชการที่ให้การสนับสนุน ให้ข้อเสนอแนะหน่วยรับผิดชอบให้สามารถจัดการกับความเสี่ยงที่มีอยู่ และสามารถขับเคลื่อนงาน/โครงการไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การที่คุณตรวจราชการจะจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ค้นพบได้ จำเป็นต้องวิเคราะห์เหตุปัจจัยที่นำมาซึ่งความเสี่ยงดังกล่าว เมื่อรู้เหตุปัจจัยที่แท้จริงแล้วจึงจะให้ข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง เหมาะสม

เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และส่งผลต่อค่าดัชนีความเสี่ยงให้ลดลงได้จริง โดยได้นำหลักการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมาประยุกต์ใช้บ่งบอกเหตุปัจจัยของความเสียหาย ด้วยการกำหนดระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA : Public Sector Management Quality Award) ออกเป็น ๕ ระดับระดับความเข้มแข็งมาก แสดงว่าเหตุปัจจัยในหมวดที่อ้างอิงดังกล่าวสามารถจัดการให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องลดลงได้ ในทำนองเดียวกัน ระดับความเข้มแข็งน้อยแสดงสาเหตุความเสียหายที่ผู้ตรวจราชการจำเป็นต้องให้ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้กับเหตุปัจจัยที่จะส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลง

ความเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เข้ากับหลักธรรมาภิบาล และหลักการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้ข้อเสนอแนะในการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงเป็นดังนี้

แผนภาพที่ ๑ : ตัวแบบแสดงกระบวนการวิเคราะห์ประเด็นความเสี่ยง – ปัจจัยเสี่ยง และข้อเสนอแนะในการจัดการกับปัจจัยเสี่ยงของเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ โดย ดร. อรุณ โสติพันธ์

อย่างไรก็ตาม การจัดการความเสี่ยงในประเด็นความเสี่ยงต่าง ๆ ตามความหมายของรายงานฉบับนี้ เป็นการจัดการความเสี่ยงในประเด็นความเสี่ยงที่ตรวจพบว่า เหตุปัจจัยของความเสียหายเกิดจากผู้รับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ และผู้ตรวจราชการสามารถให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นได้

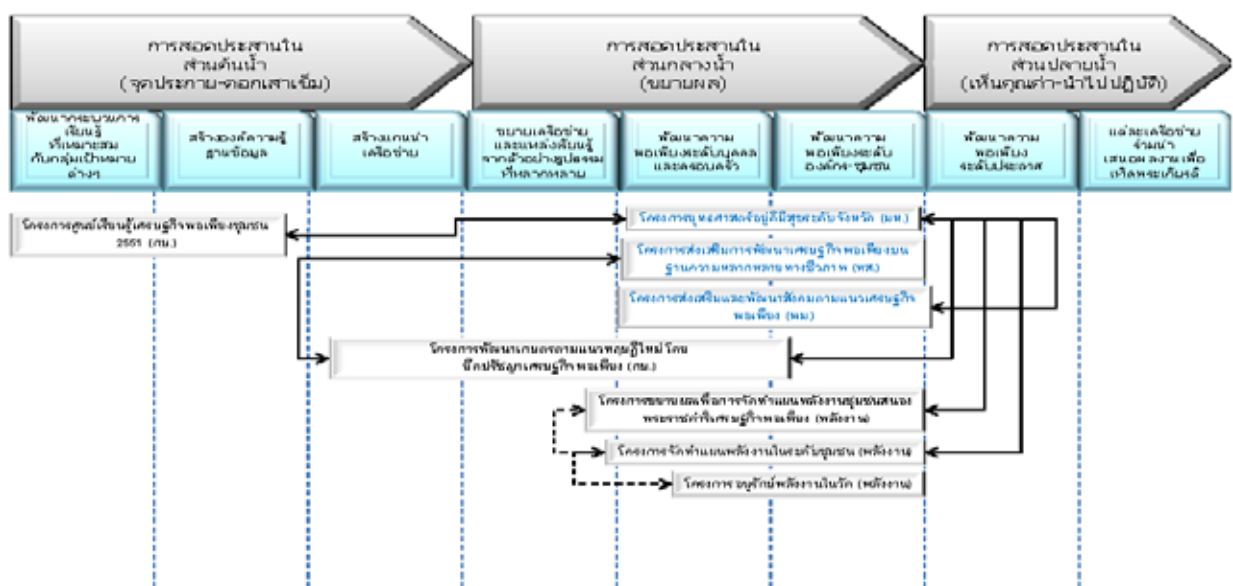
มีประเด็นความเสี่ยงอีกหลายจำนวนที่มีเหตุปัจจัยอยู่เหนืออำนาจการแก้ไขในระดับพื้นที่ จำเป็นที่ผู้ตรวจราชการจะต้องเสนอแนะไปให้ส่วนกลางพิจารณากำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติให้กับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ต่อไป

และแม้ว่าประเด็นความเสี่ยงที่สามารถแก้ไขได้ในระดับพื้นที่ จะถูกจัดการโดยผู้ตรวจราชการร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ไปแล้วก็ตาม บางครั้งผลที่เกิดขึ้นจะเป็นการบริหารจัดการของหน่วยรับผิดชอบเพื่อตอบรับข้อเสนอแนะที่มีผลการปฏิบัติในช่วงสั้น และการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้น

ผังกระบวนการสร้างคุณค่า จึงหมายถึง “ผังแนวนราบที่แสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างเหตุแห่งผลสำเร็จ” (ปัจจัยแห่งความสำเร็จ Critical Success Factor) หรือ “ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์” ไปสู่การบรรลุผลกระทบ (Impact) อันพึงประสงค์” ได้แก่ เป้าหมายเชิงนโยบายของรัฐบาลในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน (Value Creation Process : ดร. อรรถ ฤทธิพิณธุ์) แผนการและรายละเอียดของการใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่าปรากฏในเนื้อหาของรายงานในบทที่ ๒

กลยุทธ์การตรวจราชการแบบบูรณาการ โครงการความแน่นเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง

แผนภาพที่ ๒ : แสดงตัวอย่างแนวทางการดำเนินงานตามกลยุทธการตรวจราชการแบบบูรณาการโครงการควบนั่นเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง โดยกำหนดแผนงาน/โครงการที่ใช้เป็นจุดยึดโยงการทำงานร่วมกันของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมกันในแผนงาน/โครงการที่อยู่ในกลยุทธเดียวกัน

ด้วยเหตุดังนี้ เป้าประสงค์ของการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล คือ “การใช้กลไกของการตรวจราชการในการสนับสนุนให้หน่วยรับผิดชอบจัดการกับความเสี่ยงของโครงการที่มีอยู่ให้ลดลงไปสู่ระดับที่ยอมรับได้ และสามารถขับเคลื่อนงาน/โครงการไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล”

และผลสำเร็จของการตรวจราชการแบบบูรณาการดังกล่าวจะวัดได้จาก “การให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบงาน/โครงการ (หน่วยรับตรวจ) ที่จะส่งผลอย่างเป็นรูปธรรมให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในทุกประเด็นความเสี่ยงที่ค้นพบมีค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงจนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้” นั่นเอง

๑.๓ วัตถุประสงค์

การนำเสนอผลการตรวจราชการในรายงานฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญ ๒ ประการ

ประการแรก เป็นการสรุปภาพรวมการผลักดันและแก้ปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานผู้รับผิดชอบในระดับพื้นที่ ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวง ตามหลักการวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Management) และหลักเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ที่ทำให้โครงการในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลได้มากที่สุดในช่วงเวลาหนึ่งตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ ผู้ตรวจราชการได้มีการดำเนินการใน ๒ ระดับ คือ การผลักดันในระดับโครงการ/กิจกรรม และการผลักดันในระดับกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในการบริหารจัดการของหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกันด้วย

ประการที่สอง ความมุ่งหวังของรายงานผลการตรวจราชการที่สำคัญมาก ก็คือ ความพยายามในการส่งสัญญาณให้กระทรวงซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลาง เจ้าของโครงการได้ทราบถึงข้อปัญหาในพื้นที่และปัญหาองค์รวมเพื่อจัดการกับความเสี่ยงต่อการไม่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้กล่าวถึงไว้ในรายงานยังไม่ได้รับการแก้ไข และด้วยความที่โครงการที่จัดทำเกิดก่อนนโยบายของรัฐบาลที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะโครงการที่มีใช้เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และเกิดขึ้นพร้อมนโยบายการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ ก็ต้องส่งผลให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจำเป็นต้องปรับตัวอุปสงค์และเป้าหมายให้เข้าใกล้กับนโยบายของรัฐบาลที่เป็นปัจจุบันให้มากที่สุด

ตามแผนยุทธศาสตร์การตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งออกเป็น ๘ กลุ่มโครงการ/ภารกิจ ๕๗ โครงการ/ภารกิจ แต่เนื่องจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ขอยกเลิก ๑ โครงการ คือ โครงการระบบคอมพิวเตอร์สมรรถนะสูงเพื่อการพยากรณ์อากาศ ๑ ระบบ และได้มีการรายงานผลการตรวจติดตามอีก ๑ โครงการ คือ โครงการจัดทำระบบข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่น ดังนั้นจึงนำเสนอผลการตรวจราชการในรายงานฉบับนี้เพียง ๕๗ โครงการ/ภารกิจ ซึ่งใน ๕๗ โครงการ/ภารกิจ มีผู้ตรวจราชการที่เป็นเจ้าภาพสำคัญที่จะจัดการความเสี่ยงในระดับกลุ่มโครงการ/ภารกิจ และระดับงาน/โครงการ ดังนี้

๑.๕ กลุ่มโครงการและภารกิจ และผู้ตรวจราชการที่เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

กลุ่มโครงการ/ภารกิจ	ผู้ตรวจราชการ
๑. ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑.๑ โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ๑.๒ โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) ๑.๓ โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน ๑.๔ โครงการสนับสนุนศูนย์เด็กเล็ก ๑.๕ โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุข ๑.๖ โครงการถ่ายโอนภารกิจการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ)
๒. กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ๒.๑ โครงการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Government) ปี ๒๕๕๑ ๒.๒ โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ๒.๓ โครงการยุติธรรมจังหวัด ๒.๔ โครงการขอคืนที่ราชพัสดุ ๒.๕ โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ๒.๖ โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ๒.๗ โครงการคุณธรรมนำความรู้ ๒.๘ โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก	๒. ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๒.๑ – ๒.๒ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๒.๓ ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม ๒.๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง ๒.๕ - ๒.๖ ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรม ๒.๗ – ๒.๘ ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
๓. กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๓.๑ โครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ ๓.๒ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๓.๓ โครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ	๓. ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๓.๑ – ๓.๒ ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓.๓ ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

กลุ่มโครงการ/ภารกิจ	ผู้ตรวจราชการ
๔. กลุ่มโครงการด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ๔.๑ โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด ๔.๒ โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด ๔.๓ โครงการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ๔.๔ โครงการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ๔.๕ โครงการยกระดับนวัตกรรม ๔.๖ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล และถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ ๔.๗ โครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม ๔.๘ โครงการสถานประกอบการกิจการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน ๔.๙ โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว ๔.๑๐ โครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) ๔.๑๑ โครงการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานระบบการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.) ๔.๑๒ โครงการสร้างเกษตรกรคลื่นลูกใหม่และพัฒนาเยาวชนเกษตรกร ๔.๑๓ โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน ๔.๑๔ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไข้หวัดนก ๔.๑๕ กิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร (ระยะที่ ๒) ๔.๑๖ งานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส ๔.๑๗ กิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์	๔. ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๔.๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ ๔.๒ - ๔.๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ๔.๕ - ๔.๖ ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๔.๗ - ๔.๙ ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน ๔.๑๐ - ๔.๑๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม ๔.๑๒ - ๔.๑๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๔.๑๕ - ๔.๑๗ ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม

กลุ่มโครงการ/ภารกิจ	ผู้ตรวจราชการ
๕. กลุ่มโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ๕.๑ โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑ ๕.๒ โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๕.๓ โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ ๕.๔ โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ๕.๕ โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ๕.๖ โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด ๕.๗ โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชน ๕.๘ โครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๕. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๕.๑ – ๕.๒ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕.๓ ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕.๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๕.๕ – ๕.๗ ผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน ๕.๘ ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
๖. กลุ่มโครงการเพื่อการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ๖.๑ โครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ ๖.๒ โครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อย ๖.๓ โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความและสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก) ๖.๔ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ๖.๕ โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ	๖. ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๖.๑ – ๖.๒ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง ๖.๓ – ๖.๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๖.๕ ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน
๗. กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปราบปรามและบำบัดรักษายาเสพติด ๗.๑ โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด ๗.๒ งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ๗.๓ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาหายาเสพติด ๗.๔ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๗. ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย และผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๗.๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๗.๒ ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม ๗.๓ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ๗.๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

กลุ่มโครงการ/ภารกิจ	ผู้ตรวจราชการ
๘. กลุ่มโครงการเพื่อป้องกันและควบคุมโรค ๘.๑ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ ๘.๒ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดของโรค ไข้หวัดใหญ่/ไข้หวัดนก ๘.๓ โครงการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาโรค ไม่ติดต่อเรื้อรัง ๘.๔ โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ๘.๕ โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปี ปีกบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ๘.๖ โครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ ความรู้ประกันสังคม	๘. ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข (เจ้าภาพกลุ่มโครงการ) ๘.๑ – ๘.๕ ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ๘.๖ ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน

แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ดังกล่าว ได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐^๒

เนื่องจากแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ได้ถูกกำหนดขึ้นในสมัยรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ซึ่งเป็นแผนที่มุ่งผลสำเร็จของการตรวจติดตามโครงการ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลใน ๓ ด้าน ที่มีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ คือ ด้านการปฏิรูปการเมือง การปกครองและการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม รวมทั้งสิ้น ๕๙ แผนงาน/โครงการ

ดังนั้น เมื่อเข้าสู่ช่วงเวลาที่จะขับเคลื่อนแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ไปสู่การปฏิบัติ จึงต้อง ปรับโครงการ ซึ่งแต่เดิมจัดไว้เป็น ๑ ภารกิจ ๗ กลุ่มโครงการ ภายใต้นโยบาย ๓ ด้าน ของรัฐบาลก่อนหน้า ดังกล่าวให้ไปสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นายสมัคร สุนทรเวช ซึ่งก็พบว่า เมื่อเทียบเคียงกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายและลักษณะงานของ ๕๙ โครงการ/ภารกิจในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ กับนโยบายของ รัฐบาลแล้ว มีการเชื่อมโยงสอดคล้องกัน ๖ นโยบาย คือ

- ๑) นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่ดำเนินการในปีแรก
- ๒) นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
- ๓) นโยบายเศรษฐกิจ
- ๔) นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) นโยบายความมั่นคงของรัฐ และ
- ๖) นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

การตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แตกต่างจาก ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา ดังนี้

^๒ เป็นการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘ วรรคสี่

การตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐	การตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
๑. ผู้ช่วยผู้ตรวจราชการ เป็นผู้วิเคราะห์ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์/ตามหลักธรรมาภิบาล	๑. ผู้แทนสำนักนโยบายและแผนฯ ร่วมกับผู้ช่วยผู้ตรวจราชการ ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล
๒. กำหนดประเด็นการตรวจราชการของนโยบายรัฐบาลตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	๒. เสนอหัวข้อ เรื่อง การตรวจราชการและนโยบายรัฐบาลตามผลการจัดกลุ่มแผนงาน/โครงการและผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงฯ
๓. บูรณาการโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการทุกกระทรวงร่วมกันตรวจระดับพื้นที่พร้อมกัน	๓. บูรณาการตามความจำเป็น ภายใต้นโยบายรัฐบาลด้านเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องออกตรวจระดับพื้นที่พร้อมกัน
๔. ใช้หลักการของความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือในการตรวจติดตาม โดยนำเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเหตุปัจจัยของความเสี่ยง	๔. ใช้เครื่องมือชุดเดียวกันที่ทำไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเพิ่มเติมโดยนำผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) มาใช้เพื่อการบูรณาการโครงการในกลุ่มโครงการเดียวกันให้เกิดความคุ้มค่า

กระบวนการตรวจราชการแบบบูรณาการ ดังที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ เป็นความร่วมมือของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ตรวจราชการกระทรวง ๑๗ กระทรวง ที่มีผู้ตรวจราชการที่มีใช้เพียงการไปจัดการกับความเสี่ยง เพื่อให้โครงการสามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น แต่จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการโครงการของหน่วยรับตรวจที่ต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลด้วย

บทที่ ๒

การจัดการความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์โดยผู้ตรวจราชการที่ส่งผลให้กลุ่มโครงการ/ภารกิจในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประสบผลสำเร็จตามนโยบายของรัฐบาล

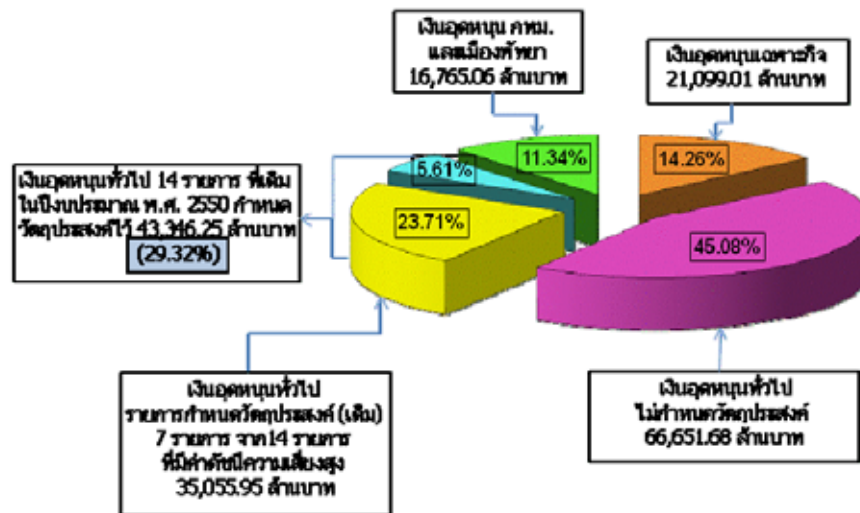
สาระสำคัญของกลุ่มโครงการ/ภารกิจ จำนวน ๑ ภารกิจ ๗ กลุ่มโครงการ และผลการดำเนินการตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงต่างๆ ที่ได้ดำเนินการให้คำแนะนำแก่หน่วยรับตรวจเพื่อจัดการกับความเสี่ยงในระดับกลุ่มโครงการ/ภารกิจ และระดับงาน/โครงการ เพื่อให้ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐ และข้อเสนอมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาในระยะต่อเนื่อง สำหรับส่วนราชการในส่วนกลาง สรุปได้ดังนี้

๒.๑ การกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐบาลได้จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๔๗,๘๔๐ ล้านบาท อยู่ในรูปของเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๑๐๙,๙๙๗.๙๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๗๐ ของเงินอุดหนุนทั่วไปที่จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนของเงินอุดหนุนทั่วไปจำนวนดังกล่าว มีส่วนหนึ่งตั้งแต่เดิมจนถึงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายงบประมาณจำนวน ๑๔ รายการ ต่อมามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบในหลักการกรอบแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมติคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเงินอุดหนุนทั่วไปชนิดมีวัตถุประสงค์จำนวน ๑๔ รายการ เพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระที่จะนำเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับการจัดสรรไปใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ตามที่เห็นสมควรจึงไม่กำหนดวัตถุประสงค์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ วงเงินจัดสรรในส่วนนี้มีจำนวน ๔๓,๓๔๖.๒๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๒ ของเงินอุดหนุนทั้งหมดที่รัฐบาลจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับในการตรวจราชการตามแผนการตรวจราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มุ่งถึงเงินอุดหนุนทั่วไปที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการอุดหนุนดังกล่าว เฉพาะรายการที่เกี่ยวกับภารกิจคุณภาพชีวิต จำนวน ๗ รายการ เพราะเป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิของประชาชนในวงกว้าง และสามารถตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลได้โดยตรง ซึ่งมีวงเงินงบประมาณอุดหนุนทั้งสิ้น ๓๕,๐๕๕.๙๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๑ ของเงินอุดหนุนทั้งหมด

แผนภาพที่ ๓ : แสดงการเปรียบเทียบวงเงินงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๑๔ รายการ ที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ กับเงินอุดหนุนทั่วไปประเภทอื่นๆ

ที่มา : เอกสารบรรยายสรุปงานการถ่ายโอนคุณภาพชีวิตของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้กับผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ : สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เมื่อไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของเงินอุดหนุนทั่วไป ๑๔ รายการไว้ดังเช่นที่เคยกำหนดในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตราเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติของท้องถิ่นไว้ เพราะหากไม่ตั้งงบประมาณดำเนินการดังกล่าวแล้วรายการเงินอุดหนุนทั่วไปเหล่านั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะไม่มีงบประมาณไปดูแลคุณภาพชีวิตในเรื่องนั้น ๆ ให้กับประชาชนในท้องถิ่นของตน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตราเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติของท้องถิ่น โดยนำเงินอุดหนุนที่ได้รับไปกำหนดเป็นงบประมาณรายจ่ายประเภทอื่น ก็จะมีผลกระทบต่อประชาชนผู้มีส่วนได้เสียอย่างมาก

ในทางปฏิบัติสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดจะมีวิธีการตรวจสอบอย่างไร ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่บัดนี้มิอิสระในการใช้จ่ายเงินจัดสรร ๑๔ รายการเดิมดังกล่าว ใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงความเหมาะสมเป็นธรรม และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะ ๗ รายการจาก ๑๔ รายการ ที่พบว่ามีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในเรื่องแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (Key Risk Area) และในเรื่องของการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน (Negotiation Risk) ที่อยู่ในระดับเร่งรัดจัดการซึ่งจะส่งผลการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการบริหารจัดการที่ดี เงินอุดหนุนทั่วไป ๗ รายการ มีวงเงินจัดสรรรวมกันสูงถึง ๓๕,๐๕๕.๙๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๑ ของเงินอุดหนุนทั้งหมดที่รัฐบาลจัดสรรให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

เงินอุดหนุนทั่วไป ๗ รายการ เป็นโครงการที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนี้

โครงการ	วงเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับจัดสรร (ล้านบาท)
๑. โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม)	๖,๕๘๐.๙๑
๒. โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน	๙,๔๐๔.๖๑
๓. โครงการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก	๕,๘๘๘.๒๘
๔. โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์	๑๒,๐๗๗.๑๑
• เบี้ยยังชีพคนชรา	๑๐,๕๓๑.๖๐
• เบี้ยยังชีพคนพิการ	๑,๓๗๙.๙๑
• เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	๑๖๕.๖๐
๕. โครงการสนับสนุนบริการสาธารณสุข	๑,๑๐๕.๐๔

ที่มา : ข้อมูลจากเอกสารการบรรยายสรุปงานถ่ายโอนคุณภาพชีวิตของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้กับผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ : สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในส่วนของภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังได้ผนวกในเรื่องของโครงการถ่ายโอนภารกิจการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไว้เป็นโครงการที่ ๖ ด้วย ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กในโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กมีความเสี่ยงด้านการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกันสูงในระดับเร่งรัดจัดการเช่นกัน

๒.๑.๑ นโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รัฐบาลคาดหวังให้มีการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนี้

- ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยสร้างดุลยภาพระหว่างการทำกับ ดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่น โดยไม่กระทบความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ตลอดจนพึ่งพาตนเองด้วยฐานรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้มากขึ้น (นโยบายข้อ ๘.๑.๖)
- สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารจัดการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น รวมทั้งความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนขยายการให้บริการที่ครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเชื่อมโยงและบูรณาการกับแผนชุมชนและแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่ (นโยบายข้อ ๘.๑.๗) และ

- เร่งรัดดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของราชการส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการจัดสรรรายได้ให้ท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม (นโยบาย ข้อ ๘.๑.๘)

นอกจากจะอยู่ในนโยบายการบริหารจัดการที่ดีแล้ว เรื่องของคุณภาพชีวิตใน ๖ โครงการที่ยกขึ้นมาเป็นโครงการตัวแทนในการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรียังถูกกำหนดไว้ในนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะในนโยบายแรงงานและนโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม ดังนี้

- เพิ่มแรงจูงใจและขยายงานอาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อเป็นกำลังสำคัญในชุมชนในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาลและการเฝ้าระวังโรคในชุมชนรวมทั้งเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (นโยบายแรงงาน : นโยบาย ข้อ ๒.๓.๔) และ
- เตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุ โดยยึดหลักการให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ เป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยสร้างหลักประกันด้านรายได้และระบบการออมในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา สร้างพฤติกรรมด้านสุขภาพที่เหมาะสมกับช่วงวัยสนับสนุนครอบครัวให้เข้มแข็งสามารถดูแลสมาชิกได้อย่างมีคุณภาพ ขยายฐานการให้เบี้ยยังชีพแก่คนชราที่ไม่มีรายได้ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของผู้สูงอายุในกระบวนการพัฒนาประเทศโดยระบบคลังสมอง (นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม : นโยบายข้อ ๒.๕.๔)

ที่มา : คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

๒.๑.๒ การจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เพื่อให้โครงการด้านคุณภาพชีวิตของส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตรวจติดตามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีตอบสนองนโยบายของรัฐบาล

อาจกล่าวได้ว่า การที่ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ลงมติเห็นชอบกรอบแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมติคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ ไม่กำหนดวัตถุประสงค์ของเงินอุดหนุนทั่วไปบางรายการที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตซึ่งเดิมในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เคยกำหนดวัตถุประสงค์ไว้เป็นความสอดคล้องโดยบังเอิญกับนโยบายของรัฐบาลข้อ ๘.๑.๖ ที่จะช่วยสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับ ดูแล และความ เป็นอิสระของท้องถิ่นโดยไม่กระทบความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการของท้องถิ่น

แต่จากการเปลี่ยนแปลงแบบค่อนข้างฉับพลันย่อมส่งผลกระทบต่อความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขีดสมรรถนะในการบริหารจัดการไม่เท่ากัน อาจไปลดโอกาสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน และส่งผลกระทบเป็นวงกว้างต่อการรักษาระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เท่าเทียมหรือเหนือกว่าก่อนยกเลิกการกำหนดกรอบเงินอุดหนุนที่จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ หากใช้กรอบเงินปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นฐาน ตามมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยยังไม่ได้มีการขยับปรับเปลี่ยนความครบถ้วนของผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ได้รับความช่วยเหลือ หรือผู้ที่สมควรได้รับสิทธิการสงเคราะห์ช่วยเหลือและอาจส่งผลกระทบต่อภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ถ่ายโอนไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ ไม่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะในองค์การบริหารส่วนตำบล ขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่มีศักยภาพในการช่วยเหลือตัวเองค่อนข้างต่ำ

บททดสอบสำคัญที่จะเป็นคำตอบได้ว่า ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะในภารกิจหรือโครงการที่เดิมใช้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ในสถานะที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ได้ให้อิสระกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการใช้จ่ายเงินอุดหนุนเหล่านี้เพิ่มขึ้นจะพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นมากน้อยเพียงใดได้ถูกกำหนดไว้ในนโยบายของรัฐบาลแล้ว นั่นก็คือ จะต้องสามารถทำได้

๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณ และบุคลากรของท้องถิ่นได้เพิ่มขึ้น (นโยบายรัฐบาล ข้อ ๘.๑.๖)

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองด้วยฐานรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้มากขึ้น (นโยบายรัฐบาล ข้อ ๘.๑.๖) และ

๓) การจัดสรรรายได้จากส่วนกลางให้ท้องถิ่นแต่ละประเภทในอนาคตมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (นโยบายรัฐบาล ข้อ ๘.๑.๘)

ในการผลักดันให้ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังกล่าวผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีจึงมุ่งเป้าไปที่การบริหารจัดการของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด ที่ทำให้เกิดความพอดีในการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด โครงการที่เป็นตัวแทนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่เสี่ยงต่อการไม่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ๓ ประการข้างต้น จะเป็นโครงการที่เสี่ยงต่อการไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ในเรื่องของการมีส่วนร่วม และเรื่องของความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งหมายถึงความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในเรื่องของการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ที่เรียกว่า Negotiation Risk (N) นั่นเอง

จากการประเมินวิเคราะห์โครงการหรือภารกิจถ่ายโอนด้านคุณภาพชีวิตที่มีความเสี่ยง N สูง มี ๔ โครงการ คือ

๑. โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ($N_1 = 16, N_2 = 16$)
๒. โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) ($N_1 = 16, N_2 = 16$)
๓. โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน ($N_1 = 16, N_2 = 16$)
๔. โครงการสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ($N_1 = 16, N_2 = 16$)

หมายเหตุ : N_1 หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชน

N_2 หมายถึง ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

นัยย่อหมายความว่า ถ้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถลดความเสี่ยง N ที่ไปเชื่อมโยงกับหลักธรรมาภิบาลทั้ง ๒ ประการดังกล่าว จากค่า $N = 16$ ไปสู่ค่า $N \leq 9$ ซึ่งเป็นค่า “ยอมรับได้” แล้ว ก็ย่อมจะทำให้โครงการด้านคุณภาพชีวิตทั้ง ๔ โครงการที่ยกมาเป็นตัวแทน ด้วยค่าดัชนีความเสี่ยง N สูงในครั้งนี้อย่างน้อย

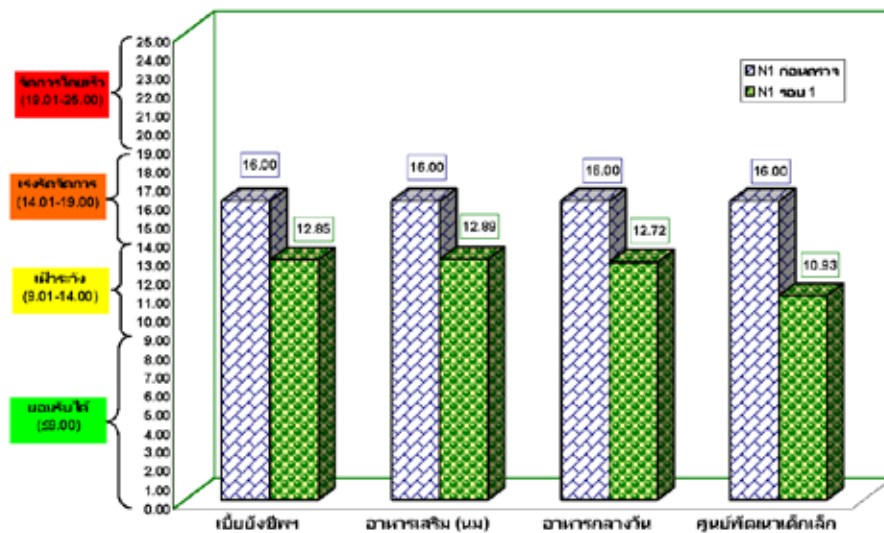

ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ข้อ ๘.๑.๖ และ ๘.๑.๘ ได้เป็นอย่างดี และจะเป็นแนวทางปฏิบัติให้กับโครงการหรือภารกิจด้านคุณภาพชีวิตอื่นๆ ที่ส่วนราชการถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ด้วยเช่นกัน

การตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อจัดการกับความเสี่ยง N มีผลดังนี้

๑) ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วม

แผนภูมิที่ ๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วม (N ๑) ของโครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ตั้งสมมติฐานก่อนออกตรวจกับที่ได้ตรวจสอบแล้วถึงค่าดัชนีความเสี่ยงที่มีอยู่จริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ (Project Review) ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์

แม้ว่าจะเป็บบกระทรพมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ จะกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการทำประชาคมก็ตาม แต่สภาพปัญหาที่พบจากการตรวจติดตามก็คือ “ขั้นตอนการทำประชาคมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมักเป็นเพียงการดำเนินการให้ครบถ้วนกระบวนการตามที่ระเบียบกำหนด โดยมีได้มุ่งไปที่ “ผู้ด้อยโอกาส” ที่แท้จริงที่ควรจะได้รับสงเคราะห์เป็นอันดับแรกเป็นสำคัญ ประชาชนในหลายท้องถิ่นจะถูกครอบงำความคิดเห็น และขาดการมีส่วนร่วมที่แท้จริง การขึ้นบัญชีสำรองส่วนใหญ่จะไม่พิจารณาในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่จะพิจารณาแยกเป็นรายหมู่บ้าน ในกรณีของผู้สูงอายุ หากมีผู้เสียชีวิตที่หมู่บ้านใดก็จะให้ผู้สูงอายุในบัญชีสำรองของหมู่บ้านนั้นได้รับสิทธิแทนผู้สูงอายุที่ได้รับการสงเคราะห์ที่ว่างลง แม้ว่าจะมีผู้สูงอายุในหมู่บ้านอื่นที่ยากจนและด้อยโอกาสที่ต้องการความช่วยเหลือมากกว่าก็ตาม”

นอกจากนี้ การขึ้นบัญชีสำรองผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งพบว่าขึ้นบัญชีผู้สูงอายุที่อายุครบ ๖๐ ปี ทุกคน โดยไม่คำนึงว่าต้องเป็นผู้ยากไร้ ขาดผู้ดูแล รวมทั้งเรื่องการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มักเป็นเรื่องที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นประเด็นหาเสียงเวลาจะมีการเลือกตั้ง จึงส่งผลให้บัญชีสำรองผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี และมีจำนวนมากกว่าความเป็นจริง จะเห็นได้ว่าแม้จะมีการทำ

ประชาคมซึ่งแสดงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็จริง แต่จากการขาดความรู้ ความเข้าใจในสิทธิและคุณสมบัติของผู้สูงอายุ และคนพิการที่จะรักษาสิทธิของตนในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ รวมทั้งกระบวนการประชาคมที่อาจไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบ ประกอบกับการขาดการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ดูแล ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการถ่ายโอนภารกิจล้วนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยง N ๑ จากการสอบทานความเสี่ยงในการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ในภาพรวมของประเทศที่มีอยู่จริงอยู่ในระดับต้องเฝ้าระวังที่ ค่า N ๑ = ๑๒.๘๕

(๒) โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ พบว่าในช่วงเปิดเทอมปลาย (พฤศจิกายน ๒๕๕๐) ยังคงมีบางพื้นที่ที่เด็กเล็กรวมทั้งเด็กนักเรียนอนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ ๔ ได้รับอาหารเสริม (นม) ช้ากว่ากำหนด หรือ (บางแห่ง) ไม่ครบถ้วนตามจำนวนวันที่หลักเกณฑ์กำหนด ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการปรับราคากลางนมพร้อมดื่มในช่วงเวลาดังกล่าว ปัญหาการขาดความเข้าใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดรายการการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) ไว้ในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งมีวิธีปฏิบัติต่างจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดวัตถุประสงค์ของเงินอุดหนุนทั่วไปในเรื่องนี้ไว้ชัดเจน รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบางแห่ง เหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นข้อเท็จจริงที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กเล็กและเด็กนักเรียนที่จะต้องได้รับอาหารเสริม (นม) ซึ่งอาจเป็นผลจากการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเข้ามาช่วยกำกับ ดูแล การบริหารงานของท้องถิ่นเพื่อรักษาผลประโยชน์คุณภาพชีวิตในฐานะตัวแทนของเด็กเล็กและเด็กนักเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากอาหารเสริม (นม) เป็นเรื่องที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดซื้อให้กับโรงเรียนแต่ผู้เดียว ผลจากการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ อย่างไร ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กเล็กและเด็กนักเรียนในพื้นที่ ในส่วนของสำนักงานการศึกษาเขตพื้นที่ส่วนใหญ่จะมองว่าภารกิจจัดซื้ออาหารเสริม (นม) ได้ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว จึงเป็นเรื่องของโรงเรียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องประสานกันโดยตรง ด้วยเหตุดังนี้ ความเสี่ยงต่อการขาดการมีส่วนร่วมของส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและภาคประชาชนที่จะเข้ามาช่วยรักษาผลประโยชน์ของเด็กเล็กและเด็กนักเรียนที่จะได้รับอาหารเสริม (นม) ตามหลักเกณฑ์ จึงส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยง N ๑ ที่พบจากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีในภาพรวมของทั้งประเทศอยู่ที่ระดับเฝ้าระวังที่ค่า N ๑ = ๑๒.๘๘

(๓) โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน ในทางปฏิบัติทั่วไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะคำนวณเงินอุดหนุนอาหารกลางวันตามรายหัวของเด็กเล็กและเด็กนักเรียนอนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ ๖ ในอัตราหัวละ ๑๐ บาท เท่ากันหมดตามจำนวนวันที่แต่ละสังกัดกำหนด โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะตั้งงบประมาณไว้ในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จากเงินอุดหนุนทั่วไป ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งอาจสนับสนุนงบประมาณจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติมสำหรับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนที่เกินหลักเกณฑ์ด้วย

ในเรื่องของการสนับสนุนอาหารกลางวัน นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทั่วไปจะจัดซื้อเองสำหรับศูนย์เด็กเล็กที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลอยู่ แต่สำหรับโรงเรียนในสังกัดอื่นๆ จะจัดสรรไปตามหลักเกณฑ์ให้โรงเรียนไปดำเนินการเอง

จากการตรวจติดตามพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของโรงเรียนขึ้นอยู่กับศักยภาพโรงเรียนและจำนวนเงินจัดสรรค่าอาหารกลางวันที่ได้รับ ในโรงเรียนหลายแห่งไม่สามารถจัดอาหารกลางวันได้ครบตามจำนวนเด็กนักเรียนที่สมควรได้รับ หรืออาจได้รับครบจำนวนเด็กนักเรียนแต่ไม่ครบจำนวนวันตามหลักเกณฑ์ของโรงเรียนแต่ละสังกัดหรืออาจไม่ครบทั้ง ๒ ลักษณะ รวมทั้งอาหารอาจมีคุณค่าทางโภชนาการไม่ครบทั้ง ๕ หมู่ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนเป็นข้อเท็จจริงที่ตรวจพบและมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียนที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนอาหารกลางวันจากงบประมาณของรัฐที่อุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดูแลคุณภาพชีวิตให้กับเด็กเล็กและเด็กนักเรียนอนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๖

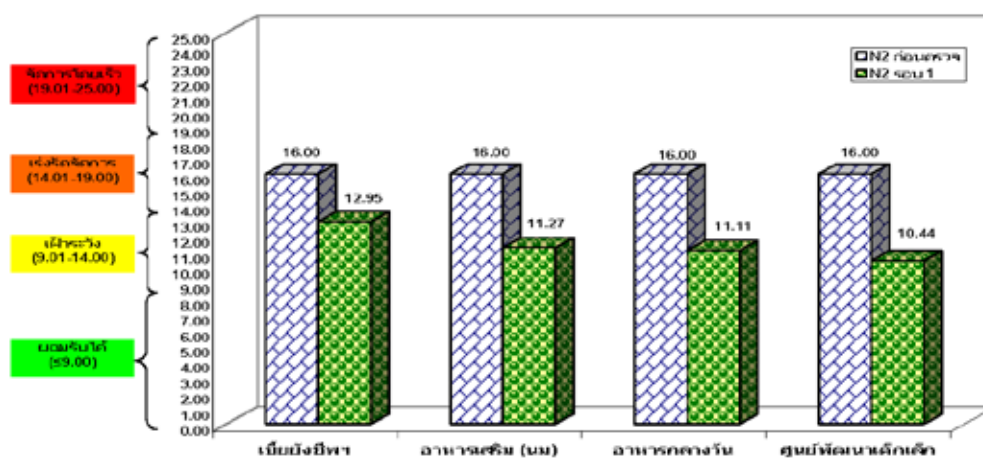
ความแตกต่างของปัญหาที่สำคัญอยู่ที่ขนาดของโรงเรียนด้วย สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่เกินกว่า ๑๒๐ คน ซึ่งจัดสรรให้ร้อยละ ๖๐ ของจำนวนนักเรียนพบว่า ยังมีบางโรงเรียนที่นักเรียนได้รับอาหารกลางวันในระบบหมุนเวียนกันไปไม่ครบจำนวนวันตามเกณฑ์ในแต่ละคน ในทางกลับกันโรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนน้อยกว่า ๑๒๐ คน คุณค่าทางโภชนาการของอาหารจะแปรผันกับจำนวนนักเรียน นั่นคือ เมื่อมีจำนวนนักเรียนน้อยได้เหมาะจ่ายรายหัวในราคาหัวละ ๑๐ บาท จะได้เงินไม่มากนัก คุณภาพอาหารทางโภชนาการก็จะลดลงไปด้วย ทั้งนี้ พบว่าในโรงเรียนหลายแห่งแก้ปัญหาไปตามสภาพโดยการให้นักเรียนนำข้าวและอาหารมาจากบ้าน สำหรับผู้ที่สามารถจัดหาได้ และให้โรงเรียนซื้อข้าวมาสมทบเพิ่มให้ตามจำนวนเงินที่ได้รับ หรือถ้ามีจำนวนนักเรียนน้อยอาจใช้วิธีจ้างทำอาหารกล่องส่งให้ตามจำนวนเด็กนักเรียนที่มาโรงเรียน เป็นต้น ด้วยเหตุดังนี้ การขาดการมีส่วนร่วมของส่วนราชการที่รับผิดชอบภารกิจสนับสนุนอาหารกลางวันก่อนการถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคประชาชนที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาดูแลอาหารกลางวันให้กับเด็กนักเรียน จึงส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงของโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน N ๑ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๗๒

(๔) โครงการสนับสนุนศูนย์เด็กเล็ก ในภาพรวมทั่วไปต้องถือว่ากรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้วางแผนงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการศูนย์เด็กเล็กได้ค่อนข้างดี มีการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพบุคลากร อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน

จากการตรวจติดตามพบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเปรียบเสมือนศูนย์รับเลี้ยงเด็กให้กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง เด็กเล็กไปในตัว กล่าวคือ แม้ในช่วงปิดเทอมยังพบว่าหลายแห่งต้องดูแลเด็กต่อไปเนื่องจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ของเด็กต้องไปทำงาน อย่างไรก็ตามยังพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งอาจยังมีศักยภาพไม่เพียงพอที่จะบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้เป็นไปตามคู่มือได้หลายแห่งยังมีปัญหาในด้านข้อจำกัดอาคาร สถานที่ที่แออัด และไม่ถูกสุขลักษณะ สื่อการสอนไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด รวมทั้งผลกระทบต่อวัฒนธรรมในเรื่องครอบครัวผูกพันที่ทำให้เด็ก และพ่อแม่ ผู้ปกครองขาดความใกล้ชิด เนื่องจากใช้เวลาส่วนใหญ่ของการมีการพัฒนาการอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กซึ่งเป็นปัญหาต่อการพัฒนาศูนย์เด็กเล็กที่ต้องขบคิดกันต่อไป การขาดการมีส่วนร่วมของหน่วยงานเจ้าของภารกิจถ่ายโอนจึงยังคงส่งผลกระทบต่อค่าดัชนีความเสี่ยง N ๑ ของโครงการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ค่าดัชนีความเสี่ยง N ๑ จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ จึงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๙๓

๒) ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แผนภูมิที่ ๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลกับความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (N ๒) ของโครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ได้พบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ (Project Review) ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

ในส่วนของการสอบทานความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลในเรื่องของความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นการสอบทานโดยการทดลองกำหนดแบบเก็บข้อมูลส่งให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเพื่อแจกจ่ายและเก็บข้อมูลการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้กับโครงการด้านคุณภาพชีวิต ๔ โครงการ ที่กล่าวถึงข้างต้น โดยทำการเปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับผลประโยชน์และวงเงินที่ใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ กับจำนวนผู้ได้รับประโยชน์และวงเงินที่ใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังที่ปรากฏในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเพื่อเป็นแบบตัวอย่างให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสามารถนำไปวิเคราะห์ได้ว่า เมื่อการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปจากส่วนกลางใน ๔ รายการไม่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ดังเช่นในปีที่ผ่านมา อันเป็นเหตุจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ให้อิสระกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะ “นำเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับการจัดสรรไปใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ได้ตามสมควรโดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการภายในวงเงินที่ได้รับจัดสรรในแต่ละรายการ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารการใช้จ่ายเงินอุดหนุนทั่วไปที่ส่วนกลางจัดสรรให้” (ประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๘) แล้ว ผลการดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นอย่างไร โดยเฉพาะ ๔ โครงการข้างต้น ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงด้านความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ ในการตั้งสมมติฐานก่อนออกตรวจอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า N ๒ = ๑๖ ซึ่งโดยภาพรวมของการตรวจติดตามในพื้นที่และการศึกษาจากข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบว่า ส่วนใหญ่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะตั้งงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนทั่วไปในภาพรวมประมาณการสูงกว่าเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากเป็นการรวมเงินเหลือจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับจริงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

เข้ากับงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดไว้ใกล้เคียงกับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ตามแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ส่วนกลางได้สั่งการไป)

เจาะลึกลงมาที่โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน พบว่า ส่วนใหญ่ประมาณการตามรายหัวจำนวนเด็กเล็ก/เด็กนักเรียน โดยใช้จำนวนนักเรียนเดือนมิถุนายน ๒๕๕๐ เป็นฐาน ซึ่งพบจากจังหวัดที่มีความพร้อมในเรื่องข้อมูลว่าทั้ง ๒ โครงการ แม้ในภาพรวมเงินอุดหนุนทั่วไปที่ส่วนกลางจัดสรรให้สำหรับ ๒ โครงการในแต่ละจังหวัดจะมีแนวโน้มสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่โดยข้อเท็จจริงในพื้นที่เขตรอยต่ออำเภอเมือง เด็กนักเรียนจะเดินทางเข้าไปเรียนโรงเรียนในตัวจังหวัด ทำให้การรอบวงเงินอุดหนุนทั่วไปของโครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน (ซึ่งใช้ข้อมูลจำนวนเด็กปี ๒๕๕๐ เป็นฐาน) ในพื้นที่เหล่านั้นมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเด็กนักเรียนที่มีอยู่จริงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

ในส่วนของการวิเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ จากการตรวจสอบข้อมูลการจัดสรรงบประมาณที่ส่วนกลางได้จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป โดยเปรียบเทียบกับงบประมาณที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งไว้ในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตรวจเยี่ยมพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่จะตั้งงบประมาณสนับสนุนจากเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวนเท่ากับที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สกถ.) จัดสรรไปให้ (เป็นไปตามแนวทางที่ส่วนกลางสั่งการ) โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งได้พิจารณาเพิ่มสัดส่วนเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติม และบางแห่งได้จัดสรรเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสมทบเพิ่มขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนงบประมาณที่ส่วนกลางจัดสรรให้แต่ละจังหวัดพบว่า มีสัดส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการจัดสรรเทียบกับจำนวนประชากรแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเพียงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดเดียวกัน หรือเทียบเคียงระหว่างจังหวัดที่มีจำนวนประชากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใกล้เคียงกัน ซึ่งส่วนนี้อาจสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากส่วนกลางไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านเงินอุดหนุนทั่วไปที่จัดสรรไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งด้วย

ในภาพรวมโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ จำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์โดยใช้เงินอุดหนุนทั่วไปไม่เพิ่มจากปีที่ผ่านมา แต่มีจำนวนผู้ได้รับการสงเคราะห์จากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นซึ่งน่าจะมีผลผูกพันและกระทบต่อฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะต่อไปได้ นอกจากนั้น บัญชีสำรองผู้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ในหลายองค์กรบริหารส่วนตำบลยังคงค่อนข้างสูง จากการตรวจสอบเปรียบเทียบในระดับองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดใกล้เคียงกันอาจประเมินเบื้องต้นได้ว่า จำนวนผู้ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากเงินอุดหนุนทั่วไปมีความแตกต่างกันมาก และจำนวนผู้ขึ้นบัญชีสำรองขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีจำนวนผู้ได้รับเบี้ยยังชีพที่ได้รับเงินอุดหนุนทั่วไปจากส่วนกลางในจำนวนที่มากกว่ายังคงมีจำนวนมากกว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเงินอุดหนุนทั่วไปน้อยกว่าด้วย ในขณะที่ประชากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลที่ทำการเปรียบเทียบมีจำนวนใกล้เคียงกันจึงมีความเป็นไปได้ว่า บัญชีสำรองผู้สูงอายุเกิดจาก

การทำประชาคมที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างถูกต้องเป็นธรรม สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมจากส่วนกลางไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านเงินอุดหนุนทั่วไปที่จัดสรรไปให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง

ในการที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดจะส่งสัญญาณที่ถูกต้องไปยังส่วนกลางเพื่อการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมลงไปยังกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นั้น จำเป็นต้องมีการเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบและใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการกำกับโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตจากส่วนราชการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยิ่งกว่านั้น ในเรื่องต่างๆ ไป ความพร้อมของข้อมูลจะช่วยให้จังหวัดสามารถเสริมต่อโครงการเพื่อดูแลด้านคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้มากขึ้นเมื่อจังหวัดสามารถตั้งงบประมาณของตัวเองได้ ซึ่งก็จะทำให้การพัฒนาจังหวัดและท้องถิ่นเชื่อมโยงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันได้ต่อไป

และจะเห็นได้ว่าการที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องไปยังส่วนกลาง โดยเฉพาะในเรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ย่อมจะเป็นประโยชน์กับรัฐบาลในการ "ขยายฐานการให้เบี้ยยังชีพแก่คนชราที่ไม่มีรายได้" ซึ่งเป็นนโยบายข้อ ๒.๕.๔ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วอีกส่วนหนึ่งด้วย

สำหรับการสอบทานค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลในเรื่องของการกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ นั้น เห็นว่าโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ยังคงมีค่าดัชนีความเสี่ยง N ๒ ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๙๕ ในขณะที่โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน และโครงการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า N ๒ = ๑๑.๒๗, ๑๑.๑๑ และ ๑๐.๔๓ ตามลำดับ

จากความเสี่ยง N ๑ และ N ๒ ดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเหตุปัจจัยของความเสี่ยง โดยอิงเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในมิติต่างๆ ได้ ดังนี้

เหตุปัจจัยที่เกิดจากการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด เกิดจาก

(๑) การขาดการมีส่วนร่วมในการจัดการภารกิจถ่ายโอนทั้ง ๔ รายการ ระหว่างสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกับส่วนราชการเจ้าของภารกิจก่อนถ่ายโอน เพื่อร่วมกันทำความเข้าใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อลดความเสี่ยงการไม่ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เช่น โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ กับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด และสำนักงานพัฒนาการจังหวัดในเรื่องของการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก เป็นต้น

(๒) ปัจจัยเสี่ยงของการขาดการวางแผนการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและการกระจายเงินอุดหนุนอย่างเป็นธรรมไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของทั้ง ๔ โครงการ

(๓) ปัจจัยเสี่ยงจากกระบวนการจัดการในเรื่องของการสำรวจข้อมูลผู้ด้อยโอกาส ที่จะต้องได้รับเบี้ยยังชีพ ตลอดจนให้ได้อัตราจริงในเรื่องของจำนวนเด็กเล็กและจำนวนเด็กนักเรียนที่แท้จริง

ในขอบเขตความรับผิดชอบของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการจัดสรรอย่างคุ้มค่าโดยกระจายการจัดสรรอย่างเป็นธรรมไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๔) ปัจจัยเสี่ยงต่อการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เนื่องจากการปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งที่รูปแบบของกระบวนการจัดการสื่อสารถึงการไม่ดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนกลางกำหนดส่งผลกระทบต่อธรรมาภิบาลในเรื่องของการมีส่วนร่วมและความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดไม่อาจกำกับ ดูแล ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวได้

(๕) ปัจจัยเสี่ยงในเรื่องของการวัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้ที่จากการติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีบางท่านเห็นว่า มีปัจจัยเสี่ยงจากการจัดการความรู้ให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับสำนักงานท้องถิ่นอำเภอและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไปในการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของเงินอุดหนุนทั่วไปและการดูแลด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นของตนอย่างมีประสิทธิภาพได้

ในภาพรวมของการให้ข้อเสนอแนะเพื่อลดระดับปัจจัยของความเสี่ยง และทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยง N ๑ และ N ๒ ลดลงในระดับที่ยอมรับได้นั้น ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ข้อเสนอแนะไว้หลายประการที่สำคัญและเป็นเรื่องที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะได้รับไว้พิจารณาเป็นแนวทางการปฏิบัติให้กับสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดมีดังนี้

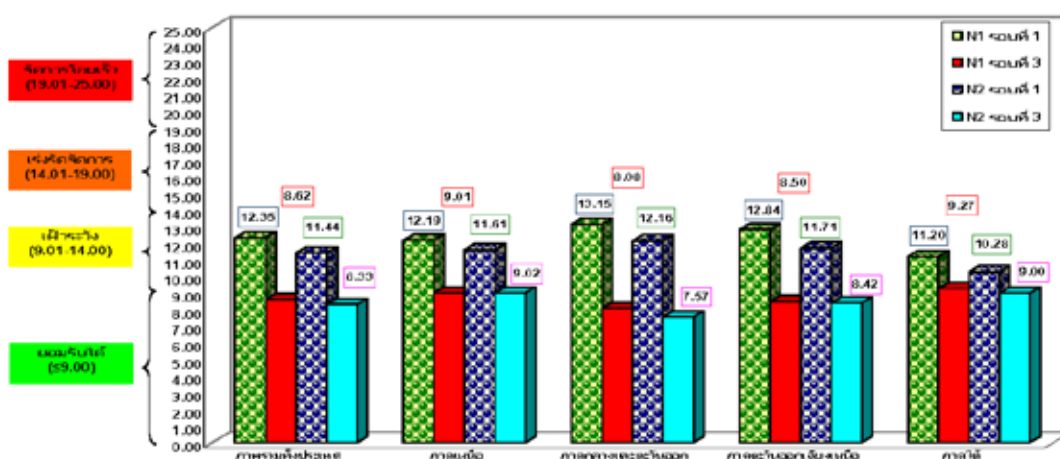
(๑) ภารกิจด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแม้ว่าส่วนราชการจะได้ถ่ายโอนไปให้ท้องถิ่นรับผิดชอบโดยตรงโดยมีสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเป็นส่วนราชการที่กำกับ ดูแล และ จัดสรรงบประมาณที่ได้รับจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นลงไปให้ท้องถิ่นแต่ละแห่ง แต่โดยข้อเท็จจริงสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดยังคงต้องพึ่งพาส่วนราชการเจ้าของภารกิจเดิมก่อนการถ่ายโอนเหล่านั้น เช่น โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ อาจต้องพึ่งพาสถาบันพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน อาจต้องพึ่งพาสถาบันเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด หรือโรงเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอาจต้องพึ่งพาสถาบันพัฒนาการจังหวัด เป็นต้น เพื่อให้หน่วยงานเหล่านั้นที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตจะได้ให้คำแนะนำ และทำความเข้าใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการใช้เงินอุดหนุนทั่วไปที่ส่วนกลางจัดสรรลงไปดูแลคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เกิดการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเน้นประโยชน์ของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นสำคัญ และนำเงินรายได้ของท้องถิ่นเข้ามาสนับสนุนเพิ่มเติมส่วนที่ขาดกรณีเงินอุดหนุนทั่วไปที่ส่วนกลางจัดสรรไปให้ไม่เพียงพอด้วย

(๒) การจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการกำกับ ดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น เช่น ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณภารกิจด้านคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะในเรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน โครงการพัฒนาศูนย์เด็กเล็ก ในเชิงเปรียบเทียบงบประมาณจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์กับการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำกับ ดูแล การดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ ที่ส่วนกลางกำหนด และประเมินความรู้ ความเข้าใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในการบริหารภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่รับโอนมาจากส่วนราชการตลอดจนการประเมินการให้ความสนใจให้ความสำคัญกับโครงการด้านคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง และที่สำคัญสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดจะได้ใช้ข้อมูลเหล่านั้นเพื่อประโยชน์ในการประสานงานให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง (ดังที่กล่าวไว้ในข้อ ๑) เข้ามาดูแลคุณภาพชีวิตในโครงการต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ และเมื่อจังหวัดจะต้องมีการตั้งงบประมาณของจังหวัด จังหวัดก็ควรจะต้องมีข้อมูลพื้นฐานจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีการจัดตั้งงบประมาณเพื่อดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างไร รวมทั้งกรณี ที่ส่วนกลางต้องการข้อมูลเหล่านั้นเพื่อไปกำหนดนโยบายสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดจะได้มีความพร้อมและมีข้อมูลที่ถูกต้องให้กับส่วนราชการได้ การมีข้อมูลและการสอบถามข้อมูลให้ถูกต้องเพื่อใช้ในการกำกับ ดูแล การบริหารจัดการโครงการด้านคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะช่วยลดความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย

ข้อเสนอแนะที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ไว้มีผลต่อค่าดัชนีความเสี่ยงด้านการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชนเมื่อเปรียบเทียบในภาคต่างๆ เป็นดังนี้

แผนภูมิที่ ๓ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วมและด้านความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมไปสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาพรวมของทั้งประเทศและแยกเป็นรายภาค

ในการตรวจติดตามภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรียังได้พิจารณาความเป็นไปได้ในการที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารภารกิจด้านคุณภาพชีวิตในลักษณะที่บูรณาการกันเองระหว่างภารกิจที่ถ่ายโอน รวมทั้งบูรณาการกับโครงการอื่น ๆ ที่มีการดำเนินการในระดับท้องถิ่นแต่ไม่ใช่ภารกิจถ่ายโอน เพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการที่จะ “สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารจัดการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น

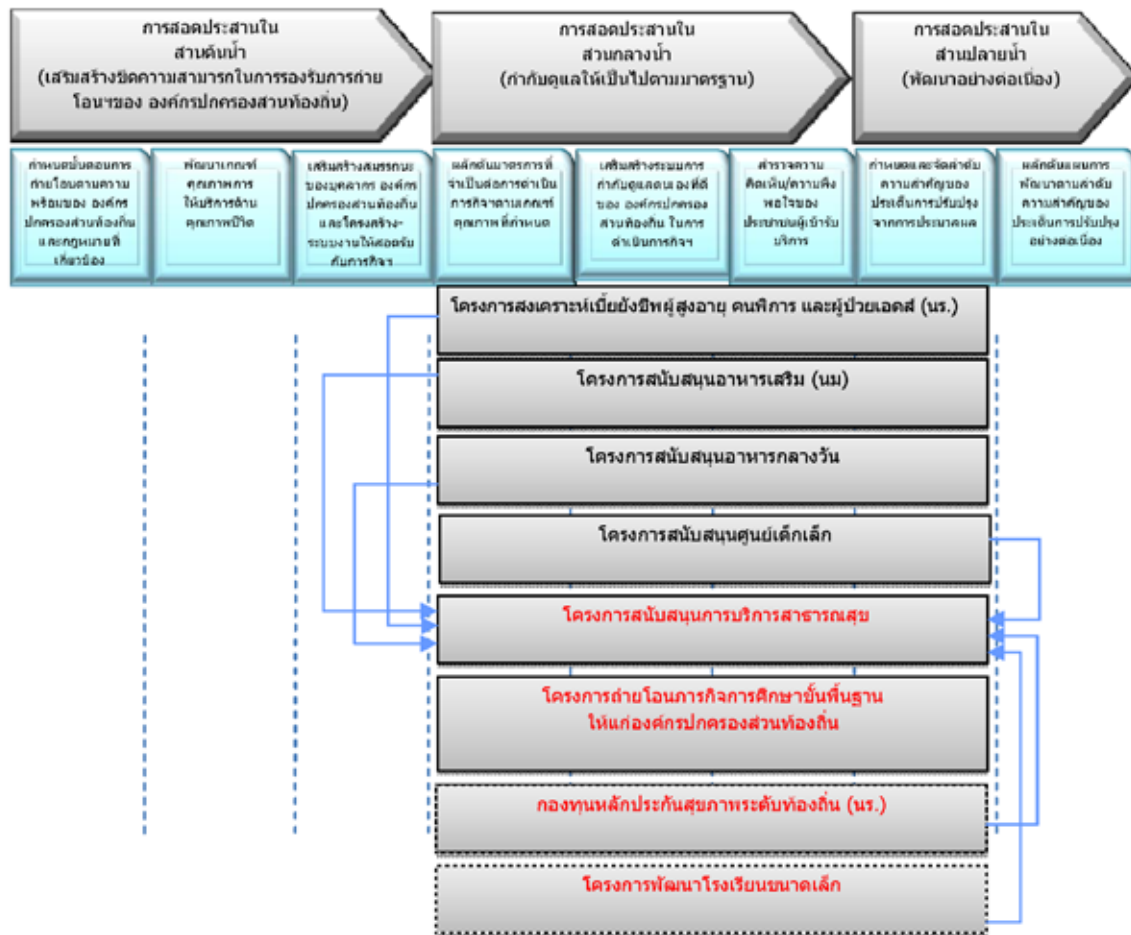
รวมทั้งความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนขยายการให้บริการที่ครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเชื่อมโยงและบูรณาการกับแผนชุมชนและแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่” (นโยบายข้อ ๘.๑.๗) ด้วย

การตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อให้โครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตอบสนองนโยบายข้อ ๘.๑.๗ ดังกล่าว ใช้เครื่องมือของการบริหารที่เรียกว่า “ผังกระบวนการสร้างคุณค่า” (Value Creation Process) เข้ามาพิจารณา ดังนี้

ในภาพรวมประเทศอาจกล่าวได้ว่า ข้อเสนอแนะจากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถลดความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลในเรื่องของการมีส่วนร่วมและความคุ้มค่าในการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ ลงจากระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๓๔ และ ๑๑.๔๔ ลงสู่ค่าที่ยอมรับได้ ที่ค่า ๘.๖๒ และ ๘.๓๓ แล้วตามลำดับ จุดเด่นของการแก้ปัญหาน่าจะเป็นเรื่องของมิติประสิทธิภาพในหมวดการจัดการกระบวนการของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดที่มีระดับความเข้มแข็งสูงกว่าในหมวดอื่นอยู่ที่ระดับ ๓.๗๙ และ ๓.๘๒ ตามลำดับ

อย่างไรก็ดี เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายภาคในเชิงเปรียบเทียบแล้วพบว่า ในส่วนของภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลหลงเหลือในรอบที่ ๓ ที่อยู่เหนือระดับที่ยอมรับได้อยู่เล็กน้อย โดยในภาคเหนือยังคงมีค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลในเรื่องของการมีส่วนร่วมในรอบที่ ๓ อยู่ที่ค่า ๙.๐๑ และความเสี่ยงด้านความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ อยู่ที่ค่า ๙.๐๒ ซึ่งถือเป็นระดับที่ต้องเฝ้าระวังอยู่ เช่นเดียวกับที่ภาคใต้ในส่วนของค่าดัชนีความเสี่ยงด้านการมีส่วนร่วมในรอบที่ ๓ ที่พบว่ายังมีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ที่ ๙.๒๗ ซึ่งเป็นค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับที่ยังคงต้องเฝ้าระวังอยู่เช่นกัน

ค่าดัชนีความเสี่ยงที่เหลืออยู่ในระดับเฝ้าระวังทั้งในส่วนของภาคเหนือและภาคใต้ดังที่กล่าวแล้วนั้น ไม่ถือว่าเป็นความรุนแรง ภาพรวมของการบริหารจัดการของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดในการจัดการความเสี่ยงยังมีระดับความเข้มแข็งที่มีค่าค่อนข้างสูงในทุกหมวดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องถือเป็นความสำเร็จร่วมกันระหว่างสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติ และผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีที่ให้ข้อเสนอแนะที่นำไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดไว้บางส่วน

แผนภาพที่ ๔ : แสดงการใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) เพื่อสร้างความคุ้มค่า (Value for Money) ให้กับภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากผัง VCP ข้างต้น พบว่าโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขเป็นโครงการที่เป็นกุญแจขับเคลื่อน (Key Driver) ที่สำคัญที่จะทำให้เกิดความคุ้มค่าของเม็ดเงินที่ส่วนกลางจัดสรรอุดหนุนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการบูรณาการแผนการทำงานร่วมกับภารกิจถ่ายโอนอื่นๆ และตลอดรวมถึงโครงการที่มีผลดำเนินการในท้องถิ่นด้วย

โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขมีงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ส่วนกลางจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๑,๑๐๕.๐๔ ล้านบาท แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน

ส่วนที่ ๑ : เงินอุดหนุนสำหรับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขมูลฐาน ๘๙๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ทุกชุมชน/หมู่บ้าน แห่งละ ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๙,๐๐๐ แห่ง เพื่อให้อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านนำไปจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพประชาชน

ส่วนที่ ๒ : เงินอุดหนุนเป็นงบดำเนินการเพื่อพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขสำหรับผู้ด้อยโอกาสในเมือง แบ่งเป็น ๒ กิจกรรม คือ

๑) อุดหนุนเป็นค่าตอบแทน ค่าส่งเวลา แพทย์ พยาบาลและพนักงานสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น .และจากหน่วยงานอื่นที่มาช่วยปฏิบัติงานในท้องถิ่นจัดสรรให้เทศบาลขนาดใหญ่ ๔๙ แห่ง ๆ ละ ๖๐,๐๐๐ บาท เทศบาลขนาดกลาง ๔๒๙ แห่ง ๆ ละ ๕๐,๐๐๐ บาท เทศบาลขนาดเล็ก ๖๘๔ แห่ง ๆ ละ ๔๐,๐๐๐ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ๖๗ แห่ง ๆ ละ ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๓.๗๖ ล้านบาท

๒) เป็นค่าใช้จ่ายอบรมให้ความรู้ด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนและบุคลากรด้านสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดสรรให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นค่าฝึกอบรม ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกอบการในงานสุขาภิบาลอาหาร ประชาชนในกลุ่มเสี่ยงต่อโรคติดต่อ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยในเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเทศบาลขนาดใหญ่ ๔๙ แห่ง ๆ ละ ๑๘๐,๐๐๐ บาท เทศบาลขนาดกลาง ๔๒๙ แห่ง ๆ ละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท เทศบาลขนาดเล็ก ๖๘๔ แห่ง ๆ ละ ๑๒๐,๐๐๐ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ๖๗ แห่ง ๆ ละ ๙๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๖๑.๒๘ ล้านบาท

ในการวิเคราะห์โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุข ในเรื่องของการเชื่อมร้อยกับโครงการหรือภารกิจถ่ายโอนอื่น พบว่า มีค่าดัชนีความเสี่ยงด้านการดำเนินการที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน (Key Risk Area : K) ระหว่างโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการหรือภารกิจถ่ายโอนอื่น เป็นดังนี้

๑) K๑ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจ = ๑๖

๒) K๒ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการสนับสนุนศูนย์เด็กเล็ก ค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจ = ๒๕

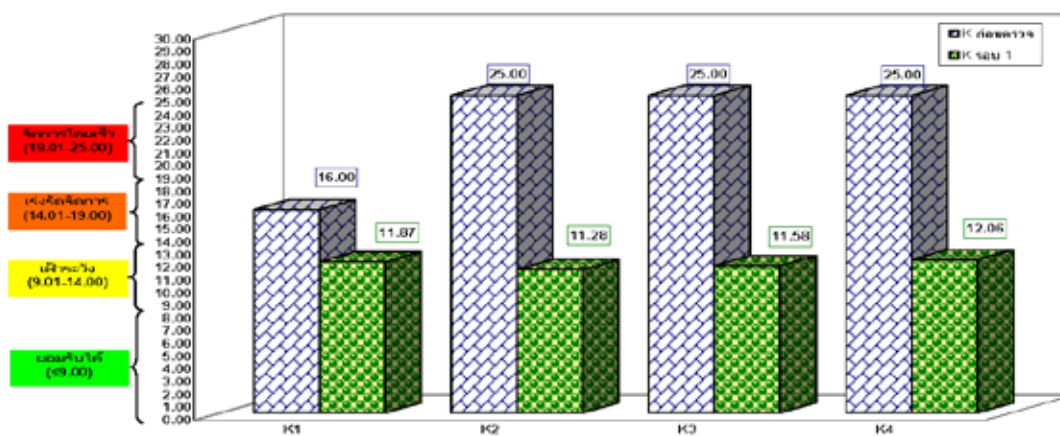
๓) K๓ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับกิจกรรมดูแลสุขภาพในโรงเรียนขนาดเล็ก ค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจ = ๒๕

๔) K๔ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุข (แผนพัฒนาสุขภาพของประชาชน) กับกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (แผนสุขภาพท้องถิ่น) ค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจ = ๒๕

จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ พบว่า โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขในแผนพัฒนาสุขภาพของประชาชน ซึ่งเป็นแผนระดับหมู่บ้านที่ใช้งบประมาณในโครงการฯ หมู่บ้าน/ชุมชนแห่งละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตลอดรวมถึงเงินอุดหนุนเพื่อพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข และเงินสนับสนุนบริการสาธารณสุขจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ได้มีแนวความคิดที่จะวางแผนการใช้จ่ายในลักษณะที่จะเข้าไปเสริมภารกิจถ่ายโอนอื่น เช่น วางแผนดูแลผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ วางแผนดูแลนักเรียนหรือเด็กเล็กในโครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน และโครงการสนับสนุนศูนย์เด็กเล็ก ตลอดรวมถึงการวางแผนพัฒนาสุขภาพประชาชนในโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุข ยังไม่ได้คำนึงถึงแผนสุขภาพท้องถิ่นในกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น ซึ่งจัดเป็นรัฐสวัสดิการ

ในรูปแบบกองทุนที่จะทำให้ท้องถิ่นมีศักยภาพและงบประมาณในการดูแลท้องถิ่นของตนมากขึ้น ในการตรวจสอบความมีอยู่จริงของค่าดัชนีความเสี่ยง K ในระดับบูรณาการโครงการรอบแรกพบว่า สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้นี้

แผนภูมิที่ ๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการทำงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) ของโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการหรือภารกิจถ่ายโอนอื่น

หมายเหตุ :

- K๑ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการส่งเสริมสุขภาพที่ยั่งยืน
- K๒ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับโครงการสนับสนุนศูนย์เด็กเล็ก
- K๓ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับกิจกรรมดูแลสุขภาพในโรงเรียนขนาดเล็ก
- K๔ : โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุข (แผนพัฒนาสุขภาพของประชาชน) กับกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (แผนสุขภาพท้องถิ่น)

ค่าดัชนีความเสี่ยง K ในการตรวจพิสูจน์ความมีอยู่จริงในรอบที่ ๑ พบว่า โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุข ยังมีความเสี่ยงต่อการไม่เชื่อมโยงกับโครงการที่เกี่ยวข้องในระดับเฝ้าระวัง โดยมีค่า K๑, K๒, K๓ และ K๔ อยู่ที่ค่า ๑๑.๘๗, ๑๑.๒๘, ๑๑.๕๘ และ ๑๒.๐๖ ตามลำดับ เหตุปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง K ที่กล่าวถึงข้างต้น มีดังนี้

๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดการบริหารจัดการโครงการในลักษณะองค์รวมเพื่อให้โครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขไปสนับสนุนภารกิจคุณภาพชีวิตด้านอื่นๆ ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอนมาจากส่วนราชการ จึงทำให้ไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะนำไปวางแผนและจัดสรรงบประมาณเพื่อขยายการให้บริการที่ครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เชื่อมโยงและบูรณาการกับแผนชุมชนและแผนระดับอื่นๆ ในพื้นที่ ตามนโยบายของรัฐบาล ข้อ ๘.๑.๗ ได้

๒) ขาดการประสานโครงการสนับสนุนการบริการสาธารณสุขกับกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่นที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เป็นเจ้าภาพ ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งยังไม่ทราบเรื่องการจัดตั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพท้องถิ่น ซึ่งเป็นการเสียโอกาสที่จะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับบริการสาธารณสุขโดยเฉพาะในเรื่องของการส่งเสริมและป้องกันโรคเพิ่มขึ้น

ในภาพรวมของทั้งประเทศต้องถือว่ามีความพยายามของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดที่จะทำความเข้าใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดของตน ได้ใช้เม็ดเงินอุดหนุนที่ส่วนกลางจัดสรรไปให้เพื่อดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะในเรื่องของการบริการสาธารณสุข ที่มีแผนดำเนินการในหลายระดับ และมีกองทุนหลักประกันสุขภาพของท้องถิ่นเข้ามาเสริมเพิ่มเติมด้วย เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงดังที่ปรากฏจากการประเมินระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งแสดงถึงควมมีประสิทธิภาพของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดโดยเฉพาะในหมวดการนำองค์กรที่แสดงระดับความเข้มแข็งสูงกว่าหมวดอื่น ที่ระดับ ๓.๖๒ ค่าดัชนีความเสี่ยงในเรื่องของการดำเนินการที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน หรือเรียกสั้นๆ ว่าความเสี่ยง K จึงลดลงในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๘.๖๔

แยกเป็นความสามารถหรือประสิทธิภาพของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดรายภาคต่อความพยายามผลักดันและดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พบว่า ในส่วนของภาคกลางและภาคตะวันออก ประสบความสำเร็จสูงสุดด้วยค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่ลดลงมาอยู่ที่ค่า ๗.๔๕ ในขณะที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือรองลงมาอยู่ที่ค่า ๘.๙๕ ซึ่งก็เป็นระดับที่ยอมรับได้เช่นกัน

สำหรับภาคเหนือและภาคใต้ มีค่าดัชนีความเสี่ยงจากการประเมินในรอบที่ ๓ เท่ากันที่ค่า ๙.๐๘ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่สูงกว่าระดับยอมรับได้เพียงเล็กน้อย แต่ก็ไม่น่าเป็นห่วงในเรื่องประสิทธิภาพ ซึ่งยังคงมีระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในทุกหมวดของมิติประสิทธิภาพ สูงกว่าระดับ ๓ ทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอแนะที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ไว้ แม้จะสามารถปฏิบัติได้โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดก็จริง แต่เพื่อให้เกิดเป็นระบบหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ชัดเจนต่อไปในภายภาคหน้าได้ จึงจำเป็นต้องเสนอข้อเสนอแนะเหล่านั้นไปเพื่อส่วนกลางรับไปพิจารณากำหนดเป็นหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนต่อไป

๒.๑.๓ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

แม้ว่าความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์และความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล หลายส่วนที่เกี่ยวข้องได้ถูกจัดการไปแล้วในระดับพื้นที่หรือระดับจังหวัด แต่จากการตรวจติดตามการถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน ๓ รอบการตรวจที่ผ่านมา มีเป้าประสงค์หลักที่จะต้องขับเคลื่อนงานโครงการ หรือภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นไปในทิศทางที่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะในเรื่องที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ปลดล็อกเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อให้อิสระกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการเงินอุดหนุนทั่วไปที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลอยู่แล้ว

ในการปลดล็อกเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าว อาจประเมินได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดในเรื่องการจัดทำเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ ว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้อย่างถูกต้อง และสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่อง

สำหรับการตรวจติดตามการถ่ายโอนที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในด้านการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน (Negotiation Risk) และความเสี่ยงในเรื่องของการดำเนินการที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน (Key Risk Area) พบว่า โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์

โดยเฉพาะในเรื่องของผู้สูงอายุ นั้น มีการกระจายการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนทั่วไปจากส่วนกลาง ลงไปในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ยังไม่เป็นธรรมในหลายแห่ง เนื่องจากข้อมูลผู้ที่สมควรได้รับการสงเคราะห์ผ่านการทำประชาคม ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจัดทำเสนอสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดสรร ไม่เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์เดียวกัน และไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

ส่วนเรื่องของโครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน พบว่า มียอดเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ในปี ๒๕๕๐ สูงกว่าข้อเท็จจริงตามจำนวนเด็กเล็กในศูนย์เด็กเล็กและเด็กอนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๔ (อาหารเสริม (นม)) และอนุบาล - ประถมศึกษาปีที่ ๖ (อาหารกลางวัน) ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ซึ่งเมื่อใช้งบประมาณ ปี ๒๕๕๐ เป็นฐานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ในการกำหนดเงินอุดหนุนทั่วไปในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งจะได้งบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปในปี ๒๕๕๑ สูงกว่าความเป็นจริง และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งจะมีเงินเหลือเป็นเงินสะสมมาสมทบในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่มีการบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์เพราะยังไม่แน่ใจว่ายอดเงินอุดหนุนทั่วไปที่จะได้รับจริงในภาพรวมสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะเป็นเท่าใด

ในการรายงานผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ ที่ได้รายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไปพิจารณาแล้ว มีดังนี้

๑) การพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนการถ่ายโอนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑.๑) ขอให้มีการสั่งการให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดทำการสำรวจข้อมูลการถ่ายโอนภารกิจคุณภาพชีวิตในทุกเรื่องในเชิงเปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ กับ ๒๕๕๑ รายการต่อรายการรวมเงินสนับสนุนจากรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ เรื่องของอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน โดยเฉพาะบัญชีสำรวจผู้สูงอายุ ขอให้สอบถามข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ถูกต้อง เป็นจริง และเป็นธรรมกับทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งต่อไป

๑.๒) เมื่อวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้รับแล้วพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ได้รับการจัดสรรงบประมาณสูงกว่าความเป็นจริงควรมีนโยบายชัดเจนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป ซึ่งในเรื่องนี้แม้ว่าประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ข้อ ๘ จะให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินอุดหนุนทั่วไปที่ได้รับการจัดสรรไปใช้จ่ายตามอำนาจหน้าที่ตามที่เห็นสมควรโดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการภายในวงเงินที่ได้รับจัดสรรในแต่ละข้อก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติเนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่แน่ใจว่ายอดรวมทั้งสิ้นของเงินอุดหนุนทั่วไปที่เดิมเงินกำหนดวัตถุประสงค์จะได้จำนวนไม่น้อยกว่าเดิมจริงหรือไม่ จำนวนเท่าใด เพราะยังไม่มีข้อมูลชัดเจนในส่วนนี้ จึงทำให้การจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยเฉพาะในเรื่องของคุณภาพชีวิตหลัก ๆ เช่น เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ อาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวัน ในยอดเงินอุดหนุนทั่วไปไม่สูงขึ้นกว่าปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๐ ในหลายแห่งในภาพรวม แต่พบว่าโดยความเป็นจริงงบประมาณอาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวันน่าจะคลาดเคลื่อนกับจำนวนเด็กเล็ก/เด็กนักเรียนที่เป็นจริง และในภาพรวมเชื่อว่าน่าจะจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกินจริงเพราะจำนวนเด็กนักเรียนมีแนวโน้มลดลงในทุกๆ ปี

๑.๓) จากข้อมูลเงินอุดหนุนทั่วไปที่ส่วนกลางจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้กับภารกิจคุณภาพชีวิตที่ถ่ายโอนลงไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจัดทำเป็นข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ น่าจะทำให้ส่วนกลางเห็นภาพงบประมาณที่จะจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ในการจัดสรรงวดครั้งต่อไปว่าควรจัดสรรเป็นยอดรวมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งเท่าใด หรือกรณีที่มีการกำหนดยอดจัดสรรรวมสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งไว้แล้ว อาจต้องชี้แนะสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดให้ชัดเจนว่า เงินอุดหนุนทั่วไปจัดสรรเงินไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะทำอะไรเพื่อจะเกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

๒) การทบทวนนโยบายโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ

จากข้อมูลการตรวจราชการพบแนวโน้มความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรงบอุดหนุนทั่วไปจากส่วนกลางไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง (กรณีเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ) และพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีการตั้งจ่ายจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าไปเสริม ในส่วนที่ยังขาดอยู่มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันยอดบัญชีสำรองของผู้มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือยังคงสูงอยู่เช่นเดิม ที่เป็นเช่นนั้นอาจจะเป็นความคาดหวังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ารัฐบาลอาจจะมียุทธศาสตร์เพิ่มเติมเงินอุดหนุนจากบัญชีสำรองเหล่านี้ก็ได้

โดยเฉพาะความไม่เป็นธรรมถ้าเปรียบเทียบระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้มากที่สามารถพิจารณาให้เงินสงเคราะห์แก่ผู้สูงอายุได้เกือบครบทุกคน ในขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อยไม่สามารถดำเนินการเช่นเดียวกันได้ และในปัญหาเฉพาะหน้า คือ จากนโยบายการหาเสียงของบางพรรคการเมือง ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่า จะมีการปรับจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้สูงอายุทุกคนหรือปรับยอดเงินสงเคราะห์รายเดือนให้สูงขึ้นด้วย

ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เห็นว่าคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมควรจะมีการพิจารณาร่วมกับกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับภารกิจก่อนถ่ายโอน เช่น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อพิจารณาว่าสมควรกำหนดนโยบายในเรื่องนี้อย่างไร (จะสงเคราะห์เฉพาะผู้ขาดโอกาสหรือจะสงเคราะห์ผู้สูงอายุทั้งหมด) แล้วปรับทิศทางการจัดสรรเงินอุดหนุน รวมทั้งส่งสัญญาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบหลักเจตจำนงที่ถูกต้องแล้วประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้มีสิทธิได้ทราบและเข้าใจกันอย่างกว้างขวางต่อไป

๓) กระบวนการกำกับดูแลคุณภาพภารกิจคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการตรวจติดตามงานถ่ายโอนภารกิจคุณภาพชีวิตของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ต้นเหตุแห่งปัญหาหลายๆ ประการที่เกิดขึ้นกับโครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ถ่ายโอน

ไปนั้น เนื่องเพราะขาดการตรวจสอบถ่วงดุลจากภาคประชาชน ดังปรากฏจากรายงานการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ในเรื่องของความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลจากการขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับโครงการเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ โครงการสนับสนุนอาหารเสริม (นม) และโครงการสนับสนุนอาหารกลางวันแล้ว ในเรื่องนี้หากมีการพิจารณาในระดับนโยบายให้ผู้แทนภาคประชาชนเข้ามามีบทบาทเป็นกรรมการร่วมกับผู้แทนสำนักงานท้องถิ่นอำเภอ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของเบี่ยงชีฟ อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) โรงเรียน ศูนย์เด็กเล็ก และบริการสาธารณสุขเพื่อดูแลคุณภาพชีวิตในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง เป็นหู เป็นตา และดูแลให้เกิดความเป็นธรรมก็ย่อมจะส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชนได้รับการดูแลได้ดีขึ้นด้วย

และโดยข้อเท็จจริงที่ว่าเมื่อภารกิจคุณภาพชีวิตในเรื่องต่างๆ ถูกถ่ายโอนไปจากส่วนราชการเจ้าของภารกิจเดิมแล้ว ในทางปฏิบัติเจ้าของภารกิจเดิมจะถือว่าพ้นภาระไปแล้ว ในขณะที่เดียวกันท้องถิ่นเองอาจมีความรู้สึกในเชิงปิดกั้นที่จะให้ส่วนราชการเจ้าของภารกิจเดิมเข้ามามีส่วนร่วม จึงมีความเป็นไปได้อย่างยิ่งว่าการดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนอาจไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้องและเป็นธรรมเช่นเดียวกับก่อนการถ่ายโอน ด้วยเหตุดังนี้ เชื่อว่าจะเป็นผลดีหากมีการตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๕ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมการดูแลโครงการภายใต้ภารกิจถ่ายโอนคุณภาพชีวิตให้เป็นไปตามมาตรฐานและความเหมาะสมโดยสมควรให้ข้อเสนอแนะกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประสานกับจังหวัดและส่วนกลางเพื่อสนับสนุนภารกิจด้านคุณภาพชีวิตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามมาตรฐานได้ด้วย

๔) การถ่ายโอนภารกิจการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในเรื่องของการถ่ายโอนภารกิจการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หากพิจารณาโดยยึดเด็กนักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตให้กับเด็กนักเรียนแล้ว ที่สำคัญและควรจะต้องได้รับการดูแลเร่งด่วน คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะที่ไม่ผ่านเกณฑ์ของ สมศ. ในรอบที่ ๒ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากกฎเกณฑ์ของการถ่ายโอนพบว่ามีอย่างน้อย ๓ ประการ สำคัญ คือ

๔.๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอนจะต้องผ่านเกณฑ์ประเมิน

๔.๒) โรงเรียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับโอนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินจาก สมศ. ๑๑ ตัวชี้วัดจาก ๑๔ ตัวชี้วัด

๔.๓) เสียส่วนใหญ่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูเกินกว่าครึ่งพร้อมให้ถ่ายโอน

ที่จะเป็นปัญหากับคุณภาพการเรียนการสอนก็คือ โรงเรียนขนาดเล็กยังมีจำนวนนักเรียนน้อยเท่าใดยิ่งได้งบประมาณจากส่วนกลางน้อยเท่านั้น ทำให้โรงเรียนไม่สามารถพัฒนาได้เท่าที่ควร ยิ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้เขตเมืองจะถูกแย่งนักเรียนโดยโรงเรียนในเขตเมืองที่มีการเรียนการสอนดีกว่าจนจำนวนนักเรียนเหลือน้อยลงทุกปี หลายแห่งที่ครูขาดขวัญกำลังใจจะทำให้โรงเรียนดีขึ้น เมื่อ สมศ. ประเมินโรงเรียนเหล่านี้จึงไม่ผ่านการประเมิน เมื่อไม่ผ่านการประเมินก็เป็นเหตุผลให้ไม่สามารถถ่ายโอนได้ ปัญหาต่างๆ ก็ค้างคาอยู่หลายแห่งจึงพบว่า อยู่ระหว่างการถ่ายโอนมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ และในความเป็นจริง ปี ๒๕๕๐ และ ปี ๒๕๕๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยื่นความจำนงขอรับโอนโรงเรียนน้อยลงมาก และที่ยื่นความจำนงรับโอนจะเน้นโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพแล้วเป็นหลัก

หากพิจารณาในอีกแง่มุมหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมทางด้านการบริหารจัดการและฐานะการเงิน การคลัง พร้อมรับภาระได้ควรได้รับการเชิญชวนให้รับโอนโรงเรียนขนาดเล็กเหล่านี้ อาจประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านั้นก่อน แต่ไม่ต้องนำผลการประเมินโรงเรียนของ สมศ. มาเป็นเงื่อนไข กล่าวคือ ถ้าโรงเรียนไม่ผ่านการประเมินรอบที่สองถือว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่สามารถรับภาระโรงเรียนเหล่านั้นให้มีคุณภาพการเรียนการสอนได้ จึงควรถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมได้ทันที สำหรับครูในโรงเรียนเหล่านั้นให้เป็นข้อตกลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับครู ถ้าครูไม่พร้อมโอนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่พร้อมรับครูผู้ใดก็ให้กระทรวงศึกษาธิการโอนย้ายออกไปจากโรงเรียนนั้น และให้ครูโรงเรียนอื่นที่สมัครใจไปอยู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโอนย้ายเข้ามา หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจ้างครู โดยกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่ง

ข้อดีของการถ่ายโอนโรงเรียนขนาดเล็กไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมก็คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนโรงเรียนได้โดยไม่ต้องหลีกเลี่ยงระเบียบการใช้จ่ายเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อไปสนับสนุนโรงเรียนที่ยังไม่ได้ถ่ายโอน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจให้ทุนการศึกษาให้กับคนในพื้นที่เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเพื่อกลับมาสอนในโรงเรียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอน และถ้าโรงเรียนมีคุณภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถรักษาจำนวนเด็กนักเรียนในโรงเรียนไม่ให้ย้ายไปเรียนที่อื่นได้ หรือในทางกลับกันเมื่อมีเงินสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโรงเรียนขนาดเล็กก็จะดีขึ้นคุณภาพการศึกษาของเด็กนักเรียนก็จะดีขึ้น ยิ่งกว่านั้น จากผลการตรวจติดตามในเรื่องของอาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวันในองค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาล หลายแห่งพบว่า ถ้าเป็นโรงเรียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอนมาแล้ว อาหารเสริม (นม) ที่เด็กนักเรียนได้รับ ซึ่งตามเกณฑ์ของโครงการกำหนดให้เด็กนักเรียนชั้นอนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ ๔ ทุกคนได้รับก็จะได้เสริมเพิ่มเติมจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทุกคน ไปจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และจะมีการสนับสนุนงบประมาณจากรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มเป็นค่าอาหารกลางวันเพื่อให้อยู่ในระดับที่เพียงพอตามหลักเกณฑ์ แม้ยอดเงินอุดหนุนถ้าอิงตามยอดหนุนทั่วไปปี ๒๕๕๐ อาจไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ควรจะได้รับอาหารกลางวันตามหลักเกณฑ์ก็ตามจึงส่งผลถึงคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียนหลังการถ่ายโอนโรงเรียนขนาดเล็กให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อีกส่วนหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปก็คือ ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านการประเมินมีความพร้อมรับโอนแล้ว และโรงเรียนขนาดเล็กไม่ผ่านการประเมินในรอบที่สองของ สมศ. ก็ไม่ควรจะรอให้ทอดเวลาเนิ่นนานไปอีก หากคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของเด็กนักเรียน ก็ควรจะต้องรีบถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพดีขึ้นต่อไป

๒.๑.๔ บทสรุป

ในเรื่องของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการนั้น รัฐบาลได้กำหนดไว้เป็นนโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดี นั่นก็หมายความว่า ต้องการให้มีธรรมาภิบาลเกิดขึ้นกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะยังประโยชน์ให้กับประชาชนโดยเฉพาะในเรื่องของคุณภาพชีวิต

จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พบโดยทั่วไปว่า ชีตสมรรถนะในการบริหารจัดการโครงการที่ส่วนกลางถ่ายโอนไปให้ โดยเฉพาะโครงการด้านคุณภาพชีวิตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง มีความแตกต่างกันมากด้วยข้อจำกัดที่เกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการ ทั้งในเรื่องความรู้ความเข้าใจของทีมงานบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบประมาณที่จำกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กและรายได้น้อย ปัจจัยทางการเมือง ฯลฯ ในขณะที่รัฐบาลต้องการให้เกิดคุณภาพของการกำกับดูแลท้องถิ่น ให้มีความเป็นอิสระมากขึ้น และขณะเดียวกันก็ต้องสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่นเพิ่มขึ้นด้วย

การบริหารจัดการเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดที่เป็นหน่วยงานในระดับพื้นที่ จะต้องล่วงรู้ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณ (โดยเฉพาะในโครงการด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการต่าง ๆ ถ่ายโอนไปให้) จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัด ในทุกรายการในเชิงเปรียบเทียบกับการจัดสรรในปีงบประมาณที่ผ่านมา และเปรียบเทียบกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเท่ากัน ซึ่งถ้ามีข้อมูลในส่วนนี้ไว้บริหารจัดการและดำเนินการอย่างต่อเนื่องแล้ว ก็ย่อมจะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามหลักการบริหารจัดการที่ดี และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของนโยบายรัฐบาลได้อย่างเกิดประสิทธิผล

นอกจากนั้นแล้ว เมื่อส่วนกลางมีข้อมูลชุดเดียวกันนี้ไว้เพื่อประกอบการกำหนดนโยบายการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปหรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ รวมทั้งการถ่ายโอนภารกิจของส่วนราชการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็จะทำให้นโยบายที่กำหนดสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงและมีความเป็นธรรมมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การพิจารณากำหนดให้เป็นนโยบายที่ชัดเจนที่จะให้ส่วนราชการเจ้าของโครงการด้านคุณภาพชีวิตก่อนการถ่ายโอน เข้าไปมีส่วนร่วมกับสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดในการตรวจประเมินมาตรฐานด้านคุณภาพชีวิตที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการให้กับประชาชนในชุมชน/ท้องถิ่นของตน เพื่อส่งสัญญาณให้กับคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทราบสถานการณ์และกำหนดแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงต่อไป ก็เป็นเรื่องที่ควรจะได้รับพิจารณา

ทั้งนี้ การตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี จะมีส่วนสำคัญที่จะสะท้อนปัญหาข้อเท็จจริงและแนวทางแก้ไขไปให้สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องทันการณ์ด้วย

๒.๒ กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน

บริการขั้นพื้นฐาน หมายความว่า บริการที่จำเป็นที่รัฐพึงจัดให้กับประชาชนเพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการเหล่านั้นได้โดยสะดวกอย่างมีธรรมาภิบาล

กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ๘ โครงการ จากผู้ตรวจราชการ ๕ กระทรวง คือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เจ้าภาพกลุ่มโครงการซึ่งจะเน้นไปที่การบูรณาการโครงการหรือกิจกรรมในกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการกระจายผลประโยชน์ไปสู่ประชาชนผู้รับบริการด้วย ซึ่งเมื่อนำโครงการเหล่านี้ไปจัดเป็นหมวดหมู่กลุ่มย่อยแล้ว จะพบความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงระหว่างนโยบายของรัฐบาลกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการ ดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายเศรษฐกิจ (นโยบายข้อ ๓)		
- นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ (นโยบายข้อ ๓.๕) - สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การเชื่อมโยงข้อมูล การบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการการเตือนภัยและความมั่นคงของรัฐ บริการการศึกษาและสาธารณสุข ตลอดจนการพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศ และเทคโนโลยีอวกาศเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ (นโยบายข้อ ๓.๕.๓)	๑. โครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Government) (กระทรวง ICT) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อพัฒนาการให้บริการประชาชนแบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วยระบบ Web Service และวางแผนพัฒนาระบบการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์แบบเต็มรูปแบบผ่านระบบ Single Window ได้ต่อไปในอนาคต ๒) เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการในลักษณะ e - Service ของหน่วยงานภาครัฐ ๓) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศร่วมกันเพื่อรองรับการพัฒนา e - Government Gateway และการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ๔) เพื่อมีเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (GIN) ที่เชื่อมต่อกระทรวงจนถึงระดับกรมทุกกรมและระดับจังหวัดทุกจังหวัดเพื่อให้รองรับปริมาณข้อมูลข่าวสารของรัฐ	๑) การจ้างที่ปรึกษาดำเนินโครงการอาจทำให้ไม่มีบริการอิเล็กทรอนิกส์ประชาชนอาจไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็วและไม่มีข้อมูลวางแผนประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องได้ (K = ๖) ๒) การจ้างที่ปรึกษาอาจไม่โปร่งใสในการดำเนินงาน ๓) การจ้างที่ปรึกษาอาจไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ๔) ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนอาจกระทบต่อการให้บริการกับประชาชนจะไม่ได้รับและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง (N = ๖) ๕) การให้บริการข้อมูลข่าวสารภาครัฐอาจไม่มีประสิทธิภาพ คลาดเคลื่อนและไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน (N = ๖)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๒. <u>โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน (กระทรวง ICT)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนเพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชน และชุมชนให้มีความรู้เรื่องเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์และสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต เพื่อค้นคว้าข้อมูลต่อยอดและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ๒) เพื่อสร้างผู้นำการในชุมชน ให้มีความรู้ความชำนาญด้านเทคโนโลยี สารสนเทศการสื่อสารและสามารถดูแล ศูนย์การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ๓) เพื่อรวบรวมความรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและสารสนเทศที่มีประโยชน์ต่อการ ดำรงชีวิต การสร้างงาน สร้างอาชีพ ตลอดจน สนับสนุนการตัดสินใจของคนในชุมชน ปรึกษาเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริม การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ๔) เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยน ข้อมูลของคนในแต่ละชุมชนและระหว่าง ชุมชน ๕) เพื่อลดช่องว่างด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (Digital Divide) โดยประชาชนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยี สารสนเทศรวมถึงเป็นช่องทางการเข้าถึงบริการ ภาครัฐ (e - Government) <u>เป้าหมาย</u> ๑) ตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ทั่วประเทศ ๒๐ ศูนย์ ๒) สำหรับผู้ดูแลศูนย์ ๔๐ คน อบรมอย่างน้อยศูนย์ละ ๒ คน รวม ๑๐ วัน ๓) อบรม ICT พื้นฐานให้ประชาชน ในชุมชนที่ตั้งศูนย์ทั้ง ๒๐ ศูนย์ จำนวน ๒,๐๐๐ คน ๔) รวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ๒๐ เรื่อง สอนผู้ดูแลศูนย์ทำ Homepage	๑) การสำรวจข้อมูลโดยการออกแบบ สอบถามไปยังชุมชนต่างๆ (K = ๖) ๒) การคัดเลือกผู้ทำหน้าที่ดูแลศูนย์ (K = ๖) ๓) การดำเนินการจัดหาและติดตั้งระบบ คอมพิวเตอร์ในสถานที่ราชการที่ เหมาะสม ศาสนสถานและชุมชน ในท้องถิ่น (K = ๖) ๔) การคัดเลือกชุมชนหรือสถานที่ ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการจัดตั้ง ศูนย์ (P = ๑) ๕) การคัดเลือกชุมชนที่ไม่ได้รับการ สนับสนุนและมีส่วนร่วมจาก ประชาชนในพื้นที่จะทำให้ไม่สามารถ ตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ (N = ๑) ๖) การแจกแบบสำรวจข้อมูลหาก กระจายไม่ทั่วถึงจะทำให้ได้ข้อมูล ด้านเดียวจากกลุ่มงานเพียงกลุ่มเดียว (N = ๑)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒)		
- ภาพรวมนโยบายสังคมฯ - นโยบายการศึกษา (นโยบายข้อ ๒.๑) - ยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีบูรณาการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา ทั้งในและนอกระบบการศึกษา และสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (นโยบายข้อ ๒.๑.๑) - พัฒนาหลักสูตรปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ และคุณธรรม	๓. <u>โครงการขอคืนที่ราชพัสดุ (กระทรวงการคลัง)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> เพื่อสำรวจที่ดินที่ส่วนราชการไม่ได้ใช้ประโยชน์ ที่ส่วนราชการใช้ประโยชน์ไม่ครบถ้วน ที่ดินที่ส่วนราชการใช้ไม่เหมาะสม คัดค้านกับศักยภาพและที่ดินที่มีการครอบครองเพื่อรองรับโครงการต่างๆ ตามนโยบายรัฐบาลโดยคำนึงถึงการเพิ่มคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม และการวางแผนการใช้ที่ราชพัสดุให้เกิดประโยชน์สูงสุด <u>เป้าหมาย (ดำเนินการทั่วประเทศ)</u> ๑) ขอคืนที่ดินเพื่อแก้ปัญหาทางสังคมและความยากจน (ประมาณ) ๖.๒๕ แสนไร่ ๒) ใช้ที่ดินเพื่อพัฒนาคุณภาพสังคม ๐.๕ แสนไร่ ๓) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจรวมขอคืนประมาณ ๘ แสนไร่ <u>กิจกรรม</u> เป็นกิจกรรมการสำรวจพื้นที่เพื่อขอคืนจากส่วนราชการและหน่วยงาน เพื่อนำไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย <u>งบประมาณ</u> ๐.๓๐๕ ล้านบาท <u>หน่วยงานรับผิดชอบในส่วนกลาง</u> - สำนักบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลที่ราชพัสดุ <u>หน่วยรับผิดชอบในพื้นที่</u> - สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ ๔. <u>โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก</u> <u>ระยะที่ ๒ : ตุลาคม ๕๑ – กันยายน ๕๒</u> <u>(กระทรวงศึกษาธิการ)</u> <u>เป้าประสงค์</u> การวางแผนแสดงการบริหารจัดการเพื่อจำกัดจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กให้ดำรงอยู่เฉพาะที่มีความจำเป็นและให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ <u>กิจกรรม</u> ๑) พัฒนาระบบจากแผนการบริหารจัดการ ๒) พัฒนาระบบการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา	- การไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร (K = ๑๒) ๑) การสร้างความเข้าใจในกรอบทิศทางและกระบวนการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กในระยะเริ่มต้นอาจไม่ครอบคลุมทั่วถึง เนื่องจากโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมาก (K = ๑๖) ๒) สถานศึกษาที่นำร่องยังไม่สามารถปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ได้โดยทันที โดยเฉพาะโรงเรียนที่จะนำร่องในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (K = ๑๖)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
อย่างทั่วถึง, ต่อเนื่องและ ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงใน ยุคโลกาภิวัตน์ (นโยบายข้อ ๒.๑.๒) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอนและการเรียนรู้ อย่างจริงจัง จัดให้มีการ เข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง อย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อ ประกอบการเรียนการสอน ให้โรงเรียนอย่างทั่วถึง (นโยบายข้อ ๒.๑.๓)	๓) เสริมสร้างความพร้อมและความ เข้มแข็งของโรงเรียน ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาค ส่วนในการจัดการศึกษา <u>งบประมาณ ปี ๒๕๕๑ ๔๕๕ ล้านบาท</u>	๓) บุคลากรบางส่วนอาจไม่เข้าใจ กรอบทิศทางและกระบวนการใน การพัฒนาที่ชัดเจน (K = ๑๖) ๔) ขาดงบประมาณสำหรับเป็นค่า พาหนะเดินทางของนักเรียนใน การดำเนินการรูปแบบการบริหาร จัดการศูนย์โรงเรียน (K = ๑๖) ๕) แผนงาน/โครงการทุกระดับไม่ ประสานกัน (K = ๑๖) ๖) การบริหารจัดการโรงเรียนขนาด เล็กอาจขาดประสิทธิภาพทำให้ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นใน คุณภาพการเรียนการสอน (P = ๑๖) ๗) คุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็ก อาจไม่สอดคล้องกับ ความ ต้องการของประชาชนเนื่องจาก ชุมชนขาดการมีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการ (N = ๙) ๘) การยุบรวมหรือเปลี่ยนแปลงยังไม่ สอดคล้องกับความต้องการของ ชุมชน (N = ๙) ๙) ประชาชนให้ความร่วมมือในการ พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กน้อย (N = ๑๖) ๑๐) การระดมทรัพยากรในการร่วมมือ จากทุกภาคส่วนยังไม่เต็มตาม ศักยภาพในการสนับสนุนโรงเรียน (N = ๑๖) ๑๑) หลักสูตรสถานศึกษาไม่ตอบ สนองความต้องการของชุมชน อย่างแท้จริง (N = ๑๖) ๑๒) ความต้องการของผู้ปกครองและ ชุมชนที่จะให้โรงเรียนขนาดเล็ก คงอยู่ (N = ๑๖)
- นโยบายศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม (นโยบายข้อ ๒.๔) - อุปถัมภ์ ค้ำครอง และ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และศาสนาอื่นๆ เพื่อให้มี บทบาทสำคัญในการ ปลูกฝังให้ประชาชน	๕. <u>โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนา วันอาทิตย์ (กระทรวงวัฒนธรรม)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนใช้ เวลาว่างวันหยุด ศึกษาหลักธรรมทาง พระพุทธศาสนา อบรมปลูกฝังพัฒนาคุณ ธรรม จริยธรรมตามนโยบาย “คุณธรรมนำ ความรู้ สู่สถานศึกษาทั่วประเทศ”	๑) ขาดแผนงาน/แนวทางในการ ดำเนินงานที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจน (K = ๑) ๒) ขาดการประสานงานในเรื่องการ ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
เข้าใจและนำหลักธรรม ของศาสนาใช้ในการ เสริมสร้างคุณธรรมและ พัฒนาคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒.๔.๑)	๒) ให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใน เชิงพระพุทธศาสนาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้วัด สถาน ศึกษาและหน่วยงาน นำหลักธรรมไปพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม เด็กและเยาวชนภายใต้ โครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน <u>เป้าหมาย</u> ๑) เด็ก เยาวชน และประชาชน จำนวน ๕๐๔,๐๐๐ คน ๒) ครู จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน <u>กิจกรรม</u> - จัดสรรเงินอุดหนุนให้จังหวัดเพื่อ จัดสรรต่อให้ศูนย์ในจังหวัด - ให้การอุดหนุนศูนย์ฯ เพื่อการ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ - การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ ศูนย์มีศักยภาพในการบริหารงาน ๑๘ ภาค - จัดโครงการยกย่องศูนย์ศึกษา พระพุทธศาสนาตัวอย่าง (นำร่องปี ๒๕๕๑) <u>งบประมาณ</u> ๖๗.๓๓๗ ล้านบาท <u>ระยะเวลาดำเนินการ</u> ต.ค. ๕๐ - ก.ย. ๕๑ <u>หน่วยรับผิดชอบในส่วนกลาง</u> สำนักงานพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม กระทรวงวัฒนธรรม	ระหว่างผู้รับผิดชอบโครงการกับ ผู้ดำเนินงานศูนย์ฯ (K = ๖) ๓) เนื้อหาหลักสูตรยังไม่ตอบสนอง ความต้องการของประชาชนใน พื้นที่อย่างแท้จริง (N = ๒) ๔) การดำเนินการจัดตั้งศูนย์ศึกษา พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ยังไม่ได้ กระจายผลประโยชน์ไปยังทุกพื้นที่ ของประเทศ (N = ๒)
พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทาง วัฒนธรรม และการ นันทนาการเพื่อส่งเสริมให้ วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ มีคุณธรรม เอื้อ อาทรต่อผู้อื่น และเกิด การเรียนรู้ ศิลปะอย่าง สร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ซาบซึ้งในสุนทรีย์ของ ศิลปะ (นโยบายข้อ ๒.๔.๓)	๖. <u>โครงการคุณธรรมนำความรู้</u> (กระทรวงศึกษาธิการ) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อให้ การศึกษาสร้างคน สร้างความรู้สู่สังคมคุณธรรม คุณภาพ สมรรถภาพและประสิทธิภาพโดยมีทิศทาง และเป้าหมายคือ เสริมสร้างคุณธรรม ในระบบการศึกษาโดยร่วมคิดร่วมทำ เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้มแข็งใน ๓ สถาบันหลัก คือ ครอบครัว ศาสนา สถานศึกษา ๒) เพื่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนการศึกษา ที่ใช้คุณธรรมนำความรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ประมาณ ๑.๕ ล้านคน	๑) หน่วยงาน/สถานศึกษา ยังไม่ เข้าใจชัดเจนในแนวทางการ ดำเนินงานคุณธรรมนำความรู้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง (K = ๑๖) ๒) การมีส่วนร่วมของชุมชนคณะกรรมการ สถานศึกษาในการจัดทำหลักสูตร การจัดกิจกรรมคุณธรรมนำความรู้ ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยังมีไม่มาก (K = ๑๖) ๓) บุคลากรบางส่วนอาจไม่เข้าใจ กรอบทิศทางและกระบวนการใน การดำเนินงานที่ชัดเจน อาจส่งผล

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
ขยายบทบาทสภာวัฒนธรรมทุกจังหวัดให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนพร้อมทั้งขจัดสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม ขยายสื่อดีเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมอย่างเท่าทันสถานการณ์ (นโยบายข้อ ๒.๔.๔)	๓) เพื่อพัฒนาขยายผลสู่สังคมกลุ่มเป้าหมายคือประชาชนที่อยู่ในการศึกษานอกระบบ และพัฒนาคุณภาพผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามอัธยาศัยให้คุณธรรมอยู่ในวิถีชีวิต <u>๔ ยุทธศาสตร์</u> ๑) ปฏิบัติงานสำนัก สร้างเจตคติ ปรับพฤติกรรม ๒) ปรับกระบวนการเรียนรู้และหาต้นแบบสืบทอด ๓) เครือข่ายขยายผล สถาบันการศึกษา โรงเรียนและชุมชน ๔) กำกับ ติดตามและประเมินผล <u>งบประมาณ ๔๓.๗๕ ล้านบาท</u>	ต่อแผนงาน/โครงการไม่สอดคล้องกัน (K = ๑๖) ๔) หน่วยงาน/สถานศึกษายังไม่สามารถปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์ได้ทันที (K = ๑๖) ๕) การส่งเสริมสนับสนุน นิเทศ กำกับ ดูแล จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ชัดเจน (P = ๑๖) ๖) จำนวนสถานศึกษาที่เป็นต้นแบบด้านคุณธรรมไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (P = ๑๖) ๗) วิธีการและกระบวนการดำเนินงานมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันโดยการคำนึงถึงความแตกต่างของสถานศึกษา และกลุ่มผู้เรียนยังมีน้อย (N = ๑๖) ๘) การดำเนินงานยังไม่เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ชัดเจนเพียงพอ (N = ๑๖)
	๗. โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม (กระทรวงวัฒนธรรม) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาคาความเบี่ยงเบนของสังคมด้านวัฒนธรรม ๒) สร้างความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมและระบบการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ๓) เสริมสร้าง ส่งเสริม และพัฒนาเครือข่ายการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบในสังคม ๔) สร้างความเข้าใจและสร้างภูมิคุ้มกันให้สังคมเกิดความตระหนักและร่วมรับผิดชอบวัฒนธรรมด้วยกัน <u>เป้าหมาย ทั่วประเทศ</u> <u>กิจกรรม</u> - การตรวจสอบสื่อทุกประเภทเพื่อนำข้อมูลมาประเมินสถานการณ์ทิศทางแนวโน้มของปัญหาเพื่อกำหนดแนวทางแก้ไข	๑) โครงการตอบสนองนโยบาย/ยุทธศาสตร์ แต่อัตรากำลังไม่เพียงพอ (K = ๑) ๒) ประชาชนขาดความเชื่อมั่นเนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายยังไม่เต็มประสิทธิภาพ และไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงวัฒนธรรมโดยตรง (P = ๖) ๓) การกระจายผลประโยชน์สู่กลุ่มเป้าหมายอาจจะไม่ทั่วถึง (N = ๒)

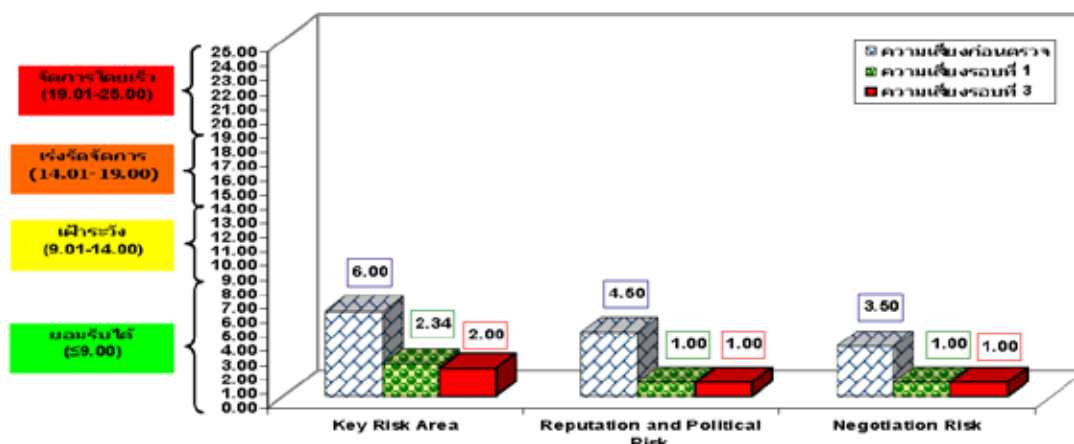
นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	- การศึกษาวิจัยสภาพปัญหาทางสังคมที่กระทบต่อวัฒนธรรม - การรณรงค์สร้างจิตสำนึกค่านิยมทางวัฒนธรรมไทยและกิจกรรมเยาวชนอาสาสมัครเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม - การขยายเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม งบประมาณ ๕.๐ ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ ต.ค. ๕๐ - ก.ย. ๕๑ <u>หน่วยรับผิดชอบในส่วนกลาง</u> กลุ่มงานเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม	
นโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดีของรัฐบาล (นโยบายข้อ ๘)		
● การส่งเสริมและพัฒนาระบบงานยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม การส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม เช่น การพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนและยุติธรรมจังหวัด การพัฒนาและจัดให้มีกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ควบคู่กับกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก รวมทั้งการพัฒนากระบวนการและวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม (นโยบายข้อ ๘.๒.๓)	๘. <u>โครงการยุติธรรมจังหวัด</u> (กระทรวงยุติธรรม) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงยุติธรรมที่ปฏิบัติงานในภูมิภาค/จังหวัด ได้แก่ เรือนจำกลาง/จังหวัด/อำเภอ ทันตสถาน สำนักงานบังคับคดี และวางทรัพย์ภูมิภาค/จังหวัด ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน/สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และสำนักงาน ป.ป.ส.ภาค มีความสอดคล้องเกิดประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่า สามารถตอบสนองความต้องการการรับบริการจากภาครัฐและประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนทั้งระบบอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพประชาชน ป้องกันและควบคุมอาชญากรรมแก้ไข บำบัด และฟื้นฟูผู้กระทำผิด ตลอดจนประสานความร่วมมือกับองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกสังกัดกระทรวงยุติธรรม <u>เป้าหมาย</u> ขยายผลโครงการพัฒนาระบบงานยุติธรรมชุมชนและยุติธรรมจังหวัดให้ครอบคลุมทุกจังหวัดภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๑) การขาดแคลนอัตรากำลังในการปฏิบัติงาน (K = ๑๖) ๒) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานยุติธรรมจังหวัดมีทักษะในการปฏิบัติงานยังไม่เพียงพอ (K = ๑๖) ๓) ขาดแคลนวัสดุ ครุภัณฑ์สนับสนุนการปฏิบัติงาน (K = ๑๖) ๔) การจัดทำสถิติข้อมูลการดำเนินการ (K = ๑๖) ๕) การประสานการดำเนินงานเชิงบูรณาการระหว่างหน่วยงานในสังกัด ๖) การเรียกร้องผลประโยชน์จากประชาชนในบางกระบวนการที่กระทรวงยุติธรรมมอบให้สำนักงานยุติธรรมจังหวัดดำเนินการ ๒๑ กระบวนการ (P = ๒๐) ๗) ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในความปลอดภัยเกี่ยวกับกระบวนการรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ (P = ๑๖) ๘) การให้บริการของศูนย์บริการร่วมของสำนักงานยุติธรรมจังหวัดไม่สามารถให้บริการได้ครบทุกกระบวนการ (N = ๑๖)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	<u>กิจกรรม</u> ๑) จัดทำยุทธศาสตร์ร่วมกันของส่วนราชการ/หน่วยงานต่างๆ ในระดับจังหวัด โดยนำภารกิจของทุกส่วนราชการ/หน่วยงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่มาบูรณาการกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสอดคล้องกัน เกิดประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่า ๒) ศูนย์บริการร่วมสำนักงานยุติธรรมจังหวัดจะมีลักษณะเป็น One Stop Service ในงานบริการ ๓ ประเภทสำหรับทุกงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม คือ ๒.๑) การให้บริการข้อมูลและคำปรึกษา ๒.๒) การรับเรื่องขออนุมัติหรือขออนุญาต และ ๒.๓) การรับเรื่องร้องเรียนรับแจ้งเบาะแส โดยมีหน่วยงานและประเภทงานที่ให้บริการ โดยรวมงานคลินิกยุติธรรมเป็นภารกิจของศูนย์บริการร่วมด้วย ๓) ศูนย์ประสานงานยุติธรรมชุมชน โดยการส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนรวมตัวเป็นเครือข่ายยุติธรรมชุมชนและศูนย์ดำเนินการฝึกอบรมเครือข่ายเหล่านี้ให้มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม <u>งบประมาณ</u> - สำนักงานแห่งละ ๐.๖๗ ล้านบาท - งบประมาณโครงการพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร สำนักงานยุติธรรมจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๙๑.๘๑ ล้านบาท	๙) การประชาสัมพันธ์ของบางภารกิจหน้าที่ของสำนักงานยุติธรรมจังหวัดยังไม่เพียงพอ (N = ๑๖) ๑๐) ที่ตั้งของสำนักงานยุติธรรมจังหวัดไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างเต็มที่ (N = ๑๖) ๑๑) บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ (N = ๑๖) ๑๒) การจัดการข้อมูลการใช้บริการของประชาชนที่สำนักงานยุติธรรมจังหวัด (N = ๑๖)

๒.๒.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๖ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ตรวจพบจริงในรอบที่ ๑ และผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลที่ปรากฏอยู่ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นนโยบายเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในข้อ ๓.๕.๓ ที่กล่าวไว้ชัดเจนว่าจะสนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในกระบวนการพัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการของรัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งโครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Government) และโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ของกระทรวง ICT สามารถตอบสนองนโยบายรัฐบาลดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

ในเรื่องของความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการทั้งสองจากการประเมินของผู้ตรวจราชการกระทรวง ICT ค่าดัชนีความเสี่ยงก่อนออกตรวจอยู่ในระดับยอมรับได้อยู่แล้ว โดยในภาพรวมของทั้ง ๒ โครงการประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงก่อนออกตรวจ ค่า K ไว้ที่ค่า ๖ ค่า P ไว้ที่ค่า ๔.๕ และค่า N ไว้ที่ค่า ๓.๕ แต่เมื่อไปพิสูจน์ในพื้นที่จริงที่จังหวัดสมุทรสงคราม ลำพูน และลำปางแล้ว พบว่า ในภาพรวมของทั้ง ๒ โครงการค่าดัชนีความเสี่ยงมีค่าต่ำกว่านั้น กล่าวคือ K = ๒.๓๓ P = ๑ และ N = ๑ ซึ่งก็ไม่น่าเป็นห่วงแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายด้านเศรษฐกิจไม่สามารถนำนโยบายด้านเศรษฐกิจไปวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบระหว่างภาคต่าง ๆ ได้ เนื่องจากจำนวนผู้ตรวจราชการกระทรวง ICT มีจำนวนเพียง ๑ ท่าน ไม่สามารถตรวจติดตามโครงการทั้งสองในทุกจังหวัดหรือทุกภาคได้

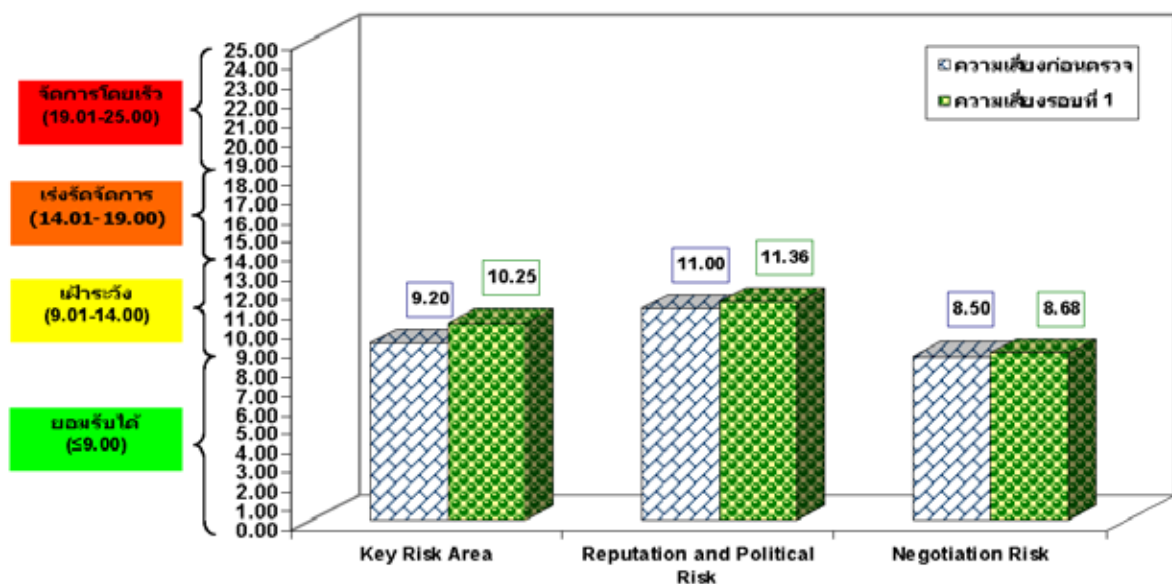
แต่ในภาพรวมของประเทศสำหรับโครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Government) และโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน อาจกล่าวได้ว่าเป็นโครงการที่น่าสนใจและตอบสนองนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐบาลได้โดยตรง ผลการประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงในการตรวจรอบที่ ๓ ของผู้ตรวจราชการกระทรวง ICT พบว่าค่าดัชนีความเสี่ยง K P และ N อยู่ในระดับยอมรับได้ทั้งสิ้นแล้ว โดยได้ให้ค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไว้สูงในเกือบทุกหมวด ที่ยังคงอยู่ในระดับปานกลาง

(ค่า ๓) ปรากฏในเรื่องของคุณภาพบริการและการจัดการวิเคราะห์แผนการจัดการความรู้ ในโครงการ e – Government ในขณะที่โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน มีค่า ๓ ที่การจัดการกระบวนการและการจัดการวิเคราะห์และการจัดการความรู้เพื่อจะลดความเสี่ยง K ซึ่งก็เป็นจุดอ่อนของการบริหารจัดการที่หน่วยรับผิดชอบในพื้นที่จะต้องพัฒนาต่อไปด้วย

๒.๒.๒ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๗ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล ประกอบด้วย ๕ โครงการ ที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการและผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันเสนอไว้ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคาดหวังที่จะร่วมกับหน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่ในการจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการเพื่อให้สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลด้านสังคมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒) กลุ่มโครงการนี้ประกอบด้วย

- ๑) โครงการขอคืนที่ราชพัสดุ (นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต ข้อ ๒)
- ๒) โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก (นโยบายการศึกษา ข้อ ๒.๑)
- ๓) โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ (นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ข้อ ๒.๔)
- ๔) โครงการคุณธรรมนำความรู้ (นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ข้อ ๒.๔)
- ๕) โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม (นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ข้อ ๒.๔)

จากกราฟข้างต้นแสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ K P และ N ที่ได้ตั้งสมมติฐานก่อนออกตรวจไว้กับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ผู้ตรวจราชการได้ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) ที่พบว่า มีความเสี่ยง K P N อยู่จริง โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบทั้ง P และ N สูงกว่าที่ประเมินไว้ก่อนออกตรวจเล็กน้อย ค่าดัชนีความเสี่ยง K และ P ในรอบที่ ๑ อยู่ในระดับเฝ้าระวัง ที่ค่า ๑๐.๒๕ และ ๑๑.๓๖ ตามลำดับ ส่วนค่าดัชนีความเสี่ยง N แม้จะพบสูงกว่าที่ประเมินก่อนออกตรวจ แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๘.๖๘ เจาะลึกไปพบว่าโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงสุดในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๓.๐๓ โดยมีความเสี่ยง P เป็นตัวนำในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๓.๘๘ ในขณะที่โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งมีค่าดัชนีความเสี่ยงรวมสูงรองลงมาเป็นอันดับ ๒ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๔๒ แต่พบว่ามีค่าดัชนีความเสี่ยง K สูงสุดที่สูงถึงระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๔.๖๔ และเช่นเดียวกับค่าดัชนีความเสี่ยง P ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเร่งรัดจัดการเช่นกันแต่น้อยกว่าเล็กน้อยที่ค่า ๑๔.๐๗

ค่าดัชนีความเสี่ยงรวมของโครงการในกลุ่มนี้ที่สูงเป็นอันดับที่ ๓ คือ ค่าดัชนีความเสี่ยงรวมของโครงการคุณธรรมนำความรู้ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๘๖ และเช่นเดียวกับโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก คือ มีค่าดัชนีความเสี่ยง K สูงสุดในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๘๐

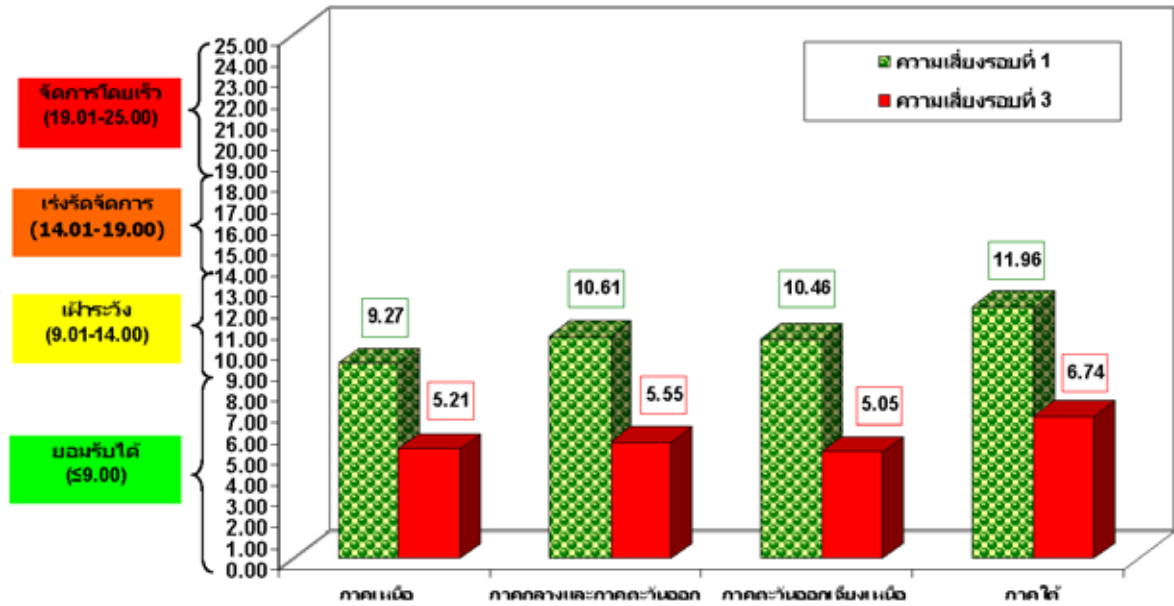
อันดับ ๔ เป็นโครงการขอคืนที่ราชพัสดุมีค่าดัชนีความเสี่ยงรวมในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๕๐ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นความเสี่ยง K ทั้งสิ้น โดยไม่พบว่ามีความเสี่ยง P หรือ N อยู่ และอันดับสุดท้ายที่ไม่น่าห่วงคือโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ซึ่งมีค่าดัชนีความเสี่ยงรวมในระดับยอมรับได้อยู่แล้วแต่ต้นที่ค่า ๓.๐๐ ซึ่งถ้าการประเมินของผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรมเจ้าของโครงการเป็นจริงอาจไม่ต้องตรวจติดตามหรือให้ข้อเสนอแนะกับโครงการในรอบต่อ ๆ ไปก็ได้

ในการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ของ ๕ โครงการข้างต้น ผู้ตรวจราชการกระทรวงที่รับผิดชอบได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อลดความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการ ซึ่งความเสี่ยงที่ต้องให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้นำเสนอไว้ข้างต้นแล้ว ในการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการในรอบที่ ๒ ที่เรียกว่า Progress Review จึงเป็นการตรวจติดตามเพื่อได้ทราบว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบได้นำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการที่ให้ไว้ไปพิจารณาดำเนินการอย่างไร ได้ผลอย่างไร และข้อเสนอแนะนั้นส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงหรือไม่ และจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ที่เรียกว่า Monitoring and Evaluation เป็นการตรวจประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงในช่วงสิ้นสุดโครงการหรือสิ้นปีงบประมาณเพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลต่อนโยบายของรัฐบาล เมื่อผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่จนสามารถจัดการกับความเสี่ยงที่มีอยู่ได้แล้ว

ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๓ ส่งผลต่อค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงระยะแรกกับค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ ๓ ที่ได้จัดการกับความเสี่ยงแล้ว เป็นดังนี้

แผนภูมิที่ ๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในการรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล จำแนกเป็นรายภาค

ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในภาพรวม K P N เปรียบเทียบจากการตรวจในรอบที่ ๑ กับผลการตรวจรอบที่ ๓ หลังจากที่ได้ผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์หาปัจจัยเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะที่จะดับเหตุปัจจัยของความเสี่ยงเหล่านั้น ได้ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงจากระดับเฝ้าระวัง ที่ค่า ๙.๒๗, ๑๐.๖๑, ๑๐.๔๖ และ ๑๑.๙๖ ในภาคเหนือ ภาคกลางและตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ ลงมาอยู่ที่ระดับยอมรับได้ในทุกภาคที่ค่า ๕.๒๑, ๕.๕๕, ๕.๐๕ และ ๖.๗๔ ตามลำดับ

แยกเป็นผลสำเร็จโครงการเพื่อจะหาเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ลดลงดังกล่าว พบว่า

โครงการขอคืนที่ราชพัสดุ มีค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่ลดลงในการประเมินรอบที่ ๓ เหลือน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นโดยอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๒.๘๘ เหตุปัจจัยสำคัญคือประสิทธิภาพของหน่วยรับผิดชอบในการจัดทำโครงการที่มีระดับความเข้มแข็งของการนำองค์ความรู้ที่ค่า ๔.๔๑

โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ต้องถือว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเสี่ยงรวมเหลือน้อยที่สุดในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๗.๖๒ โดยความเสี่ยง K P N ต่างก็อยู่ในระดับยอมรับได้ทุกตัว เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงในภาพรวมเกิดจากจุดเด่นในเรื่องการจัดทำแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ แต่ถ้าพิจารณาองค์รวมในมิติการพัฒนาพบว่าในมิติของการพัฒนาองค์กรโดยเฉพาะในเรื่อง

การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้มีค่าความเข้มแข็งสูงมากอยู่ที่ค่า ๔.๕๗ ในทางตรงกันข้าม ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมของภาคที่สูงที่สุด คือ ภาคกลางและภาคตะวันออกซึ่งเป็ความเสี่ยงที่ยังคงต้องเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๒๖ โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยง P เป็นตัวนำในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๐๐ ซึ่งยังถือว่าไม่รุนแรง ระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของความเสี่ยง P ดังกล่าวที่มีค่าน้อยที่สุดก็มีค่าสูงถึง ๓.๔๒ จึงต้องถือว่าผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นผู้ตรวจติดตามและประเมินโครงการยังเห็นว่าคุณภาพการบริหารจัดการโดยเฉพาะกับความเสี่ยง P ที่สูงที่สุดในภาคกลางและภาคตะวันออก นั้น หน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ยังสามารถรับมือได้ดีโดยไม่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากส่วนกลางแต่อย่างใด

โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ไม่มีการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรมในจังหวัดภาคใต้ และสำหรับภาคที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมลดต่ำลงได้มากที่สุดอยู่ที่ภาคเหนือเป็นค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๒.๓๓ เหตุปัจจัยสำคัญที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้ในระดับนี้ยกให้เป็นเรื่องของประสิทธิภาพของหน่วยรับผิดชอบเจ้าของโครงการในพื้นที่ ซึ่งมีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับยอมรับได้ที่ค่าสูงถึง ๔.๒๘ โดยหมวดที่แสดงระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสูงที่สุดอยู่ในหมวดของการนำองค์กรที่มีค่าความเข้มแข็งอยู่ที่ระดับ ๔.๕๐ ในส่วนของภาคกลางและภาคตะวันออกค่าดัชนีความเสี่ยงคงเหลือมีสูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่น แต่ก็เป็นระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๕๖ เหตุปัจจัยที่ส่งผลกระทบเป็น เรื่องของการบริหารจัดการกระบวนการที่แสดงระดับความเข้มแข็งอยู่ที่ระดับ ๓.๘๓ ซึ่งก็ยังถือว่าเป็นระดับเข้มแข็งที่สุดเพียงพอที่จะทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงของภาคกลางและภาคตะวันออกแม้จะสูงกว่าภาคอื่น แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้และยังคงตอบสนองนโยบายของรัฐบาลข้อ ๒.๔.๑ ได้เป็นอย่างดี

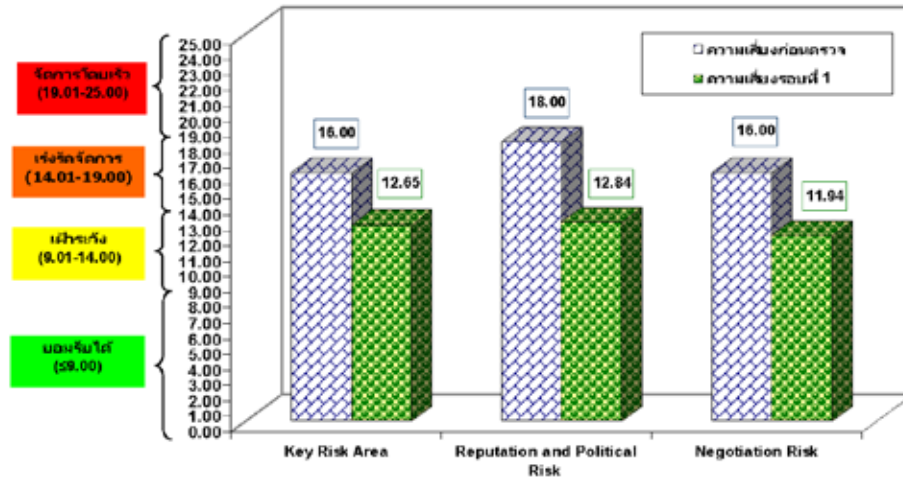
โครงการคุณธรรมนำความรู้ มีค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมต่ำสุดอยู่ที่ภาคใต้ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๗.๙๗ จุดเด่นอยู่ในมิติประสิทธิภาพซึ่งเป็น เรื่องของการนำองค์กรที่มีระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสูงที่สุดที่ระดับ ๔.๒๙ ในทางกลับกันที่ภาคกลางและภาคตะวันออกยังคงเป็นกลุ่มเดียวที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงเกินระดับยอมรับได้ไปอยู่ที่ระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๐๕ มีระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในหมวดของการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ต่ำที่สุดที่ระดับ ๓.๗๗ ซึ่งก็ยังถือว่าเป็นระดับที่สูงแต่อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้

โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม มีค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรมประเมินไว้เท่ากันทั้ง ๔ ภาค ในการตรวจประเมินในรอบที่ ๓ โดยอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๒ ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่ต่ำมาก อย่างไรก็ตาม เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงมาอยู่ที่ค่า ๒ ย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละภาค อาทิ ในส่วนของภาคเหนือมีระดับความเข้มแข็งสูงสุดในหมวดการนำองค์กร และการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ที่มีระดับความเข้มแข็งเท่ากันที่ระดับ ๔.๕๐ ภาคกลางและภาคตะวันออก เป็น เรื่องของการนำองค์กรเช่นกันที่มีระดับความเข้มแข็งอยู่ที่ระดับ ๔.๕๐ และภาคตะวันออกเฉยงเหนือระดับความเข้มแข็งสูงที่สุดอยู่ที่การจัดการกระบวนการที่มีระดับ ๔.๑๑

๒.๒.๓ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดีของรัฐบาล

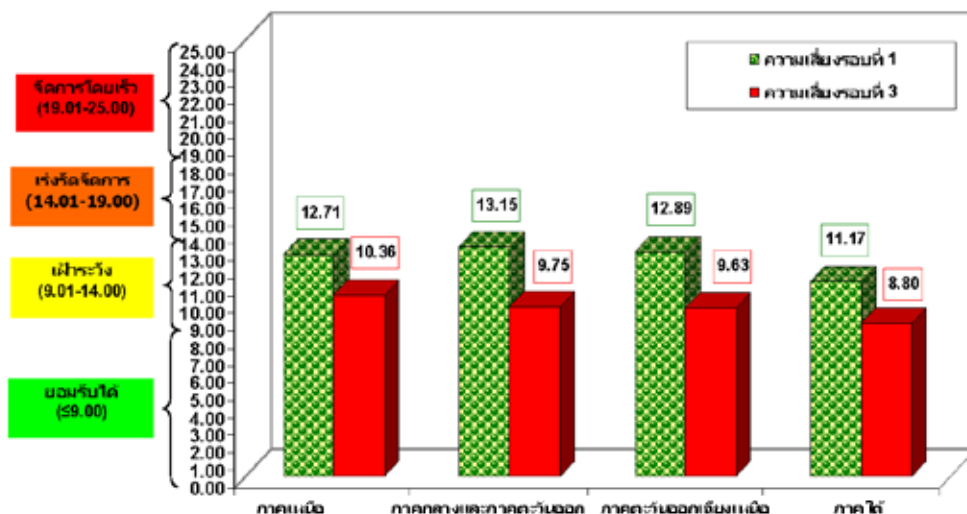
แผนภูมิที่ ๙ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดีของรัฐบาล

โครงการยุทธธรรมจังหวัดโดยกระทรวงยุทธธรรมเป็นโครงการเดียวที่อยู่ในกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนที่อยู่ภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดีของรัฐบาล ค่าดัชนีความเสี่ยง K P N ล้วนอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการจากการที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจโดยมีค่าดัชนีความเสี่ยง K P N อยู่ที่ ๑๖ ๑๘ และ ๑๖ ตามลำดับ

ภายหลังจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงที่มีอยู่จริงในการตรวจติดตามรอบแรก (Project Review) พบว่า แท้จริงแล้วค่าดัชนีความเสี่ยงยังไม่สูงดังที่คาดคิดไว้ที่พบจริงทั้งค่า K P N อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๖๕, ๑๒.๘๔ และ ๑๑.๙๔ ตามลำดับ

แผนภูมิที่ ๑๐ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้นโยบายการบริหารจัดการที่ดี จำแนกเป็นรายภาค

แม้ว่ากลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนจะถูกจัดกลุ่มไว้ต่างนโยบายกัน มีทั้งที่สังกัดอยู่กับนโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต และนโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดี แต่ด้วยการเป็นโครงการที่ได้ให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนด้วยกันจึงทำให้โครงการเหล่านี้ ถ้าทำร่วมกันได้จะทำให้เม็ดเงินงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรลงไปสู่โครงการเหล่านี้เกิดความคุ้มค่ายิ่งขึ้น ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วถ้าเป็นหน่วยงานต่างสังกัด กรม กระทรวงกันแม้จะอยู่ในพื้นที่จังหวัดเดียวกันก็ยังมี ความยากที่จะให้ทำงานร่วมกันได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงได้กำหนดเป็นค่าดัชนีความเสี่ยง K โดยถ้าผู้ตรวจราชการสามารถให้ข้อเสนอแนะที่นำไปสู่การทำให้โครงการเชื่อมร้อยกันได้ก็ถือว่าลดความเสี่ยง K ได้ ในส่วนนี้ถือเป็นภารกิจของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีที่จะพยายามสร้างกระบวนการทำงานร่วมกันดังกล่าวให้เกิดขึ้น โดยใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process : VCP) เป็นเครื่องมือที่นำมาวิเคราะห์โอกาสในการเชื่อมโยงโครงการ ซึ่งในเบื้องต้นพบว่า

โครงการที่ถือว่าเป็นกุญแจขับเคลื่อนหลัก (Key Driver) ที่จะทำให้เกิดการบูรณาการหรือการทำงานร่วมกันระหว่างโครงการในกลุ่มการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน คือ โครงการของกระทรวง ICT ทั้ง ๒ โครงการ คือ โครงการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e – Government) และโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ซึ่งแม้ว่าทั้ง ๒ โครงการเป็นโครงการระยะยาวที่ยังไม่สิ้นสุดโครงการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เท่าที่มีอยู่และจะเป็นบทบาทในอนาคตจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะร้อยเชื่อมโครงการการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนของรัฐบาลเกิดความคุ้มค่ายิ่งขึ้น จากการประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงและโอกาสของการบูรณาการโดยใช้ค่าดัชนีความเสี่ยง K มีข้อค้นพบ ดังนี้

๑) โครงการ e – Government กับโครงการจัดหาข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์เบื้องต้นจากการศึกษาข้อมูลโครงการ e – Government และโครงการจัดหาข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่น พบว่า ข้อมูลสถิติที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ ไปอบรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รู้จักการจัดเก็บเพื่อให้มีข้อมูลสถิติที่เป็นระบบ และหน่วยงานต่าง ๆ สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านั้นได้แล้ว ถ้าข้อมูลเหล่านั้นสามารถเข้าไปใช้เครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network : GIN) ได้แล้ว ก็น่าจะเป็นประโยชน์ โอกาสที่จะไม่เชื่อมกันมีสูงมาก แต่ผลกระทบของการไม่เชื่อมไม่น่าจะมีมากนัก เนื่องจากยังมีทางเลือกอื่น จึงได้ประเมินดัชนีความเสี่ยงก่อนออกตรวจไว้ที่ค่า $5 \times 2 = 10$

ในการตรวจติดตามรอบที่ ๑ เพื่อไปพิสูจน์สมมุติฐานของค่าดัชนีความเสี่ยง K ดังกล่าว พบว่าโดยวัตถุประสงค์ของโครงการ e – Government ในขณะนี้ เครือข่าย GIN เชื่อมกระทรวง กรม ถึงจังหวัดเท่านั้น และที่สำคัญผลการดำเนินการยังคืบหน้าไปไม่มากนักประกอบกับโครงการจัดหาข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่น ดังกล่าว กระทรวง ICT ได้ขอยกเลิกการติดตามออกจากแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการ และในช่วงตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีในรอบแรกพบว่า โครงการจัดหาข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่นยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ ด้วยเหตุดังนี้พิจารณาความเป็นไปได้ ในการบูรณาการโครงการทั้งสองแล้ว จึงเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ และได้ยกเลิกแนวคิดบูรณาการโครงการทั้งสอง โดยไม่มีข้อเสนอแนะกับหน่วยรับตรวจในพื้นที่แต่อย่างใด

๒) โครงการ e – Government กับโครงการยุติธรรมจังหวัด

จุดแข็งของเครือข่าย GIN ในโครงการ e – Government คือ เป็นเครือข่ายที่มีความปลอดภัยสูง ในขณะที่เมื่อศึกษาจากโครงการยุติธรรมจังหวัด พบว่า มีข้อมูลของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรมจำนวนมากที่ต้องการความปลอดภัยสูง หากเป็นลูกค้าของเครือข่าย GIN ได้ ก็ย่อมจะเกิดประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย แต่โอกาสที่โครงการทั้งสองจะไม่เชื่อมประโยชน์กันมีสูงมาก เนื่องจากอยู่ต่างหน่วยงานและโครงการยุติธรรมจังหวัดยังไม่มีโครงสร้างองค์กรในระดับจังหวัดที่เป็นการถาวร สำหรับในส่วนผลกระทบจากการไม่เชื่อมต่อน่าจะเป็นเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลจึงได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจไว้ที่ค่า $5 \times 4 = 20$

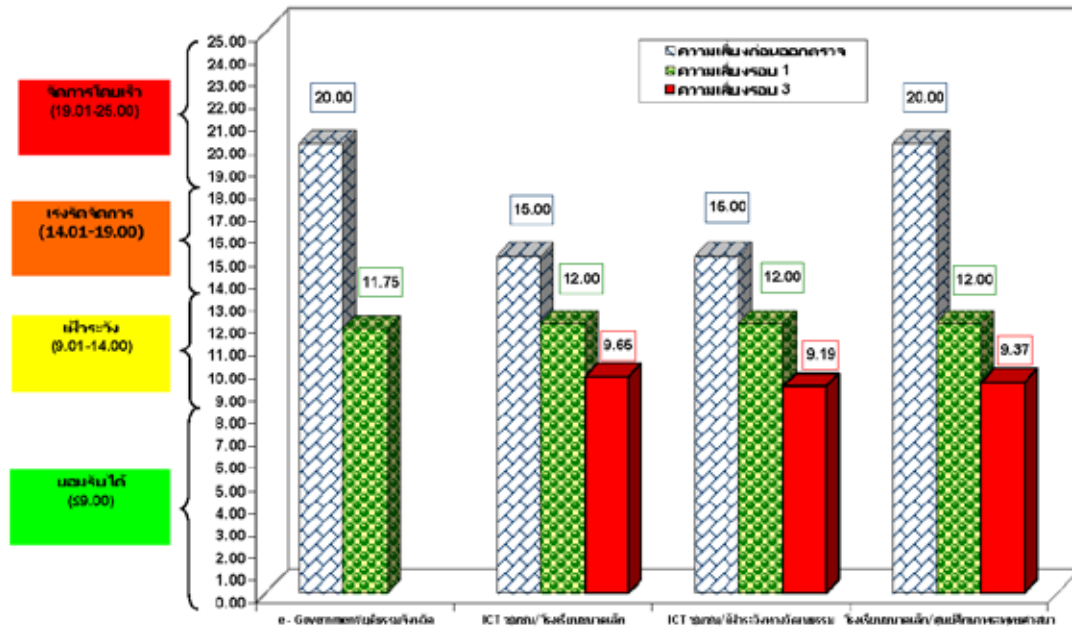
ในการตรวจติดตามรอบแรก พบว่า แท้ที่จริงแล้วกระทรวง ICT ได้กำหนดหน่วยงานนำร่องที่จะใช้เครือข่าย GIN ไว้แล้ว ซึ่งกระทรวงยุติธรรมไม่อยู่ในแผนของกระทรวง ICT แต่อย่างใด

วิเคราะห์ถึงเหตุปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้เครือข่าย GIN ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม พบว่า ยังขาดความชัดเจนในการดำเนินการติดตั้งเครือข่าย GIN ในส่วนภูมิภาคจะทำให้หน่วยงานใดเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการ รวมทั้งความชัดเจนในการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับระบบความรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต กระบวนการพิจารณาหน่วยงานที่จะเข้าใช้เครือข่าย GIN ของหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัด โดยเฉพาะความชัดเจนในการเชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูล POC ของจังหวัด ว่าดำเนินการได้อย่างไรหรือไม่ เพราะวัตถุประสงค์ของโครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ได้กำหนด “ให้มีเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐที่เชื่อมต่อ กระทรวง ทบวง จนถึงระดับกรม ๒๗๔ หน่วยงาน และระดับจังหวัดเพื่อให้รองรับปริมาณข้อมูลข่าวสารของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเครือข่าย POC MOC และ DOC แต่ไม่ได้รวมถึง POC ของจังหวัดไว้”

ในส่วนนี้ยังมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้กระทรวง ICT ได้พิจารณาหน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรมให้เข้าร่วมเครือข่าย GIN ได้ แต่ด้วยเหตุที่ไม่มีหน่วยรับผิดชอบของกระทรวง ICT โดยตรงในพื้นที่นอกจากสำนักงานสถิติจังหวัดที่ไม่ได้รับผิดชอบงานนี้โดยตรง ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้ให้ข้อเสนอแนะโดยเสนอไปทางกระทรวง ICT เพื่อพิจารณา ให้หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่มีโอกาสใช้เครือข่าย GIN เป็นหน่วยแรกๆ กับทั้งมีข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไปในช่วงท้ายบท อย่างไรก็ตาม ในขั้นนี้ได้กำหนดค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่พิสูจน์ได้ในรอบแรกไว้ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๗๕ โดยไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะในพื้นที่กับหน่วยงานใดไว้อีก และเมื่อการบูรณาการในส่วนนี้ไม่สามารถดำเนินการในระดับพื้นที่ได้ จึงไม่มีการตรวจติดตามในรอบต่อไป

แผนภูมิที่ ๑๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล (Monitoring and Evaluation) ในการตรวจรอบที่ ๓ ของ ๔ คู่มือการในกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน

หมายเหตุ e-Government/ยุติธรรมจังหวัด ไม่มีการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓

๓) โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน กับโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก

แนวคิดในการประสานเชื่อมโยงโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กกับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน เกิดจากปัญหาการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะที่ไม่สามารถยุบหรือควบรวมกับโรงเรียนอื่นได้ ไม่ว่าจะเกิดปัญหาความไม่ยินยอมของชุมชน หรือปัญหาอื่นใดก็ตาม เมื่อไม่สามารถจะยุบได้ ก็ต้องมีกลยุทธ์ในการที่จะดึงชุมชนเข้ามาร่วมพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก หรือดึงงบประมาณจากพื้นที่เข้ามาพัฒนาโรงเรียน ซึ่งในกรณีนี้ที่กล่าวถึงนี้ ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดขึ้นก็ดี เขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดขึ้นมาก็ดี เป็นเรื่องของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ภายในกรอบของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งยังไม่เพียงพอ จำเป็นจะต้องร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ นอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการด้วย

จากการประเมินก่อนออกตรวจเพื่อการบูรณาการ ๒ โครงการเข้าด้วยกันพบว่า มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะให้โครงการนั้นบูรณาการกันได้ แต่หากได้บูรณาการกันจะมีผลกระทบต่อการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กในระดับปานกลาง จึงประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจไว้ในระดับเร่งรัดจัดการ ไว้ที่ค่า $๕ \times ๓ = ๑๕$

ผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ยังไม่พบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดต่างๆ มีการประสานงานกับหน่วยงานนอกกระทรวงศึกษาธิการเพื่อพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กดังกล่าว และโดยที่ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ได้กำหนดพื้นที่ดำเนินการของโครงการไว้ครอบคลุม “โรงเรียนที่ขาดแคลน

งบประมาณแต่ต้องให้บริการสังคม” ไปด้วย จึงมีความเป็นไปได้ หาก สพท. พิจารณาโรงเรียนขนาดเล็กที่มีปัญหาการบริหารจัดการ มีเด็กนักเรียนลดลงทุกปีและชุมชนไม่อยากให้ยุบหรือควบรวม เพื่อที่จะหาทางพัฒนาและสร้างความร่วมมือกับชุมชนโดยขอสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ไปทางกระทรวง ICT โดยตรง ซึ่งหากมีการดำเนินการก็น่าจะมีผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากยังไม่มีกรแจ้งข้อเสนอแนะไปเพื่อ สพท. ดำเนินการในส่วนนี้ จึงได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่พบจริงในรอบแรกไว้ระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒

ในการตรวจติดตามในรอบที่ ๒ ได้ประเมินความเป็นไปได้ในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อ สพท. สามารถบริหารจัดการโดยให้โรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่สามารถยุบรวมได้โดยเสนอแนวคิดกับ สพท. ที่ตรวจติดตามว่าถ้าผู้บริหารสถานศึกษาเหล่านั้นสามารถประสานความร่วมมือกับท้องถิ่นและสามารถขอความร่วมมือท้องถิ่นในการดึงกิจกรรมจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ให้มาตั้งอยู่ที่โรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้โรงเรียนขนาดเล็กสามารถพัฒนาและมีรายได้เพิ่มขึ้นซึ่งก็ได้รับการตอบรับจาก สพท. ที่ทำการตรวจเยี่ยมเป็นอย่างดี ในการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ซึ่งเป็นรอบของการประเมิน จึงให้ค่าดัชนีความเสี่ยง K ไว้ในการเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๖๕ สาเหตุของการเฝ้าระวังก็เนื่องจาก โดยผลรวมผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีไม่อาจทำความเข้าใจกับ สพท. ทุกแห่งได้ จำเป็นจะต้องให้ข้อเสนอแนะไปทางส่วนกลางทั้งในส่วนของกระทรวง ICT และกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องวางนโยบายให้โครงการทั้ง ๒ โครงการ สามารถเกื้อกูลกัน ให้ความสำคัญกับการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ในโรงเรียนขนาดเล็กที่ขอสนับสนุนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น

๔) โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน กับโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม

ในการวิเคราะห์ก่อนออกตรวจ ในส่วนของโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม พบว่าสภาพปัญหาของการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมเป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ การรณรงค์ให้เกิดองค์ความรู้ด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม การปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามทางวัฒนธรรม ปัญหาการสื่อสารเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม การแจ้งเตือนสังคมให้รู้เท่าทันภัยและผลกระทบต่อวัฒนธรรมที่ดีงามที่จะเกิดขึ้น

หนทางหนึ่งของการสื่อสารข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาข้างต้นของการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอาจยังไม่ได้ดำเนินการ คือ การสื่อสารข้อมูลผ่านศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ไปสู่ประชาชนทั่วไป แต่เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ยังขยายตัวไม่ครอบคลุมทุกจังหวัด และในช่วงก่อนออกตรวจในรอบที่ ๑ ยังไม่พบว่า จะมีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ๔๐ ศูนย์ในพื้นที่ใดบ้างด้วยเหตุดังนี้ โอกาสที่จะไม่สามารถเชื่อมต่อบริการทั้งสองได้จึงมีค่อนข้างสูง จากการที่ไม่มีส่วนราชการในพื้นที่จะประสานงานได้ สำหรับโครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน และผลกระทบของการไม่ประสานกัน คือ ผลการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดต้องอ่อนด้อยลงไป ถือเป็นผลกระทบระดับปานกลาง จึงให้ค่าดัชนีความเสี่ยงก่อนออกตรวจไว้ในระดับเฝ้าระวังจัดการที่ค่า $5 \times 3 = 15$

จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ พิจารณาความเป็นไปได้ของการเชื่อมต่อข้อมูลจากโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมเข้าไปในศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ซึ่งพบว่า ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ยังขยายตัวได้ไม่มากนัก แต่ถ้ามีศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ที่ใด เมื่อใด การเผยแพร่ข้อมูลโดยการ

ฝ่ายะวังทางวัฒนธรรมจะมีความจำเป็นและเป็นไปได้ ในส่วนนี้ ในการตรวจรอบที่ ๑ ซึ่งเป็นการให้ข้อเสนอแนะไปทางส่วนกลางและประเมินความเป็นไปได้ในการเชื่อมร้อยโครงการทั้งสอง ดังที่ประเมินไว้ ค่าวิเคราะห์ที่ประเมินไว้ก่อนออกตรวจลดลงเป็นค่าดัชนีความเสี่ยง K ในระดับฝ่ายะวังที่ ๑๒

ในการตรวจติดตามในรอบที่ ๒ ในจุดที่มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน พบว่า เหตุปัจจัยอยู่ที่สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดยังไม่ได้จับมือกับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ของกระทรวง ICT ที่จัดตั้งขึ้นในจังหวัดที่จะทำหน้าที่เผยแพร่กิจกรรมต่างๆ ของโครงการฝ่ายะวังทางวัฒนธรรม ได้มีการให้ข้อเสนอแนะไว้กับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด และได้แจ้งไปทางส่วนกลางเพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติเดียวกันกับทุกจังหวัด เนื่องจากยังมีอีกหลายจังหวัดที่ยังไม่มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน แต่กระทรวงวัฒนธรรมควรมีการสั่งการให้เตรียมพร้อมเผยแพร่ข้อมูลทางศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน เมื่อมีการจัดตั้งขึ้นในจังหวัดต่อไป

ในการตรวจประเมินในรอบที่ ๓ พบว่า ข้อเสนอแนะที่ให้ไว้กับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด ในจังหวัดที่มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนแล้ว ได้มีการประสานร่วมมือในการเผยแพร่ข้อมูลโครงการฝ่ายะวังทางวัฒนธรรมในศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน เป็นอย่างดี แต่เนื่องจากเป็นเพียงส่วนหนึ่งในจังหวัดที่มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน แล้วเท่านั้น ค่าดัชนีความเสี่ยงจากการประเมินในรอบที่ ๓ จึงลดลงจากที่พบจริงในรอบแรกมาอยู่ในระดับฝ่ายะวังที่ค่า ๙.๑๙

๕) โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กกับโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์

แนวความคิดในการเชื่อมโยงโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กในวัดกับโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ในเรื่องของการจัดตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ในโรงเรียนขนาดเล็ก เนื่องจากเหตุผลที่จะประสานประโยชน์กับแก้ปัญหาไปพร้อมกัน ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กในวัดที่ไม่สามารถยุบหรือควบรวมได้ ด้วยการคัดค้านของวัด หรือชุมชน/ท้องถิ่น ดังนั้น โอกาสของความเสี่ยงจากการที่โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กจะไม่ประสานกับโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์จึงมีค่อนข้างสูง และหากไม่ประสานกันผลกระทบอาจจะตกกับโรงเรียนขนาดเล็กในวัดในระดับค่อนข้างสูงที่จะอยู่ต่อไปอย่างมีคุณภาพได้ จึงได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ก่อนออกตรวจไว้ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า $5 \times 4 = 20$

จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ได้พบข้อมูลของโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์จากกระทรวงวัฒนธรรมว่า เป้าหมายโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ จะเพิ่มจาก ๑,๗๐๐ ศูนย์ เป็น ๓,๖๐๐ ศูนย์ โดยมีแนวคิดที่จะสร้างแรงจูงใจนักเรียนเข้าสู่ศูนย์ ซึ่งได้ตั้งสมมุติฐานเพื่อจะเป็นข้อเสนอแนะไว้ว่า หาก สพท. ร่วมกับโรงเรียนขนาดเล็ก (ในวัด) และวัดสามารถทำงานร่วมกันได้ดี โดยดึงเอาโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์เข้าไปตั้งในโรงเรียนขนาดเล็ก ก็อาจเป็นเหตุผลที่จะดึงดูดจำนวนนักเรียน หรือเพิ่มนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง รวมทั้งมีรายได้ทั้งส่วนของครูผู้สอนและการสนับสนุนของชุมชน/ท้องถิ่น นอกเหนือจากงบประมาณปกติที่โรงเรียนได้รับ ซึ่งก็น่าจะเป็นไปได้ต่อการพัฒนาโรงเรียน

ขนาดเล็กได้อีกทางหนึ่ง จึงมีความเป็นไปได้ที่จะมีการประสาน ๒ โครงการนี้ตามที่กล่าวถึงข้างต้นได้ ค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่ประเมินในรอบที่ ๑ จึงลดลงมาอยู่ที่ระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒

การตรวจติดตามในรอบที่ ๒ พบว่า มีความเป็นไปได้ที่จะให้ข้อเสนอแนะกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในการที่จะผลักดันให้ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็กในวัด ประสานความร่วมมือกับวัดเพื่อจะตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์เข้ามาตั้งในโรงเรียน ซึ่งด้วยวิธีการนี้จะช่วยตรึงครูในโรงเรียนให้มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่ทิ้งโรงเรียน และเมื่อวัด/ชุมชนให้ความร่วมมือกับโรงเรียน ก็จะได้รับ การสนับสนุน โรงเรียนขนาดเล็กในวัดก็จะกลายเป็นศูนย์รวมของคนในชุมชน/ท้องถิ่นได้ในอนาคตอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุที่การให้ข้อเสนอแนะดังกล่าวของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีในทุกพื้นที่ไม่อาจจะทำในทุกพื้นที่ได้ สิ่งสำคัญก็ต้องแจ้งไปทางกระทรวงศึกษาธิการเพื่อพิจารณาในระดับนโยบายต่อไปด้วย ในส่วนนี้ค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่ประเมินได้ในรอบที่ ๓ แม้จะลดลงได้แต่ก็ยังอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๓๗

จากกราฟข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การบูรณาการโครงการภายใต้กลุ่มโครงการการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนที่สามารถลดค่าดัชนีความเสี่ยง K ในระดับพื้นที่ได้มี ๓ โครงการบูรณาการเท่านั้น คือ

- (๑) ICT ชุมชน/โรงเรียนขนาดเล็ก
- (๒) ICT ชุมชน/เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
- (๓) โรงเรียนขนาดเล็ก/ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์

ซึ่งผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อลดความเสี่ยง K เหล่านั้นไปแล้ว ผลความเสี่ยง K โดยเฉพาะของทั้ง ๓ โครงการอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๖๕, ๙.๑๙ และ ๙.๓๗ ตามลำดับเนื่องเพราะหลายสิ่งหลายอย่างของการบูรณาการโครงการโดยเฉพาะการบูรณาการข้ามกรม ข้ามกระทรวง ส่วนราชการในระดับพื้นที่อาจดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้เพียงส่วนหนึ่ง แต่สิ่งสำคัญที่จะให้การบูรณาการสำเร็จได้ จำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณาสั่งการเป็นแนวปฏิบัติจากส่วนกลาง ซึ่งผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้เพียงส่วนหนึ่งให้ข้อเสนอแนะไว้กับส่วนกลางจากการตรวจในรอบที่ ๑ และ ๒ แล้ว

๒.๒.๔ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

๑) ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวง ICT

๑.๑) โครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน เป็นโครงการที่มี Demand ในพื้นที่ค่อนข้างสูง ในขณะที่ Supply ของการเพิ่มจำนวนศูนย์ฯ อาจไม่สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ การพิจารณาให้โอกาสกับการจัดตั้งศูนย์ฯ ในโรงเรียนขนาดเล็ก น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับกระทรวง ICT ในเรื่องสถานที่และบุคลากรประจำศูนย์ ซึ่งจะมีความเป็นไปได้มากขึ้นหากท้องถิ่นให้ความร่วมมือด้วย สำหรับประโยชน์ที่จะตกกับโรงเรียนขนาดเล็ก จะเป็นการดึงชุมชนเข้ามาสู่โรงเรียน อาจเป็นแหล่งเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและเด็กนักเรียน นำไปสู่การสนับสนุนโรงเรียนขนาดเล็กที่มีปัญหาการเงินและอุปกรณ์การเรียนการสอนได้ในระดับหนึ่ง

๑.๒) โครงการ e – Government ในส่วนของการติดตั้งเครือข่าย GIN ในส่วนภูมิภาค ควรเป็นโครงการร่วมระหว่างกระทรวง ICT กับกระทรวงมหาดไทย โดยจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการบริหาร

จัดการเครือข่าย GIN ในระดับจังหวัดในการประสานกับหน่วยงานในจังหวัดที่ควรจะใช้เครือข่าย GIN ตามความเหมาะสมและจำเป็น

๑.๓) ควรกำหนดเป็นนโยบายชัดเจนในการใช้งานร่วมกัน หรือเชื่อมโยงกันระหว่าง เครือข่ายของกระทรวงมหาดไทยที่จังหวัดใช้งานอยู่ในปัจจุบันกับเครือข่าย GIN ที่เกิดขึ้นใหม่ ความเป็นไปได้ ในการใช้งานกับระบบฐานข้อมูล POC ของแต่ละจังหวัด แผนการพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับระบบ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากเครือข่าย GIN ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔) จุดแข็งของเครือข่าย GIN ที่สำคัญ คือ เรื่องระบบที่ปลอดภัยเชื่อถือได้ ดังนั้น ลูกค้ายสำคัญของเครือข่าย GIN ระดับจังหวัด คือ หน่วยงานที่ต้องการเครือข่ายที่มีความปลอดภัยสูงในการบริหารจัดการข้อมูลเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรมที่อยู่ในจังหวัด ซึ่งกระทรวง ICT ควรได้ประสานกับ กระทรวงยุติธรรม ในเรื่องนี้และคงต้องพิจารณาในส่วนของความพร้อมของหน่วยงานที่มาเข้าร่วมใน เครือข่ายด้วย

๒) ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงวัฒนธรรม

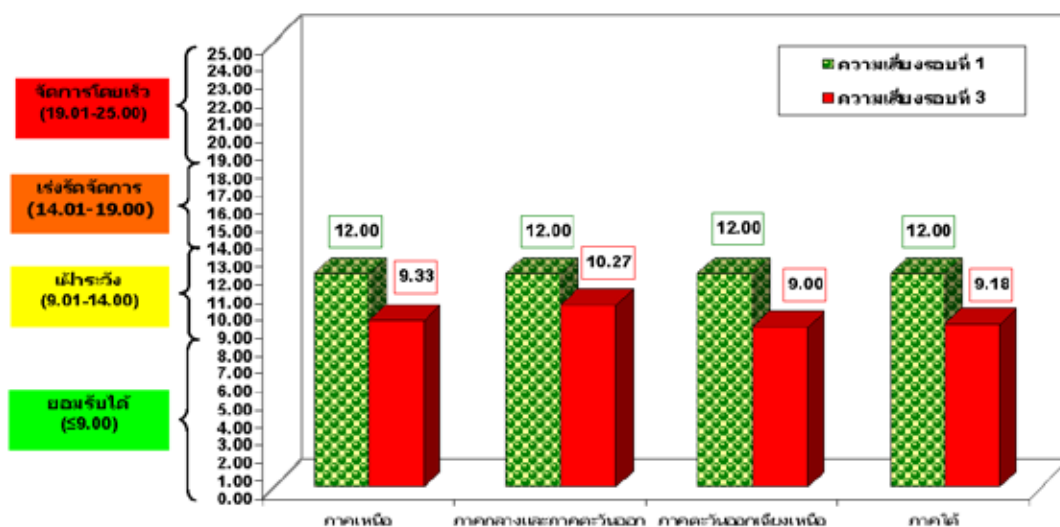
การเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม การให้ความรู้กับเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม การสื่อสารแจ้งเตือนสังคมให้รู้เท่าทันภัยและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น อาจจะเป็นประโยชน์มากขึ้นหากได้มีการสั่งการให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดประสานส่งและเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมกับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ของกระทรวง ICT ซึ่งได้มีการจัดตั้งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๒๐ ศูนย์ และจะจัดตั้งเพิ่มในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ อีก จำนวน ๔๐ ศูนย์ เพื่อการรับรู้ของประชาชนและเครือข่ายเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมในการเป็นหูเป็นตาให้กับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดต่อไป อย่างไรก็ตาม การเผยแพร่ข้อมูลที่จะมีผลต่อการรับรู้ของชุมชน ส่งเสริมคุณธรรม และวัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีที่ดีงามไปสู่ประชาชน ตลอดจนรวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลของคนในชุมชนและระหว่างชุมชนเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน อยู่แล้วเชื่อว่า เพื่อประโยชน์ของคนในชุมชนและพื้นที่ การเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด จะได้รับความร่วมมือจากศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนที่สร้างขึ้นด้วยดี

๓) ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

ในเรื่องของการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กที่มีปัญหาและไม่สามารถยุบรวมได้ หลายส่วนเกิดจากการขาดการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อมุ่งคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นเรื่องที่ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กหลายแห่งได้พยายามจัดทำและได้ผลดีในระดับหนึ่ง ในส่วนที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นข้อเสนอแนะกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในบางแห่งบางจังหวัดเป็นเรื่องของการที่ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้คนในชุมชน/ท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการสนับสนุน และนำไปสู่การพัฒนาทั้งผู้สอนและนักเรียน เช่น โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ของกระทรวงวัฒนธรรม และโครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน เป็นต้น หากเป็นความร่วมมือดังกล่าว

ได้แล้ว ก็จะเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะทำให้โรงเรียนขนาดเล็กในชุมชนหรือโรงเรียนขนาดเล็ก (ในวัด) พัฒนาไปได้อีกส่วนหนึ่ง และเป็นการทำงานเชิงบูรณาการที่จะช่วยให้โครงการบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน ภายใต้ นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลประสบผลสำเร็จมากขึ้นด้วย

แผนภูมิที่ ๑๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่า จากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล (Monitoring and Evaluation) ในรอบที่ ๓ ของคู่บูรณาการในกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน จำแนกเป็นรายภาค

ในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบการลดความเสี่ยง K จากการบูรณาการโครงการในชุดบูรณาการที่สามารถเสนอแนะเพื่อลดความเสี่ยงในระดับพื้นที่ได้บางส่วนดังที่กล่าวข้างต้นนั้น ทำให้ทราบว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบแรกเฉลี่ยเท่ากันทั้ง ๔ ภาค จากความเป็นไปได้ในการบูรณาการโครงการใน ๓ คู่ คือ ๑) โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ๒) โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม และ ๓) โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก/โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยง K อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒

ต่อเมื่อมีการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและให้ข้อเสนอแนะในคู่บูรณาการทั้ง ๓ คู่ไปแล้ว ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระดับเฝ้าระวัง มีเพียงภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้นที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๙

แยกแยะเป็นรายโครงการ จากผลการประเมินในการตรวจรอบที่ ๓ พบว่า

ในส่วนของภาคเหนือ เสนอคู่บูรณาการไว้ ๒ คู่ คือ โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถลดค่าดัชนีความเสี่ยง K ลง จาก ๑๒ เหลือ ๘.๓๑ ความสำเร็จในการลดความเสี่ยง K ของการบูรณาการในครั้งนี้ เกิดจากการจัดกระบวนการของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดในการประสานกับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน อย่างได้ผล โดยไม่ต้องรอนโยบายสั่งการจากส่วนกลาง อีกคู่บูรณาการหนึ่งเป็นเรื่องของโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก

กับโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถลดค่าดัชนีความเสี่ยง K จาก ๑๒ ลงเหลือ ๙.๖๗ เหตุปัจจัยสำคัญต้องยกให้เป็นความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ และการจัดการกระบวนการที่แสดงถึงประสิทธิภาพจากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในวัดที่สามารถบริหารร่วมกับวัดและชุมชน/ท้องถิ่น เป็นอย่างดี และเห็นพ้องที่จะตั้งโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์เข้ามาไว้ในโรงเรียนขนาดเล็กในวัดดังกล่าว

ในส่วนของภาคกลางและภาคตะวันออกมีอยู่ ๓ คู่บูรณาการ คือ

โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ที่เริ่มด้วยค่าดัชนีความเสี่ยง K รอบแรกมีค่า ๑๒ และจบลงในรอบ ๓ ด้วยค่า ๑๐.๔๑ ลดลงไม่มากนักและยังคงอยู่ในรอบที่ต้องเฝ้าระวังอยู่ การเชื่อมร้อยในคู่นี้ไม่สู้ได้ผลนัก ด้วยเหตุปัจจัยในเรื่องของการนำองค์กรของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กยังไม่สามารถรับการสนับสนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือปัญหาในชุมชน/ท้องถิ่นได้

โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ค่าดัชนีความเสี่ยง K รอบแรกอยู่ที่ ๑๒ ในขณะที่ผลการประเมินในรอบที่ ๓ ปรากฏค่าในระดับเฝ้าระวังเช่นเดิมแต่ลดลงจากค่า ๑๒ เหลือ ๙.๗๗ ด้วยเหตุผลเช่นเดียวกันคือ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอาจยังทำอะไรได้ไม่มากนักเนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนยังไม่มีการจัดตั้ง หรือจัดตั้งแล้วยังไม่พร้อมใช้งานซึ่งเชื่อว่า เมื่อมีการจัดตั้งและพร้อมบริการแล้ว คงได้รับการประสานกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดในโอกาสต่อไป

โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก/โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงจากรอบที่ ๑ จากค่า ๑๒ เหลือ ๑๐.๕๐ ในรอบที่ ๓ ซึ่งยังคงเป็นระดับที่ต้องเฝ้าระวังอยู่เช่นเดิม ปัญหาอยู่ที่การจัดการกระบวนการของโรงเรียนขนาดเล็ก (ในวัด) ที่เห็นความจำเป็นที่จะผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ในโรงเรียน เพื่อการอยู่รอดของโรงเรียนขนาดเล็กในวัดดังกล่าว

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอยู่ ๓ คู่บูรณาการ เช่นกัน คือ

โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงจาก ๑๒ ในรอบแรกเหลือ ๙ ในรอบที่ ๓ ถือว่าอยู่ในระดับยอมรับได้แล้ว เหตุปัจจัยของความเสี่ยง K ที่ลดลงเกิดจากผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กให้ความเอาใจใส่ (การนำองค์กร) ต่อการสร้างความร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน เข้ามาจัดตั้งในโรงเรียนขนาดเล็ก

โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม สามารถลดค่าดัชนีความเสี่ยง K จาก ๑๒ ในรอบแรกเหลือ ๙ ในรอบที่ ๓ ซึ่งเป็นระดับยอมรับได้แล้ว ผลพวงของความสำเร็จอยู่ที่การนำองค์กรของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดที่พร้อมป้อนข้อมูลเผยแพร่ให้ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ตามที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ข้อเสนอแนะไว้

โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก/โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงจาก ๑๒ ในรอบแรกเหลือ ๙ ในรอบที่ ๓ ซึ่งเป็นระดับที่ยอมรับได้แล้ว อย่างไรก็ตาม ในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับคู่บูรณาการนี้มีระดับความเข้มแข็งของการนำองค์กรอยู่ที่ค่า ๓.๒๙ ซึ่งอาจไม่สะท้อนต่อความสำเร็จของการผลักดันให้มีการจัดตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ในโรงเรียนขนาดเล็ก (ในวัด)

ภาคใต้มี ๓ คู่บูรณาการเช่นกัน คือ

โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ค่าดัชนีความเสี่ยง K ในรอบแรกมีค่า ๑๒ และลดลงเหลือ ๙.๕๕ ในการประเมินรอบที่ ๓ ซึ่งยังอยู่ในระดับเฝ้าระวังดังเดิม ค่าความเข้มแข็งของการนำองค์กรยังไม่สูงนักอยู่ที่ค่า ๓.๕๐ อาจยังไม่มีพลังพอที่จะทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน/โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงจากรอบที่ ๑ ที่แสดงค่า ๑๒ เหลือ ๙ ในรอบที่ ๓ ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้แล้ว เหตุจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดได้รับข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีไปประสานข้อมูลของโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมกับศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ที่ค่อนข้างอย่างได้ผลดี

โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก/โครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงจาก ๑๒ เหลือ ๙ ในระดับที่ยอมรับได้เช่นกัน ระดับความเข้มแข็งการนำองค์กรถือว่าสูงพอให้อยู่ในระดับ ๓.๕๐ แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก (ในวัด) สามารถรับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามที่คุณตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอแนะไว้ในความร่วมมือกับวัดและชุมชน เพื่อดำเนินกิจกรรมโดยเฉพาะศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์เข้ามาตั้งในโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อเป็นศูนย์รวมของชุมชน

๒.๒.๕ บทสรุป

กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนดังปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาลถึง ๓ ด้าน คือ นโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต และนโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดี

กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนที่ตอบนโยบายด้านเศรษฐกิจ เช่น โครงการ e-Government และโครงการศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ของกระทรวง ICT ที่ตอบนโยบายเศรษฐกิจในส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศ (นโยบายข้อ ๓.๕) โดยเฉพาะในเรื่องของการสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (นโยบายข้อ ๓.๕.๓) ที่มีผู้ตรวจราชการกระทรวง ICT เป็นเจ้าภาพในการจัดการกับความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล และแม้ว่าผู้ตรวจราชการกระทรวง ICT จะเห็นว่าค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมของทั้ง ๒ โครงการ อยู่ในกรอบที่ยอมรับได้แล้ว แต่อย่างน้อยทางรัฐบาลยังควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ต่อไป โดยการเร่งรัดขยายผลให้สามารถใช้งานได้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยเร็วกว่านี้

นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ซึ่งมีโครงการที่มุ่งตอบสนองนโยบายรัฐบาลนี้อยู่ถึง ๕ โครงการด้วยกัน

โครงการขอคืนที่ราชพัสดุแม้ไม่เจาะจงลงไปทีนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลข้อใดข้อหนึ่งโดยตรง แต่ก็เป็นความสำคัญต่อนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังได้ตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยง เพื่อให้โครงการตอบสนองนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตโดยรวมได้

โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่ตรวจติดตามความเสี่ยง จัดการกับความเสี่ยง เพื่อให้โครงการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลด้านการศึกษาข้อ ๒.๑ โดยเฉพาะในเรื่องของการยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีบูรณาการและสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา (นโยบายข้อ ๒.๑.๑) พัฒนาหลักสูตร และพัฒนาครูฯ (นโยบายข้อ ๒.๑.๒) รวมทั้งส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียน การสอน (นโยบายข้อ ๒.๑.๓) ซึ่งถือเป็นความสำเร็จของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการกับความเสี่ยงร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่จนทำให้โรงเรียนขนาดเล็กตอบสนองนโยบายของรัฐบาลด้วยการลดความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายรัฐบาลทั้ง ๓ ข้อดังกล่าวลงไปสู่ระดับที่ยอมรับได้เป็นส่วนใหญ่

นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตในส่วนของศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม (นโยบายข้อ ๒.๔) มีโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ของกระทรวงวัฒนธรรมที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรมได้เลือกไว้ตรวจติดตามและสามารถจัดการกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อโครงการศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ไม่สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลลงไปได้ และมีส่วนสนับสนุนเร่งรัดให้ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ขยายผลโดยเร็ว เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนามาเสริมสร้างคุณธรรมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒.๔.๑)

โครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม เป็นอีกโครงการหนึ่งของกระทรวงวัฒนธรรมที่เมื่อผู้ตรวจราชการกระทรวงวัฒนธรรมเข้าไปร่วมกับสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดแล้วสามารถจัดการกับความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายบทบาทของสภาวัฒนธรรม เพื่อให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน (นโยบายข้อ ๒.๔.๔) ด้วย

ในนโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ยังมีโครงการของกระทรวงศึกษาธิการที่เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ด้วย คือ โครงการคุณธรรมนำความรู้ที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพในการตรวจติดตาม เพื่อจัดการกับความเสี่ยง โดยมุ่งให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งจะตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และการนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้องใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรม เอื้ออาทรต่อผู้อื่น (นโยบายข้อ ๒.๔.๓)

ยังมีในส่วนของนโยบายการบริหารจัดการที่ดี ที่กระทรวงยุติธรรม ได้เสนอไว้ในกรอบการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน คือ โครงการยุติธรรมจังหวัด ซึ่งมีกิจกรรมหลายส่วนที่ไปเกี่ยวโยงกับนโยบาย

รัฐบาล ในส่วนของนโยบายกฎหมายและการยุติธรรม (นโยบายข้อ ๘.๒) เพื่อจะตอบนโยบายของรัฐบาลโดยการส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม เช่น การพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนและยุติธรรมจังหวัด การพัฒนาและจัดให้มีกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ควบคู่กับกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก รวมทั้งการพัฒนาและวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศกระบวนการยุติธรรม ซึ่งผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรมในฐานะเจ้าภาพโครงการได้ไปตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในเรื่องดังกล่าวไปแล้ว

ในบทบาทของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในโครงการที่มีเป้าหมายที่สอดคล้องกันในเรื่องของการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนจึงได้ “จับคู่บูรณาการ” โครงการเหล่านั้นได้เป็น ๔ คู่ คือ

- โครงการ e – Government กับโครงการยุติธรรมจังหวัด
- โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน กับโครงการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
- โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนกับโครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก
- โครงการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก (ในวัด) กับศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์

ข้อค้นพบจากการ “จับคู่บูรณาการ” คือ

๑) ข้อเสนอเชิงบูรณาการระหว่างโครงการที่หน่วยงานในระดับพื้นที่สามารถ “รับดำเนินการได้” และดำเนินการได้จริง มีเพียงส่วนน้อยด้วยขอบเขตอำนาจตัดสินใจที่จะทำนอกเหนือการสั่งการจากส่วนกลางเป็นเรื่องที่หน่วยงานในระดับพื้นที่ไม่อยากจะดำเนินการ หรือหากมีการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีก็เพียงชั่วคราวชั่วคราวไม่ยั่งยืน จึงมีความจำเป็นต้องเสนอข้อเสนอการบูรณาการไปทางหน่วยงานเจ้าของโครงการในส่วนกลาง เพื่อให้พิจารณาและกำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติให้กับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ในโอกาสต่อไปด้วย

๒) ในเรื่องของการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนนั้น โครงการของกระทรวง ICT ทั้งในส่วนของโครงการ e – Government และโครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชน ล้วนแต่เป็นโครงการที่มีส่วนเป็นกุญแจขับเคลื่อนสำคัญ (Key Driver) ที่จะนำบริการขั้นพื้นฐานในเรื่องต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน ปัญหาอยู่ที่การขยายตัวของโครงการ เพื่อให้ครอบคลุมผู้ให้บริการยังต้องใช้เวลาหลายปี การเร่งรัด ตรวจสอบติดตามงานกระทำได้ยาก เนื่องจากกระทรวง ICT ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงาน ICT โดยตรงในระดับพื้นที่ มีเพียงสำนักงานสถิติจังหวัด หน่วยงานเดียวและมีผู้ตรวจราชการกระทรวงเพียง ๑ ท่าน ไม่เพียงพอต่อการผลักดันโครงการเหล่านั้น ให้ใช้ประโยชน์อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และกระจายไปสู่กลุ่มผู้ที่จะใช้บริการอย่างครบถ้วนได้

๓) ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจับคู่บูรณาการเพื่อให้เกิดผลคุ้มค่ามากขึ้น สามารถนำไปหาความสัมพันธ์เพื่อเชื่อมโยงโครงการที่มีวัตถุประสงค์เป้าหมายที่เกื้อกูลกันเพื่อเกิดมูลค่าเพิ่มของโครงการต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ได้อย่างดี

โดยเฉพาะเมื่อนำไปใช้กับแผนพัฒนาจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อจังหวัดตั้งงบประมาณได้เอง และได้รับรู้โครงการทั้งหมดของทุกหน่วยงานที่เข้ามาสู่จังหวัดทั้งจากระดับส่วนกลาง และจากระดับท้องถิ่น ตามร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.ซึ่งจังหวัดจะสามารถใช้เครื่องมือนี้ในการบริหารแบบบูรณาการหรือแบบองค์รวม โดยมุ่งเป้าไปที่ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ามากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีนำผังกระบวนการสร้างคุณค่ามาใช้ จับคู่บูรณาการโครงการภายใต้กลุ่มโครงการที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายสอดคล้องกันดังที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ ย่อมเป็นการจุดประกายให้หน่วยงานรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ได้เข้าใจ ตื่นตัว และเกิดแนวร่วมทางความคิดที่จะเพิ่มมูลค่าของโครงการที่รับผิดชอบอยู่ โดยการร่วมมือกับโครงการอื่นในระดับเดียวกัน เพื่อช่วยกันทำให้ผลของโครงการเกิดประโยชน์กับประชาชนมากขึ้นโดยไม่ต้องเพิ่มงบประมาณหรือบุคลากร ซึ่งเป็นเรื่องที่เพิ่มได้ยากยิ่งในระบบราชการไทย

๒.๓ กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการมีบทบาทร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้เลือกโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ที่พบว่ามีดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์สูง เพื่อที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องจักได้จัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ต่อไป

ความเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ลักษณะงานของโครงการกับนโยบายรัฐบาล รวมทั้ง ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล เป็นดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นโยบายข้อ ๔)		
เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง และการอนุรักษ์ฐานทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และทรัพยากรธรณี โดยการใช้ระบบภูมิสารสนเทศควบคู่กับการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยเร่งรัดปราบปรามการทำลายป่า สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง	๑. โครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมขององค์กรลุ่มน้ำ ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรผู้ใช้น้ำ ให้สามารถดำเนินกิจกรรมการบริหารจัดการลุ่มน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับองค์กรลุ่มน้ำ ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มผู้ใช้น้ำให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๓) เพื่อปลูกจิตสำนึกให้องค์กรผู้ใช้น้ำ ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มผู้ใช้น้ำได้ตระหนักในการสงวน อนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยความเป็นธรรมและยั่งยืน	๑) การดำเนินกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของประชาชนและองค์กรลุ่มน้ำ ยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ (ค่าดัชนีความเสี่ยงก่อนออกตรวจ K = ๒๐) ๒) กลุ่มองค์กร กลุ่มเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมไม่มากเท่าที่ควร (K = ๑๒) ๓) การประสานข้อมูลการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานส่วนกลางกับหน่วยปฏิบัติระดับพื้นที่ (ทสจ.) ที่ไม่ทั่วถึง (K = ๑๒) ๔) งบประมาณมีไม่เพียงพอในการแก้ไขปัญหาเร่งด่วน (K = ๑๒) ๕) หน่วยปฏิบัติในพื้นที่ไม่สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณ

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นโยบายข้อ ๔)		
รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน (นโยบายข้อ ๔.๒) สนับสนุนบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำได้อย่างค่อนข้างเป็นรูปธรรมฯ (นโยบายข้อ ๔.๓)	<u>เป้าหมาย</u> เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรลุ่มน้ำ ประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรผู้ใช้น้ำ จำนวน ๒๙ คณะอนุกรรมการ ๘,๐๗๙ คณะทำงาน และเผยแพร่ความรู้ให้เสริมสร้างจิตสำนึกกับประชาชนทั่วไป	ในการดำเนินกิจกรรม/โครงการกับกลุ่มองค์กรในพื้นที่ลุ่มน้ำได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง (K = ๑๒) ๖) การดำเนินงานโครงการเฉพาะในพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน (โครงการทะเลสาบสงขลา) ไม่สามารถดำเนินการได้เต็มศักยภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ (K = ๑๒) ๗) ข้อมูลสนับสนุนเพื่อการวางแผนด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ระดับลุ่มน้ำและระดับจังหวัดยังขาดข้อมูลที่ทันสมัยและไม่เป็นปัจจุบัน (K = ๑๒) ๘) เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ ในด้านการประสานงานและองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำกับภาคประชาชนและกลุ่มองค์กรในพื้นที่ลุ่มน้ำ (K = ๑๒) ๙) การกำหนดแผนงานโครงการเพื่อบรรจุในแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด-กลุ่มจังหวัดยังประสานและบูรณาการร่วมกับจังหวัดไม่มากเท่าที่ควร (K = ๑๖) ๑๐) การบริหารจัดการน้ำตามแผนงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำที่ได้จัดทำไว้ล่วงหน้าเพื่อนำไปสู่การเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณยังไม่สามารถนำกิจกรรมแผนงาน/โครงการสู่การขับเคลื่อนได้ (N = ๒๐) ๑๑) ประชาชน/กลุ่มเครือข่าย/องค์กรลุ่มน้ำ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความสนใจและไม่ให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (N = ๑๐)

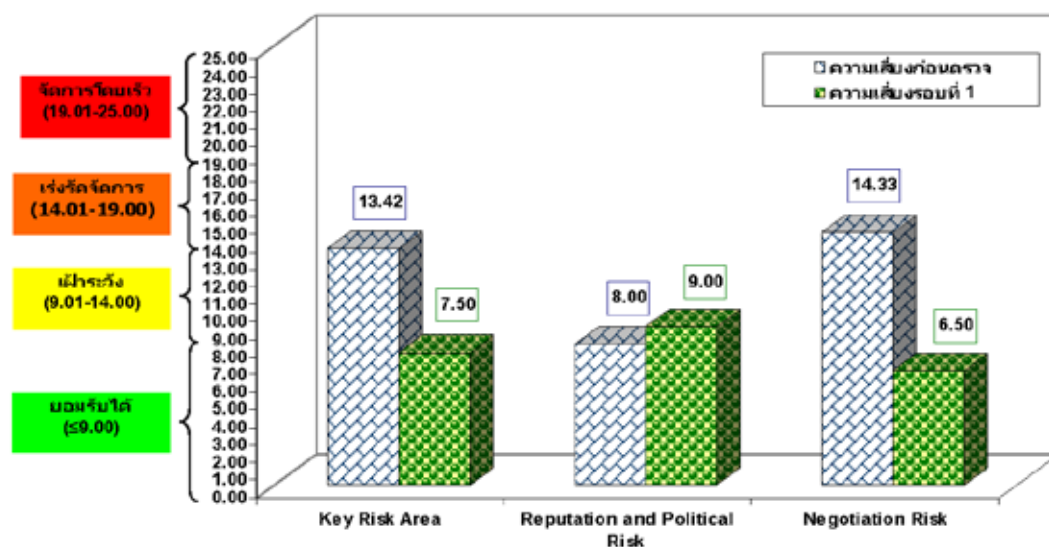
นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
● การเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย (นโยบายข้อ ๔.๕)	๒. <u>โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อเสริมสร้างวิสัยทัศน์และกระบวนการทำงาน เพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องแก่ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยเน้นการแปลงนโยบายและแผนระดับชาติไปสู่แผนปฏิบัติการระดับท้องถิ่น ๒) เพื่อให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสามารถบริหารโครงการด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างครบวงจร ๓) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการรักษาและฟื้นฟูคุณภาพน้ำด้านการจัดการมูลฝอยของเสียอันตรายและการใช้ประโยชน์จากของเสียและด้านอื่นๆ ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่ ๔) เพื่อประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ – ๑๖ และสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาค <u>เป้าหมาย</u> ๑) มีการสร้างเครือข่ายการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๑๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กลุ่มเป้าหมาย) บางส่วนไม่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกับการฝึกอบรมเท่าที่ควร (N = ๑๒) ๑) การดำเนินโครงการอาจมีความล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ (K = ๙) ๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจไม่สามารถจัดทำแผนจัดการสิ่งแวดล้อมได้ตามเป้าหมายที่วางไว้จากความรู้ที่รับจากการฝึกอบรม (K = ๔) ๓) งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอ (K = ๑๒) ๔) การจัดการฝึกอบรมให้กับระดับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ (K = ๑๒) ๕) จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กลุ่มเป้าหมาย) ที่เข้ารับการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ (K = ๑๒) ๖) ภายหลังจากการฝึกอบรม เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกลุ่มเป้าหมาย อาจไม่ได้นำเอาความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการอบรม ไปสู่การขยายผลผลักดัน หรือให้การสนับสนุนภาครัฐอย่างเพียงพอ ในการจัดสรรงบประมาณท้องถิ่นเพื่อนำมาดำเนินงานโครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง (K) ๗) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมาย ยังไม่ให้ความสำคัญและหรือสนใจในการที่จะเข้าร่วม

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
การควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียง ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค (นโยบายข้อ ๔.๕)	๒) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนการปฏิบัติการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสามารถบริหารโครงการด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างครบวงจร ๓) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานด้านการรักษาและฟื้นฟูคุณภาพน้ำ การจัดการมูลฝอยและของเสียอันตราย และการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม ๓. <u>โครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ (กระทรวงอุตสาหกรรม)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อกระตุ้นการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชน ๒) เพื่อลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากสถานประกอบการ ๓) เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือของชุมชนในการป้องกันปัญหามลพิษ <u>เป้าหมาย</u> ๑) ประชาชนในพื้นที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการเฝ้าระวังผลกระทบด้านมลพิษ ๖,๐๐๐ ราย ๒) ประชาชนในพื้นที่มีความรู้ในการเฝ้าระวังผลกระทบด้านมลพิษ ๔,๘๐๐ ราย	กิจกรรมการจัดการฝึกอบรมของโครงการเท่าที่ควร (N = ๙) ๘) จำนวนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในบางพื้นที่ที่เข้ารับการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ (N = ๑๒) ๑) การสัมมนาชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ใกล้สถานประกอบการเกี่ยวกับการเฝ้าระวังการเกิดมลพิษ อาจทำให้ขาดความร่วมมือในการดำเนินการของหน่วยงานในจังหวัด และการไม่ยอมรับโครงการ (K = ๑๕) ๒) การจัดศึกษาดูงานให้กับประชาชนในพื้นที่เพื่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในกระบวนการผลิตของโรงงานที่มีความเสี่ยง อาจทำให้ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการในการให้ความร่วมมือในการศึกษาดูงานให้กับกลุ่มเป้าหมาย ทำให้สถานที่ดูงานไม่ดีพอ (K = ๑๒) ๓) ความเสี่ยงต่อการไม่เป็นไปตามหลักความคุ้มค่าในการลงทุนโครงการ (P=๘) ๔) การดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ อาจไม่กระจายผลประโยชน์ที่ถูกต้องชอบธรรมไปยังภาคส่วนต่างๆ ที่ควรได้รับประโยชน์ได้อย่างแท้จริง (N = ๑๖) ๕) ประชาชนที่ได้รับการอบรม อาจไม่ใช่กลุ่มครอบครัวกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริง (N = ๑๒)

๒.๓.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้ นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๑๓ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่
ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้นโยบายที่ดิน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล จำแนกตามประเภทความเสี่ยง

การที่จะทำให้อำนาจกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๓ โครงการ อันได้แก่ โครงการ
ดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถาน
ประกอบการตอบนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลได้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ตรวจ
ราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ในฐานะเจ้าภาพโครงการดำเนินการจัดการบริหาร
ลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ และโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และผู้ตรวจ
ราชการกระทรวงอุตสาหกรรม (ในฐานะเจ้าภาพโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ)
จะต้องค้นหาเหตุปัจจัยของความเสี่ยงเหล่านั้น และให้ข้อเสนอแนะที่หน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่
จะรับไปปฏิบัติได้ เพื่อให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์เป้าหมาย
ของโครงการและเป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ใน
ขณะเดียวกันความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในประเด็นใดที่เหตุปัจจัยของความเสี่ยงที่ค้นพบไม่สามารถนำไปสู่
ข้อเสนอแนะที่จะแก้ไขในระดับพื้นที่ได้ ก็จะต้องนำเสนอเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในระดับส่วนกลาง
(กรม/กระทรวง) หรือระดับนโยบาย (รัฐบาล) ต่อไป

ในการตรวจสอบความมีอยู่จริงของค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ จากการตรวจติดตามของ
ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมในรอบที่ ๑
(Project Review) เมื่อเปรียบเทียบกับค่าดัชนีความเสี่ยงที่ประเมินหรือตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจเป็นดัง
กราฟที่แสดงข้างต้นซึ่งอธิบายได้ ดังนี้

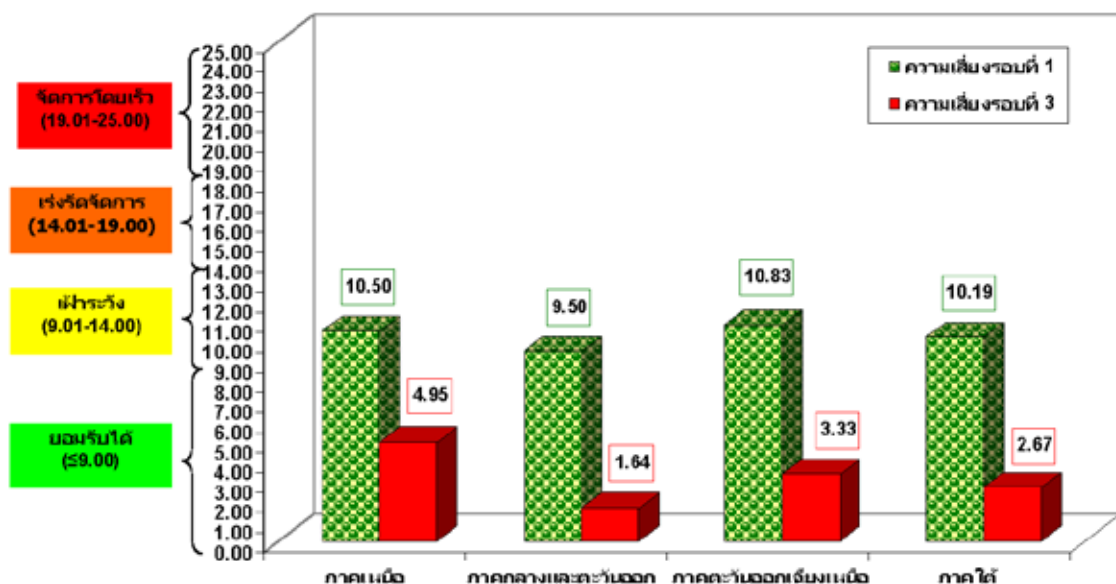

ในภาพรวมของทั้งประเทศ ค่าดัชนีความเสี่ยง K และ N ที่พบจริงมีค่าต่ำกว่าที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจจากเดิมที่มีค่าดัชนีความเสี่ยง K และ N อยู่ในระดับเฝ้าระวัง (K) ที่ค่า ๑๓.๔๒ และระดับเร่งรัดจัดการ (N) ที่ค่า ๑๔.๓๓ ตามลำดับ ลงมาอยู่ที่ระดับยอมรับได้ที่ค่าดัชนีความเสี่ยง K = ๗.๕๐ และ N = ๖.๕๐ ในส่วนของความเสี่ยง P แม้ที่พบจะมีค่าดัชนีความเสี่ยงที่สูงขึ้น จากค่า ๘.๐๐ ในรอบก่อนออกตรวจ มาเป็นค่า ๙.๐๐ ในรอบตรวจพิสูจน์รอบแรก แต่ค่าดัชนีความเสี่ยง P ก็ยังอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นหมายความว่า การพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม เห็นพ้องต้องกันว่า กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของ ๓ โครงการนั้น มีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้ทั้ง K P และ N แต่เมื่อเจาะลึกลงเป็นรายโครงการแล้ว พบว่า โครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ มีภาพความเสี่ยงรวมในการตรวจติดตามรอบแรกสูงในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๗.๕๗ โดยมีความเสี่ยงด้านการดำเนินงานที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน (ความเสี่ยง K) ที่ค่า ๑๕.๑๔ (ระดับเร่งรัดจัดการ) และความเสี่ยงต่อการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนมีค่า ๒๐ (ระดับจัดการโดยเร่งรัดที่สุด) ที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะต้องไปตรวจติดตามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการความเสี่ยงที่เกินกว่าระดับยอมรับได้เหล่านั้นให้ลดลงให้มากที่สุด

ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตรวจติดตามโครงการในความรับผิดชอบ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อลดความเสี่ยงและได้ประเมินความเสี่ยงสุดท้ายในรอบการตรวจติดตามรอบที่ ๓ ซึ่งผลการประเมินความเสี่ยงรอบที่ ๓ เปรียบเทียบ ๔ ภาค เป็นดังนี้

แผนภูมิที่ ๑๔ : แสดงเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลที่ได้ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล จำแนกเป็นรายภาค

ผลการตรวจติดตาม ๓ รอบ การตรวจ ๓ โครงการของผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงรวมที่พบจริงในรอบที่ ๑ ที่มีความเสี่ยงระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๘๗ สามารถลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๓.๒๗

แยกผลเป็นรายภาค พบว่าทุกภาคที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๓ ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้แล้วทั้งสิ้น โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวม ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ที่ค่า ๔.๙๕, ๑.๖๔, ๓.๓๓ และ ๒.๖๗ ตามลำดับ

กลับไปดูที่โครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ ซึ่งในรอบแรกพบว่าเป็นโครงการที่ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับโครงการอื่นเพื่อศึกษาว่าผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดการกับความเสี่ยงอย่างไร ซึ่งพบว่า

ภาคเหนือมีค่าดัชนีความเสี่ยงที่เหลืออยู่เป็นความเสี่ยง K ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๕.๕๓ เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงจากระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๖ ในรอบแรก มาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๕.๕๓ ในรอบที่ ๓ ดังกล่าวนั้น เกิดจากการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และคุณภาพการให้บริการที่ดีขึ้น โดยมีค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เท่ากันที่ระดับ ๔.๐๐

ภาคกลางและภาคตะวันออก มีค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๒.๙๒ จากเดิมในรอบที่ ๑ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๖ เช่นกัน เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอธิบายได้เช่นเดียวกับในภาคเหนือ คือ เป็นเรื่องของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และคุณภาพการให้บริการที่มีระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เท่ากันที่ค่า ๔.๐๐

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าดัชนีความเสี่ยงเหลืออยู่ ๔.๐๐ เป็นการลดลงจากระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๖ ในรอบที่ ๑ เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงเป็นเรื่องเดียวกันกับทั้ง ๒ ภาคดังกล่าวข้างต้น คือ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และคุณภาพการให้บริการซึ่งแสดงค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เท่ากันที่ค่า ๔.๐๐

ภาคใต้ มีค่าดัชนีความเสี่ยงเหลืออยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๔.๐๐ จากเดิมในรอบแรกอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๕๗ เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอยู่ที่การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และคุณภาพการให้บริการ ที่มีระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เท่ากันที่ค่า ๔.๐๐

การที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถจัดการกับความเสี่ยง K จากโครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ ให้ลดลงไปอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๔ ภาค ซึ่งความเสี่ยง K หรือความเสี่ยงจากการดำเนินงานที่ไม่ประสานสอดคล้องกันนั้น เป็นประเด็นของการประสานการดำเนินงานระหว่างภาคีหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จอย่างยั่งยืนของแผนงาน/โครงการ ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลด้านการมีส่วนร่วม ด้วยเหตุดังนี้ ความเสี่ยง K ที่ลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เป็นการตอบนโยบายของรัฐบาลข้อ ๔.๒ ในส่วนของการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการเร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนโยบายของรัฐบาลข้อ ๔.๓ เรื่องการสนับสนุนบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำได้อย่างค่อนข้างเป็นรูปธรรมด้วย

ในส่วนของการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ที่ตรวจติดตามโดยผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ ที่ตรวจติดตามโดยผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น มีค่าดัชนีความเสี่ยงทุกประเภทอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ตั้งแต่รอบแรกแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจราชการกระทรวงทั้ง ๒ กระทรวง ได้ให้ข้อเสนอแนะกับโครงการที่ตรวจติดตามไว้ที่ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๓ ลดลงกว่าในรอบแรก เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงเป็นความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับพื้นที่คือสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำหรับโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ในเรื่องของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ มีระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่ค่า ๔.๐๐ ทั้ง ๔ ภาค และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำหรับโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการในทุกหมวดในมิติประสิทธิภาพ ประกอบด้วย หมวด ๑ การนำองค์กร หมวด ๒ การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ หมวด ๓ การจัดการกระบวนการที่มีค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ระดับ ๔.๐๐ ทั้ง ๓ หมวด และทั้ง ๔ ภาคด้วย

สรุปในส่วนของการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเรื่องของความเสี่ยง K มีประเด็นความเสี่ยงเป็นเรื่องของการดำเนินการระหว่างภาคีหุ้นส่วน (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ที่เกี่ยวข้องกับผลสำเร็จอย่างยั่งยืน ของแผนงานโครงการที่ไปสอดคล้องกับหลักการมีส่วนร่วม และการทำให้แผนงานโครงการตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล ซึ่งไปสอดคล้องกับหลักการรับผิดชอบต่อสังคมที่ประเด็นความเสี่ยง K ที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดการไปจนทำให้มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ที่ระดับที่ยอมรับได้นั้น ย่อมทำให้โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ตอบนโยบายของรัฐบาลข้อ ๔.๒ เรื่องการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนโยบายของรัฐบาลข้อ ๔.๕ เรื่องการเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะ และบำบัดน้ำเสียด้วย

ในเรื่องของโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการนั้น มีความเสี่ยงเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ทั้ง ๓ ประเภท คือ K P และ N ความเสี่ยง K สอดคล้องกับที่ได้กล่าวถึงแล้วใน ๒ โครงการข้างต้น ความเสี่ยง P สำหรับโครงการนี้เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล เรื่องของความคุ้มค่าในการลงทุนของโครงการ และความเสี่ยง N เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลทั้ง ๒ เรื่อง คือ เรื่องของการมีส่วนร่วม และความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรม ค่าดัชนีความเสี่ยงที่ลดลงดังกล่าว ทำให้โครงการตอบวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ในเรื่องของการกระตุ้นการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการต่อชุมชนเรื่องการลดมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมจากสถานประกอบการ และเรื่องการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของชุมชน ในการป้องกันปัญหามลพิษที่สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลข้อ ๔.๒ และข้อ ๔.๕ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นได้ด้วย

๒.๓.๒ ความคิดเห็นของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านสิ่งแวดล้อม

ในการตรวจติดตามโครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ และโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น ผู้ตรวจราชการฯ ได้ขอทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการทั้งสอง จากที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านสิ่งแวดล้อมในจังหวัดด้วย ความเห็นจากที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านสิ่งแวดล้อมต่อโครงการนี้ มีดังนี้

(๑) โครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ

ข้อสังเกต	ข้อเสนอแนะของที่ปรึกษา
๑) การจัดตั้งองค์กรในรูปของคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ เป็นโครงการที่ดีในหลักการด้านการลดภาระของหน่วยงานภาครัฐ ๒) จำนวนคณะอนุกรรมการลุ่มน้ำและคณะทำงานต่างๆ มีมากเกินไป ๓) ภาคประชาชนมีความตื่นตัวกับเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐไม่ต่อเนื่องและไม่จริงจัง โดยเฉพาะเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ๔) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จำเป็นต้องให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากทรัพยากรน้ำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในหลายพื้นที่ แต่ที่ผ่านมาภาครัฐยังไม่ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการดำเนินงานของภาคประชาชนมากเท่าที่ควร โดยเฉพาะด้านการสร้างเครือข่ายในระดับพื้นที่ ๕) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จะประสบความสำเร็จได้ต้องได้รับความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ขณะเดียวกันการบังคับใช้กฎหมายก็มีความสำคัญเช่นกัน แต่การบังคับใช้กฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมในช่วงเวลาที่ผ่านมามีความไม่เข้มงวดกับผู้กระทำผิด โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมที่ลักลอบปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำ ๖) การคัดสรรผู้แทนเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำ ในบางพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมถึงผู้มีความรู้ หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ	๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรตั้งคณะทำงานในลักษณะของเครือข่าย ที่มีหน้าที่ในการเฝ้าระวัง และดูแลด้านการบริหารจัดการปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ ๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ เพื่อการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ลุ่มน้ำ ๓) กรมทรัพยากรน้ำ ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของเครือข่ายภาคประชาชน ซึ่งจะมีส่วนทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำมากยิ่งขึ้น ๔) การจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมควรเน้นการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ต้นน้ำ ๕) ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายต่อผู้กระทำผิดด้านสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมที่ลักลอบปล่อยน้ำเสียลงแหล่งน้ำอย่างจริงจัง ๖) กรมทรัพยากรน้ำ ต้องให้ความสำคัญกับการคัดเลือกผู้ที่จะมาเป็นผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ ทั้งนี้ ควรพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ หรือผู้รู้ในเรื่องเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในพื้นที่ดำเนินการอย่างแท้จริง เพื่อให้การบริหารจัดการองค์กรลุ่มน้ำเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๒) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ข้อสังเกต	ข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาฯ
๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ประกอบกับการดำเนินการโครงการดังกล่าว เป็นการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการรักษาสภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในระยะเวลาสั้นๆ ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระดับพื้นที่ได้มากเท่าที่ควร ๒) ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ของโครงการจึงไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ๓) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ เป็นโครงการที่ดี เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรสำคัญที่มีบทบาทในการบริหารจัดการพื้นที่ ซึ่งเชื่อมั่นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๔) เห็นด้วยกับการดำเนินกิจกรรมการจัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากได้ช่วยให้ท้องถิ่นมีการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยเฉพาะการฝึกอบรมให้กับเยาวชนในสถานศึกษา ทำให้เกิดเครือข่ายที่สามารถขยายผลได้ถึงระดับครอบครัว อย่างไรก็ตาม การจัดฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในแผนของการดำเนินงานโครงการยังจำกัดอยู่ในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ไม่ครอบคลุมทุกภาคส่วน	๑) การดำเนินการโครงการควรเป็นไปในลักษณะชุมชนนําร่อง แล้วให้เกิดการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม และเป็นแบบอย่างให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ สำหรับการศึกษาดูงาน ๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรติดตามประเมินผลบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับการฝึกอบรมว่าได้นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างไร ๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรเน้นให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของบทบัญญัติด้านบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในแต่ละชุมชน และนำมาบังคับใช้ ๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ต่างๆ เพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ ทำให้มีมุมมองด้านการจัดการในภาพรวมของชุมชนได้ ๕) หน่วยปฏิบัติในระดับพื้นที่ ควรเพิ่มกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในวงกว้าง ๖) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ควรให้ความสำคัญกับภาคประชาสังคม ในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของการจัดทำแผนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้ข้อคิดเห็นที่ครอบคลุมประเด็นปัญหาในแต่ละท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกัน ๗) ควรปรับแผนการดำเนินงานโดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการฝึกอบรมในลักษณะโครงการนําร่อง เนื่องจากองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมีความพร้อมในด้านบุคลากรและงบประมาณซึ่งจะทำให้เกิดความยั่งยืนของโครงการ ๘) ในการกำหนดหลักสูตร สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคควรให้ความสำคัญประเด็นของการนำความรู้ที่ได้รับไปสู่การปฏิบัติที่สามารถเห็นปัญหาได้อย่างแท้จริง โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมคิดร่วมทำตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดหลักสูตร

ข้อสังเกต	ข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาฯ
๕) โครงการดี มีประโยชน์กับประชาชนในพื้นที่ดำเนินการ แต่ยังขาดการให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการตั้งแต่เริ่มโครงการ ๖) โครงการดีในแง่การผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม หากแต่ว่ายังมีความจำกัดของงบประมาณที่ได้รับ ในขณะที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล มีบุคลากรและงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเป็นของตนเอง ๗) การกำหนดเป้าหมายของโครงการ ให้ความสำคัญในเรื่องของจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมการฝึกอบรมมากกว่าการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ อบต. ได้มีข้อบัญญัติของท้องถิ่นในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ระบุไว้ชัดเจน ๘) โครงการดี เนื่องจากสภาวะการณ์ปัจจุบันประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม อาทิ คุณภาพน้ำ ขยะมูลฝอย รวมถึงของเสียอันตราย ซึ่งเชื่อมั่นว่าการดำเนินงานโครงการดังกล่าวนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมได้เพราะเป็นองค์การสำคัญที่มีภารกิจในการบริหารจัดการพื้นที่	๙) ในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของโครงการ ควรให้ความสำคัญกับผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของโครงการในด้านการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมด้วย เพื่อให้การนำข้อบัญญัติของท้องถิ่นไปสู่การบังคับใช้ในทางปฏิบัติ

๒.๓.๓ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางของผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์อยู่บางส่วนที่กระบวนการจัดการกับความเสี่ยงไม่อาจดำเนินการได้ โดยขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานรับผิดชอบในระดับท้องถิ่น หรือแม้ว่ามีบางส่วนอาจดำเนินการได้ แต่ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การจัดการกับความเสี่ยงได้ผลอย่างยั่งยืน จึงควรแจ้งข้อเสนอแนะที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ให้กับหน่วยรับผิดชอบเพื่อจัดการกับความเสี่ยงนั้น ให้หน่วยงานรับผิดชอบในส่วนกลางได้ทราบ เพื่ออาจนำไปพิจารณากำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติให้เกิดเป็นระบบที่ชัดเจนต่อไป ข้อเสนอแนะมีดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการดำเนินการบริหารจัดการลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ

๑.๑) ในอนาคตกรมทรัพยากรน้ำ ควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานระดับพื้นที่ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์เชิงรุก และพัฒนาระบบการสื่อสารข้อมูล ข่าวสาร เพื่อกระตุ้นให้องค์กรลุ่มน้ำตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมการดำเนินงานของโครงการ

๑.๒) ในอนาคตกรมทรัพยากรน้ำ ควรปรับตัวชี้วัดให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของการนำเอาความรู้ที่ได้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ

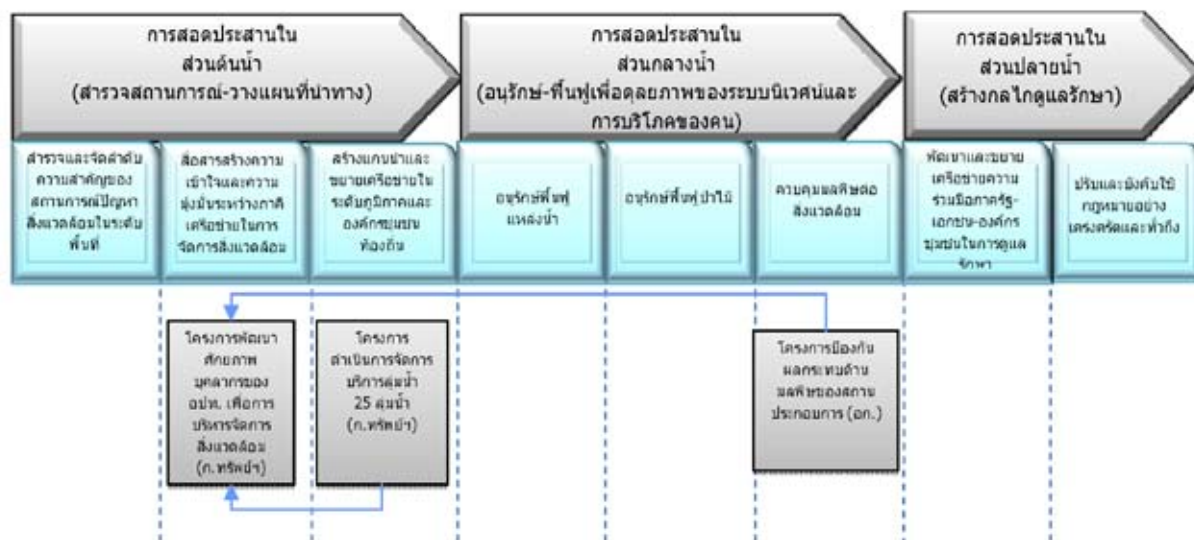
๒) ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

๒.๑) ในอนาคตการกำหนดตัวชี้วัดโครงการของหน่วยงานควรให้ความสำคัญกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ระบุไว้ และต้องมีการประเมินผลโครงการโดยใช้กลไกเครือข่ายชุมชนในพื้นที่ดำเนินการ ให้เข้ามามีส่วนร่วม

๒.๒) ในการดำเนินการกิจกรรมจัดฝึกอบรม หน่วยงานส่วนกลางควรปรับแนวทางการดำเนินงาน โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำเนินการในลักษณะโครงการนำร่อง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีความพร้อมในด้านบุคลากร และงบประมาณ ซึ่งจะทำให้เกิดความยั่งยืนของโครงการ

ตารางสอบทานความเสี่ยงจากแนวทางการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน
โดยคำนึงถึง Value Creation Process ทั้งระบบ

กลยุทธ์การตรวจราชการแบบบูรณาการโครงการควบแน่นเพื่อการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

แผนภาพที่ ๖ : การใช้ผังกระบวนการสร้างคุณค่า (Value Creation Process) เพื่อสร้างความคุ้มค่าให้กับกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี

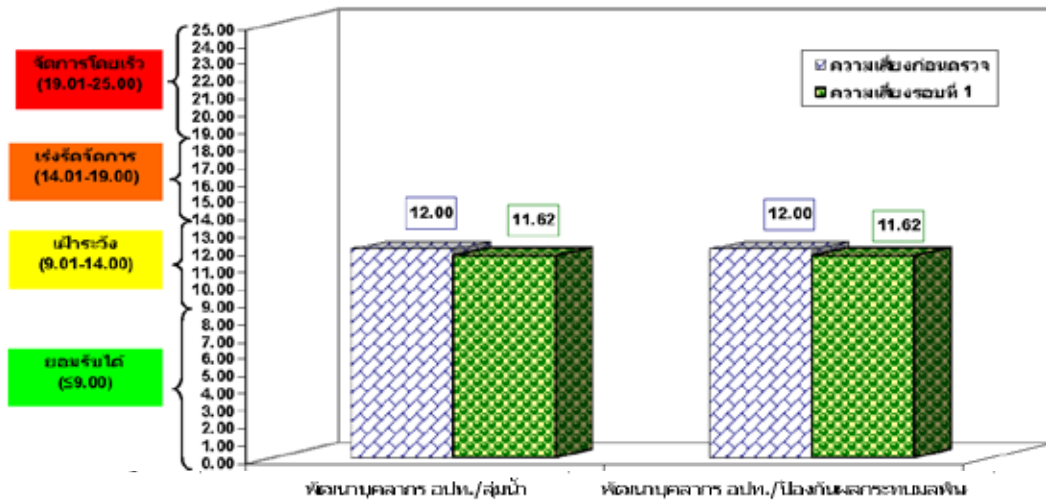
จาก VCP ข้างต้นบ่งบอกให้ทราบว่า โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นโครงการที่เป็นกุญแจขับเคลื่อน (Key Driver) ที่จะผลักดันให้เกิดการเชื่อมโยงที่สามารถจับคู่บูรณาการได้ดังนี้

๑) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กับโครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ ในเรื่องของการฝึกอบรมที่ยังขาดการบูรณาการ หัวข้อฝึกอบรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการลุ่มน้ำไว้ด้วย (K ก่อนออกตรวจ = ๑๒)

๒) โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กับโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการในเรื่องของการฝึกอบรมที่ยังขาดการบูรณาการหัวข้อเรื่องที่จะเป็นประโยชน์กับท้องถิ่น ในการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ (K ก่อนออกตรวจ = ๑๒)

แผนภูมิที่ ๑๕ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าจากการดำเนินการที่ประสานสอดคล้องกันที่ตั้งสมมติฐานไว้ก่อนออกตรวจกับที่ได้ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของคู่บูรณาการในกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ประเด็นความเสี่ยงจากการไม่ประสานสอดคล้องกัน หรือความเสี่ยง K ทั้ง ๒ คู่บูรณาการ คือ คู่ของโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กับโครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ และคู่ของโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กับโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มขีดสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าไปมีส่วนร่วมบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ ทั้งที่เกิดจากการผลิตและบริโภค (นโยบายรัฐบาลข้อ ๔.๕) ที่ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีจะต้องให้การสนับสนุนหน่วยรับผิดชอบดำเนินการ ซึ่งในที่นี้หน่วยงานหลักที่เข้าไปบริหารจัดการความเสี่ยงข้างต้น เพื่อให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลง คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ซึ่งรับผิดชอบโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ ซึ่งเป็นโครงการที่เป็นกุญแจขับเคลื่อน หรือ Key Driver สำหรับกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่

การตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีในรอบที่ ๑ พบว่า ในภาพรวมแล้วความมีอยู่จริงของดัชนีความเสี่ยง K ทั้ง ๒ คู่บูรณาการที่กล่าวถึงข้างต้นมีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๖๒ เปรียบเทียบกับค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่ตั้งสมมติฐานไว้ที่ค่า ๑๒ ทั้ง ๒ คู่บูรณาการ ค่าดัชนีความเสี่ยงที่พบจริงในรอบที่ ๑ ทั้ง ๒ คู่บูรณาการ จึงต่ำกว่าที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้เล็กน้อย แต่ยังอยู่ในระดับเฝ้าระวังเช่นเดิม เหตุปัจจัยเกิดจากการจัดการกระบวนการที่อยู่ระหว่างสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้ารับการอบรม ซึ่งจัดการไว้ค่อนข้างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องของหลักสูตรฝึกอบรม ยังไม่มีภาพของการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอื่นๆ เช่น สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม แม้จะประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ที่พบจริงได้ แต่ด้วยเหตุที่หลายเขตตรวจราชการของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรียังขาดข้อมูลรายงานผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องในช่วงของการจัดทำงานรายรอบที่ ๑ รวมทั้งความเป็นไปได้

ในข้อเท็จจริงที่จะให้เกิดการทำงานร่วมกันของทั้ง ๓ หน่วย คือ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในโครงการที่ทำให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยมีสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคเป็นแกน

เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการให้ข้อเสนอแนะกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคดังกล่าว ในการตรวจสอบที่ ๒ จึงมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีบางท่านได้เชิญประชุม ๓ หน่วยงานที่กล่าวถึงข้างต้น โดยตั้งประเด็นทดสอบการจัดการกระบวนการในการจัดทำโครงการฝึกอบรมบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในคู่มือการของโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กับโครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ นั้น สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคบางแห่งได้ใช้วิธีเชิญกรรมการหรือคณะทำงานของลุ่มน้ำเข้ารับการอบรมในโครงการด้วยเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในลุ่มน้ำเดียวกันได้ส่วนหนึ่ง และในบางแห่ง ได้เชื่อมโยงผู้เข้ารับการอบรม เช่น กรณีพื้นที่ลุ่มน้ำเดียวกัน โดยกำหนดให้กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ต้นน้ำได้ศึกษาเรียนรู้ปัญหาส่วนปลายน้ำ และในกรณีต่างลุ่มน้ำด้วย เช่น กำหนดให้กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลองศึกษาเรียนรู้ในพื้นที่ลุ่มน้ำเพชรบุรี เป็นต้น

สำหรับในคู่มือการระหว่างโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ กับโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ ซึ่งเป็นเรื่องของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พบในบางแห่งว่า แม้ไม่มีหลักสูตรครอบคลุมปัญหาและผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการโดยตรง แต่ก็มีคำอธิบายในการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นที่เน้นการวางแผนที่มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของท้องถิ่นและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การพิจารณาแผนงานโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดของสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การประสานและให้ความรู้กับบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องมลพิษของสถานประกอบการ ซึ่งเกิดจากความร่วมมือระหว่างสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จากการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดร่วมกัน และนำผลไปผลักดันให้ข้อมูลในการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับท้องถิ่นดังกล่าว จึงอาจถือเป็นความร่วมมือการบูรณาการเพื่อให้บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าใจในเรื่องของการจัดการมลพิษของสถานประกอบการแล้ว ในแนวเดียวกันนี้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคบางแห่งยังได้มีการจัดทำแผนงานโครงการที่สอดคล้องกับหน่วยงานต่าง ๆ มีการส่งเสริมความรู้ด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) เช่น การผลักดันให้ท้องถิ่นได้ดำเนินการเรื่องการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการบำบัดน้ำเสีย การส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้นำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายมาใช้บังคับกับสถานประกอบการต่าง ๆ และเชิญท้องถิ่นเข้าร่วมในการสำรวจ และจัดทำฐานข้อมูลด้านแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยได้ประสานงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องด้วย

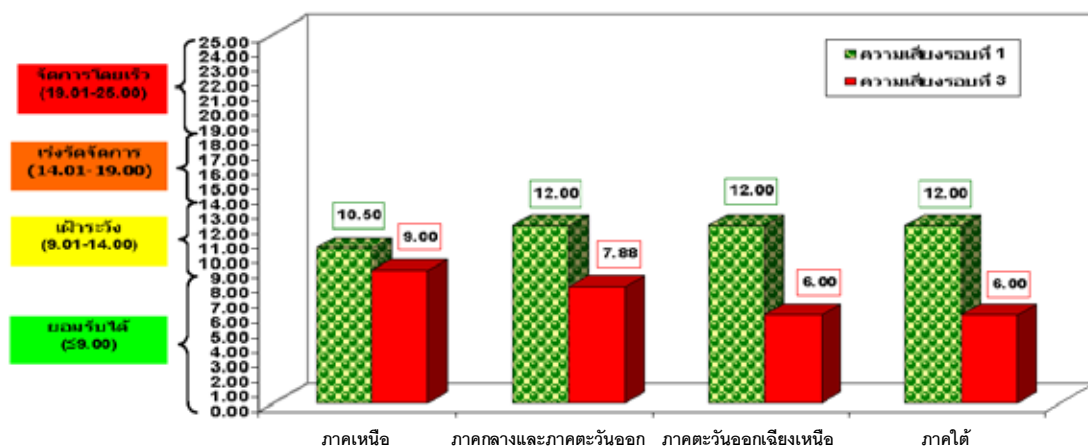
ด้วยเหตุดังนี้ จึงเห็นได้ว่าสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ได้มีการจัดกระบวนการและการวางแผนร่วมกับสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ที่จะทำให้อัตลักษณ์บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในเรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการลุ่มน้ำ และในเรื่องการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ จึงได้ปรับลดค่าดัชนีความเสี่ยง K ของคู่มือการทั้ง ๒ คู่มือเท่ากัน จากระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๖๒ ลงไปสู่ระดับยอมรับได้ที่ค่า ๗.๒๒

เนื่องจากโครงการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปในช่วงเวลาของการตรวจติดตามในรอบที่ ๒ แล้ว ผลการประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงที่พบในรอบที่ ๓ จึงเท่ากับที่ได้ประเมินไว้ในรอบที่ ๒

ค่าดัชนีความเสี่ยง K ในภาพรวมของ ๒ คู่มือการดัดแปลงที่ได้กล่าวถึงข้างต้น เมื่อเปรียบเทียบผลการจัดการความเสี่ยงของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค) แยกเป็นรายภาคเป็นดังนี้

แผนภูมิที่ ๑๖ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่า จากการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกันที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของคู่มือการในกลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม จำแนกเป็นรายภาค

ภาคเหนือ ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงจากระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๕๐ ลงสู่ระดับยอมรับได้ที่ค่า ๙ เหตุปัจจัยที่นำไปสู่ผลสำเร็จของการลดความเสี่ยงที่สำคัญเป็นเรื่องของประสิทธิภาพ ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดการกระบวนการในโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ปรากฏค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในเรื่องของการจัดการกระบวนการอยู่ในระดับ ๓.๖๓

ภาคกลางและภาคตะวันออก ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลง จากการตรวจพบจริงในรอบที่ ๑ ที่อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒ และลดลงจนอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๗.๘๘ โดยเหตุปัจจัยอยู่ที่ประสิทธิภาพของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกที่ปรากฏค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของการจัดการกระบวนการอยู่ในระดับ ๔.๓๘

ภาคตะวันออกเชิงเหนือและภาคใต้ ค่าดัชนีความเสี่ยงที่พบจริงในรอบแรกอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒ ภายหลังจากการตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งได้ให้ข้อเสนอแนะกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคไปแล้ว ปรากฏว่าค่าดัชนีความเสี่ยงจาก ๒ คู่มือการลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๖ เท่ากันทั้ง ๒ ภาค โดยที่ภาคตะวันออกเชิงเหนือผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เห็นว่า

เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ดังกล่าว อยู่ที่การจัดการกระบวนการเช่นเดียวกับภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก โดยให้ค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในเรื่องของการจัดการกระบวนการไว้ที่ระดับ ๔.๕๐

และสำหรับในส่วนของภาคใต้ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีได้ประเมินเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงว่าเกิดจากประสิทธิภาพของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค ทั้งในเรื่องของการนำองค์การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และการจัดการกระบวนการ โดยให้ค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไว้เท่ากัน ทั้ง ๓ หมวด ที่ระดับ ๔.๕

๒.๓.๔ บทสรุป

กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ๓ โครงการที่นำมาตรวจสอบ การตอบสนองนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลในครั้งนี้ อันได้แก่ โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โครงการดำเนินการจัดการบริหารลุ่มน้ำ ๒๕ ลุ่มน้ำ และโครงการป้องกันผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการ นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ ซึ่งแม้ว่าจะเป็นโครงการที่ใช้งบประมาณไม่สูงมากนัก และไม่ได้เป็นโครงการที่เข้าไปแก้ไขที่ตัวทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมโดยตรง แต่คุณค่าและผลประโยชน์ที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาจจะมากกว่างบประมาณที่จัดสรรลงไปเพื่อจัดทำโครงการดังกล่าว เนื่องจากเป็นโครงการที่มีเป้าหมายอยู่ที่ “คน” ในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง “โดยเน้นบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” เป็นสำคัญ การคัดเลือกผู้เข้าอบรมที่มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวข้องในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือมีสถานะผู้นำสูง และการจัดหลักสูตรการอบรมที่ครอบคลุม สอดคล้องกับสภาพปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แท้จริงในพื้นที่ ที่ผู้เข้ารับการอบรมจะยึดเป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในชุมชน/ท้องถิ่นของตนเองได้โดยตรง จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปสร้างความตระหนักในชุมชน/ท้องถิ่นของตนเอง ตลอดจนรวมถึงนำไปสู่การจัดทำแผนและสนับสนุนงบประมาณในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย ประเด็นสำคัญก็คือ หน่วยรับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทุกหน่วยที่อยู่ในจังหวัด ควรจะต้องผนึกกำลังกันในพื้นที่ เพื่อจะสามารถวางแผนแก้ปัญหาสภาพแวดล้อมในภาพรวมของจังหวัดได้อย่างครบวงจรต่อไป

๒.๔ กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยวางโครงสร้างพื้นฐานด้านองค์ความรู้ มีระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และมีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและบริการ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ พลังงาน และระบบโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ได้ปรากฏในนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลแล้ว

ในส่วนของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น นอกจากจะมีโครงการที่มุ่งตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลแล้วยังมีโครงการบางส่วนที่ไปตอบสนองนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตและมีบางส่วนที่ตอบสนองนโยบายความมั่นคงของรัฐบาลด้วย

ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ กับนโยบายของรัฐบาล และความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเป็นดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒)		
- นโยบายแรงงาน (นโยบายข้อ ๒.๒) - ให้การคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญแก่ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น (นโยบายข้อ ๒.๒.๓)	๑. โครงการสถานประกอบกิจการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน (กระทรวงแรงงาน) <u>วัตถุประสงค์</u> เพื่อให้สถานประกอบกิจการปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานและมีระบบบริหารจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้แรงงานปลอดภัยและมีสุขภาพอนามัยที่ดี <u>เป้าหมาย</u> ๑) สถานประกอบการที่ผ่านการตรวจปฏิบัติสอดคล้องกับกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ๒) มีอัตราการประสบอันตรายจากการทำงานลดลงจากปีที่ผ่านมา	๑) การตรวจและกำกับให้ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน โดยแผนและแนวทางการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการยังมีการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (K = ๙) ๒) การไม่สามารถทำให้มีการตรวจความปลอดภัยแบบไตรภาคี เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (N = ๙)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายเศรษฐกิจ (นโยบายข้อ ๓)		
● นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (นโยบายข้อ ๓.๒) ● ภาคการตลาด การค้า การลงทุน (นโยบายข้อ ๓.๒.๔) ● ส่งเสริมนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมป้องกันการผูกขาดตัดตอน และคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการในด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (นโยบายข้อ ๓.๒.๔.๑)	๒. โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด (กระทรวงพาณิชย์) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อผลักดันนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการค้าในประเทศและต่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์ โดยครอบคลุมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจที่กระจายสู่ระดับภูมิภาค ๒) เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการค้าของผู้ประกอบการและเกษตรกรในจังหวัดโดยเชื่อมโยงตลาดและการลงทุนในธุรกิจภาคการเกษตรบริการ การผลิต การค้าปลีก คำส่งในระดับจังหวัด ในประเทศและต่างประเทศได้ ๓) เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการกำกับดูแลราคาสินค้าเกษตรสินค้าอุปโภคบริโภค และบริการในจังหวัดและเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมปกป้องรักษาสิทธิประโยชน์ต่างๆ ๔) เพื่อจัดทำเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจระดับจังหวัด การบริหารของภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการด้านนโยบายเศรษฐกิจแก้ไขปัญหาด้านภาวะค่าครองชีพรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และสามารถรักษามาตรฐานการครองชีพของประชาชนด้านเศรษฐกิจ ๕) เพื่อส่งเสริมสำนักงานพาณิชย์จังหวัดให้เป็นศูนย์กลางบริหารงานพาณิชย์ภูมิภาคและส่งเสริมให้หน่วยงานในส่วนภูมิภาคและหน่วยงานในกระทรวงพาณิชย์ปฏิบัติราชการด้วยความเป็นเอกภาพไปใน	๑) ผู้ประกอบการธุรกิจจากสปป.ลาว ที่เดินทางมาร่วมเจรจาธุรกิจส่งตัวแทนเข้าร่วมการเจรจา ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจในการทำธุรกิจ (K = ๙) ๒) การเชื่อมโยงข้อมูลเศรษฐกิจการค้าจังหวัดระหว่างส่วนกลางและภูมิภาคผ่านเว็บไซต์สำนักงานพาณิชย์จังหวัด บางรายการไม่ได้ปรับเป็นปัจจุบันทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการข้อมูลในบางส่วนได้ (K = ๙) ๓) ผู้ประกอบการไทยขาดความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบของ สปป.ลาว ในแต่ละแขวง ซึ่งแตกต่างกันเป็นผลทำให้ต้นทุนและการลงทุนแตกต่างกัน ความไม่ชัดเจนของกฎหมาย สปป.ลาว (P = ๙) ๔) ในการจัดสถานที่ให้ผู้ประกอบการแต่ละจังหวัดที่ส่งเข้าร่วมงาน เนื่องจากจำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมงานฯ ในปีนี้มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ราย ทำให้บางรายอาจไม่ได้บูธในการทำเลที่ดี อาจจะไม่เข้าใจและเกิดความไม่พึงพอใจซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของหน่วยงานในทางที่ไม่ดี (P = ๙)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	แนวทางเดียวกันในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างและพัฒนาเศรษฐกิจการค้าในระดับจังหวัดและสามารถเชื่อมโยงสู่สากลได้ <u>เป้าหมาย</u> ๑) สามารถติดตาม ตรวจสอบ ความเคลื่อนไหวของราคาสินค้า ครอบคลุมพื้นที่ ๑๔๖ อำเภอ ๒) มีเครือข่ายภาคประชาชนในการดูแลราคาสินค้าและบริการครบทุกจังหวัดใน ๑๑๒ อำเภอ ๓) มีเครื่องชี้วัดดัชนีราคาผู้บริโภค ระดับจังหวัด ๗๕ จังหวัด ๔) ผู้ใช้บริการจากศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการค้ามีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ๕) ระดับความสำเร็จในการนำ CPI มาใช้ในการเพิ่มสมรรถนะในการบริหารจัดการภาวะเงินเฟ้อของประเทศ งานยุทธศาสตร์ของกระทรวง ๖) จำนวนผู้ประกอบการของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาต่อเนื่อง และมีศักยภาพ สามารถขยายตลาดในประเทศและต่างประเทศ ๑,๒๐๐ ราย ๗) ข้าราชการสำนักงานพาณิชย์ จังหวัดได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการค้าและการตลาดเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้เพิ่มขีดความสามารถ แข่งขันได้ปีละอย่างน้อย ๑ - ๒ คนต่อจังหวัด ๘) มูลค่าการค้าสินค้าและบริการของจังหวัดเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๐	๕) สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ และเอกชนในการสนับสนุน กิจกรรมในระดับหนึ่ง เท่านั้นทำให้ส่งผลกระทบกับการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการตามที่กำหนด กิจกรรมไว้ตามแผนงาน/โครงการจำเป็นต้องมีการปรับแนวทางการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้เกิดความร่วมมือมากยิ่งขึ้น (P=๙) ๖) ผู้ประกอบการที่ร่วมโครงการฯ ขาดผู้นำและไม่สามารถรวมกลุ่ม เพื่อสร้างอำนาจต่อรองได้ในการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน (N = ๙) ๗) สำนักงานฯ ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ และความพึงพอใจผู้ใช้บริการได้ เนื่องจากบางครั้งระบบส่วนกลางขัดข้อง ทำให้ไม่สามารถเผยแพร่ข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนด (N = ๙) ๘) พบปัญหาในการคัดเลือกผู้ประกอบการเข้าร่วมงาน แสดงสินค้าที่มีคุณภาพจัดสรรให้จำนวนจำกัด ทำให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเป็นจำนวนมากในจังหวัด ไม่สามารถเข้าร่วมงานได้ทั้งหมด ทำให้ไม่สามารถกระจายผลประโยชน์ให้ครอบคลุมกลุ่มผู้ประกอบการต่าง ๆ ได้ทั่วถึง (N = ๙)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (นโยบายข้อ ๓.๒.๓) - เร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน (นโยบายข้อ ๓.๒.๓.๑) - พัฒนารัฐกิจบริการที่มีศักยภาพ เพื่อสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและตลาดในระดับภูมิภาค (นโยบายข้อ ๓.๒.๓.๒)	๓. โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด (กระทรวงการท่องเที่ยวฯ) วัตถุประสงค์ ๑) เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมฤทธิ์การบริหารงานศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด ปีงบประมาณ ๒๕๕๐ ๒) เพื่อติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พร้อมจัดอันดับและมอบรางวัลเพื่อเป็นการจูงใจในการปฏิบัติงาน ๓) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้วิเคราะห์ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของกระทรวงฯ ต่อไปในอนาคต โดยมีเป้าหมาย ๓ ระดับ คือ (อ.ค. ๕๐ - ส.ค. ๕๑) ๓.๑) พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ ศทกจ. ๓.๒) การพัฒนาบุคลากร ๓.๓) การบูรณาการการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวและกีฬา เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ ๑) การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด ตัวชี้วัดคือ มีเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจนและครอบคลุม ๒) การพัฒนาบุคลากร ตัวชี้วัดคือ บุคลากรมีการพัฒนาการปฏิบัติงานให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด ๓) การบูรณาการการดำเนินงานด้านท่องเที่ยวและกีฬา ตัวชี้วัดคือ	๑) จังหวัดไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจนและครอบคลุม (K) ๒) การบริหารจัดการเรื่องระยะเวลาในการดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ (K) ๓) การจัดสรรงบประมาณล่าช้า และไม่สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติกิจกรรม (K)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	มีการประสานและจัดประชุมร่วมกับหน่วยงานอื่นในเรื่องการท่องเที่ยวและ/หรือกีฬา <u>๔. โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) (กระทรวงการท่องเที่ยวฯ)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อส่งเสริมการให้บริการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวของประเทศไทยให้เป็นไปตามมาตรฐาน ๒) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีต่อวิถีชีวิตของชุมชน วัฒนธรรมของชุมชน และหาแนวทางการป้องกัน และกำหนดวิธีการพัฒนาและส่งเสริมในอนาคต ๓) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวทางอินเทอร์เน็ต เอกสารสิ่งพิมพ์ ๔) เพื่อเพิ่มคุณภาพ ประสิทธิภาพ ทักษะ ความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริการ การบริหารจัดการแก่ผู้เกี่ยวข้องในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวให้ได้มาตรฐาน <u>เป้าหมาย</u> ๑) เป้าหมายเชิงปริมาณ ๑.๑) จัดทำเอกสารเผยแพร่ และส่งเสริมการนำมาตรฐานที่พักแบบพำนักระยะยาวไปใช้เพื่อให้สถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน ๑.๒) ศึกษาผลกระทบ จากการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ที่มีต่อสังคมชุมชน วิถีชีวิต วัฒนธรรม เพื่อหาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอนาคตอย่างเหมาะสม	- ไม่ได้รับการสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานที่พักแบบพำนักระยะยาว (K)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๑.๓) พัฒนาฐานข้อมูลและ จัดนำข้อมูลพื้นฐานการท่องเที่ยวแบบ พำนักระยะยาว เผยแพร่ผ่านระบบ อินเทอร์เน็ต ๑.๔) ประชุมสัมมนา/พัฒนา สื่อสำหรับประกอบการฝึกอบรม ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ให้เกิด การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ทักษะ เพื่อ ให้เกิดการพัฒนาการประกอบธุรกิจ อย่างเหมาะสม ๒) เป้าหมายเชิงคุณภาพ มาตรฐานที่พักพำนักระยะยาว ได้รับการเผยแพร่ และส่งเสริมไปยัง สถานประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาวที่ร่วมโครงการ มีการดำเนินงานตามมาตรฐานที่พัก แบบพำนักระยะยาว และทราบถึง ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว แบบพำนักระยะยาว สามารถดำเนิน ธุรกิจโดยไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชน ๕. <u>โครงการพัฒนามาตรฐาน อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (กระทรวงการท่องเที่ยวฯ)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อพัฒนาและจัดทำมาตรฐาน การท่องเที่ยวไทยให้นักท่องเที่ยวเกิด ความเชื่อมั่นในการใช้บริการของ สถานประกอบการท่องเที่ยว และเพื่อ สร้างการยอมรับจากนานาชาติ ด้วยการพัฒนาและยกระดับบุคลากร และสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการที่ต้องการ ยกระดับธุรกิจให้ได้มาตรฐานการ ท่องเที่ยวไทย เกิดความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการจัดทำ มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ๒) เพื่อประชาสัมพันธ์มาตรฐาน การท่องเที่ยวไทยให้กับนักท่องเที่ยว/ ผู้ให้บริการทั้งในและนอกประเทศ ให้เกิดความเชื่อมั่นและยอมรับ ตราสัญลักษณ์มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย	- ไม่ได้รับการสนับสนุนการจัด มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (K)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	<u>เป้าหมาย</u> ๑) จัดทำมาตรฐานบริการท่องเที่ยว จำนวน ๒ มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐาน สถานที่จำหน่ายของที่ระลึก (สินค้าทั่วไป) และมาตรฐานกิจกรรมเรือแคนู - คายัค ๒) จัดประชาสัมพันธ์เพื่อผลักดัน และเผยแพร่มาตรฐานบริการท่องเที่ยว ไปสู่ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว ผู้ใช้บริการ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้รับทราบ และให้ข้อคิดเห็นต่อมาตรฐาน ๓) พัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้องกับ มาตรฐานบริการท่องเที่ยว ได้แก่ บุคลากรภายในสำนักงานและ ผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่ ต้องการยกระดับธุรกิจให้ได้มาตรฐาน บริการท่องเที่ยว จำนวน ๒๐๐ คน โดยพัฒนาองค์ความรู้ด้านมาตรฐาน บริการท่องเที่ยว และกระบวนการ ขั้นตอนการเข้าสู่มาตรฐานการ ท่องเที่ยวไทย ๔) กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่มาตรฐานบริการท่องเที่ยว ให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อนำไปปรับปรุง และเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ มาตรฐาน รวมทั้งนักท่องเที่ยวทั้ง ภายในและภายนอกประเทศได้รู้จัก และเชื่อมั่นตราสัญลักษณ์การท่องเที่ยวไทย - การจัดแถลงข่าว การ ประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ หนังสือพิมพ์ ทิวี เป็นต้น - การจัดประชุมชี้แจง เรื่องมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้แก่ ผู้ประกอบการในจังหวัดที่มีศักยภาพ การท่องเที่ยวสูง จำนวน ๕ ครั้ง ๔ ภาค - การจัดพิมพ์เอกสาร แผ่นพับ เกี่ยวกับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย การจัดทำแผนที่ดี มาตรฐานการ ท่องเที่ยวไทย ๕) การจัดทำแบบมาตรฐาน หอมน้ำสาธารณะเพื่อการท่องเที่ยว ระดับสากล เพื่อเผยแพร่และ ประชาสัมพันธ์	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- ภาคอุตสาหกรรม (นโยบายข้อ ๓.๒.๒) - ส่งเสริมและขยายบทบาทศูนย์บ่มเพาะสำหรับผู้ประกอบการที่มุ่งสร้างสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เหมาะสมตามศักยภาพในพื้นที่ต่างๆ พร้อมทั้งสร้างศูนย์พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตลอดจนสนับสนุนให้มียุทธศาสตร์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (นโยบายข้อ ๓.๒.๒.๕) - พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน การบริหารจัดการ ของผู้ประกอบการ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการภายในกลุ่มอุตสาหกรรมบนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา (นโยบายข้อ ๓.๒.๒.๑)	๖. โครงการยกระดับนวัตกรรม (กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อเข้าร่วมรับความเสี่ยงของภาคเอกชนในการดำเนินธุรกิจนวัตกรรม และช่วยสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมของภาคเอกชน ๒) เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภาคการผลิต โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาต่อยอดผลงานวิจัยและพัฒนาของภาครัฐให้เกิดการใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม ๓) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้กับผู้ประกอบการไทย เกิดการลงทุนในธุรกิจนวัตกรรมซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับศักยภาพการแข่งขันของเศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็ว ๔) เพื่อบูรณาการการวิจัยและพัฒนาของประเทศ รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยการประสานงานของสำนักงานฯ ให้เป็นองค์ความรู้ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและตอบสนองต่อภาคธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม ๗. โครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม (กระทรวงแรงงาน) <u>วัตถุประสงค์</u> เพื่อฝึกอบรมเพิ่มเติมความรู้และเทคโนโลยีใหม่ให้กับแรงงานที่ทำงานอยู่แล้วหรือผู้ที่มีพื้นฐานอยู่แล้วให้มีทักษะหรือศักยภาพการทำงานที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการรองรับการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมเป้าหมาย <u>เป้าหมาย</u> พัฒนาคุณภาพฝีมือและศักยภาพของแรงงานในสถานประกอบการ	๑) โครงการนวัตกรรมระบบการผลิตแบบอัตโนมัติพิเศษอย่างบูรณาการจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือโรงงานไม่สามารถหาน้ำยางสดป้อนเข้าสู่ขบวนการผลิตได้เพียงพอทั้งปริมาณ และคุณภาพไม่สม่ำเสมอ (N) ๒) โครงการผลิตข้าวกล้องเพื่อสุขภาพโอโรไรซ์ ผลิตภัณฑ์ ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย (N) ๓) โครงการใช้รีไซเคิลด้วยการตลาดของไทรปกล้วยทั้งภายในและภายนอก (N) ๑) คุณภาพฝีมือและศักยภาพของแรงงานที่ผ่านการพัฒนาไม่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ๒) คุณภาพของครูฝึก ๓) ขาดการคัดกรองกลุ่มเป้าหมาย ๔) ขาดการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสถานประกอบการ (K = ๑๒)

รายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- ภาคเกษตร (นโยบายข้อ ๓.๒.๑) - ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร โดยการแปรรูปที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากล เพื่อเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตร โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาตามมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารความปลอดภัยอาหารตามมาตรฐานสากล รวมทั้งให้มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค ตลอดจนสนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรในชุมชน (นโยบายข้อ ๓.๒.๑.๒) - ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรทั้งในด้านการรวมกลุ่มสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสภาเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการเกษตรและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง (นโยบายข้อ ๓.๒.๑.๕)	<u>๑๐.โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ (กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> เพื่อสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและศักยภาพด้านการผลิตอาหารของแม่บ้านเกษตรกร เป็นการสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตและมูลค่าเพิ่มในประเทศ <u>เป้าหมาย</u> ๑) แม่บ้านเกษตรกร ชุมชน และผู้สนใจในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี สตูล พัทลุง และนครศรีธรรมราช (โดยพื้นที่ดำเนินงาน คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช และสงขลา) ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาล จำนวนไม่น้อยกว่า ๙๐ คน ๒) แม่บ้านเกษตรกร ชุมชน และผู้สนใจที่จังหวัดเป้าหมาย ได้รับการอบรมหลักสูตรความปลอดภัยของอาหารฮาลาลตาม GMP และ HACCP ในระดับครัวเรือน จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ คน <u>๑๑.โครงการสร้างเกษตรกรคลีนลูกใหม่และพัฒนาเยาวชนเกษตรกร (กระทรวงเกษตรฯ)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อจัดระบบการพัฒนาเยาวชนเกษตรกร เพื่อเป็นรากฐานบุคลากรภาคการเกษตรในอนาคต ๒) สร้างกลไกและพัฒนาเครื่องมือภายใต้กระบวนการเรียนรู้และเสริมทักษะภาคเกษตรให้กับเยาวชนเกษตรกร ๓) สร้างเกษตรกรคลีนลูกใหม่ที่มีศักยภาพในการทำธุรกิจเกษตร	๑) ศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มแม่บ้าน ทั้งด้านความรู้ที่ได้รับจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมทั้งความพร้อมของอุปกรณ์เครื่องมือ งบประมาณ การบริหารจัดการ และสถานที่ของกลุ่มแม่บ้าน (K) ๒) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ในการสำรวจข้อมูลและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ก่อนการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน (K = ๕) ๓) การรวมกลุ่มสมาชิกของกลุ่มแม่บ้านเป็นไปอย่างไม่ยั่งยืน (K) ๑) การคัดเลือกเกษตรกรคลีนลูกใหม่เข้าร่วมโครงการไม่ตรงตามคุณสมบัติ (K = ๙) ๒) การคัดเลือกกลุ่มเยาวชนเกษตรกรเข้าร่วมโครงการไม่ตรงตามคุณสมบัติ (K = ๙) ๓) หลักสูตรการอบรมเกษตรกรคลีนลูกใหม่ไม่เป็นไปตาม

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	<u>เป้าหมาย</u> ๑) สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพในธุรกิจการเกษตร เป้าหมาย ๗๖ จังหวัด จำนวน ๑,๐๐๐ ราย ๒) พัฒนาความรู้และส่งเสริมกระบวนการกลุ่มเกษตรกรทุกอำเภอ ละ ๓ กลุ่ม รวมจำนวน ๒,๖๓๗ กลุ่ม ๑๒.โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน (กระทรวงเกษตรฯ) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อพัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานตามความต้องการของผู้บริโภค ๒) เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้ผลิตสินค้าเกษตรตามระบบมาตรฐานคุณภาพและได้รับรองแหล่งผลิต (GAP) <u>เป้าหมาย</u> ๑) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนา เพื่อรับรองมาตรฐาน GAP จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ราย ๒) จำนวนเกษตรกรที่เตรียมความพร้อมเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน GAP ในปี ๒๕๕๒ จำนวน ๒๑๐,๐๐๐ ราย ๑๓.โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไข้หวัดนก (กระทรวงเกษตรฯ) <u>วัตถุประสงค์</u> ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดระบบการผลิตและเลี้ยงสัตว์ปีก มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและควบคุมให้สัตว์ปลอดโรค ผู้ผลิตสัตว์ปีก ประชาชน และผู้บริโภคมีความปลอดภัยมีความมั่นใจในการบริโภคอาหารที่มีส่วนประกอบของสัตว์ปีก	ความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม (N = ๙) ๔) หลักสูตรการอบรมกลุ่มเกษตรกรไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม (N = ๙) ๑) เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร (K = ๑๖) ๒) การอบรมเกษตรกรในกระบวนการโรงเรียนเกษตรกรไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (K) (ความเสี่ยงใหม่) ๓) ขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (K) (ความเสี่ยงใหม่) ๔) เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม และการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาด (N = ๙) ๑) การรายงานผลการเฝ้าระวังโรคไข้หวัดนกในพื้นที่ที่มีความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติ (K = ๙) ๒) การต่อต้านมาตรการของรัฐที่มีผลกระทบต่อวิถีการเลี้ยงสัตว์ปีกแบบดั้งเดิม (K = ๑๒)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ (นโยบายข้อ ๓.๓) - พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงโครงข่ายการบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ ทั้งพื้นที่ชนบท เมือง และระหว่างประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการขนส่งระบบรางให้เชื่อมโยงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเพื่อลดต้นทุนสินค้าและบริการเพื่อการส่งออก (นโยบายข้อ ๓.๓.๒)	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเฝ้าระวังป้องกัน และควบคุมโรค ทั้งในสัตว์และคน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาระบบป้องกันและควบคุมโรคทั้งในสัตว์และคน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรค และสามารถควบคุมสถานการณ์การระบาดของโรคให้หวั่นไหวได้อย่างรวดเร็วและฉับไว ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเตรียมความพร้อมรับการระบาดของไข้หวัดใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมรับการสถานการณ์การแพร่ระบาดของไข้หวัดใหญ่ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ประชาชน ภาคธุรกิจ และนานาชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมบทบาทประชาชน ภาคเอกชน และภาคธุรกิจ ในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ และไข้หวัดใหญ่ร่วมกับทางราชการ และสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายอาสาสมัครในการป้องกัน ควบคุม และเฝ้าระวังโรคระบาด โดยชุมชน และเพื่อชุมชน <u>๑๔. กิจกรรมเร่งรัดขยายทางสาย</u> <u>ประธานให้เป็น ๔ ช่องทาง (ระยะ</u> <u>ที่ ๒) (กระทรวงคมนาคม)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายรัฐบาล และเป็นตัวชี้้นำการกระจายความเจริญและพัฒนาไปสู่ชนบทและภูมิภาคต่างๆ เนื่องจากมีเส้นทางที่มีมาตรฐานสูงเชื่อมโยงไปเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ๒) ทำให้ระบบการคมนาคมขนส่งทางถนนของประเทศสามารถรองรับกับการพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจ และการเป็นศูนย์กลางการ	๑) ความล่าช้าในการประกวดราคา หาผู้รับจ้าง (K) ๒) ความเสี่ยงด้านการดำเนินงานบางโครงการแล้วเสร็จล่าช้ากว่าแผนที่วางไว้ (K) ๓) การยกเลิกการก่อสร้างเนื่องจากอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ (N)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	คมนาคมและขนส่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เชื่อมโยงกับต่างประเทศ รวมทั้งการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศ ๓) ช่วยให้เกิดการประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายในการคมนาคมและขนส่งสินค้า อันเป็นผลในการลดต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งเป็นผลดีต่อประเทศในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ <u>ประกอบด้วย</u> โครงข่ายที่ ๑ นครสวรรค์ - พิษณุโลก - เด่นชัย - แพร่ - อำเภองาว (รวมแพร่-น่าน) ระยะทาง ๔๙๑ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๒ อำเภอแม่สอด-ตาก - สุโขทัย - พิษณุโลก - อำเภอหล่มสัก - อำเภอชุมแพ - ขอนแก่น - กาฬสินธุ์ - มุกดาหาร ระยะทาง ๗๗๓ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๓ สระบุรี - เพชรบูรณ์ - อำเภอหล่มสัก - เลย ระยะทาง ๔๑๕ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๔ บ้านหินกอง - นครนายก - ปราจีนบุรี - อำเภออรัญประเทศ - ชายแดนไทย/กัมพูชา ระยะทาง ๑๙๔ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๕ นครปฐม - สุพรรณบุรี - อำเภอป่าโมก - สระบุรี (รวมกาญจนบุรี - สุพรรณบุรี) ระยะทาง ๒๒๘ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๖ นครสวรรค์ - ชัยภูมิ - อำเภอบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - ยโสธร - อุบลราชธานี - ชื่องเม็ก ระยะทาง ๖๗๒ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๗ อำเภอสตึก - อำเภอพนมสารคาม - อำเภอกบินทร์บุรี - อำเภอปักธงชัย - อำเภอโชคชัย - อำเภอนางรอง - อำเภอปราสาท -	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
● พัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูมิภาค และอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก (นโยบายข้อ ๓.๓.๔)	ดูบลราชธานี - มุกดาหาร (รวมอำเภอสีคิ้ว- อำเภอโคกชัย) ระยะทาง ๘๓๔ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๘ สุราษฎร์ธานี- นครศรีธรรมราช - สงขลา - อำเภอหาดใหญ่ (รวมสงขลา - อำเภอจะนะ) ระยะทาง ๓๗๐ กิโลเมตร โครงข่ายที่ ๙ ภูเก็ต - พังงา - กระบุรี- ตรัง - พัทลุง (รวมอำเภอห้วยยอด - นครศรีธรรมราช) ระยะทาง ๓๘๙ กิโลเมตร ๑๕. กิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์ โลจิสติกส์ (กระทรวงคมนาคม) วัตถุประสงค์ เป็นการก่อสร้างเส้นทางเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ ในระบบของการขนส่ง ในการไปให้ถึงที่หมายอย่างถูกต้องและรวดเร็วทันเวลา เนื่องจากปัจจุบันการแข่งขันทางการค้าสูงมาก จึงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ประกอบด้วย ๑) โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านคลองทับจันทร์ – จุดผ่อนปรนหนองปรือ อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว ๒) โครงการก่อสร้างถนนสายทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๔ ระนอง – ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระนอง ๓) โครงการก่อสร้างถนนสายบ้านบางลึก – ท่าเรือนาเกลือ อ.กันตัง จ.ตรัง ๑๖.งานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส (กระทรวงคมนาคม) วัตถุประสงค์ ๑) เพื่อปรับปรุงขยายท่าอากาศยานให้มีขีดความสามารถในการเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภาคใต้ตอนล่าง	- ความล่าช้าในการดำเนินการหาตัวผู้รับจ้าง (K) ๑) ผู้รับจ้างงานเหมาะสม คุณสมบัติ และไม่เป็นไปตามเงื่อนไข (TOR) ในขั้นตอนการประกวดราคาหา

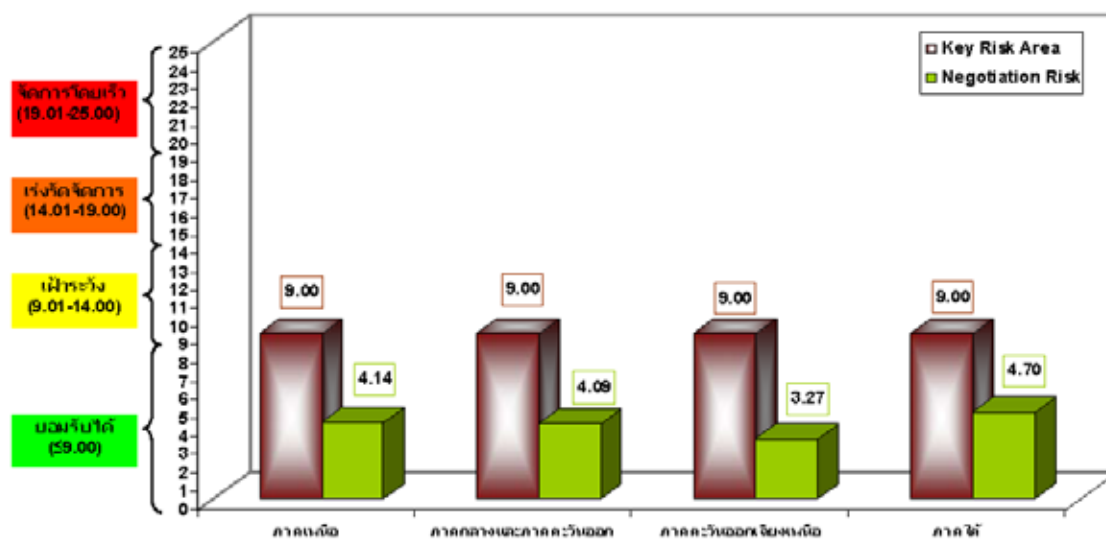
นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๒) เพื่อให้ทำอากาศยาน นราธิวาสเป็นศูนย์กลางในการขนส่ง ประชาชนชาวไทยมุสลิมที่จะไปแสวงบุญ ที่เมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย	ตัวผู้รับจ้างของกรมการขนส่ง ทางอากาศ (K) ๒) อาจมีความเสี่ยงต่อการขาด การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน ที่รับผิดชอบ หรือหน่วยงาน ที่มีบทบาทร่วมในการ ขับเคลื่อนโครงการให้ประสบ ผลสำเร็จ มีการเจรจาขอ ที่ดิน ๒๕ ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ของ สมาชิกสหกรณ์นิคมบาเจาะ ซึ่งดำเนินการโดยกรมพัฒนา สังคมและสวัสดิการ ตาม พ.ร.บ. จัดที่ดินเพื่อการ ครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ (K)
นโยบายความมั่นคงของรัฐ (นโยบายข้อ ๗)		
เร่งพัฒนาระบบการจัดการ เพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนี เข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิด กฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มี สถานะที่ชัดเจน เน้นการบังคับ ใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับ ขบวนการลักลอบเข้าเมืองที่ ผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน เพื่อลดขนาดและผลกระทบของ ปัญหาความมั่นคงระยะยาว ให้เหลือน้อยที่สุด ควบคู่ไปกับ การจัดการแก้ไขปัญหา สถานะและสิทธิของบุคคล ที่ไม่มีสถานภาพที่ชัดเจน ภายใต้ความสมดุลระหว่างการ รักษาความมั่นคงของชาติกับ การดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน (นโยบายข้อ ๗.๓)	๑๗.โครงการจัดระบบและควบคุมการ ทำงานของแรงงานต่างด้าว (กระทรวงแรงงาน) <u>วัตถุประสงค์</u> เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวทั้ง ระบบที่มีจุดหมายเพื่อใช้แรงงานที่ถูก กฎหมายอย่างต่อเนื่อง <u>เป้าหมาย</u> การอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวที่ หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ใบอนุญาตทำงาน หมดอายุ ในวันที่ ๒๘ ก.พ. ๒๕๕๑ และ วันที่ ๓๐ มิ.ย. ๒๕๕๑ อยู่ใน ราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อรอ ส่งกลับ และทำงานได้เป็นเวลาไม่เกิน ๒ ปี โดยสิ้นสุดไม่เกินวันที่ ๒๘ ก.พ. ๒๕๕๓	๑) การพิจารณาอนุญาตการ ทำงานของแรงงานต่างด้าว (K = ๑๖) ๑.๑) การประชาสัมพันธ์ การขอรับใบอนุญาต ทำงาน ๑.๒) การยื่นขอรับใบอนุญาต ทำงาน ต้องดำเนินการ ร่วมกับกระทรวง สาธารณสุข และ กระทรวงมหาดไทย ทำให้นายจ้างและ แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับ ความสะดวก

๒.๔.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันภายใต้นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

• โครงการสถานประกอบการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน

เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๑๗ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการสถานประกอบการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงานเพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (ข้อ ๒.๒.๓)

ผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน ทั้ง ๔ ภาค ปรากฏค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๑ เท่ากัน ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๙ อยู่แล้ว ความเสี่ยงที่ปรากฏในรอบที่ ๑ ดังกล่าวเป็นความเสี่ยง K ในเรื่องของการตรวจและกำกับให้ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานที่แผนและแนวทางยังไม่สอดคล้องกัน และความเสี่ยง N ในเรื่องของการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในเรื่องการตรวจสอบความปลอดภัยแบบไตรภาคี ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณตรวจราชการฯ จะเข้าไปตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าว

ในการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ หลังจากที่คุณตรวจราชการฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อจัดการกับความเสี่ยงแล้ว ปรากฏค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมของ K และ N ลดลง ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๔.๑๔, ๔.๐๙, ๓.๒๗ และ ๔.๗๐ ตามลำดับ

เหตุปัจจัยสำคัญที่ประเมินจากค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่คุณตรวจราชการฯ ประเมินไว้ ในการลดความเสี่ยง K และ N แสดงค่าความเข้มแข็งของการบริหารจัดการโครงการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ในเกือบทุกหมวด ทุกมิติ โดยประเมินระดับความเข้มแข็งไว้ที่ระดับ ๔.๐๐ ยกเว้นในมิติคุณภาพการให้บริการ ในหมวดที่ ๓ ที่คุณตรวจราชการฯ ประเมินไว้ที่ระดับ ๓.๐๐ เท่ากันในทุกภาค ทั้งในส่วนที่ให้ความเสี่ยง K และความเสี่ยง N อาจเป็นไปได้ที่คุณตรวจราชการฯ เห็นว่าคุณภาพการให้บริการ ในการตรวจและกำกับให้ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัย ในการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้มีการตรวจความปลอดภัยแบบไตรภาคี โดยเชิญนายจ้าง ลูกจ้าง ร่วมตรวจความปลอดภัย

กับเจ้าหน้าที่ตรวจแรงงานของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่อาจยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนและไม่สามารถทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการรับรู้และทราบแนวทางการตรวจความปลอดภัย ตลอดจนขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างครบถ้วน

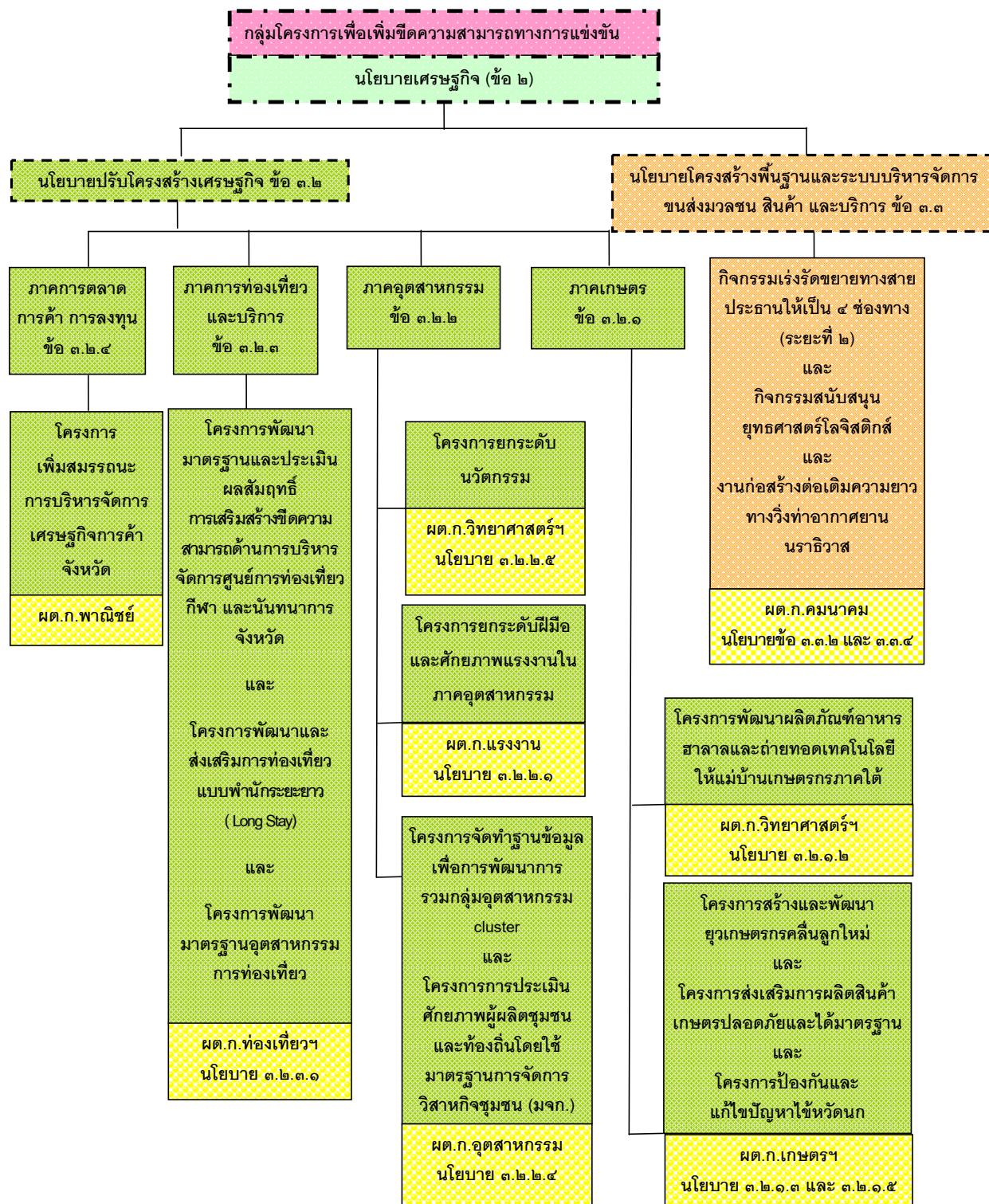
ด้วยผลการตรวจติดตามที่ทำให้ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ลดลง ส่งผลให้โครงการบรรลุเป้าหมายของโครงการที่ไปเชื่อมโยงกับนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒) ในส่วนของนโยบายแรงงาน ข้อ ๒.๒.๓ ที่เน้นการให้ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

๒.๔.๒ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

โครงการส่วนใหญ่ในกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันที่ผู้ตรวจราชการเสนอไว้ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นโครงการที่ตรวจสอบนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล ดังนี้

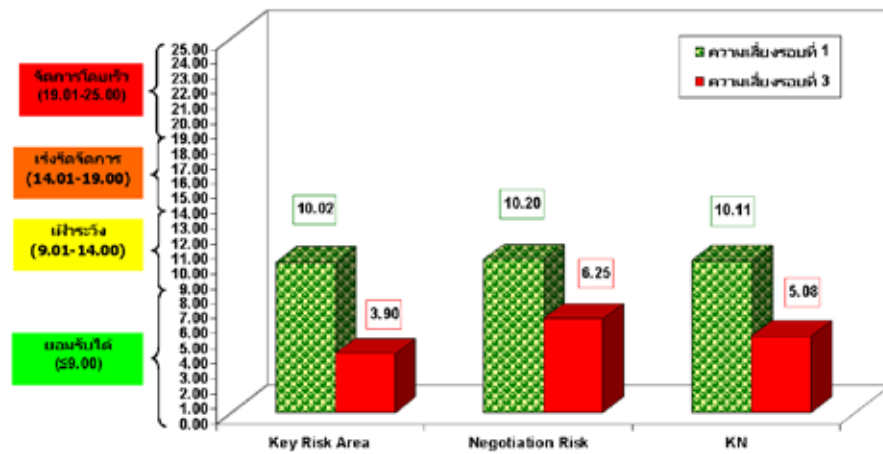

แผนภาพที่ ๗ : แสดงความเชื่อมโยงของโครงการในกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันกับนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

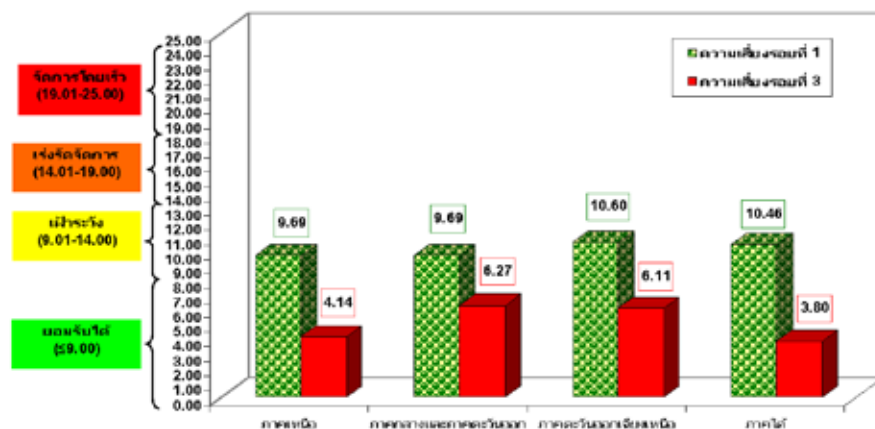
แผนภูมิที่ ๑๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้ต้นนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

ในภาพรวม ๑๕ โครงการ ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้ต้นนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล พบค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่มีอยู่จริง จากการตรวจรอบที่ ๑ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๑๑ ทั้ง ๑๕ โครงการที่กล่าวถึงนี้ เป็นโครงการในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ผู้ตรวจราชการที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกจากโครงการที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ และเป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล ซึ่งในท้ายที่สุด ผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการที่เกี่ยวข้องกับ ๑๕ โครงการดังกล่าว ในรอบที่ ๓ ซึ่งเป็นการตรวจติดตามและประเมินผลในรอบสุดท้ายที่เรียกว่า Monitoring and Evaluation นั้น ก็ได้ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ลดลงสู่ระดับยอมรับได้ที่ค่า ๕.๐๘ แล้ว ภาพโดยรวมจึงถือได้ว่าผู้ตรวจราชการที่เกี่ยวข้อง สามารถจัดการกับความเสี่ยงให้ลดลงในระดับที่ยอมรับได้ ทำให้โครงการเหล่านั้นสามารถตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลได้ดียิ่งขึ้นแล้ว

การวิเคราะห์ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ เมื่อแยกเป็นรายภาคเป็นดังนี้

แผนภูมิที่ ๑๕ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ก่อนออกตรวจ กับที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้ต้นนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

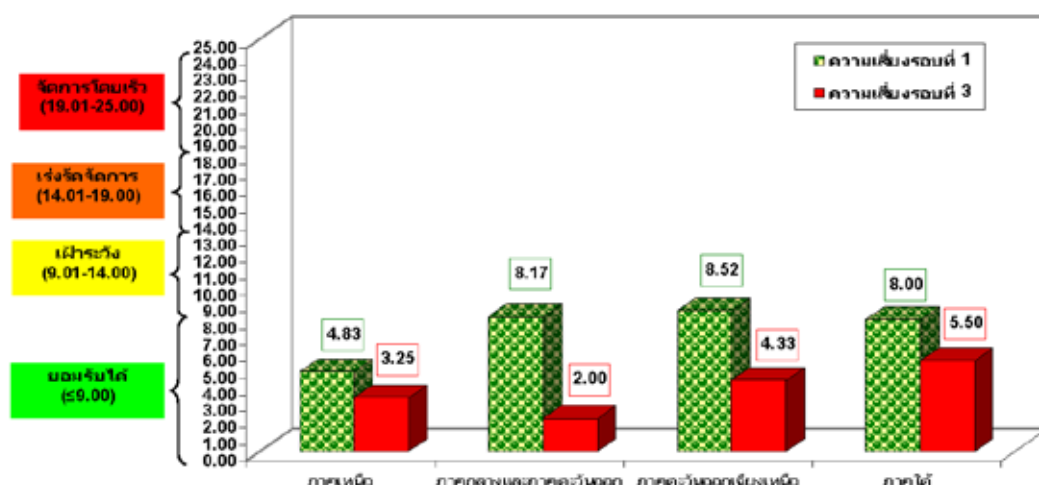

จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ (Project Review) พบค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังทั้ง ๔ ภาค แต่เมื่อผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องให้ข้อเสนอแนะ เพื่อจัดการกับความเสี่ยง ผลความเสี่ยงที่ประเมินได้ในการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ (Monitoring and Evaluation) ลดลงไปที่ระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค

พิจารณาเป็นรายโครงการ ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ เป็นดังนี้

๑) โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๐ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการตลาด การค้า การลงทุน (ข้อ ๓.๒.๔.๑)

ความเสี่ยงของโครงการที่ได้ทำการตรวจทานในรอบแรกเป็นความเสี่ยง K (ความเสี่ยงจากการดำเนินการที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน : Key Risk Area) ที่ล้วนแล้วแต่อยู่ในระดับยอมรับได้อยู่แล้วทุกภาค เนื่องจากผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์อาจเล็งเห็นว่า ประเด็นความเสี่ยงที่มีการตรวจพบในรอบแรกไม่รุนแรงถึงขั้นจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการและเป็นอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะในเรื่องของการส่งเสริมนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม และการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ (นโยบายข้อ ๓.๒.๔.๑) อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ ยังได้ตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่มีอยู่ให้ลดลงไปอีกผลจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ โดยในภาคเหนือ ลดลงจากระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๘๓ เหลือ ๓.๒๕ ภาคกลางและภาคตะวันออก ลดลงจากระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๑๗ เหลือ ๒.๐๐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๕๒ เหลือ ๔.๓๓ และภาคใต้ จากระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๐๐ เหลือ ๕.๕๐

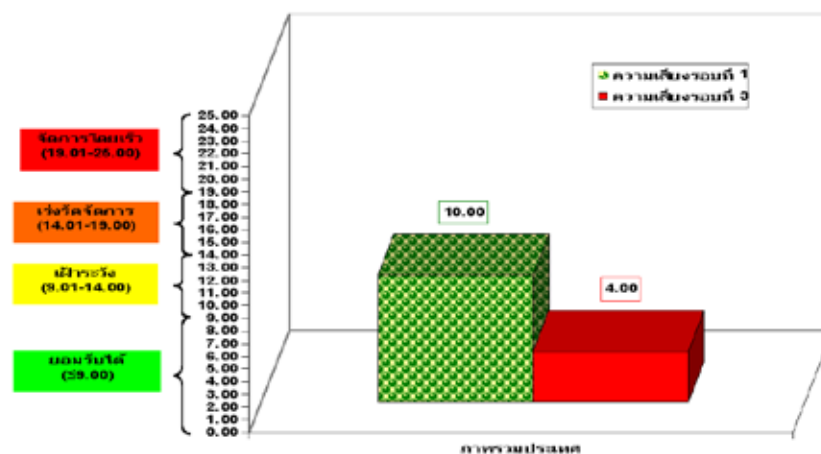

เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลง ที่ผลการตรวจติดตามในทุกภาคออกมาตรงกันคือ หมวดของการนำองค์กรและคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่ต่อโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ได้ประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไว้สูง ในทั้ง ๔ ภาค ที่มีระดับความเข้มแข็งสูงสุดอยู่ในภาคกลางที่ให้ค่าความเข้มแข็ง ในหมวดการนำองค์กรไว้ที่ระดับ ๔.๙๓ และ หมวดคุณภาพการให้บริการ ไว้ที่ค่า ๔.๘๓ ตามลำดับ

ความเสี่ยงที่ลดลงไปได้ย่อมจะทำให้โครงการบรรลุเป้าหมายในการตรวจสอบติดตามความเคลื่อนไหวของราคาสินค้า มีเครือข่ายภาคประชาชนในการดูแลราคาสินค้าและบริการ มีเครื่องชี้วัดดัชนีราคาผู้บริโภคระดับจังหวัด สร้างความพึงพอใจให้ผู้ใช้บริการจากศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าจังหวัด ซึ่งจะส่งผลต่อนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอน และคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ (นโยบาย ข้อ ๓.๒.๔.๑) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม ซึ่งไม่ได้แยกการรายงานผลเป็นรายภาคไว้

แผนภูมิที่ ๒๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (ข้อ ๓.๒.๓.๑ และ ๓.๒.๓.๒)

หมายเหตุ : รายงานผลการตรวจติดตามไม่ได้แยกเป็นภาคไว้

อย่างไรก็ตาม ค่าดัชนีความเสี่ยงที่จากรอบแรก พบว่า อยู่ในระดับเฝ้าระวัง ที่ค่า ๑๐.๐๐ นั้น เป็นความเสี่ยงจากการดำเนินการที่ไม่ประสานสอดคล้องกัน หรือความเสี่ยง K ทั้งสิ้น โดยที่ความเสี่ยง K ที่ส่งผลต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการนั้น เป็นเรื่องของการทำงานที่ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจน การบริหารจัดการในเรื่องของกำหนดการ ความล่าช้าการจัดสรรงบประมาณที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้เข้าไปจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้น ร่วมกับผู้รับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่

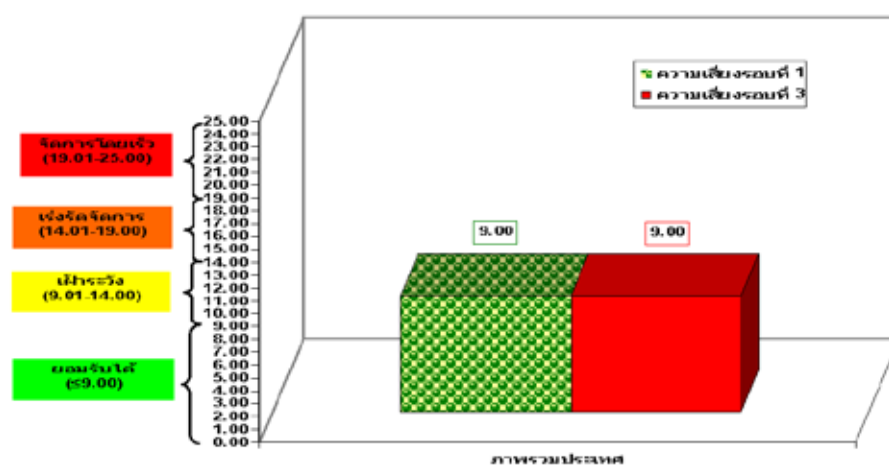
จากการติดตามประเมินผลของผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในรอบที่ ๓ พบว่า ค่าดัชนีความเสี่ยง K ได้ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๐๐ แล้ว เหตุปัจจัยของความเสี่ยงที่ลดลงส่วนหนึ่งย่อมเกิดจากการนำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ ไปปฏิบัติ ซึ่งเมื่อพิจารณาระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐต่อโครงการนี้ ที่ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินไว้จะพบว่า ที่ประเมินไว้สูงเป็นเรื่องของหมวดที่ ๒ : การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ (ระดับ ๔.๐๐) และหมวดที่ ๔ : การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ เห็นว่า ระดับความเข้มแข็งใน ๒ หมวดนี้ได้ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงของโครงการลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้

ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ K ที่ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้นี้ อาจส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัด การพัฒนานุเคราะห์ด้านการท่องเที่ยว การบูรณาการการท่องเที่ยวกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (นโยบายข้อ ๓.๒.๓.๑) และมีส่วนในการสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและการตลาดของธุรกิจบริการที่มีศักยภาพในระดับภูมิภาค (นโยบายข้อ ๓.๒.๓.๒) ต่อไปด้วย

๓) โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay)

เป็นโครงการที่ ๒ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (ข้อ ๓.๒.๓.๑ และ ๓.๒.๓.๒)

หมายเหตุ : รายงานผลการตรวจติดตามไม่ได้แยกเป็นรายภาคไว้

ในภาพรวมประเทศจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงไว้ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๙ เป็นความเสี่ยง K ที่ความจริงแล้วน่าจะมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการมาก เนื่องจาก ความเสี่ยง K ดังกล่าว เป็นเรื่องของ การไม่ได้รับการสนับสนุนการจัดทำมาตรฐานที่พักแบบพำนักระยะยาว และเมื่อไม่ได้รับการสนับสนุน

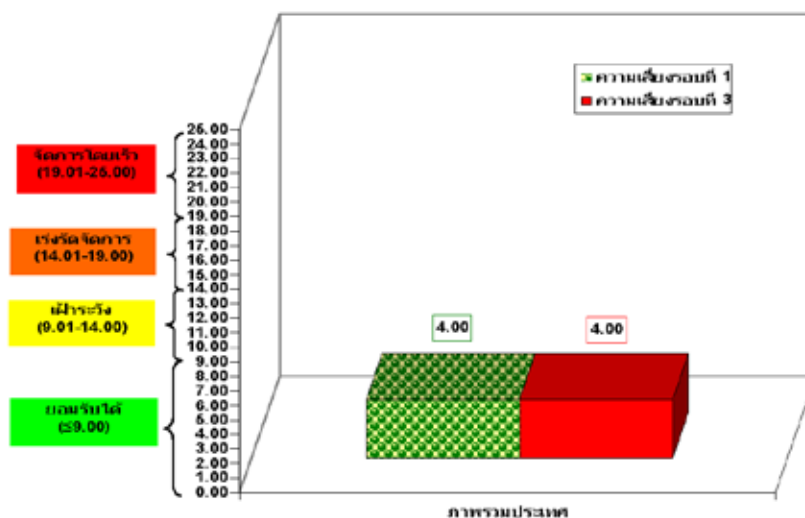
การจัดทำมาตรฐาน ก็อาจส่งผลต่อเป้าหมายของโครงการ รวมทั้งในเรื่องของการจัดทำเอกสารเผยแพร่และส่งเสริมการทำมาตรฐานที่ปักแบบพำนักระยะยาวไปใช้เพื่อให้สถานประกอบการ ธุรกิจการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว ใช้เป็นคู่มือในการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานได้

อย่างไรก็ตาม ในการติดตามประเมินผลในระยะสุดท้าย ผลการประเมินความเสี่ยง K ที่ประเมินไว้ยังคงเป็นค่า ๔.๐๐ อยู่ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า แม้จะยังไม่มีการทำมาตรฐานที่ปักแบบพำนักระยะยาว แต่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ก็ได้กำกับดูแลให้หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ทำการตรวจเยี่ยมประเมินคุณภาพเบื้องต้นของธุรกิจให้บริการ Long Stay ไปก่อน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาไประดับหนึ่ง ในช่วงที่ยังไม่ได้รับงบประมาณในการทำมาตรฐาน

๔) โครงการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นโครงการที่ ๓ ในกลุ่มนี้ที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

จากภาพรวมทั้งประเทศ ค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบในรอบแรกและเป็นความเสี่ยง K นั้น มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๐๐ อยู่แล้ว ความเสี่ยง K ที่มีอยู่นั้น เป็นเรื่องของการไม่ได้รับการสนับสนุนการจัดมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ซึ่งหากไม่ได้รับการสนับสนุนจริงอาจส่งผลกระทบต่อเป้าหมายของโครงการ โดยเฉพาะในเรื่องของการจัดทำมาตรฐานบริการท่องเที่ยว การจัดประชาสัมพันธ์เพื่อผลักดันและเผยแพร่มาตรฐานบริการท่องเที่ยวไปสู่ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว ผู้ใช้บริการ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้

แผนภูมิที่ ๒๓ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ (ข้อ ๓.๒.๓.๑ และ ๓.๒.๓.๒)

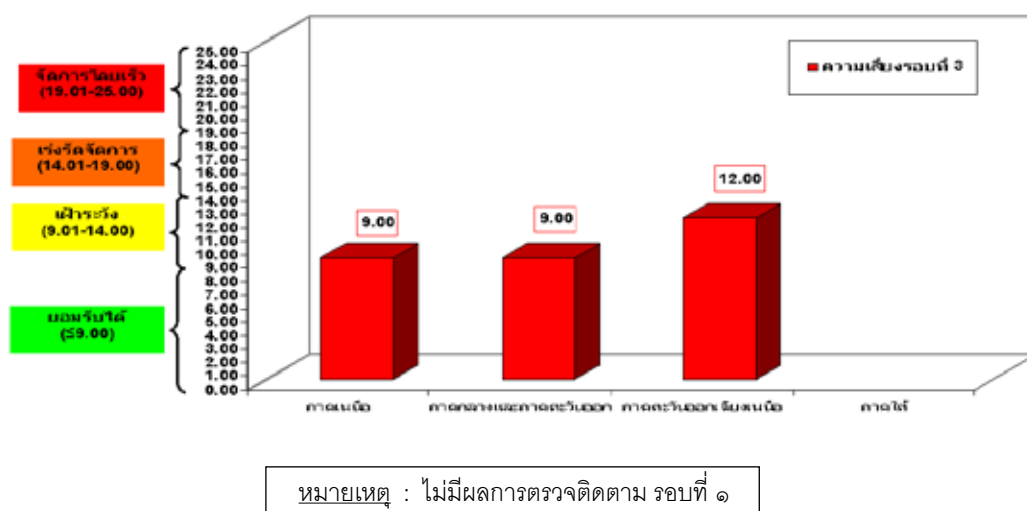
หมายเหตุ : รายงานผลการตรวจติดตามไม่ได้แยกเป็นรายภาคไว้

อย่างไรก็ตาม ในการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังคงประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ไว้ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๔ เท่าเดิม ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่สามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดให้อยู่ในระดับที่จะสร้างความเชื่อมั่นต่อนักท่องเที่ยวได้ แม้ว่ายังไม่ได้รับการสนับสนุนในการจัดทำมาตรฐานก็ตาม

๕) โครงการยกระดับนวัตกรรม เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตาม เพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการยกระดับนวัตกรรม เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๒.๕)

จากกราฟเป็นผลการตรวจติดตามรอบที่ ๓ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ไม่มีผลการตรวจติดตามในภาคใต้ และผลการตรวจติดตามรอบแรกทั้ง ๔ ภาค) ความเสี่ยงที่พบ ซึ่งเป็นความเสี่ยง N นั้น คงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๐๐ ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่สำหรับภาคเหนือ และภาคกลางและภาคตะวันออก ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๓ แสดงค่าความเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๙.๐๐ แล้ว

ความเสี่ยง N ซึ่งหมายถึงความเสี่ยงด้านการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชน (Negotiation Risk) นั้น ในกรณีนี้เป็นความเสี่ยงต่อการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตยางแผ่นชนิดพิเศษ การผลิตข้าวกล้องเพื่อสุขภาพโอไรซ์ และการผลิตการตลาดไร่กล้วย

จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรอบที่ ๑ - ๓ ได้ให้ข้อเสนอแนะในภาพรวมว่า ควรมีระบบติดตามประเมินผลโครงการ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิร่วมประเมินและประเมินโครงการภายใน ๖ เดือน ก่อนที่โครงการจะแล้วเสร็จ เพื่อลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

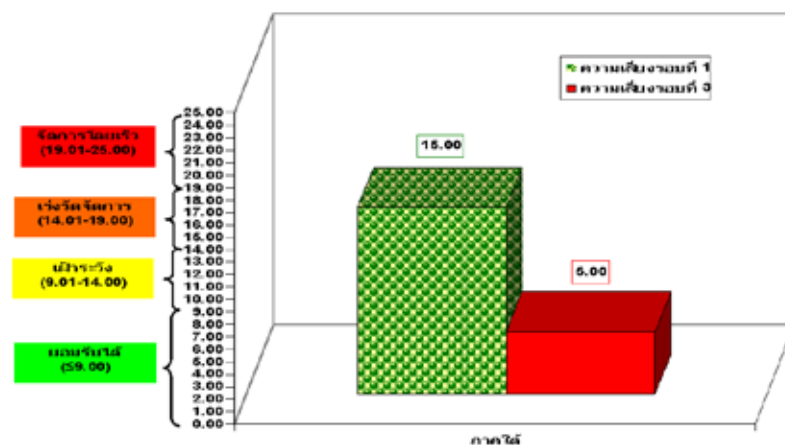

ในการประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของผู้รับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินให้เป็นเรื่องของการนำองค์การในทั้ง ๓ ภาค ที่มีการตรวจติดตามโดยประเมินระดับความเข้มแข็งเท่ากันสูงสุดที่ระดับ ๕ และในส่วนของภาคกลางและภาคตะวันออก ยังประเมินความสำเร็จของการลดความเสี่ยงว่า เป็นเรื่องของคุณภาพการให้บริการของหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ อีกส่วนหนึ่งด้วย โดยมีระดับความเข้มแข็งฯ ที่ระดับ ๕.๐๐ เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในการตอบสนองการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมของภาคเอกชนก็ดี การมุ่งพัฒนาต่อยอดผลงานวิจัยให้ไปสู่ภาคอุตสาหกรรมก็ดี ของโครงการยกระดับนวัตกรรมโดยมีความเสี่ยงที่หลงเหลืออยู่ใน ๓ ภาค ไม่สูงนัก ย่อมไปลดอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในการสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมมีองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลข้อ ๓.๒.๒.๕ ได้อย่างดีระดับหนึ่ง

๖) โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๕ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในพื้นที่รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ ภายใต้แผนนโยบายด้านเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๒)

หมายเหตุ : เป็นงานที่ดำเนินการเฉพาะในภาคใต้เท่านั้น

จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในรอบที่ ๑ พบว่า ความเสี่ยงที่มีอยู่จริง เป็นความเสี่ยง K ที่ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการ ที่ค่า ๑๕.๐๐ ความเสี่ยง K ที่กล่าวถึง เป็นประเด็นความเสี่ยงในเรื่องของศักยภาพและความพร้อมของกลุ่มแม่บ้าน ความร่วมมือจากส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ในการสำรวจข้อมูลและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ก่อนการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน รวมทั้ง ความเสี่ยงจากการรวมกลุ่มสมาชิกของกลุ่มแม่บ้านที่ไม่ยั่งยืน ซึ่งเป็นประเด็นความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะต้องจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อผลสำเร็จของโครงการ

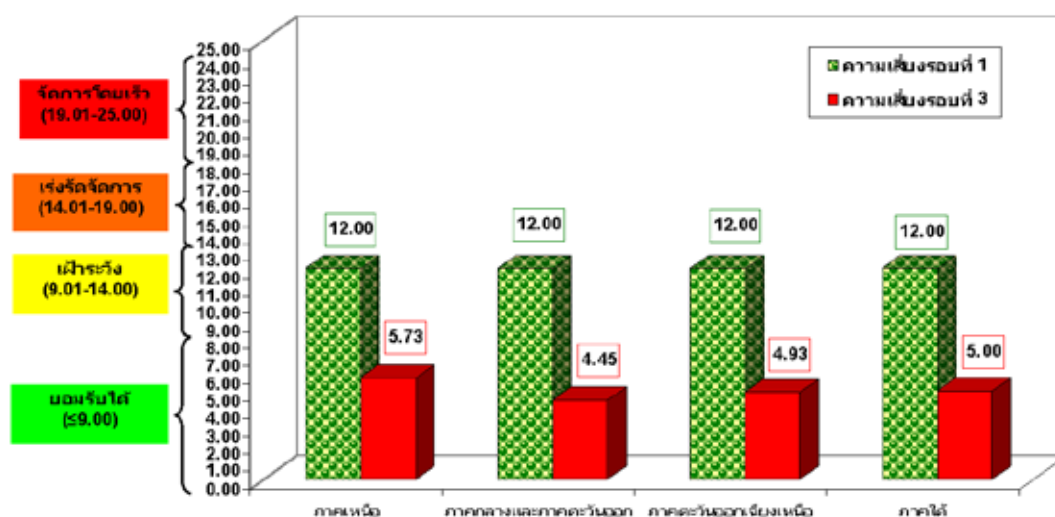
ผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยงร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ ผลที่เกิดขึ้นจากการติดตามประเมินผลในการตรวจสอบที่ ๓ พบค่าดัชนีความเสี่ยง K ดังกล่าวลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๕.๐๐

เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงดังกล่าว ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระดับโครงการ (Project Based) ไว้สูงสุดในหมวดการนำองค์กรและหมวดการพัฒนาบุคลากร ที่ระดับ ๕.๐๐ ทั้ง ๒ หมวด ซึ่งทั้ง ๒ หมวดนี้ ย่อมถือเป็นจุดแข็งที่สามารถลดความเสี่ยง K และโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายได้ในที่สุด

ผลจากการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดการให้ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงในระดับที่ยอมรับได้ ส่งผลให้โครงการประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ และนโยบายของรัฐบาลด้านเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๒) ได้รับการสนองเป็นอย่างดี

๗) โครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๖ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการยกระดับฝีมือ และศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๑.๑)

ความเสี่ยงที่ตรวจพบจากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการฯ ในรอบแรก คือ ค่าความเสี่ยง K ในเรื่องการมีส่วนร่วมของหน่วยรับผิดชอบในการขับเคลื่อนโครงการ ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒ เท่ากันทั้ง ๔ ภาค

จากการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ภายหลังจากที่ผู้ตรวจราชการฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อลดความเสี่ยง K ไปกับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่และพบว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาคเหนือ ภาคกลางและตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ล้วนลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ที่ค่าดัชนีความเสี่ยง

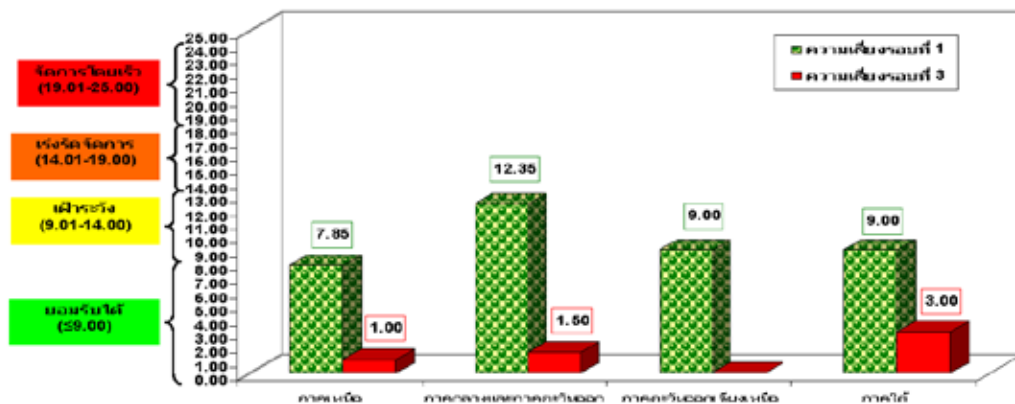

๕.๗๓, ๔.๔๕, ๔.๙๓ และ ๕.๐๐ ตามลำดับ ความเสี่ยงที่ลดลงเกิดจากการที่เมื่อดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ แล้ว หน่วยที่รับผิดชอบในระดับพื้นที่สามารถประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ให้ดีขึ้น โดยผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินไปในแนวทางเดียวกันทั้ง ๔ ภาค ว่าเกิดจากระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในหมวดของการนำองค์กร และในหมวดการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ของหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่

ผลจากการจัดการกับความเสียดังกล่าว จึงทำให้เกิดความร่วมมือมากขึ้นในการพัฒนาคุณภาพฝีมือและศักยภาพของแรงงานในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของโครงการที่ไปสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในเชิงของการยกระดับความสามารถ ทักษะแรงงาน การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ (นโยบายข้อ ๓.๒.๒.๑) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) โครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม Cluster เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๗ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม Cluster เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม (ข้อ ๓.๒.๒.๔)

ผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ พบว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาคกลางและภาคตะวันออก เป็นกลุ่มเดียวที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๓๕ ในขณะที่ อีก ๓ ภาค ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับยอมรับได้ โดยภาคเหนือต่ำสุดอยู่ที่ค่า ๗.๘๕ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ มีค่าดัชนีความเสี่ยง เท่ากันที่ค่า ๙.๐๐

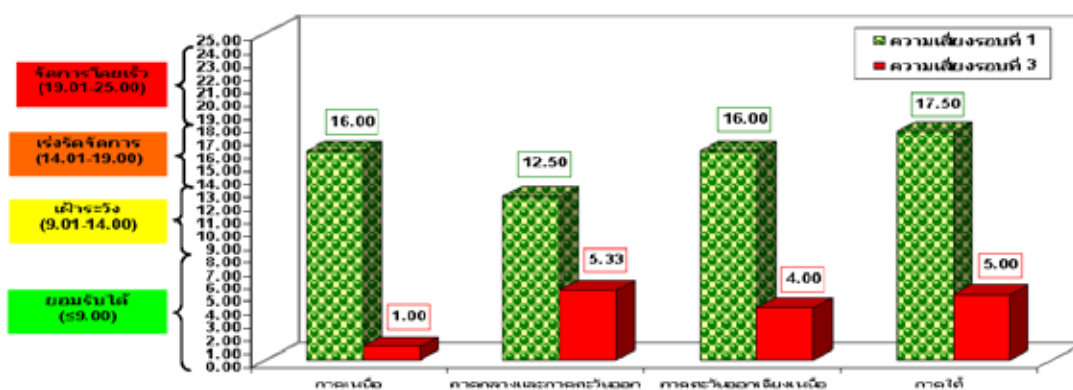
แต่ค่าดัชนีความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมประเมินไว้มีความแตกต่างกัน โดยในภาคเหนือ และภาคกลางและภาคตะวันออก ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินว่าเป็นความเสี่ยง K ในขณะที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินว่าเป็นความเสี่ยง N

ในการตรวจติดตามรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ สามารถจัดการกับความเสียดังกล่าวกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ให้ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค ภาคเหนืออยู่ที่ค่า ๑.๐๐ ภาคกลางและภาคตะวันออก อยู่ที่ค่า ๑.๕๐ และภาคใต้ อยู่ที่ค่า ๓.๐๐

ผลสำเร็จของโครงการที่เมื่อความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ได้ถูกขจัดไปแล้ว คือ การมีฐานข้อมูลที่จะไปพัฒนาต่อเป็นกลุ่ม Cluster ที่มีศักยภาพได้อย่างรวดเร็วและยั่งยืน ซึ่งจะไปเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและศักยภาพในการแข่งขัน (นโยบายข้อ ๓.๒.๒.๔) โดยเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงสู่ระดับยอมรับได้ จนทำให้โครงการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้นั้น ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินการจัดการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ โดยให้ระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในทุกหมวด ทุกมิติ อยู่ในระดับสูงทั้งสิ้น

๔) **โครงการการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.)** เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.) เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคอุตสาหกรรมข้อ ๓.๒.๒.๔

ผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ พบค่าความเสี่ยงทั้ง K P และ N โดยในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีค่าความเสี่ยง ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๖ ๑๖ และ ๑๗.๕๐ ตามลำดับ ในขณะที่ภาคกลางและภาคตะวันออก ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๕๐ ซึ่งนับว่าไม่รุนแรงเหมือนภาคอื่น ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่พบจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของโครงการในการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการจัดการธุรกิจที่มีระบบตาม มจก. และการให้ผู้ประกอบการได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนการพัฒนาการบริหารจัดการด้วย

ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่แล้ว ผลของข้อเสนอแนะเป็นส่วนหนึ่งเมื่อหน่วยรับผิดชอบนำไปปฏิบัติแล้ว ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยง K P และ N ในเรื่องดังกล่าวลดลงจนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค กล่าวคือ ภาคเหนือลดลง อยู่ที่ค่า

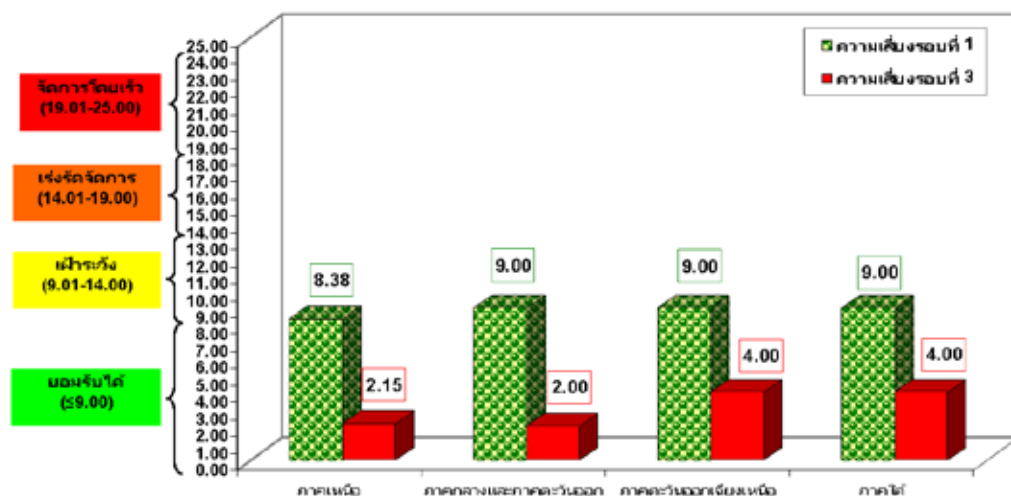
๑.๐๐ ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลงอยู่ที่ค่า ๕.๓๓ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลงอยู่ที่ค่า ๔.๐๐ และภาคใต้ลดลงอยู่ที่ค่า ๕.๐๐

ผลแห่งการจัดการความเสี่ยงดังกล่าว ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ประเมินการบริหารจัดการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ โดยประเมินจากระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในระดับโครงการ โดยประเมินระดับความเข้มแข็งในระดับ ๔ ทุกหมวดในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ซึ่งยกเว้นภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่แม้ว่าผลจะทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงในระดับยอมรับได้แล้ว แต่อาจต้องปรับปรุงบ้างในเรื่องของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ การจัดการกระบวนการ การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ รวมทั้งการจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น

ความเสี่ยงที่ลดลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทำให้วัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าวไว้ข้างต้นเป็นจริง ซึ่งย่อหมายถึง นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมข้อ ๓.๒.๒.๔ ได้รับการตอบสนองจากผลสำเร็จของโครงการดังกล่าวด้วย

๑๐) โครงการสร้างเกษตรกรคนรุ่นใหม่ และพัฒนาเกษตรกร เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๒๙ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการสร้างเกษตรกรคนรุ่นใหม่ และพัฒนาเกษตรกร เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๕)

ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พบความมืออยู่จริงของความเสี่ยงที่เป็นความเสี่ยง K และ N ในทุกภาค แต่ไม่มีความรุนแรงค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค ที่ค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๙.๐๐ ประเด็นความเสี่ยง K ที่สำคัญที่ต้องจัดการเป็นเรื่องของการคัดเลือกเกษตรกรคนรุ่นใหม่ การคัดเลือกกลุ่มเกษตรกรให้ได้คุณสมบัติตามที่กำหนด ส่วนประเด็นความเสี่ยง N เป็นเรื่องของหลักสูตรการอบรม ทั้งในส่วนของเกษตรกรคนรุ่นใหม่ และเกษตรกรที่ไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม ความเสี่ยงดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อ

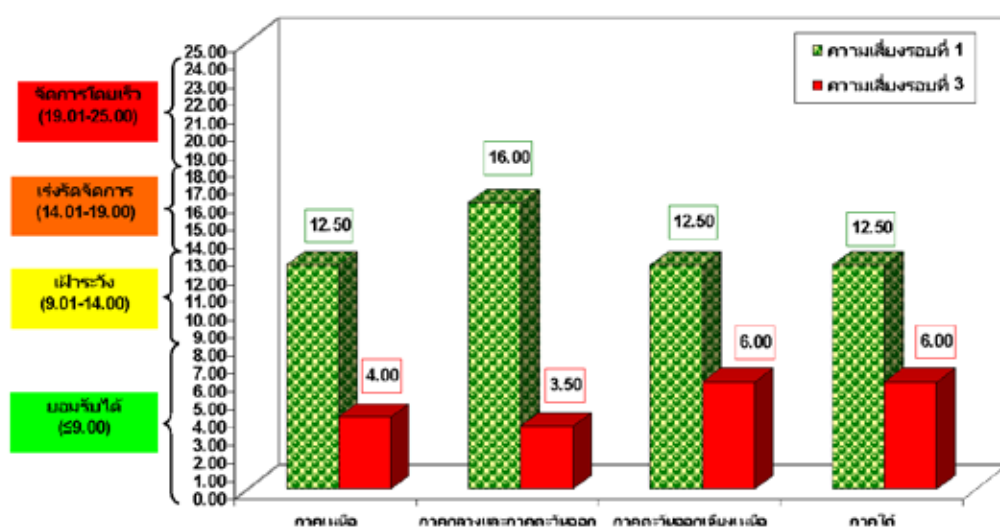

สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพในธุรกิจการเกษตร ซึ่งจะส่งผลต่อนโยบายของรัฐบาล ในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรทั้งในด้านการรวมกลุ่มสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสภาเกษตรกรเพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการวางแผนทางพัฒนาการเกษตรและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง (นโยบายข้อ ๓.๒.๑.๕)

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ตรวจติดตามโครงการและให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งจากการตรวจติดตามและประเมินผลในรอบที่ ๓ มีค่าลดลงไปอีก โดยอยู่ในระดับยอมรับได้ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ และภาคใต้ มีค่าดัชนีความเสี่ยง ๒.๑๕ ๒.๐๐ ๔.๐๐ และ ๔.๐๐ ตามลำดับ เหตุปัจจัยที่ส่งผลของความเสี่ยงที่ลดลงดังกล่าว ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเมินว่าความสำเร็จจากการดำเนินการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ต่อโครงการดังกล่าวเป็นเรื่องประสิทธิภาพของหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ โดยเฉพาะในเรื่องของการนำองค์กร และคุณภาพการให้บริการ ซึ่งมีระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมากกว่าในหมวดอื่นๆ

๑๑) โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๐ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้าย จากการติดตามประเมินผล ในรอบที่ ๓ ของโครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๒ และ ๓.๒.๑.๕)

ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า ความที่ตรวจพบในรอบที่ ๑ เป็นความเสี่ยงประเภท K และ N ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในภาคกลางและภาคตะวันออก สูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ เป็นค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๖ ส่วนอีก ๓ ภาคที่เหลือ ค่าดัชนีความเสี่ยงรอบแรกเท่ากันที่ค่า ๑๒.๕๐ ซึ่งเป็นระดับที่ยังคงต้องเฝ้าระวังอยู่ ความเสี่ยง K และ N ที่ตรวจพบเป็นความเสี่ยงในประเด็นเจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตาม

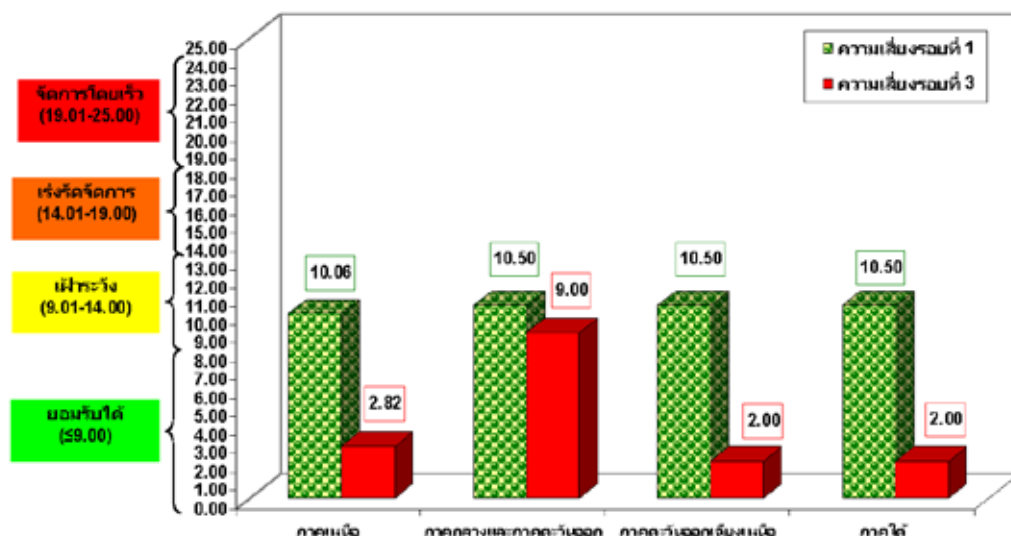

กระบวนการโรงเรียนเกษตรกร กระบวนการอบรมไม่เป็นไปตามเป้าหมาย การขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเกษตรกรไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่ม ซึ่งประเด็นความเสี่ยงเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายการพัฒนาเกษตรกรให้มีการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สนับสนุนนโยบายส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าให้แก่สินค้าเกษตร การวิจัยพัฒนาด้านมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นนโยบายรัฐบาลข้อ ๓.๒.๑.๒

ผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ หลังจากที่ได้ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยง และหน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่รับข้อเสนอแนะไปดำเนินการแล้ว ในการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ เห็นว่าค่าดัชนีความเสี่ยง K และ N ในแต่ละภาคลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาคแล้ว โดยในภาคกลางและภาคตะวันออก ที่ในรอบแรกมีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ แต่กลับลดลงเหลือค่าต่ำสุด ในการตรวจรอบที่ ๓ ที่ค่า ๓.๕๐ ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ ในภาคกลางและภาคตะวันออก ได้ประเมินผลสำเร็จของการลดความเสี่ยง K และ N จากหน่วยรับผิดชอบการดำเนินการในระดับพื้นที่ โดยอิงระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ว่าเป็นเรื่องของทุกหมวดในมิติประสิทธิภาพ คุณภาพการให้บริการ และพัฒนาองค์กร โดยประเมินระดับความเข้มแข็งในหมวดที่ ๑ – ๖ ไว้เท่ากันที่ค่า ๔.๐๐

๑๒) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาใช้วัตถุดิบ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาใช้วัตถุดิบ เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑)

ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๑ พบความเสี่ยง K และ N ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงทั้ง ๔ ภาคอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๐๖ ในภาคเหนือ และค่า ๑๐.๕๐ เท่ากันทั้ง ๓ ภาค คือ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ความเสี่ยง K และ N ที่กล่าวถึงเป็นประเด็นในเรื่อง

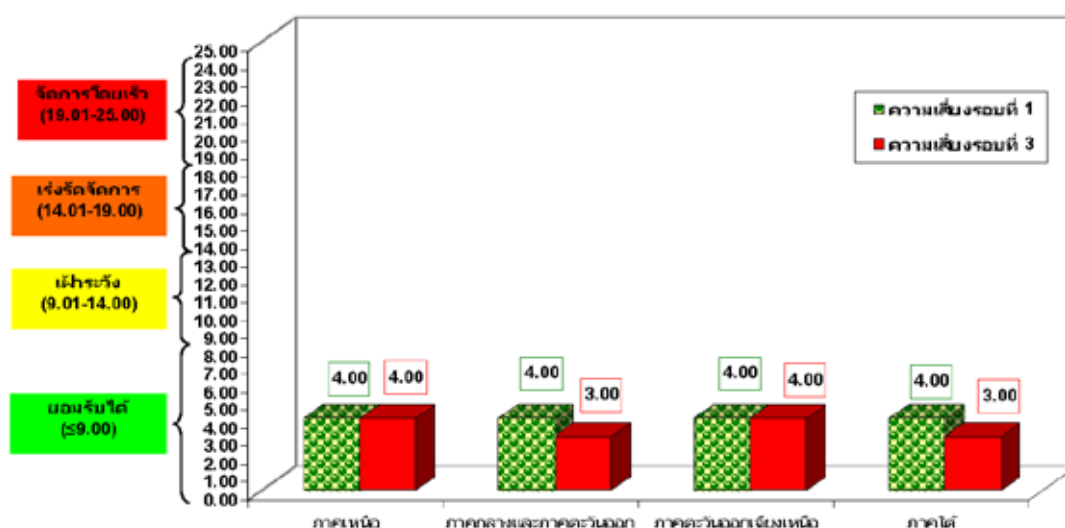

ของระบบการรายงานผลการเฝ้าระวังใช้วัตถุดิบและประเด็นการต่อต้านมาตรการของรัฐที่มีผลกระทบต่อวิธีการเลี้ยงสัตว์ปีกแบบดั้งเดิมของเกษตรกร ซึ่งจะกระทบต่อวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ และที่สำคัญเป็นอุปสรรคต่อการสนับสนุนนโยบายพัฒนามาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารความปลอดภัยของอาหารตามมาตรฐานสากล รวมทั้งระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค ซึ่งเป็นนโยบายข้อ ๓.๒.๑.๒ ของรัฐบาล

ในการตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้น ผู้ตรวจราชการฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ซึ่งผลจากการดำเนินการตามข้อเสนอแนะดังกล่าว เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่พบจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาคแล้ว เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงโดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ที่ค่าดัชนีความเสี่ยง ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๒ นั้น ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินว่าเกิดจากประสิทธิภาพของหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่เป็นสำคัญว่าได้ประเมินระดับความเข้มข้นตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในมิติประสิทธิภาพทั้งในหมวดของการนำองค์กร หมวดการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ และหมวดของการจัดการกระบวนการ มีระดับความเข้มข้นที่ระดับ ๔ ทั้ง ๓ หมวด

๑๓) กิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร (ระยะที่ ๒) เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคมเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร (ระยะที่ ๒) เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายปรับโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ (ข้อ ๓.๓.๒)

ผลการตรวจติดตาม ในรอบที่ ๑ พบความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ไม่เป็นอันตรายต่อเป้าหมายโครงการ เป็นความเสี่ยง K ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ และเป็นความเสี่ยง K และ N ในภาคกลางและภาคตะวันออกที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๐๐ ทั้ง ๔ ภาค ประเด็นความเสี่ยง K ที่ผู้ตรวจราชการฯ ร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ต้องจัดการคือ เรื่องของการจัดการประกวดราคา หาผู้รับจ้าง และการจัดการโครงการให้เป็นไปตามแผน ส่วนประเด็นความเสี่ยง N เป็นเรื่องของการก่อสร้างโครงการในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ความเสี่ยงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของโครงการในการกระจายความเจริญและพัฒนาไปสู่ชนบทและภูมิภาคต่างๆ มีเส้นทางที่มีมาตรฐานสูงเชื่อมโยงไปเกือบทุกจังหวัดทั่วประเทศ รวมทั้งการทำให้ระบบคมนาคมขนส่งทางถนนของประเทศสามารถรองรับกับการพัฒนาโครงการทางด้านเศรษฐกิจและการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและขนส่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เชื่อมโยงกับต่างประเทศ รวมทั้งการเสริมสร้างทางศักยภาพของประเทศ ฯลฯ

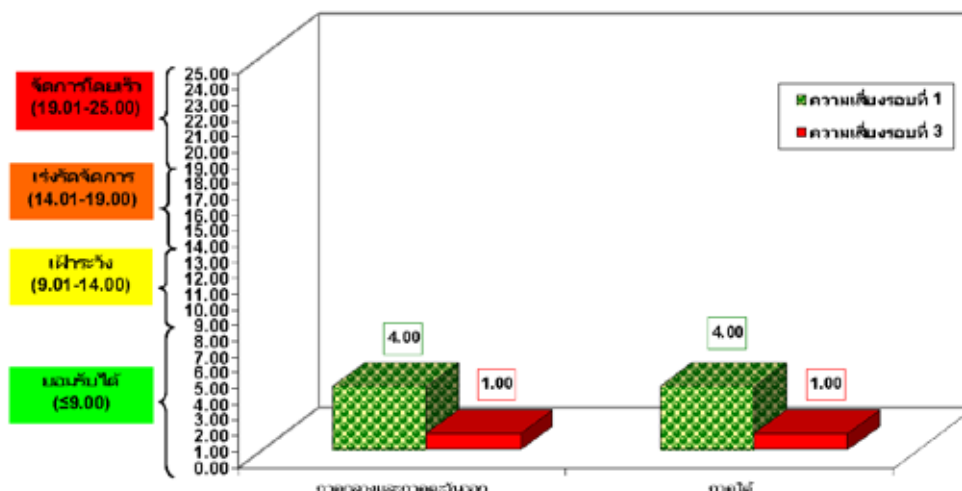
วัตถุประสงค์ของโครงการที่กล่าวถึงข้างต้นจะเห็นได้ว่าไปสอดคล้องกับนโยบายปรับโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ ในข้อที่กล่าวถึงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงโครงข่ายการบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ ทั้งพื้นที่ชนบท เมือง และระหว่างประเทศ (นโยบายข้อ ๓.๓.๒) ด้วยเหตุนี้การจัดการกับความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้ตรวจราชการฯ จะเข้าไปดำเนินการ

จากการตรวจติดตามและให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่เพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่มีอยู่ แม้ว่าจะเป็นความเสี่ยงที่ไม่รุนแรงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ตามการประเมินของผู้ตรวจราชการฯ แล้วก็ตาม ซึ่งจากการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ เห็นว่าไม่สามารถลดความเสี่ยงให้ต่ำกว่าที่ตรวจพบในรอบแรกได้อีกแล้วในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีเพียงภาคกลางและภาคตะวันออกที่มีความเสี่ยงอยู่ด้วย ที่สามารถดำเนินการลดความเสี่ยงให้ต่ำกว่าการตรวจรอบแรกเล็กน้อย โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงจากค่า ๔.๐๐ ในรอบแรกลงเหลือ ๓.๐๐ ในรอบที่ ๓ ของการตรวจติดตาม

เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไป ดูเสมือนว่าผู้ตรวจราชการฯ ไม่ได้ให้เป็นเครดิตของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่มากนัก เนื่องจากค่าดัชนีความเสี่ยงไม่ได้ถูกทำให้ลดลง หรือลดลงไม่มากในบางภาคจึงให้ค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ในเรื่องของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และคุณภาพการให้บริการ ไว้เพียง ๒ หมวด เท่ากันที่ค่า ๓.๐๐ ซึ่งเป็นค่าของการดำเนินการตามปกติ

๑๔) กิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคมเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๓ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์ เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ (ข้อ ๓.๓.๒)

หมายเหตุ : ไม่มีผลการตรวจติดตามภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เนื่องจากโครงการกำหนดพื้นที่ดำเนินการที่จังหวัดสระแก้ว (ภาคกลางและภาคตะวันออก) และที่จังหวัดระนองและจังหวัดตรัง (ภาคใต้) ผลการดำเนินการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการฯ จึงปรากฏอยู่ใน ๒ ภาคเท่านั้น

ในการตรวจติดตามรอบนี้ผู้ตรวจราชการฯ พบค่าดัชนีความเสี่ยงซึ่งเป็นความเสี่ยง K ที่อยู่ในระดับยอมรับได้อยู่แล้วที่ค่า ๔.๐๐ ประเด็นความเสี่ยง K ที่ผู้ตรวจราชการฯ จะเข้าไปจัดการคือ เรื่องของความล่าช้าในการดำเนินการหาตัวผู้รับจ้าง

ถ้ามั่นใจว่าจัดการกับความเสี่ยง K ดังกล่าวได้ หมายถึงว่าโครงการจะสามารถดำเนินการให้ว่าจ้างไปได้ตามกำหนด เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการ และผลของการมีเส้นทางคมนาคมดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งที่จะตอบหรือสนับสนุนนโยบายปรับโครงสร้างพื้นฐานและบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ (ข้อ ๓.๓.๒) ได้เป็นอย่างดี

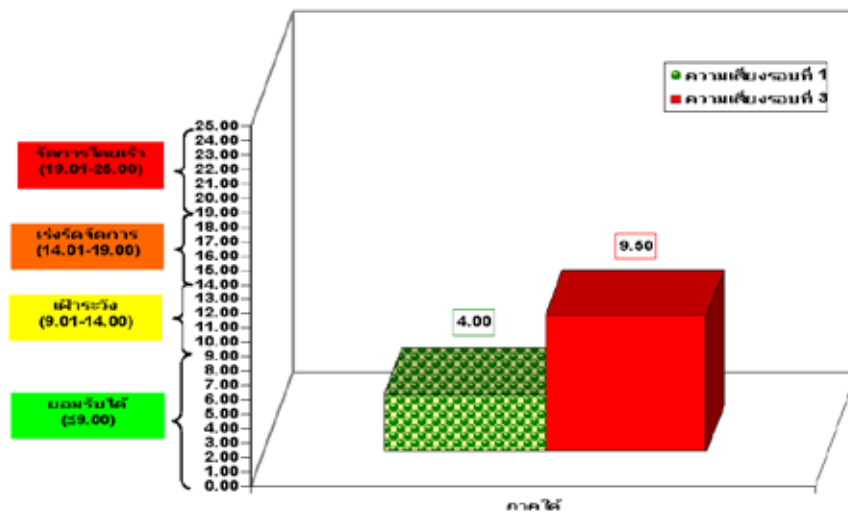
อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจราชการฯ ยังคงทำการตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อให้แน่ใจในความสำเร็จของโครงการและแน่ใจว่าค่าดัชนีความเสี่ยงจะสามารถลดลงอีกได้ โดยในการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ ได้ทำการประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ในภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้อีกครั้งหนึ่งพบว่าต่ำลงมาอยู่ที่ค่า ๑.๐๐ ทั้ง ๒ ภาค

สาเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้มากนั้น ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินว่าเป็นเรื่องของการจัดการกระบวนการ แต่อาจมองว่าหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ไม่มีผลต่อความล่าช้าของโครงการดังกล่าวนัก จึงประเมินระดับความเข้มข้นตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในระดับโครงการ (Project Based) ของหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ในหมวดการจัดการกระบวนการ ไว้ที่ระดับ ๓

๑๕) งานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการคมนาคมเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของงานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ (ข้อ ๓.๓.๔)

หมายเหตุ : เป็นงานที่ดำเนินการเฉพาะในภาคใต้เท่านั้น

เนื่องจากโครงการกำหนดพื้นที่ดำเนินการที่จังหวัดนราธิวาส ผลดำเนินการจึงปรากฏแต่ในภาคใต้เท่านั้น

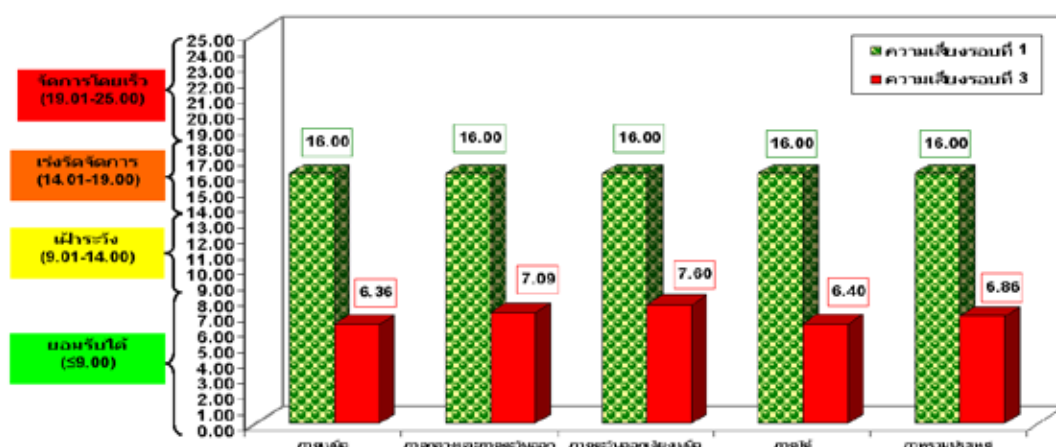
ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการฯ ได้ให้ค่าความเสี่ยงซึ่งเป็นความเสี่ยง K ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๔.๐๐ แต่เมื่อพิจารณาจากประเด็นความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการฯ จะเข้าไปตรวจติดตามเพื่อให้ข้อเสนอแนะจัดการความเสี่ยงแล้ว ประเด็นความเสี่ยงเหล่านั้นน่าจะมีโอกาสและส่งผลกระทบต่อความล่าช้าของโครงการอย่างค่อนข้างรุนแรง ความเสี่ยงเหล่านั้นคือ ความเสี่ยงในขั้นตอนการประกวดราคาหาผู้รับจ้าง และความเสี่ยงต่อการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ) ในการขอใช้ที่ดิน ซึ่งประเด็นความเสี่ยงเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความสำเร็จในการก่อสร้างต่อเติมความยาวท่าอากาศยานนราธิวาส ซึ่งถ้าการก่อสร้างไม่สามารถดำเนินการได้ก็จะกระทบต่อนโยบายโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ (ข้อ ๓.๓.๔) ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

ผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตาม กำกับดูแล ให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อให้มีการก่อสร้างโครงการ แต่สุดท้ายการก่อสร้างดังกล่าวน่าจะมีปัญหา เนื่องจากผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงในการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ สูงในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๕๐ โดยในส่วนของเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงสูงขึ้นนั้น ผู้ตรวจราชการฯ คงประเมินว่าไม่ได้เกิดจากการจัดการกระบวนการที่ผิดพลาดของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่แต่เพียงฝ่ายเดียว จึงกำหนดค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระดับโครงการ (Project Based) ในเรื่องของการจัดการกระบวนการไว้ที่ระดับ ๓.๐๐

๒.๔.๓ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันภายใต้นโยบายความมั่นคงของรัฐ ของรัฐบาล

- โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว

แผนภูมิที่ ๓๕ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยง จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ กับผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว เพื่อตอบสนองนโยบายความมั่นคงของรัฐ (ข้อ ๗.๓)

จากกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะทางการแข่งขันที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการฯ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ไปสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายความมั่นคงของรัฐ คือ โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีผู้ตรวจราชการฯ กระทรวงแรงงานเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

ในภาพรวมของประเทศค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๑ ที่พบอยู่ในระดับเฝ้าระวังจัดการที่ค่า ๑๖ เป็นความเสี่ยงประเภท K ที่ในภาพรวมผู้ตรวจราชการฯ สามารถจัดการกับความเสี่ยงร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ โดยการให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบไปดำเนินการเพื่อให้ค่าดัชนีความเสี่ยงดังกล่าวลดลง ประเด็นความเสี่ยงที่มาจากความเสี่ยง K เป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์การออกใบอนุญาตทำงานและการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตทำงาน คือ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย เพื่ออำนวยความสะดวกให้นายจ้างและแรงงานต่างด้าว

ผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตาม กำกับดูแล ให้ข้อเสนอแนะหน่วยรับผิดชอบดำเนินการในพื้นที่เพื่อจัดการกับความเสี่ยง และได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๓ ในภาพรวมของประเทศไว้ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๖.๘๖

เมื่อพิจารณาผลการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการฯ แยกเป็นรายภาคแล้วพบว่า แม้ผลการตรวจติดตามในรอบแรกจะพบค่าดัชนีความเสี่ยงทุกภาคเท่ากับในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๖ แต่เมื่อจัดการกับความเสี่ยงร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่แล้วค่าดัชนีความเสี่ยงที่เหลืออยู่จากการประเมินรอบที่ ๓ แม้ทั้งหมดจะอยู่ในระดับยอมรับได้แล้ว แต่มีค่าต่างกันคือ ภาคเหนือมีค่า ๖.๓๖ ภาคกลางและภาคตะวันออกมีค่า ๗.๐๙ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่า ๗.๖๐ และภาคใต้มีค่า ๖.๔๐

หากพิจารณาเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความเสี่ยง K ลดลงได้ โดยพุ่งเป้าไปที่ภาคเหนือที่สามารถลดค่าดัชนีความเสี่ยงลงได้มากที่สุดพบว่า หมวดการจัดการกระบวนการและหมวดคุณภาพการให้บริการมีระดับความเข้มแข็งที่ระดับ ๓.๔๕ เท่ากัน ซึ่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างดีที่น่าจะเป็นตัวส่งผลต่อค่าดัชนีความเสี่ยงที่ลดลงดังกล่าว

๒.๔.๔ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

ในการจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการในกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน เพื่อจะตอบนโยบายของรัฐบาลด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ด้านเศรษฐกิจและด้านความมั่นคงของรัฐ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้ตรวจราชการที่เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงของโครงการลดลง ความเสี่ยงใหม่อยู่ในระดับที่ยอมรับได้แล้ว

อาจมีบางที่การจัดการกับความเสี่ยงไม่สามารถดำเนินการได้ โดยผู้ตรวจราชการในระดับพื้นที่จำเป็นต้องเสนอไปยังกรม/กระทรวงเจ้าของโครงการหรือเสนอในระดับนโยบายรัฐบาลต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของโครงการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน มีข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกรม/กระทรวง ดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

• โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน

กรมส่งเสริมการเกษตร ควรตั้งงบประมาณให้แก่สำนักงานเกษตรจังหวัด ในการจัดหาเจ้าหน้าที่ หรือพนักงาน หรือพัฒนาเกษตรกรอาสา ให้สามารถทำหน้าที่ทดแทนเจ้าหน้าที่ระดับตำบลในกรณีที่ขาดแคลน

• โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไข้หวัดนก

กรมปศุสัตว์ควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมและครอบคลุมในทุกพื้นที่ เพราะปัจจุบันการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนกถือเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ทุกจังหวัดจะต้องดำเนินการ มิใช่เฉพาะพื้นที่ที่มีความเสี่ยงเท่านั้น

๒) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม

● กิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร (ระยะที่ ๒)

ในส่วนของทางหลวงที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน เช่น เวียดนาม ฯลฯ มีนโยบายก่อสร้าง Motorway เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และจัดเก็บค่าผ่านทางเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการบำรุงรักษาทางหลวง ซึ่งประเทศ สปป.ลาว และกัมพูชา ก็คงจะดำเนินการในลักษณะเดียวกับเวียดนาม ในขณะที่ประเทศไทยยังไม่มีนโยบายในเรื่องดังกล่าว จึงขอให้กรมทางหลวงรับข้อเสนอแนะไว้พิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

● งานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส

ขอให้กรมการขนส่งทางอากาศพิจารณาหาแนวทางในการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์จากท่าอากาศยานที่ไม่มีเที่ยวบินประจำของบริษัทสายการบินต่างๆ มาให้บริการ เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ ลดค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา และทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีโอกาสใช้บริการของสายการบิน เช่น อาจจะเชิญชวนบริษัทสายการบินเอกชนมาให้บริการรับ – ส่งผู้โดยสาร โดยลดค่าธรรมเนียมสนามบินเป็นกรณีพิเศษ เป็นต้น หรือจะพิจารณาแนวทางอื่นใด ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ท่าอากาศยานดังกล่าว

๒.๔.๕ บทสรุป

ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันเป็นอย่างมาก เห็นได้จากกลุ่มโครงการนี้มีโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงจาก ๗ กระทรวง คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงอุตสาหกรรม มีโครงการที่จะต้องตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยง ๑๗ โครงการที่มุ่งตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ทั้งนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายเศรษฐกิจ และนโยบายความมั่นคงของรัฐ

ส่วนใหญ่ของกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ซึ่งมีอยู่ถึง ๑๕ โครงการ จาก ๑๗ โครงการ เป็นโครงการที่มีส่วนสนับสนุนตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ทั้งในส่วนของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคการตลาด การค้าและการลงทุน และภาคการท่องเที่ยวและบริการและนโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ ทั้งในภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตร

กรณีผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น สามารถจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ และเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายรัฐบาลของโครงการให้ลดลงไปอยู่ในระดับยอมรับได้ตามแนวทางการตรวจติดตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ แล้วนั้น จึงเป็นการสนับสนุนการดำเนินการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ให้สามารถบริหารจัดการโครงการไปในทิศทางที่ตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล ในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในการตรวจติดตามย่อมจะพบความเสี่ยงในบางประเด็นที่อาจไม่สามารถจัดการได้ในระดับพื้นที่ จำเป็นต้องแจ้งไปเพื่อให้มีการพิจารณาแก้ไขในส่วนกลาง ซึ่งในส่วนที่มีข้อเสนอของผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะไปทางส่วนกลางไว้ด้วยแล้ว

๒.๕ กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยได้นำแนวพระราชดำริไปกำหนดเป็นนโยบายของรัฐบาล ในหลายประการเพื่อให้ส่วนราชการนำไปจัดทำเป็นโครงการต่าง ๆ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

ดังเช่นโครงการในกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงที่ผู้ตรวจราชการได้ร่วมกันกำหนดไว้ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นความร่วมมือของผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นั้น เป็นโครงการที่ไปสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ทั้งที่เป็นนโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการเกษตร นโยบายเศรษฐกิจด้านพลังงาน รวมทั้ง นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความสอดคล้องในวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ลักษณะงานของโครงการกับนโยบายของรัฐบาล ที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่เป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนโครงการไปสู่ผลสำเร็จตามนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว ปรากฏดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายเศรษฐกิจ (นโยบายที่ ๓)		
- นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (นโยบายข้อ ๓.๒) - ภาคเกษตร (นโยบายข้อ ๓.๒.๑) - ส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชนตามแนวพระราชดำริ เพื่อให้ครัวเรือนเกษตรกรมีความมั่นคงทางด้านอาหาร ส่งเสริมการขยายกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสานวนเกษตร โครงการอาหารกลางวันและธนาคารโคกระบือตามแนวพระราชดำริ โดยเกษตรกรและชุมชนเป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวทางด้วยตนเอง (นโยบายข้อ ๓.๒.๑.๔)	๑. โครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. ๒๕๕๑ (โครงการยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุข พ.ศ. ๒๕๕๑ เดิม) (กระทรวงมหาดไทย) วัตถุประสงค์ ๑) เพื่อเป็นกรอบของการพัฒนาหมู่บ้านและชุมชน การพัฒนาสวัสดิการสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจน ๒) เพื่อเป็นการส่งเสริมความเข้มแข็ง และขีดความสามารถในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนขั้นพื้นฐานแห่งปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวมพลังของทุกภาคส่วนในระดับท้องถิ่น ให้สามารถดำเนินงานและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม	ประเภทความเสี่ยง K ๑) ความเสี่ยงต่อการไม่เป็นตามหลักการรับผิดชอบ ๒) ความเสี่ยงต่อการไม่เป็นตามหลักการมีส่วนร่วมของหน่วยรับผิดชอบโครงการ ประเภทความเสี่ยง P - ความเสี่ยงจากการไม่นำคุณธรรมและจริยธรรมไปใช้กับการดำเนินการโครงการ

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
หมายเหตุ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	<u>เป้าหมายและรูปแบบการดำเนินการ</u> โครงการดำเนินการโดยหมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีคณะกรรมการระดับหมู่บ้าน/ชุมชน เสนอและขับเคลื่อนโครงการ มีหลักเกณฑ์การเสนอโครงการ ดังนี้ ๑) ก่อให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ร่วมกันค้นหาแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาชุมชน ๒) ยึดกรอบแผนงานหลักคือ (การสร้างกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาอาชีพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน การรองรับความอ่อนแอของระบบครอบครัวไทย และทรัพยากรธรรมชาติ) ๓) มาจากแผนชุมชน ๔) ไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการปกติอื่น โดยมีคณะกรรมการระดับอำเภอเป็นผู้กลั่นกรองโครงการ และให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติโครงการในที่สุด <u>กรอบแผนงาน ๕ ด้าน มีวัตถุประสงค์ดังนี้</u> ๑) แผนงานสร้างการเรียนรู้และ ความสามารถในการจัดการของชุมชน - เพื่อการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการคิดวิเคราะห์กำหนดตำแหน่งของตนเองและวางทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพความพร้อมของชุมชน ๒) แผนงานกำหนดตำแหน่งการพัฒนาอาชีพของชุมชนภายใต้ระบบและกลไกตลาด - สนับสนุนกิจกรรมการประกอบอาชีพของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งในและนอกการเกษตร ที่ชุมชนมีการวางตำแหน่งอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพความสามารถของตนเองภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓) แผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	- พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในด้าน บรรพชน ด้านการเชื่อมโยงตลาด ด้าน มาตรฐานทั้งคุณภาพ ความสะอาด และ ความปลอดภัย ๔) แผนงานสนับสนุนชุมชนให้มี บทบาทรองรับความอ่อนแอของครอบครัวไทย - จัดบริการเสริมให้ชุมชนเพื่อดู ครอบครัวที่อ่อนแอ ผู้ไร้ที่พึ่ง คนแก่ที่อยู่ กับเด็กตามลำพังในรูปแบบที่หลากหลาย ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชุมชน ๕) แผนงานดูแลความอุดมสมบูรณ์ ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ป้องกันไม่ให้ทรัพยากรธรรมชาติ เสื่อมโทรมรวมทั้งดูแลสิ่งแวดล้อม ๒. โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑ (กระทรวง เกษตรและสหกรณ์) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อเป็นศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียงชุมชนที่ให้ความรู้การเกษตรที่ หลากหลาย อย่างยั่งยืนและถาวร ๒) เกษตรกรเกิดความสามัคคีและได้ เรียนรู้ร่วมกันในการทำเกษตรตาม แนวเศรษฐกิจพอเพียง ๓) เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ทางการเกษตรอย่างเป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ ๔) เพื่อบูรณาการความรู้และ ภูมิปัญญาชาวบ้านในระดับพื้นที่ จากหน่วยงานภาครัฐ วิทยากรเกษตร และปราชญ์ชาวบ้าน โดยให้แผนชุมชน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาพื้นที่ ๕) ดำเนินการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนในสถานศึกษา (โรงเรียน) เพิ่มเติม เพื่อทดแทนศูนย์เรียนรู้ หลักในอำเภอที่ไม่สามารถหาสถานที่ ทางราชการเพื่อจัดตั้งศูนย์เรียนรู้หลักได้ เพื่อสนับสนุนนโยบายเกษตรกรุ่นใหม่ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	<u>ประเภทความเสี่ยง K</u> - การจัดสรรงบประมาณล่าช้า ไม่ สามารถโอนงบประมาณให้ภูมิภาคได้ ภายในไตรมาสแรก <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) เป้าหมายของเกษตรกรผู้เข้าร่วม โครงการในปี ๒๕๕๑ อาจหา ยากขึ้น เพราะไม่มีค่าตอบแทน เกษตรกร ๒) ผู้เข้าร่วมโครงการอาจมีข้อ ขัดข้องกับปีก่อน ทำให้ไม่ กระจายประโยชน์สู่รายอื่นๆ ที่ยังต้องการความช่วยเหลือ

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๖) ส่งเสริมความสัมพันธ์ของสถาบันครอบครัว โดยกำหนดให้มีกิจกรรมศูนย์เรียนรู้ชุมชน (สายใยรักแห่งครอบครัว) เป้าหมายอย่างน้อยจังหวัดละ ๑ แห่ง <u>เป้าหมาย</u> จัดตั้งศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน (ศูนย์หลัก) โดยคัดเลือกอำเภอละ ๑ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๘๗๖ ศูนย์ มีเป้าหมายการอบรมเกษตรกรจำนวน ๒๒,๐๐๐ คน ให้ความรู้ด้านการเกษตรเน้นภาคปฏิบัติตลอดฤดูกาลผลิตในระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๐ ถึง มกราคม ๒๕๕๑ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สป.เกษตร.) ได้มีการปรับปรุงเป้าหมายและวิธีการดำเนินการบางประการสรุปได้ดังนี้ ๑) กำหนดให้จัดตั้งศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนที่มีศักยภาพในการผลิต ทั้งด้านพืช ปศุสัตว์และประมง อำเภอละ ๑ ศูนย์ รวม ๘๗๖ ศูนย์ เพิ่มขึ้นจากเป้าหมายที่กำหนดไว้เดิม ๖๘๐ ศูนย์ (ศูนย์หลัก ๖๐๐ ศูนย์ ศูนย์เครือข่าย ๘๐ ศูนย์) ๒) ให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระดับจังหวัดที่มิงาน/โครงการในลักษณะศูนย์เรียนรู้ของเกษตรกรนำกิจกรรมและงบประมาณมาร่วมบูรณาการกับศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนที่กำหนดไว้แล้ว (อำเภอละ ๑ ศูนย์ ตามข้อ ๑) และให้สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยศูนย์อำนวยการฯ จัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.เกษตร.) พิจารณาจัดสรรงบประมาณสมทบให้แก่ละศูนย์ฯ ตามที่เห็นสมควรเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของศูนย์ฯ ๓) ให้ใช้รูปแบบการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกับ “โรงเรียนเกษตรกร” (หมายถึงกระบวนการเรียนรู้แบบมี	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	ส่วนร่วมที่นำมาใช้ในการส่งเสริมให้เกษตรกรได้ร่วมกันคิด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ แก้ไขปัญหาและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ในกระบวนการผลิตได้ทุกขั้นตอน) ของกรมส่งเสริมการเกษตร ๔) ให้เพิ่มเติมกิจกรรมสนับสนุนด้านการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อรองรับผลผลิตจากศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจแก่เกษตรกรให้ผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยอย่างยั่งยืน ๕) พัฒนาระบบฐานข้อมูลของศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการกับศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน และศูนย์เครือข่ายต่างๆ รวมถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในไร่นาของเกษตรกรแต่ละราย ที่ผ่านการเรียนรู้จากศูนย์ฯ <u>รูปแบบการดำเนินการ</u> โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนปี ๒๕๕๑ ดำเนินการโดยศูนย์อำนวยการจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ศจพ.กษ.) เป็นโครงการต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๐ ดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์การแก้ไขความยากจน กระจายความเจริญสู่ชนบท และลดช่องว่างของรายได้ ใช้งบประมาณ ๑๔๙ ล้านบาท ดำเนินกิจกรรมโดยการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน เพื่อใช้เป็นสถานที่อบรม ฝึกปฏิบัติความรู้ด้านอาชีพเกษตรกรรมให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งในปี ๒๕๕๑ จะดำเนินการพัฒนาการเรียนรู้ให้เข้มข้นมากยิ่งขึ้น โดยเกษตรกรที่ผ่านศูนย์เรียนรู้ฯ และเกษตรกรบริเวณศูนย์เรียนรู้ฯ ควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการ	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	พัฒนาการเกษตรเพื่อยกระดับการสร้างผลผลิตรายได้ของชุมชน และความเป็นอยู่ที่ดี ภายใต้แผนชุมชนของเกษตรกรที่ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมวางแผน พัฒนาการเกษตรตามความต้องการและศักยภาพของพื้นที่โดยไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งการดำเนินการจัดทำแผนชุมชนจะมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของจังหวัดที่รัฐบาลมอบหมายให้ดำเนินการ ๓. <u>โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อขยายการเรียนรู้ให้เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๐) โดยสนับสนุนให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถปรับเปลี่ยนพัฒนาให้มีศักยภาพจนสามารถพึ่งพาตนเองและนำพาตนเองรวมทั้งครอบครัวให้บรรเทาและหลุดพ้นจากความยากจน ๒) เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านให้มีความพร้อม มีศักยภาพในการฝึกอบรมความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่เกษตรกร <u>เป้าหมาย</u> ๑) จัดตั้งศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ๑๕๐ ศูนย์ ๒) อบรมเกษตรกร จำนวน ๗๕,๐๐๐ ราย ให้มีความรู้ด้านการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากปราชญ์ชาวบ้าน	<u>ประเภทความเสี่ยง K</u> ๑) การคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ๒) เกษตรอาสาที่ได้รับการคัดเลือกคุณสมบัติไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ <u>ประเภทความเสี่ยง P</u> การบริหารจัดการด้านงบประมาณไม่โปร่งใส <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) หลักสูตรการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรและเกษตรกรอาสา ๒) การพัฒนาและปรับปรุงศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านไม่เป็นไปตามความต้องการเพื่อใช้ในการฝึกอบรมที่แท้จริง

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๓) อบรมเกษตรกรอาสา จำนวน ๑,๐๐๐ ราย ให้เป็นผู้ที่มีความสามารถเป็นผู้นำในการขยายผลการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๔) พัฒนาและปรับปรุงศูนย์ปราชญ์ชาวบ้านให้มีความพร้อมและศักยภาพในการดำเนินการฝึกอบรมแก่เกษตรกร ๑๕๐ ศูนย์ <u>รูปแบบการดำเนินการ</u> โครงการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ ปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๕๑ เป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๐ รับผิดชอบโดยกองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การจัดความยากจนและพัฒนาชนบทใช้งบประมาณ ๓๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีลักษณะการดำเนินงานโดยให้ศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน ในแต่ละจังหวัดอบรมถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่เกษตรกร และในปีนี้ได้เพิ่มกิจกรรมการสร้างเกษตรกรอาสาให้เป็นผู้ในการขยายผลการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่และขยายศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านให้เพิ่มขึ้นเพื่อขยายผลการเรียนรู้และการปฏิบัติ ๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามแนว	<u>ประเภทความเสี่ยง K</u> ๑) ขาดทรัพยากรสนับสนุนกิจกรรมแผนงาน/โครงการ

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- นโยบายพลังงาน (นโยบายข้อ ๓.๔) - ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาคผลิต ภาคบริการ และภาคประชาชน โดยมีมาตรการจูงใจที่เหมาะสม หมายเหตุ ตามกฎหมาย	เศรษฐกิจพอเพียงจนบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในระดับกลุ่มเป้าหมาย ครอบครัวและชุมชน ๒) เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง <u>เป้าหมาย</u> โครงการฯ เป็นโครงการที่ศูนย์พัฒนาสังคมดำเนินการในพื้นที่ ๗๕ จังหวัด โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่หมู่บ้านเดิมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และหมู่บ้านนำร่อง (ใหม่) ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ <u>รูปแบบการดำเนินการ</u> เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การฝึกอบรม เรียนรู้จากแบบอย่างที่ดี ศึกษาดูงาน การสนทนา/เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทบทวน/ศึกษาวิถีชุมชน การประชาสัมพันธ์และลงมือปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความเข้าใจตนเอง ศักยภาพตนเอง ศักยภาพของชุมชน ทิศทางสังคมในพื้นที่ สร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งแก่นของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยวัดความสำเร็จเชิงปริมาณ คือ ประชาชนได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาศักยภาพตนเองตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๑,๙๐๐ คน (ทั่วประเทศ) เชิงคุณภาพ คือ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ๕. <u>โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด</u> (กระทรวงพลังงาน) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อเป็นกรอบแนวทางของขบวนการถ่ายทอดเพื่อการเรียนรู้และร่วมตัดสินใจขององค์กรศาสนา ด้านการใช้พลังงาน และการอนุรักษ์พลังงานอย่างมีส่วนร่วม ๒) เพื่อให้เกิดแนวทางและวิธีการปฏิบัติเพื่อลดการใช้พลังงานในองค์กรศาสนา โดยใช้เทคโนโลยีด้านการอนุรักษ์พลังงาน	๒) ภาวการณ์ที่เกี่ยวกับโครงการมีเนื้อหาและการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้อง <u>ประเภทความเสี่ยง P</u> ๑) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามความต้องการกลุ่มเป้าหมาย ๒) การใช้จ่ายงบประมาณไม่มีการตรวจสอบความโปร่งใสเพียงพอ ๓) การใช้จ่ายงบประมาณไม่กระจายสู่กลุ่มเป้าหมายของโครงการ ๔) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และมีโอกาสทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจ <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) กลุ่มเป้าหมายโครงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ๒) ประชาชนทั่วไปในพื้นที่มีโอกาสไม่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ ๓) ประชาชนกลุ่มเป้าหมายไม่ได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ <u>ประเภทความเสี่ยง K</u> ๑) บุคลากรมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ และขาดความรู้ความเข้าใจในโครงการ ๒) ขาดการสำรวจพื้นที่เพื่อดำเนินโครงการในปีต่อไป ๓) ขาดการประสานงานที่ชัดเจนกับหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๖ รัฐต้อง ดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ปัญญา และพลังงาน (นโยบาย ข้อ ๓.๔.๔)	และพลังงานทดแทนเป็นเครื่องมือ ดำเนินงาน ๓) เพื่อให้พระภิกษุ สามเณร มีส่วนร่วม ในโครงการมีค่าใช้จ่ายด้านพลังงานลดลง และร่วมสนับสนุนองค์กร และชุมชน ในการลดการใช้พลังงาน ๔) เพื่อให้เกิดเป็นรูปแบบจำลอง ด้านการใช้พลังงานในองค์กรศาสนา และนำผลการดำเนินงานขยายไปสู่ องค์กรศาสนา และชุมชนทั่วทุกภูมิภาค <u>เป้าหมาย (พื้นที่ดำเนินการ)</u> ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ดำเนินการ จัดตั้งโครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด จำนวน ๒๐ วัด	กับผลสำเร็จอย่างยั่งยืนของ โครงการ ๔) บุคลากรในวัดไม่ให้ความสำคัญ ๕) ให้ความสำคัญน้อยในเรื่อง การเก็บข้อมูลและการสะท้อน ข้อมูล <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) การประชาสัมพันธ์โครงการ น้อย ๒) การส่งมอบอุปกรณ์และ เทคโนโลยีไม่สอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชน ในพื้นที่อย่างแท้จริง ๓) ความเสี่ยงต่อการไม่เป็นไป ตามหลักความคุ้มค่าในเรื่อง ของการกระจายผลประโยชน์ ของโครงการอย่างเป็นธรรม ไปยังภาคส่วนต่างๆ
พัฒนาและวิจัยพลังงานทดแทน ทุกรูปแบบเพื่อเป็นทางเลือกแก่ ประชาชนตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและการ พัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการ ตัดสินใจพัฒนาพลังงานทางเลือก อื่นๆ ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและ พลังงานที่สอดคล้องกับท้องถิ่น (นโยบายข้อ ๓.๔.๓) หมายเหตุ ตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ รัฐต้อง ดำเนินการตามแนวนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อ (๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับชาติและ ระดับท้องถิ่น	๖. โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับ ชุมชน ๑๖๒ ชุมชน (กระทรวง พลังงาน) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อจัดทำแผนพลังงานระดับ ชุมชน จำนวน ๑๖๒ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ทั่วประเทศ ซึ่งจะสามารถ ก่อให้เกิดการประหยัดพลังงานภาคครัวเรือน กว่า ๒๐๐,๐๐๐ ครัวเรือน และเกิดการ สร้างอาชีพถาวรในชุมชน ด้านพลังงาน กว่า ๒๐๐ อาชีพ ทั่วประเทศ ๒) เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ในการกำหนดนโยบาย การพัฒนาพลังงานในชุมชนของตนเอง โดยกระบวนการวางแผนพลังงานและ การสร้างควมยั่งยืนให้กับแผนพลังงาน ชุมชน ที่ได้ดำเนินการไปแล้ว จำนวน ๑๐๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓) เพื่อสร้างภาคีการพัฒนาในการ	<u>ประเภทความเสี่ยง K</u> ๑) ระยะเวลาดำเนินการไม่ สอดคล้องกับแผนที่กำหนด ๒) เทคโนโลยีมีข้อจำกัด ทำให้ ชุมชนมีทางเลือกน้อย ๓) บุคลากรมีความรู้ด้าน พลังงานไม่เพียงพอ ๔) พลังงานจังหวัดไม่ทราบ บทบาท ๕) บุคลากรไม่เพียงพอ ๖) ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจด้านพลังงาน ๗) นักวางแผนพลังงานขาด ประสบการณ์ ๘) ไม่มีการสะท้อนข้อมูล ค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	จัดทำแผนพลังงานชุมชน ที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระดับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หรือเทศบาลตำบล (ทต.) ๔) เพื่อพัฒนาศักยภาพ ประชาคม และประชาชน ในพื้นที่เป้าหมาย สำหรับเป็นแกนนำในการขับเคลื่อนองค์ความรู้ให้ทราบในหลักการจัดทำแผนพลังงานระดับชุมชน อย่างมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ <u>เป้าหมาย</u> พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หรือเทศบาลตำบล (ทต.) ทั่วประเทศ ที่จะดำเนินการเพิ่ม ในปี ๒๕๕๑ จำนวน ๑๖๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย ๑) พื้นที่ชุมชน ระดับ อบต.หรือเทศบาลตำบล จำนวนจังหวัดละ ๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวม ๑๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒) พื้นที่ชุมชน ระดับ อบต. หรือเทศบาลตำบล ที่มีลักษณะพิเศษ เช่น เป็นเมืองท่องเที่ยว เกาะท่องเที่ยวชุมชน ที่มีศักยภาพพลังงานทดแทนสูง หรือชุมชนที่ สผก.พิจารณาว่ามีความพิเศษ จำนวน สผก.ละ ๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ชุมชนที่ดำเนินการไปแล้ว ในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๐ จำนวน ๑๐๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗) <u>โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงพลังงาน)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อขยายการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถในการด้านเทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนตามศักยภาพและความพร้อมของชุมชนอย่างยั่งยืนได้	๙) ความไม่เข้าใจในแบบสอบถาม ๑๐) จำนวนประชากรไม่สอดคล้องกับการดำเนินโครงการ (ประชากรมากไม่สอดคล้องกับการดำเนินโครงการ) ๑๑) เปลี่ยนผู้บริหารบ่อยทำให้การประสานงานไม่ต่อเนื่อง <u>ประเภทความเสี่ยง P</u> ๑) คณะกรรมการขาดความหลากหลาย ๒) ความเสี่ยงต่อการไม่เป็นไปตามหลักความคุ้มค่าในการลงทุนของโครงการ <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจด้านพลังงาน ๒) เทคโนโลยีไม่สนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ๓) แผนโครงการไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ๔) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากชุมชนบางกลุ่มในการเข้าร่วมกิจกรรม <u>ประเภทความเสี่ยง K</u> ๑) บุคลากรไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ ๒) กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานไม่ชัดเจน ๓) งบประมาณดำเนินงานโครงการไม่เพียงพอ

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๒) เพื่อขยายผลการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการอนุรักษ์พลังงาน การใช้พลังงานทดแทนและการสร้างนวัตกรรมพลังงานยั่งยืนของประชาชน โดยผ่านกระบวนการการวางแผนพลังงานระดับท้องถิ่น ๓) เพื่อต่อยอด และขยายผลการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ๔) เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานให้มีความสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน และสามารถตอบสนองความต้องการสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง <u>แนวคิดหลัก</u> ๑) สอดคล้องตามแนวพระราชดำริเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ในการลดการใช้จ่ายด้านพลังงานและสามารถผลิตพลังงานทางเลือกตามศักยภาพชุมชน ๒) สอดคล้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างประชาธิปไตยและความเข้มแข็งของชุมชน ๓) สอดคล้องตามนโยบายรัฐบาลในการขยายผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับรากแก้ว โดยเฉพาะการช่วยแก้ไขปัญหาความยากจน <u>เป้าหมาย</u> องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และเทศบาลตำบลที่ได้รับคัดเลือก จำนวน ๘๐ แห่ง ภายใต้งานโครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง	๔) ขาดการดูแลรักษาและสร้างวิทยากรตัวคูณเพิ่มขึ้น ๕) ขาดการพัฒนาทางเลือกเทคโนโลยีด้านพลังงาน ๖) ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาคี ๗) ให้ความสำคัญในเรื่องของการเก็บข้อมูล/การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการสะท้อนข้อมูลน้อย ๘) บุคลากรบางส่วนยังไม่เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของโครงการ ๙) มีการเรียกให้เจ้าหน้าที่เข้าประชุมและอบรมในส่วนกลางบ่อยครั้งเกินไป <u>ประเภทความเสี่ยง P</u> การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) แผนโครงการอาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ๒) การจัดสรรเทคโนโลยีและวิธีการจัดส่งไม่ตรงตามความต้องการของชุมชน ๓) ความเสี่ยงไม่เป็นไปตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เนื่องจากประชาชนผู้รับผลประโยชน์ให้ความสนใจในโครงการน้อย

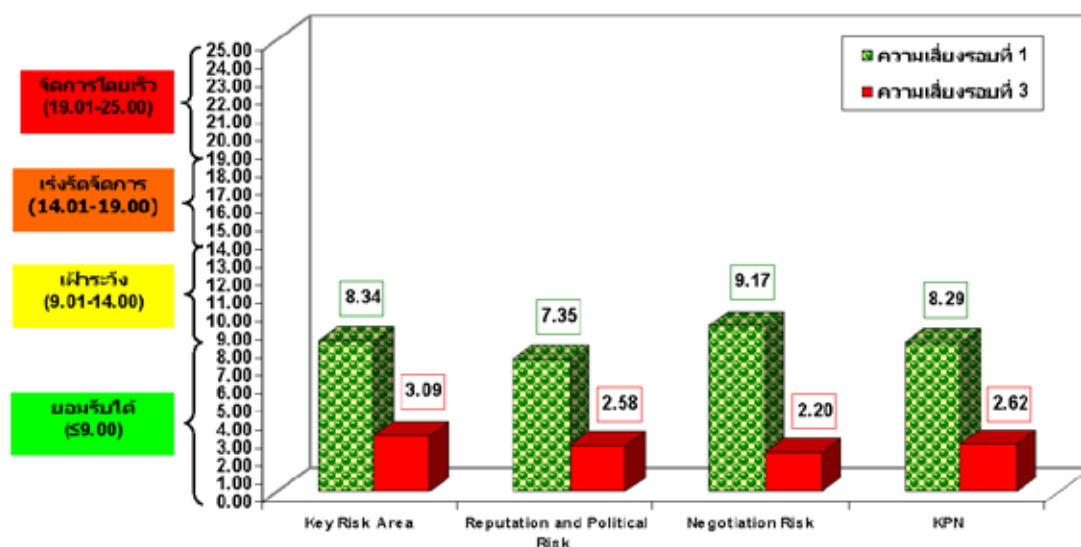
นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (นโยบายที่ ๔)		
• อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์ จากความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนให้เกิดมูลค่าทาง เศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญ แก่การใช้ภูมิปัญญา และ วัฒนธรรมท้องถิ่น ตลอดจน ความปลอดภัยทางชีวภาพเพื่อ สร้างความมั่นคงด้านอาหารและ สุขภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม สู่เศรษฐกิจระดับประเทศและ สากลในระยะต่อไป (นโยบาย ข้อ ๔.๑) • เร่งรัดการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วม ของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของ การใช้ประโยชน์ การถือครอง และการอนุรักษ์ฐานทรัพยากร ที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และทรัพยากรธรณี โดยการใช้ ระบบภูมิสารสนเทศ ควบคู่กับ การปรับปรุงและบังคับใช้ กฎหมาย ตลอดจนกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดย เร่งรัดปราบปรามการทำลายป่า สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติ อย่างจริงจัง รวมทั้งการมีส่วนร่วม ของผู้เกี่ยวข้องให้ได้ประโยชน์ สูงสุด และมีการใช้ทรัพยากร ธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ และคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน (นโยบายข้อ ๔.๒) • อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ โดยการยุติการเผาไร่นาและ ทำลายหน้าดิน การลดการใช้ สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้ง การฟื้นฟูดินและป้องกันการ	๘. โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ พอเพียงบนฐานความหลากหลาย ทางชีวภาพ (กระทรวงทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการที่ดินใน พื้นที่ป่า พร้อมทั้งฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ ทำกินให้แก่ราษฎร ให้เป็นชุมชนเศรษฐกิจ พอเพียงในพื้นที่ออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ๒) เพื่อหยุดยั้งการบุกรุก และ ครอบครองที่ดินในพื้นที่ป่า ๓) เพื่อส่งเสริม การ พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ ๔) เพื่อให้เกิดความสมดุลกลมกลืน ระหว่างคน ชุมชน และป่าอย่างยั่งยืน <u>เป้าหมาย</u> จัดตั้งและพัฒนาพื้นที่/หมู่บ้าน ตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๒๕ หมู่บ้าน และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๒๕,๐๐๐ ไร่ (ทั่วประเทศ) ภายใต้ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร จำนวน ๕๐ ล้านบาท ในพื้นที่เขตตรวจราชการที่ ๖ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๓ เป็น ผู้ดำเนินโครงการโดยมีเป้าหมายการ ดำเนินการจัดตั้งและพัฒนาพื้นที่/หมู่บ้าน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๓ หมู่บ้าน ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ลุ่มน้ำภาชี จำนวน ๒ หมู่บ้าน คือ หมู่บ้าน หอนงตาดั้ง และหมู่บ้านพระกำ ต.ตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี และในพื้นที่อุทยาน แห่งชาติพุเตย จำนวน ๑ หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านตะเพินคี ต.ด่านช้าง อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี ได้รับการจัดสรรงบประมาณ สำหรับดำเนินการ จำนวน ๑,๑๒๐,๑๑๐ บาท	<u>ประเภทความเสี่ยง K</u> ๑) เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน ของโครงการยังไม่สามารถ ปฏิบัติงานตามแผนการ ดำเนินงานในภารกิจที่ได้รับ มอบหมายให้ปฏิบัติในพื้นที่ ที่ดำเนินการได้ เนื่องจาก ขาดคำสั่งรองรับการปฏิบัติ หน้าที่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ๒) ความไม่ชัดเจนของการ ดำเนินโครงการในระดับ นโยบาย ๓) การกำหนดตัวชี้วัดของ โครงการยังไม่ให้ความสำคัญ กับการวัดผลสัมฤทธิ์ของ โครงการ ๔) แผนงานดำเนินการโครงการ ที่กำหนดจากส่วนกลาง ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และ ความต้องการของประชาชน กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งยังขาด ความยืดหยุ่น ๕) สบอ.๑ ไม่สามารถจัดสรร งบประมาณให้กับประชาชน ในพื้นที่ที่ขอรับการสนับสนุน การดำเนินงานกิจกรรมเพิ่มเติม ๖) การดำเนินงานไม่เป็นไปตาม แผนที่กำหนดไว้ ๗) การดำเนินงานกิจกรรม ประชาคมชุมชนในพื้นที่ ดำเนินการบางส่วนมีความ ล่าช้า ไม่สามารถดำเนินการได้ ตามระยะเวลาของ แผน ที่กำหนดไว้ ๘) เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน ของโครงการในภาพรวมยัง

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
ชะล้างทำลายดิน โดยการปลูก หญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ รวมทั้งมีการกระจายและจัดการ กรรมสิทธิ์ที่ดินอย่างเป็นธรรม อนุรักษ์และป้องกันรักษาป่าที่ สมบูรณ์ สนับสนุนให้มีการปลูก และฟื้นฟูป่าตามแนวพระราชดำริ สนับสนุนการจัดการป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ในพื้นที่ที่เหมาะสมตามหลัก วิชาการ และการสนับสนุนบทบาท ของชุมชนในการบริหารจัดการ น้ำ เช่น การทำฝายต้นน้ำลำธาร หรือฝายชะลอน้ำตามแนว พระราชดำริ (นโยบายข้อ ๔.๓)		ขาดทักษะ เทคนิคและความ ชำนาญ โดยเฉพาะด้าน การประสานงานกับภาครัฐ และภาคประชาชน รวมถึง การประสานและบูรณาการ หน่วยงานอื่นๆ ในการการมี ส่วนร่วมดำเนินการ ทำให้เกิด ความเสี่ยงเรื่องการมีส่วนร่วม จากหน่วยงานที่มีบทบาท ในการขับเคลื่อนโครงการ ๙) กิจกรรมของโครงการบางส่วน ไม่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริง ของพื้นที่ดำเนินการ ๑๐) การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า ๑๑) การเข้าดำเนินงานในพื้นที่ หมู่บ้านไม่มีความคล่องตัว <u>ประเภทความเสี่ยง N</u> ๑) ประชาชนในพื้นที่ดำเนิน โครงการเกิดความสับสน และขาดความเชื่อมั่นในการ ดำเนินงานโครงการของ หน่วยงานส่งผลให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมไม่มาก เท่าที่ควร ๒) ประชาชน (กลุ่มเป้าหมาย) ในพื้นที่ดำเนินการบางส่วน ยังขาดความเข้าใจวิธีการ ๓) ประชากรกลุ่มเป้าหมายยัง ไม่ให้ความร่วมมือในการ เข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ เท่าที่ควร

๒.๕.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๓๖ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบความมืออยู่จริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผล รอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล

กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล ประกอบด้วย ๗ โครงการ ๔ กระทรวง คือ

- ๑) โครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. ๒๕๕๑ (มท.)
- ๒) โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑ (กษ.)
- ๓) โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กษ.)
- ๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (พม.)
- ๕) โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด (พณ.)
- ๖) โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชน (พณ.)
- ๗) โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง (พณ.)

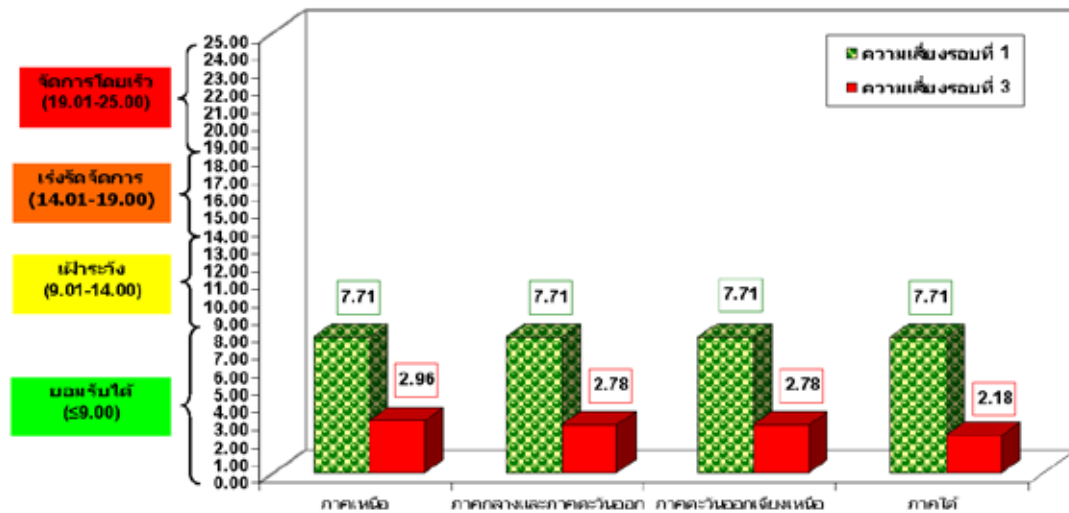
ในภาพรวมของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ที่จัดกลุ่มไว้ เป็นกลุ่มโครงการที่จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายไปสอดคล้อง สนับสนุน นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล นั้น พบว่า ความเสี่ยงที่ตรวจพบในรอบแรกที่เป็นความเสี่ยงประเภทเดียวที่ยังคงอยู่ในระดับเฝ้าระวัง คือ ความเสี่ยง N หรือ ความเสี่ยงจากการสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ซึ่งยังคงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๒๗ อย่างไรก็ตามผลการตรวจภาพรวมในรอบที่ ๓ พบว่า ผู้ตรวจราชการฯ ได้จัดการกับความเสี่ยง N ดังกล่าวให้ลดลงสู่ระดับที่ยอมรับที่ค่า ๒.๒๐ แล้ว ซึ่งเป็นค่าความเสี่ยงที่เหลือน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับความเสี่ยงอื่น

อย่างไรก็ตามในภาพรวมความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ตรวจพบจากกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงในรอบที่ ๑ นั้น เมื่อผู้ตรวจราชการทั้ง ๔ กระทรวงได้ดำเนินการให้ข้อเสนอแนะในส่วนของตน และหน่วยงานรับผิดชอบในพื้นที่นำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ ไปปฏิบัติแล้ว ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๒.๖๒ ซึ่งหมายถึงกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง นั้น สามารถขับเคลื่อนสอดคล้องไปกับนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลในส่วนที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ซึ่งเมื่อพิจารณาเจาะลึกแยกแยะเป็นรายโครงการ ดังนี้

๑) โครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าภาพการตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๗ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)

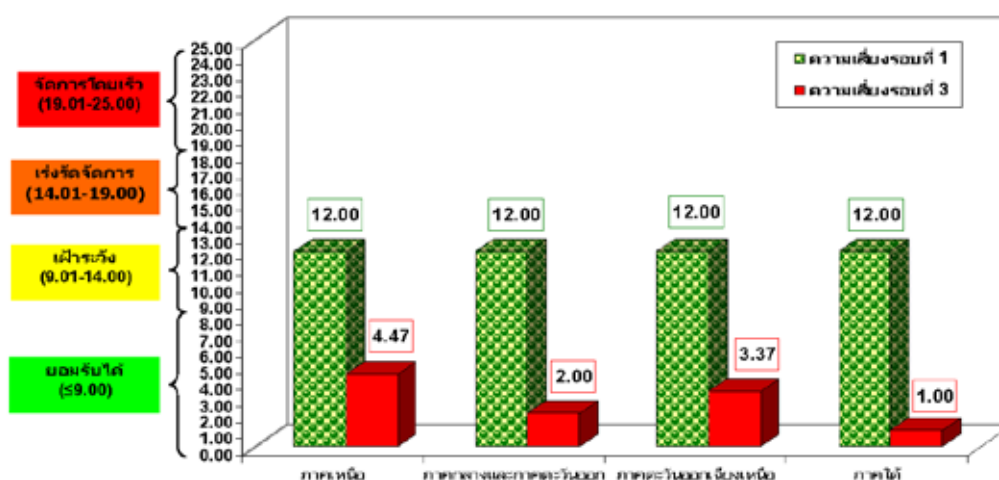
ผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการฯ ในรอบที่ ๑ พบว่า แม้ค่าดัชนีความเสี่ยงรวมจะอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๗.๗๑ แต่แท้จริงแล้ว ดัชนีความเสี่ยง K ที่ประกอบอยู่ยังมีค่าดัชนีความเสี่ยงที่ยังต้องเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๖๑ ทั้ง ๔ ภาค เป็นความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลในเรื่องของหลักการรับผิดชอบและหลักการมีส่วนร่วม แต่สำหรับความเสี่ยง P ซึ่งเป็นความเสี่ยงจากการไม่นำคุณธรรมและจริยธรรมไปใช้กับการดำเนินการโครงการนั้น มีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้อยู่แล้วที่ค่า ๕.๘๐ เท่ากันทุกภาค ประเด็นความเสี่ยงเกี่ยวข้องที่ต้องการจัดการเป็นเรื่องของการทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน เข้าใจในแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและนำแนวคิดดังกล่าวไปพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนของตนเอง การเสนอโครงการที่มาจากแผนชุมชนและที่สำคัญคือ การมีส่วนร่วมของทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดในการผลักดันให้โครงการขับเคลื่อนไปได้

ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ได้เข้าไปกำกับดูแลการดำเนินงานของจังหวัดในโครงการดังกล่าว เร่งรัด ติดตามให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยงของโครงการนั้นอยู่ จนสามารถทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่ประเมินในรอบที่ ๓ ลดลงไปอีก โดยมีค่า ๒.๙๖, ๒.๗๘, ๒.๗๘ และ ๒.๑๘ ในภาคเหนือ ภาคกลางและตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ ซึ่งถือว่า จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่สามารถบริหารจัดการโครงการนี้ไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะภาคใต้ ที่ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ในมิติประสิทธิผลมีค่าสูงสุด โดยประเมินค่าเท่ากันในหมวดการนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และการจัดการกระบวนการที่ระดับ ๔.๒๗

ความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการฯ ร่วมกับหน่วยรับผิดชอบได้จัดการให้ลดลงไปนี้ ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ ซึ่งในด้านนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในนโยบายการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ข้อ ๓.๒.๑.๔

๒) โครงการศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นเจ้าภาพการตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑ เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)

ความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตรวจในรอบที่ ๑ และเป็นความเสี่ยง K ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๐๐ เท่ากันทั้ง ๔ ภาค ประเด็นความเสี่ยง K ดังกล่าว เป็นเรื่องของการหาผู้เข้าร่วมโครงการอาจทำได้ยาก เนื่องจากไม่มีคำตอบแทน และรายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการอาจซ้ำกับปีก่อน ทำให้ไม่กระจายไปสู่รายอื่นๆ ที่ยังต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งเป็นประเภทความเสี่ยง N รวมทั้งเรื่องของความล่าช้าของงบประมาณที่โอนไปให้หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการที่เป็นประเด็นความเสี่ยง K ที่ผู้ตรวจราชการฯ จะได้เข้าไปจัดการร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ต่อไป

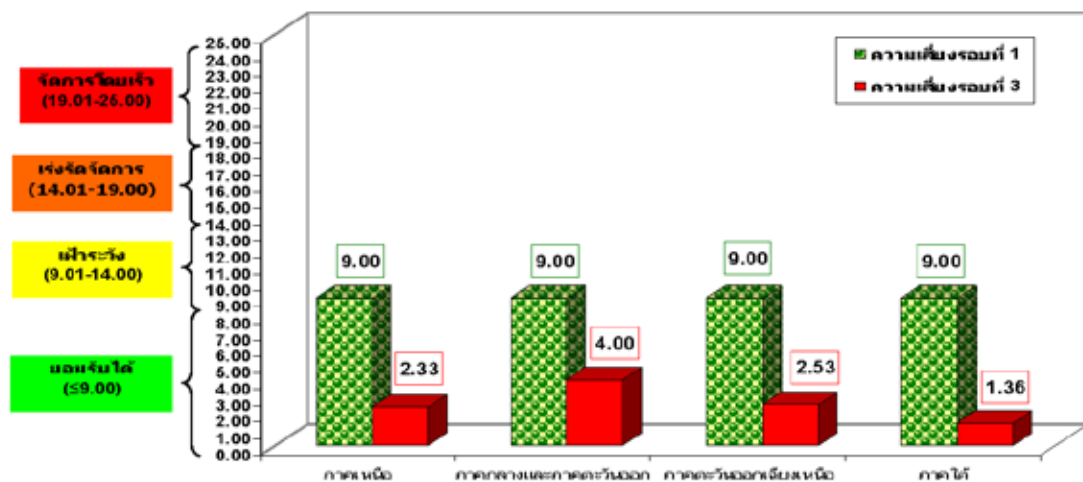

ผู้ตรวจราชการได้ไปกำกับติดตามโดยการให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อจัดการกับความเสี่ยง K ดังกล่าว ผลการประเมินในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ เห็นว่า ความเสี่ยง K ที่อยู่ในระดับเฝ้าระวังนั้น บัดนี้ได้ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ ที่ค่า ๔.๔๗ , ๒.๐๐, ๓.๓๗ และ ๑.๐๐ ที่ภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับแล้ว

ผลของความเสี่ยง K ที่ลดลงมาอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ดังกล่าว ย่อมส่งผลให้โครงการสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการในระดับที่สามารถปรับปรุงแก้ไขในพื้นที่ได้ และเป็นอีกโครงการที่สนับสนุนนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการเกษตร ในเรื่องของการส่งเสริม การทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ ข้อ ๓.๒.๑.๔ ได้ในระดับหนึ่ง

๓) โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๓๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตาม รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการพัฒนาเกษตร ตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)

ความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตรวจพบในรอบแรก เป็นความเสี่ยง K เช่นกัน โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๙.๐๐ ทั้ง ๔ ภาค ซึ่งไม่รุนแรง ดังเช่นที่ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ก่อนออกตรวจ ประเด็นความเสี่ยงอยู่ที่การคัดเลือกเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และเกษตรกรอาสาที่ได้รับการคัดเลือก คุณสมบัติไม่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของโครงการ ความเสี่ยง N ในประเด็นดังกล่าวเป็นความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการฯ ได้เข้าไป จัดการร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ต่อไป

ผู้ตรวจราชการฯ ได้กำกับ ติดตาม เฝ้าระวังภาคราชการ ให้ข้อเสนอแนะการดำเนินการ ช่วยเหลือประสานขอให้หน่วยรับผิดชอบในพื้นที่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนด จึงได้ประเมิน

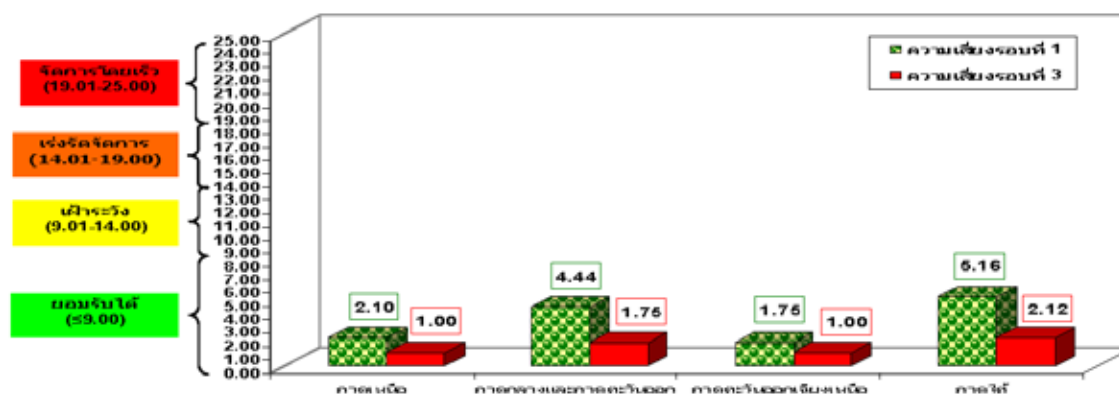

ค่าดัชนีความเสี่ยงของการตรวจติดตาม ในรอบที่ ๓ ไว้ที่ค่า ๒.๓๓, ๔.๐๐, ๒.๕๓ และ ๑.๓๖ ในภาคเหนือ ภาคกลางและตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ กรณีภาคใต้ที่สามารถลด ค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับที่ยอมรับได้เหลือน้อยที่สุดที่ค่า ๑.๓๖ นั้น ผู้ตรวจราชการฯ ได้ให้แนวคิดกับ หน่วยรับผิดชอบที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ โดยประเมินค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการ ภาครัฐ ในเรื่องของการนำองค์กร และการจัดการกระบวนการที่ระดับ ๔.๐๐ ทั้ง ๒ หมวดที่เป็นระดับสูงสุด เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความเข้มแข็งในภาคอื่นๆ

การจัดการให้ความเสี่ยง K ลดลงได้ ย่อมส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของโครงการ และมีส่วนสนับสนุนนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ที่ส่งเสริมการทำการเกษตร ตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชนตามแนวพระราชดำริ (ข้อ ๓.๒.๑.๔) ด้วย

๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เป็นโครงการที่ ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๐ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตาม รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร (ข้อ ๓.๒.๑.๔)

จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบและมีอยู่จริงของความเสี่ยง ทั้ง K P และ N ที่โดยรวมแล้วค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ทั้ง K P และ N อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๒.๑๐, ๔.๔๔, ๑.๗๕ และ ๕.๑๖ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับแล้ว ประเด็นความเสี่ยง ที่กล่าวถึงในเรื่องความเสี่ยง K เป็นประเด็นการขาดทรัพยากรสนับสนุนกิจกรรมแผนงาน/โครงการ การไม่ประสานกันในเรื่องของแผนการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นความเสี่ยง P เป็นเรื่องของการใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่ตรงความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ขาดการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใส การไม่กระจายตัวของงบประมาณไปสู่กลุ่มเป้าหมายโครงการ และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

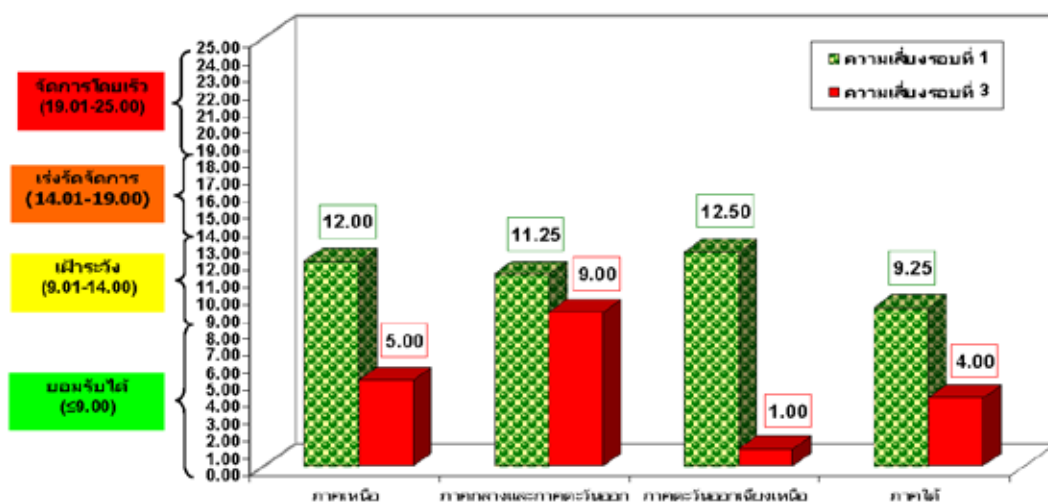
และประเด็นความเสี่ยง N เป็นเรื่องของการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย ผลประโยชน์ที่ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ที่ควรจะได้รับ และผลประโยชน์ของประชาชนกลุ่มเป้าหมายไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

ผู้ตรวจราชการฯ ได้ไปกำกับ ติดตาม เร่งรัดการดำเนินการของโครงการ และให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้ในการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ เน้นว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงที่เดิมอยู่ระดับยอมรับอยู่แล้ว สามารถทำให้ดีขึ้นได้อีก โดยหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ได้ร่วมกับผู้ตรวจราชการฯ จัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นลดลงอยู่ที่ค่า ๑.๐๐, ๑.๗๕ และ ๒.๑๒ ในภาคเหนือ ภาคกลางและตะวันออก และภาคใต้ ตามลำดับ

ผลของความเสี่ยง K P และ N ที่ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ โดยเฉพาะในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงคงเหลือต่ำสุดที่ค่า ๑.๐๐ ผู้ตรวจราชการฯ ได้ให้ค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐไว้สอดคล้องกันในหมวดของการนำองค์กร โดยให้ค่าความเข้มแข็งไว้ในระดับ ๔.๐๐ ซึ่งแสดงถึงหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่สามารถบริหารตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ และทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้เป็นอย่างดี

๕) โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด เป็นโครงการของผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายพลังงาน (ข้อ ๓.๔.๔)

ผลการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน พบความเสี่ยง K และ N ซึ่งในภาพรวมมีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ที่ค่า ๑๒.๐๐, ๑๑.๒๕, ๑๒.๕๐ และ ๙.๒๕ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยง K และ N ที่กล่าวถึงข้างต้น เป็นเรื่องของการขาดความรู้ความเข้าใจในโครงการของบุคลากร การไม่ได้สำรวจพื้นที่ การขาดการประสานงานกับภาคีที่เกี่ยวข้องที่ชัดเจน การไม่ให้ความสำคัญของ

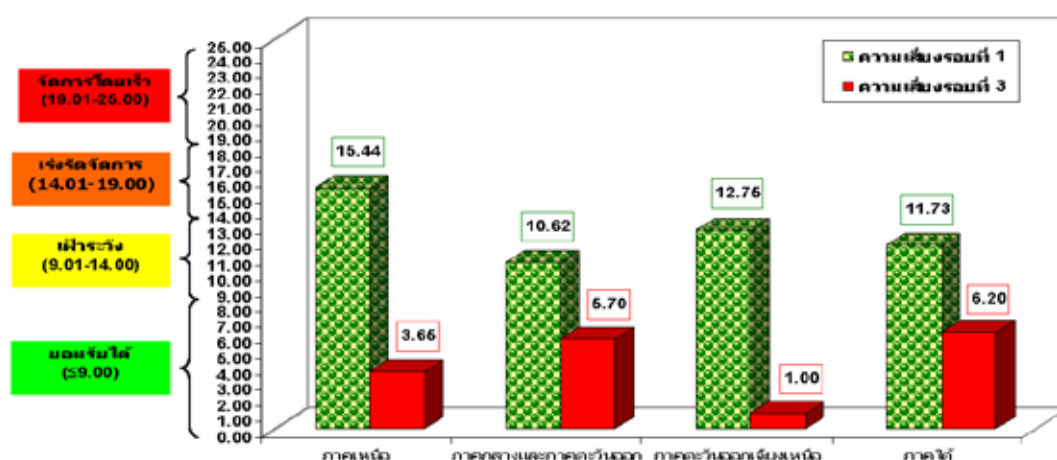
บุคลากรในวัด และการไม่ให้ความสำคัญกับการเก็บและการนำข้อมูลไปใช้ในส่วนของความเสียง N เป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์สื่อสารกับบุคลากรน้อย อุปกรณ์ และเทคโนโลยีไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

ความเสียงดังกล่าวย่อมส่งผลต่อวัตถุประสงค์ของการอนุรักษ์พลังงานในวัด โดยใช้เทคโนโลยีกับการอนุรักษ์พลังงาน และพลังงานทดแทน เป็นเครื่องมือดำเนินงาน ตลอดจนถึงการร่วมสนับสนุนองค์กรและชุมชนในการลดการใช้พลังงาน ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตาม กำกับ ดูแลและให้ข้อเสนอแนะต่อโครงการกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อการผลักดันโครงการ จนสามารถทำให้ค่าความเสียงที่ประเมินและติดตามผลได้ในรอบที่ ๓ ลดต่ำลงอยู่ระดับยอมรับได้ที่ค่า ๕.๐๐, ๙.๐๐, ๑.๐๐ และ ๔.๐๐ ทั้ง ๔ ภาค การทำให้ค่าดัชนีความเสียงลดลงดังกล่าว ส่งผลตอบสนองต่อนโยบายพลังงานในเรื่องของการส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคประชาชน โดยมีมาตรการจูงใจที่เหมาะสม (นโยบายข้อ ๓.๔.๔) อย่างได้ผลในระดับพื้นที่

ในส่วนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีผลลดค่าดัชนีความเสียงลงได้ต่ำสุดที่ค่า ๑.๐๐ นั้น ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพบริหารจัดการภาครัฐไว้สูงในระดับ ๔.๐๐ เกือบทุกจังหวัด ยกเว้น หมวดที่ ๓ คุณภาพการให้บริการนั้น ยังคงมีค่าความเข้มแข็งระดับ ๓ ซึ่งคงเป็นจุดอ่อนประการหนึ่ง ซึ่งหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่คงยังต้องปรับปรุงต่อไป

๖) โครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชน เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสียงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสียงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชน เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายพลังงาน (ข้อ ๓.๓.๓)

ผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน พบความเสียงทั้งประเภท K P และ N ค่าดัชนีความเสียงในภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๖๒, ๑๒.๗๕ และ ๑๑.๗๓ ตามลำดับ แต่ในภาคเหนือพบว่า มีค่าดัชนี

ความเสี่ยงสูงอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๕.๔๔ ประเด็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการเป็นเรื่องของระยะเวลาดำเนินการ ข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีความรู้ด้านพลังงานของบุคลากร ความไม่เข้าใจบทบาทของพลังงานจังหวัด การขาดความรู้ของประชาชนด้านพลังงาน ประสิทธิภาพการจัดทำแผน ไม่มีการสะท้อนข้อมูลค่าใช้จ่ายด้านการพลังงาน ความไม่เข้าใจในแบบสอบถาม จำนวนประชากร ไม่สอดคล้องกับการดำเนินงาน ความไม่ต่อเนื่องของโครงการ การขาดความหลากหลาย ความไม่คุ้มค่าการลงทุน เทคโนโลยีไม่สนองความต้องการของประชาชน โครงการไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือ เป็นต้น

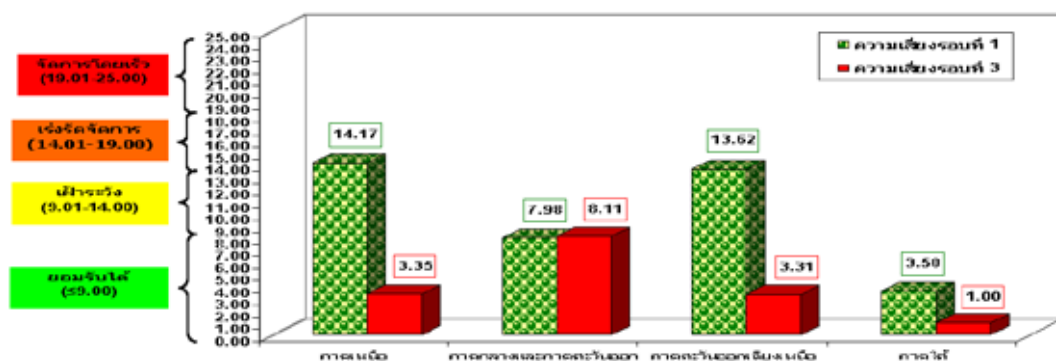
ด้วยประเด็นความเสี่ยงที่มีอยู่มากมายกับอุปสรรคความสำเร็จของโครงการ ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ ได้เข้าไปตรวจติดตาม กำกับ ดูแลให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยงร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ซึ่งท้ายที่สุดทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๓ ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค กล่าวคือ ภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๓.๖๕, ๕.๗๐, ๑.๐๐ และ ๖.๒๐ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เหลือน้อยที่สุดที่ค่า ๑.๐๐ นั้น น่าจะมีสัมฤทธิ์ผลในโครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน ๑๖๒ ชุมชนด้วย ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ พบว่าความสำเร็จดังกล่าวเกิดจากความสามารถโดยรวมของหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ จึงได้ประเมินค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ไว้เท่ากันทุกหมวดที่ระดับ ๔.๐๐

การประหยัดพลังงานในระดับชุมชนเป็นการสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และเมื่อความเสี่ยงลดลงในระดับที่สามารถแก้ไขในระดับพื้นที่ลดลงไประดับที่ยอมรับได้แล้ว ย่อมส่งผลต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการและตอบสนองนโยบายพลังงานของรัฐบาล ในเรื่องของการพัฒนาและวิจัย พลังงานทดแทนทุกรูปแบบ เพื่อเป็นทางเลือกแก่ประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (นโยบายข้อ ๓.๔.๓) ตามที่กล่าวไว้ข้างต้นด้วยแล้ว

๗) โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงานเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๓ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อตอบสนองนโยบายเศรษฐกิจ นโยบายพลังงาน (ข้อ ๓.๔.๓)

จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน พบความเสี่ยง K และ N ที่มีค่าแตกต่างกันค่อนข้างมากในแต่ละภาค ในภาคเหนือพบว่า มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงสุดในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๔.๑๗ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระดับรองลงมาอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๓.๖๒ สำหรับภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ไม่น่าเป็นห่วงค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๗.๙๘ และ ๓.๕๘ ตามลำดับ

ประเด็นความเสี่ยง K และ N ที่กล่าวถึง เป็นประเด็นความเสี่ยงในเรื่องของจำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอ กระบวนการขั้นตอนของงานไม่ชัดเจน งบประมาณไม่เพียงพอ มีปัญหาการรักษาและสรรหาวิทยากรตัวคูณ มีปัญหาการพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงานทางเลือก ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาคี ปัญหาการให้ความสำคัญกับข้อมูลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล ความเข้าใจในโครงการความไม่ต่อเนื่องของการดำเนินการของเจ้าหน้าที่โครงการ อาจไม่สนองความต้องการของประชาชน เทคโนโลยีไม่ตรงตามความต้องการของชุมชน ขาดการมีส่วนร่วม ขาดความสนใจของประชากรผู้รับบริการ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้ตรวจราชการฯ ได้เข้าไปตรวจติดตาม กำกับ ดูแล ให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่แล้ว ค่าดัชนีความเสี่ยงบ่งบอกถึงความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นจากการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ พบว่า ในรอบที่ ๓ มีค่าความเสี่ยงลดลงในระดับที่ยอมรับได้ทั้งหมดแล้ว แต่ที่เป็นข้อสังเกต คือ ที่ภาคกลางและภาคตะวันออกที่ค่าดัชนีความเสี่ยงแม้จะอยู่ในระดับยอมรับได้ก็จริง แต่ปรากฏค่าดัชนีความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในรอบที่ ๓ จากค่า ๗.๙๘ ในรอบที่ ๑ เป็น ๘.๑๑

ตรวจสอบจากเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในภาคกลางและภาคตะวันออก ไม่พบว่ามีคามผิดปกติในหมวดใด ในเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ จึงน่าจะเกิดจากปัจจัยภายนอกในระดับที่ไม่สามารถดำเนินการโดยหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ได้ ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ อาจเสนอข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปทางส่วนกลางแล้ว

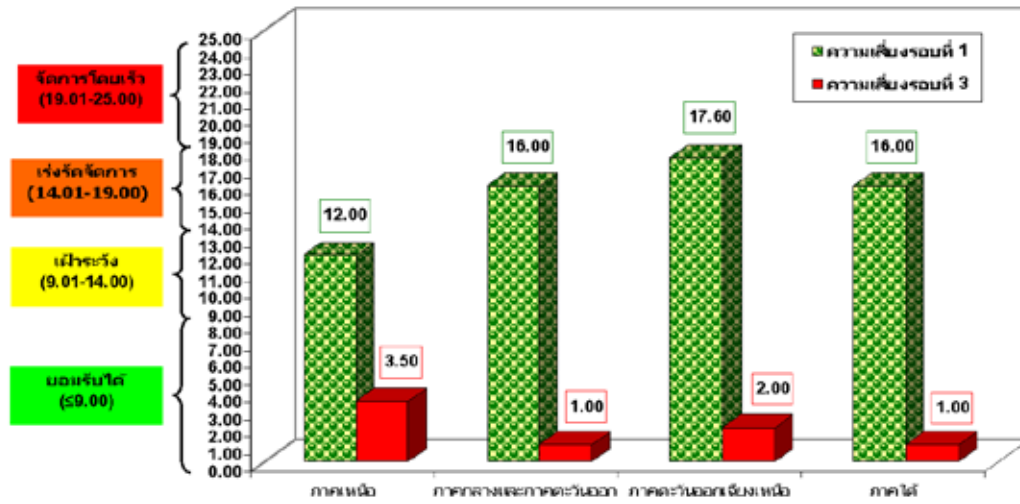
อย่างไรก็ตาม ผลในภาพรวมที่ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ดังกล่าว ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการได้ในระดับหนึ่งแล้ว และตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลข้อ ๓.๒.๑.๔ เช่นเดียวกับโครงการก่อนหน้านี้แล้ว

๒.๕.๒ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล

กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล นั้น มีโครงการของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑ โครงการ คือ โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ถูกจัดไว้ภายใต้ นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๔๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ที่ตอบสนองนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล (ข้อ ๔.๑, ๔.๒ และ ๔.๓)

• **โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ** เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นเจ้าภาพตรวจติดตามในภาพรวมของ ๔ ภาค จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๕.๔๐ ความเสี่ยงที่พบเป็นความเสี่ยง K ประเด็นความเสี่ยงเป็นเรื่องของขีดสมรรถนะในการปฏิบัติตามแผนของเจ้าหน้าที่ที่ยังคงไม่ชัดเจนของโครงการในระดับนโยบาย ตัวชี้วัดโดยที่ไม่สื่อถึงผลสัมฤทธิ์ของแผนการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และขาดความยืดหยุ่น การจัดสรรงบประมาณให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ขอรับการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมเพิ่มเติม การดำเนินงานที่ไม่เป็นไปตามแผน ความล่าช้าของการทำประชาคม ทักษะและเทคนิคความชำนาญของเจ้าหน้าที่ การขาดการประสานและมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนโครงการกิจกรรมโครงการของส่วนที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในพื้นที่ และความไม่คล่องตัวในการเข้าไปดำเนินการในพื้นที่หมู่บ้านเป้าหมาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการควรเข้าไปจัดการเพื่อให้โครงการสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

ในกระบวนการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการในพื้นที่ได้เข้าไปกำกับ เร่งรัด ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนโครงการไปสู่เป้าหมาย โดยจัดการกับความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผลการตรวจติดตามในระยะที่ ๓ พบดัชนีความเสี่ยงที่ K ลดลงในระดับที่ยอมรับได้แล้วทั้ง ๔ ภาค มีภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ ที่ค่าดัชนีความเสี่ยง K ลดลงต่ำสุดอยู่ที่ค่า ๑.๐๐ ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ ประเมินในส่วนของภาคใต้ว่าเป็นเรื่องของคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับพื้นที่ที่ส่งผลต่อการลดความเสี่ยง K ลงไปอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๑.๐๐ ดังกล่าว

ผลสำเร็จของโครงการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด จากการจัดการกับความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรค ส่งผลให้โครงการใน ๓ ประการ คือ

๑) อนุรักษ์พัฒนาและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน ให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญแก่การใช้ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น และความปลอดภัยทางชีวภาพ (นโยบาย ข้อ ๔.๑)

๒) เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการเร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (นโยบายข้อ ๔.๒)

๓) อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่นา และทำลายหน้าดิน การลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและป้องกันการชะล้างทำลายดินฯ (นโยบายข้อ ๔.๓)

๒.๕.๓ ความคิดเห็นของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนต่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- **ในส่วนของกระทรวงมหาดไทย**

จากการแบบสำรวจความคิดเห็นที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ พอสรุปสาระสำคัญตามประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ เรื่อง คือ

- (๑) โครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (มท)
- (๒) โครงการพัฒนาเกษตรตามทฤษฎีใหม่โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กษ)
- (๓) โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นฐานความหลากหลาย

ทางชีวภาพ (ทส)

- (๔) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (พม)

- (๕) โครงการขยายผลเพื่อจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจ

พอเพียง (พน)

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
๑.	โครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงมหาดไทย) - ศูนย์เรียนรู้ยังไม่ครบถ้วน ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพและไม่ได้รวมศูนย์โดยมีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยังไม่มีมีการประชาสัมพันธ์ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเรียนรู้ร่วมกัน เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้เกษตรกรนำไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาตนเองและต่อยอดได้ จึงสมควรที่จะจัดตั้งศูนย์เรียนรู้แบบองค์รวม มีการบูรณาการด้านวิชาการ การฝึกปฏิบัติการมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และเมื่อนำไปประยุกต์ใช้แล้วประสบความสำเร็จควรนำมาเผยแพร่เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเกษตรกร ศูนย์เรียนรู้ของพัฒนาชุมชนเน้นในเรื่องขบวนการจัดทำประชาคม การจัดทำแผนชุมชนเข้มแข็ง มีการอบรมหลักสูตรต่างๆ อาทิ ภาวะผู้นำ การบริหารจัดการ การฝึกอาชีพ ฯลฯ - ศูนย์เรียนรู้ของเกษตรกรก็เน้นในเรื่องของการทำการเกษตรตามทฤษฎีใหม่ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง มีการบูรณาการความรู้และภูมิปัญญาชาวบ้านในระดับพื้นที่จากภาครัฐ วิทยากรด้านเกษตรและปราชญ์ชาวบ้าน โดยใช้แผนชุมชนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีศูนย์การเรียนรู้ของหน่วยงานอื่นๆ อีก และเอกชน เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น แต่ไม่ได้อยู่รวมกัน เป็นศูนย์อบรมด้านการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ บางแห่งอบรมปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชนในเรื่องการสำนึกรักบ้านเกิด แต่ทั้งหลายทั้งปวงเน้นเรื่องการดำเนินการตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ประเด็นคำถาม - ท่านที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน มีความเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร ท่านคิดว่าชุมชน/ท้องถิ่นควรสนับสนุนโครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร โดยเฉพาะเรื่องของศูนย์เรียนรู้	ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านวิชาการ ๑. การมีศูนย์เรียนรู้ในชุมชน/ปราชญ์ท้องถิ่นเป็นสิ่งดี เมื่อได้รับการยกย่องก็จะมีผู้สนใจเข้าไปศึกษาหาความรู้ ก่อให้เกิดปัญหาสำหรับปราชญ์ชาวบ้านที่ยังไม่มั่นคง วิธีแก้ เมื่อมีผู้ที่มีความจริงใจปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่เกิดขึ้นใหม่ ควรจัดหาวิธีการช่วยเหลือ/สนับสนุนงบประมาณเพื่อจะได้พัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป ๒. เมื่อข้อ ๑. บังเกิดผล จะเกิดการขยายผลในชุมชนได้อย่างต่อเนื่องยั่งยืนต่อไป ๓. รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในเรื่องการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดสู่ภาคประชาชนเป็นอย่างมาก จึงสมควรให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันขับเคลื่อนลงสู่การปฏิบัติจริงให้เต็มที่ ด้วยการร่วมมือร่วมประสานทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันช่วยฟื้นฟูวิถีชีวิตไทยด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้ดำรงอยู่ตามความเป็นอยู่อย่างไทย เพื่อช่วยแก้ไขเศรษฐกิจระดับประเทศได้ดีขึ้น ด้วยการสนองตอบโครงการทุกโครงการที่นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่วิถีชีวิตประจำวันในทุกกลุ่มชนในประเทศ โดยเฉพาะศูนย์การเรียนรู้ต้องสร้างความตระหนักแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานหลักบูรณาการร่วมกันและประสานสัมพันธ์กัน ร่วมกันเผยแพร่หลักการ ความรู้ หลักปฏิบัติและการนำไปประยุกต์ใช้ในการให้การส่งเสริมต่อการปฏิบัติจริง และให้แต่ละชุมชนสร้างความเข้มแข็งในแต่ละชุมชน โดยอาศัยผู้นำหมู่บ้านเป็นแกนนำ และตัวอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในด้านนี้ จนกระทั่งเป็นชุมชนดีเด่นต่อไป ส่วนศูนย์เรียนรู้การเกษตรก็เช่นกันต้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบขอความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ประสานสัมพันธ์ทำงานร่วมกันหรือบูรณาการร่วมกันอย่าต่างคนต่างทำ โดยการจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายเดียวกัน ๔. ชุมชน/ท้องถิ่น ควรจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ที่เข้มแข็ง ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม เรียนรู้ร่วมกัน มีการบูรณาการด้านวิชาการ มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การอบรมฝึกปฏิบัติโดยนำผู้ที่ประสบความสำเร็จในสาขาอาชีพต่างๆ มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		๕. มีแผนการปฏิบัติงานประจำปี พร้อมทั้งมีโครงการรองรับ ๖. ควรแจ้งกระทรวงมหาดไทยให้จัดบสนับสนุนแก่อปต./อบจ. ๗. คงต้องให้ความรู้ในเรื่องนี้กับชุมชน ท้องถิ่นมากๆ เพราะจริงๆ แล้วผู้ที่รู้จริงในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมีน้อยมาก เพียงแค่พูดผ่านๆ ไป ไม่มีใครปฏิบัติจริง ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ๑. สังคมยังขาดกลุ่มอาสาสมัคร เพื่อเป็นแกนกลางของภาคประชาชนอย่างแท้จริง เนื่องจากถูกกระแสทุนนิยม ในระบบเศรษฐกิจเสรีครอบงำ อุปถัมภ์ ๒. ต้องมีแผนในการปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดของเยาวชนเสียใหม่ ให้ทำกิจกรรมอาสาสมัครมากขึ้น ทั้งในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยรัฐจัดงบประมาณให้สถานศึกษาที่มีแผนความพร้อมในเรื่องนี้ ๓. เห็นด้วยอย่างมากกับเศรษฐกิจพอเพียงแต่ชุมชน/ท้องถิ่นกับสวนกระแสยึดเศรษฐกิจนิยมไม่เคยพอเพียง แล้วชาวบ้านจะพอเพียงได้อย่างไร ภาครัฐหรือผู้นำในท้องถิ่นควรจะทำเป็นตัวอย่างไม่ใช่พุ่มเพื่อยอย่างในปัจจุบัน อุปกรณ์สิ่งก่อสร้างต่างๆ เกินความพอดี ๔. ปัญหา คือ ไม่มีใครเข้าถึงปรัชญาอย่างแท้จริง เพราะคนที่เข้าถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริงได้จะต้องมีคุณธรรมเห็นแก่ส่วนรวมมาก่อน ส่วนตน ฉะนั้นหากผู้บริหารประเทศ บริหารกระทรวง กรม จังหวัด ยังเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนก่อนประโยชน์ของประเทศชาติ ๕. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องตั้งงบประมาณสนับสนุนการจัดทำโครงการเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสังคม ๑. การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ในชุมชนนับว่าเกิดประโยชน์ที่จะเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ฝึกฝนอาชีพ และถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์คืบค้ำภาครัฐต้องมีส่วนร่วมสนับสนุนให้ชุมชนจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนต้องการ ๒. ชุมชนจะต้องขยันประหยัดพึ่งพาตนเองในยุคปัจจุบันโดยใช้เกษตรทฤษฎีใหม่ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ทำการเกษตรได้ทุกพื้นที่ ๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องส่งเสริมให้ราษฎรมีรายได้ เช่น เพิ่มผลผลิตด้านอาหาร ปลาน้ำจืด สวนป่าที่ราษฎรสามารถใช้ร่วมกันในการดำรงชีวิต ๔. ต้องเร่งรัดให้ทุกหน่วยงานเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ คือ แหล่งน้ำและป่าไม้ บางแห่งไม่ดูแลรักษาทำให้น้ำเสีย อุปโภคบริโภคไม่ได้ ท้องถิ่นต้องช่วยสร้างจิตสำนึกและใช้มาตรการทางกฎหมายควบคู่ไปด้วย ๕. การส่งเสริมให้ทำบัญชีครัวเรือนทุกครอบครัว ๖. ควรสนับสนุนโครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป เพราะคำว่าเศรษฐกิจพอเพียงเป็นสิ่งที่เกิดมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ที่สร้างการเรียนรู้ให้ลูกหลานให้กินอยู่แบบพอเพียงโดยการผลิตเอง ปลูกเอง กินเอง ก็ทำให้ครอบครัวมีเงินเก็บออมไว้ส่งลูกหลานเรียนหนังสือได้อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมทั้งด้านงบประมาณและด้านวิชาการ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นหลัก ๗. อยากให้เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงทุกๆ หน่วยงานแบบบูรณาการอยู่ที่จุดเดียวและควรมีการอบรมคณะกรรมการศูนย์เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถอย่างหลากหลาย อยากให้ตั้งงบประมาณบริหารจัดการตามศูนย์ด้วย เพื่อสะดวกในการบริหารจัดการ ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อม ๑. ศูนย์การเรียนรู้ของกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ คือปัญหาสำคัญในการรณรงค์ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ๒. เพื่ออำนวยความสะดวกปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นรูปธรรม ต้องจัดตั้งชุดเฉพาะกิจเคลื่อนที่โดยส่วนกลางของแต่ละกระทรวงเป็นศูนย์การปฏิบัติการ พร้อมทั้งจัดตั้งบุคลากรประจำการ และจัดส่งส่วนบุคลากรที่มีภูมิและทักษะลงสู่พื้นที่ส่วนภูมิภาค/จังหวัด อำเภอ และตำบล คือเป้าหมายในพื้นที่

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
๒.	โครงการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์) - ปัจจุบันกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ส่งเสริมรณรงค์ให้ประชาชนทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รณรงค์การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยน้ำชีวภาพ ปุ๋ยจุลินทรีย์ การทำยาฆ่าแมลงจากสมุนไพร - ส่งเสริม ให้มีกระบวนการผลิตอย่างถูกต้องและเหมาะสม GAP (Good Agricultural Product) และมีการรับรองคุณภาพ (Q) ซึ่งเป็นการผลิตที่ปลอดภัย - จากการที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พยายามและส่งเสริมเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ แต่ก็ยังไม่สามารถเข้าถึงเกษตรกรทั่วทุกหัวรีอนที่จะให้ปรับเปลี่ยนทัศนคติในเรื่องการเลิกใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงได้ในเวลาเร็ว ประเด็นคำถาม - ท่านที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนมีความเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร	ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านสิ่งแวดล้อม ๑. ปัญหาด้านความสมดุลของบุคลากรของส่วนกลางนั้น กระทรวงควรขยายผลหรือขยายนโยบายลงสู่ภูมิภาคและลำดับความเร่งด่วน ๒. ต้องตั้งงบประมาณไว้เบื้องต้นอย่างต่อเนื่อง ๓ ปี โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สนับสนุนเท่านั้น ไม่ใช่เข้าไปจัดการงบประมาณอย่างที่ผ่านมา การทำการเกษตรแบบทฤษฎีใหม่ ถ้าประชาชนมีการร่วมมือจากรัฐบาลบ้างบางส่วน จะได้ผลเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ การให้ความร่วมมือของประชาชนหรือชุมชนนั้น มีความพร้อมเพียงอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว ๓. ทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เป้าหมายให้เข้าใจและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ๔. ระดมอาสาสมัคร/ผู้รู้ในท้องถิ่นจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อหาทางออกร่วมกันภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านวิชาการ ๑. เห็นด้วยกับการรณรงค์เศรษฐกิจพอเพียงตามทฤษฎีใหม่ แต่ควรอธิบายให้ชัดเจนว่าอย่างไร ปรับใช้กับชีวิตได้อย่างไร ๒. เห็นด้วยกับการรณรงค์ให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ให้มากขึ้น ลดการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งให้เห็นประโยชน์ระยะยาวของปุ๋ยอินทรีย์ ๓. ควรให้ความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติอย่างชัดเจนให้เกษตรกรผู้สุดท้าย คือ ต้องหาตลาดจำหน่ายสินค้าให้เขาด้วย ๔. ภาคอีสาน บางท้องที่ขาดแหล่งน้ำ จึงเป็นปัญหาทางการเกษตร รัฐ : ควรจัดสร้าง ขุด - ลอก แหล่งน้ำทั้งที่มีอยู่เดิมและสร้างขึ้นมาใหม่ ๕. คนอีสาน เดิมขยัน และเหลือคนขยันอยู่ในจำนวนน้อย รัฐ : ทำมาตรการ อนุรักษ์ - ขยายผล “คนขยันทำกิน” ๖. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น/อบต. บางแห่ง ขาดพื้นฐานแห่งความจริงจังจริงจังทำโครงการใดๆ ขึ้นมาก็จะมี “ผลประโยชน์” ซ่อนเป็นเงาตามตัว

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		รัฐ : ควรควานหา “คนดี” “คนจริง” แบบ “จริงๆ” ไม่ใช่การ “จับ” แล้ว “ส่ง” ภาษาอีสานเรียกว่า “ทำงานแบบสงเดชของกลุ่มคนมั่งง่าย” ๗. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรวางแผนในการปรับเปลี่ยนทัศนคติโดยรวมมือกับกระทรวงอื่นๆ เข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจให้กับเกษตรกร ๘. ขยายศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านให้มีจำนวนมากขึ้น ๙. คงต้องให้ความรู้เพิ่มเติมให้มาก ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ๑. การประชาสัมพันธ์และสร้างความตระหนักและจิตสำนึกที่ดี เป็นเรื่องที่ต้องทำเป็นลำดับแรกของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ซึ่งอาจต้องอาศัยเวลา การส่งเสริม การให้ความรู้ การสร้างแรงจูงใจ การส่งเสริมอาชีพ และการสร้างตัวอย่างที่ดี เพื่อเป็นแบบอย่างให้ภาคส่วนชุมชน ประชาชนได้เปลี่ยนค่านิยมทัศนคติ โดยอาศัยผู้นำหมู่บ้าน ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือท้องถิ่นหรือวัดหรือโรงเรียน มีส่วนร่วมปลูกฝัง ๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรวางแผนในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ โดยร่วมมือกับกระทรวงอื่นๆ ที่สามารถเข้ามาช่วยประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจให้กับเกษตรกร เช่นกระทรวงศึกษาธิการในการให้ความรู้ความเข้าใจกับเด็กและเยาวชน ๓. ขยายศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านให้มีจำนวนมากขึ้น ๔. ควรเพิ่มจำนวนเป้าหมาย ทั้ง ๔ ข้อ โดยเฉลี่ยตามสัดส่วนจำนวนประชากรในแต่ละพื้นที่และมีการประสานงานอย่างใกล้ชิดกับศูนย์การเรียนรู้ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมอย่างเกิดประโยชน์ ประหยัดที่สุด ๕. ควรให้ความรู้เกษตรกรในการทำ GAP ให้มากขึ้น ๖. ค่านิยมของคนไทยถูกกระตุ้นให้เป็นสังคมบริโภคอย่างจริงจังและต่อเนื่องมากกว่า ๗ ปีแล้วทำให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าเห็นเงินคือเป้าหมายชีวิต เงินเลยทำลายค่านิยมแบบดั้งเดิมหมดแล้ว คนไทยเลยเห็นแก่เงินเห็นแก่ตัวมากกว่าคนอื่น ชุมชนเลยแตกแยกอ่อนแอ

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		๗. ระบบสหกรณ์ของไทยไม่เข้มแข็งพอเนื่องจากระบบทุนนิยมแทรกแซง ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสังคม ๑. การเพิ่มผลผลิตของเกษตรกรควรสนับสนุนให้มีการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพในท้องถิ่น วิธีที่จะได้ผลคือส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรที่สนใจทำนาร่องไปก่อน โดยการรวมกลุ่มเพื่อความเข้มแข็งเมื่อทำได้ผลก็จะมีผู้สนใจและขยายเครือข่ายไปได้เรื่อยๆ ๒. การฝึกอบรมเกษตรกรอาสา บางคนเมื่อเรียนไปแล้วไม่ค่อยได้ทำเป็นตัวอย่าง และไม่คอยขยายผลเผยแพร่ความรู้ ขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องมีการกระตุ้นส่งเสริมตลอดเวลา ๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรทุกฝ่ายจะต้องมีแนวคิดที่จะให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพึ่งพาตนเองโดยไม่ไปส่งเสริมบริษัทห้างร้านที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว เช่น ส่งปุ๋ยมาขายในสหกรณ์ในกลุ่มเกษตรกร กำหนดผู้ใหญ่บ้าน หรือร้านค้าในชุมชน ต้องมีความจริงใจในการทำงาน ๔. ภาครัฐต้องหามาตรการในการสนับสนุนให้ผู้ที่หันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพ ไม่ใช่สารเคมี โดยมีการสนับสนุนเครื่องมือทางการเกษตร ตั้งงบประมาณอุดหนุนการทำปุ๋ยชีวภาพ แจกจ่ายในเบื้องต้น หรือจะจำหน่ายในราคาถูกลงแบบบางพื้นที่ได้ทำไปบ้างแล้ว ๕. จัดให้มีการประกวดเกษตรกรที่เพิ่มผลผลิตได้มากที่สุดในชุมชน โดยไม่ใช่สารเคมีเมื่อราษฎรเห็นผลต่อไปก็จะหันมาใช้เกษตรอินทรีย์ ๖. จัดเป็นหลักสูตรท้องถิ่นในการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อปลูกฝังทัศนคติจิตสำนึกในการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ ๗. สื่อต่างๆ ต้องลดการโฆษณาสารเคมีทางการเกษตรให้น้อยลง ให้ออกผลกระทบทางลบต่อสุขภาพร่างกายและระบบสิ่งแวดล้อม ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อม ๑. เจ้าหน้าที่เกษตร จังหวัด/อำเภอ/ตำบล ทำงานลักษณะรอกการรายงานจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือ อบต./อบจ. เพื่อนำข้อมูลปรับแก้ไขและรายงานส่งกรม/กระทรวง ทำให้เกิดปัญหาการทำงานแบบนิ่ง ๒. ส่งเสริมเกษตรกร จัดกลุ่มชุดปฏิบัติงานในพื้นที่ โดยที่เจ้าหน้าที่เกษตรเป็นที่ปรึกษา/พี่เลี้ยง

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		๓. จัดหางบประมาณส่งเสริมทุกๆ ปี ๔. การรายงาน/การประเมินผลโดยคณะกรรมการระดับกรม ๕. กำหนดเป้าหมายในพื้นที่ ลำดับความต้องการ โดยแบบสำรวจเบื้องต้น/ข้อมูลปัจจุบันให้ทันสมัย ๖. ให้กระจายการจัดโครงการลงสู่ชุมชนจริงๆ เพราะที่ผ่านมาผู้ที่ไม่เปลี่ยนทัศนคติคือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อ ๕๐ ปีที่แล้วปฏิบัติอย่างไรปัจจุบันยังปฏิบัติอย่างเดิมอยู่ ในเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐยังไม่เปลี่ยนวิธีการ นโยบายอะไรก็ตามที่เป็นของรัฐก็เหมือนเดิม และปัญหาที่เห็นมาตลอดของเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่วนมากจะปฏิบัติหน้าที่ไม่โปร่งใส ขาดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน คำว่าบูรณาการนั้นเขียนไว้แต่ในเอกสารแต่ในทางปฏิบัติกับทำในเชิงปัจเจกชน
๓.	โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) - เพื่อนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาการจัดการที่ดินในพื้นที่ป่าเพื่อหยุดยั้งการบุกรุก/ครอบครองที่ดินในผืนป่า - เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแนวพระราชดำริ - เพื่อให้เกิดความสมดุล กลมกลืน ระหว่างคน ชุมชน และป่าอย่างยั่งยืน ประเด็นปัญหา ๑. การขับเคลื่อนไม่เป็นไปตามแผนงาน ๒. ความไม่เข้าใจ ความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ ๓. ผลกระทบต่อการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต วัฒนธรรมและทัศนคติ ๔. ความล่าช้าของแผนและงบประมาณจากส่วนกลาง แนวทางการแก้ไข กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชได้สร้างความชัดเจน ความเชื่อมั่นในการดำเนินงานและการสร้างแนวคิดที่สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในแต่ละพื้นที่ควบคู่กับการกำหนดแนวทางส่งเสริมอาชีพในทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมอบรม เพิ่มพูนทักษะความรู้ในการประสานงานให้กับเจ้าหน้าที่	ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านวิชาการ ๑. เห็นด้วย แต่การบริหารจัดการควรกำจัดงานทุน หรือผู้มีอิทธิพลที่คอยเอาเปรียบชาวบ้านด้วย ๒. เห็นด้วย เพราะคนทำไม่มีความรู้ คนมีความรู้ไม่ทำ คนมีความรู้มักหาผลประโยชน์ กอบโกยจากคนไม่มีความรู้ เป็นการเอาเปรียบ ก่อให้เกิดความท้อและชะลอ หรือหยุด ๓. เห็นด้วย ที่จะให้องค์กรเป็นผู้นำการรื้อฟื้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ ทั้งนี้ให้ความร่วมมือทุกภาคส่วนในชุมชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินการโดยเฉพาะฝ่ายพัฒนาชุมชนต้องส่งเสริมอาชีพให้เกิดอย่างจริงจัง ด้วยการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง ทั้งความคิดเห็นของภาคส่วนประชาชนอย่างทั่วถึง การให้ความรู้สร้างความเข้าใจในวิถีชีวิตและทัศนคติเชิงบวกตลอดจนวัฒนธรรมที่ดี โดยเฉพาะการลงสู่ภาคประชาชนอย่างแท้จริงไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรู้ แนวทางปฏิบัติและงบประมาณส่งเสริม ๔. เห็นด้วย ในวิธีดำเนินการ แต่การสร้างเชื่อมั่นให้ประชาชนเป็นเรื่องยาก เพราะบางครั้งข่าวสารที่ได้รับ ทำให้ประชาชนเกิดความหวั่นไหว เช่น การจับกุมในข้อหาบุกรุกป่าสงวน การถูกจับกุมเมื่อเข้าไปหาของในป่า ๕. ปรับการปฏิบัติงานของแผนงาน/งบประมาณจากส่วนกลางให้มีความรวดเร็วขึ้น

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
	ในการปฏิบัติงานร่วมกับภาคประชาชน ทบพวนและ เร่งรัดดำเนินการโดยจัดส่งแผนงาน/งบประมาณ ลงหน่วยปฏิบัติตั้งแต่ต้นปี ประเด็นคำถาม - ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนมี ความเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร	๖. ออกกฎหมายถือครองที่ดินโดยด่วนและต้องออก กฎหมาย โชนนิ่ง และเคร่งครัดอย่างจริงจัง ๗. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ๑. ควรจัดสรรพื้นที่ควรจะส่งเสริมว่าจะอะไรควรปลูก อะไรไม่ควรปลูกและข้อกฎหมายควรนำมาปฏิบัติ อย่างจริงจัง งบประมาณก็เสียเปลามากพออยู่แล้ว ถ้าจะนำมาเป็นค่าตอบแทนบางส่วนในยามไม่มีรายได้ ให้เขาจะดีกว่าไหม แล้วค่อยๆ เปลี่ยนพฤติกรรม ๒. ออกกฎหมายถือครองที่ดินโดยด่วนและต้องออก กฎหมายโชนนิ่งและเคร่งครัดอย่างจริงจัง ๓. ควรจัดเขตพื้นที่ในการทำกินของชุมชน ๔. เห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว และควรสนับสนุน ให้เกษตรกรหรือผู้มีที่ดินว่างเปล่าปลูกต้นไม้เศรษฐกิจ หรือสนับสนุนโครงการธนาคารต้นไม้ของภาคเอกชนที่ ดำเนินการอยู่แล้วโดยการขึ้นทะเบียนให้รางวัล ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสังคม ๑. ควรประชาสัมพันธ์ผลดีผลเสียที่ประชาชนจะได้รับ จากการตัดไม้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติใครที่ทำ ไม่ถูกต้อง ท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องตักเตือน แนะนำ อย่าปล่อยปละละเลยจะมีผู้ทำลายเพิ่มขึ้น และควรมีนโยบายประชาสัมพันธ์ให้เห็นโทษที่จะ ได้รับเป็นการป้องปราม ๒. โครงการนี้เห็นว่าเป็นโครงการที่ดี แต่หน่วยงาน คงเข้าไปกำหนดและออกแบบคงไม่ได้ ต้องให้ชุมชน ได้ออกแนวคิด และเป็นผู้กำหนดเองโดยมีหน่วยงาน เข้ามาหนุนเสริม ๓. ปัญหาในพื้นที่คือ การขับเคลื่อนไม่เป็นไปตามแผน ความล่าช้าของแผนงบประมาณ แต่ปัญหาที่สำคัญ คือความไม่เข้าใจ ความต้องการของประชาชน ในพื้นที่ ๔. การจัดตั้ง เป็นเรื่องที่ดีถ้าหากตรงกับความต้องการ ของชุมชนกระบวนการมีส่วนร่วม ตั้งแต่ต้น (คิด - วิเคราะห์ - ปัญหา) เป็นตัวบ่งบอกความสำเร็จ ไปได้ระดับหนึ่ง ประเด็นการเรียนรู้ของคนในชุมชน เด็ก เยาวชน ผู้นำ ผู้รู้ ในชุมชน ได้สืบทอดต่อกัน จะทำให้เกิดความยั่งยืน เช่น ให้ผู้รู้ในระดับชุมชน ร่วมกับเด็กและเยาวชน เดินสำรวจป่าแล้วนำมา สรุปร่วมกัน ถึงการอนุรักษ์ป่าแล้วชุมชนได้อะไร เป็นต้น

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		๕. ควรประสานภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมาทำงานร่วมกันกับประชาชน จะต้องติดตามงานและประเมินงานอยู่ตลอดและทำความเข้าใจกับประชาชนให้มากขึ้นและบ่อย ๆ เพื่อความเข้าใจที่แน่ชัดกับแนวทาง ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อม ๑. กรมอุทยานแห่งชาติ (ป่าไม้) มีข้อจำกัดในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะการบรรจุลูกจ้างชั่วคราว/ประจำ มีบัญชี ๒. กำลังพลปฏิบัติงานน้อยกว่าที่บรรจุไว้ ๓. การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องมีข้อจำกัด ๔. ไม่มีการประเมินผล/ตรวจราชการแบบจริงจัง ผู้ตรวจราชการไม่สามารถเดินป่าเดินภูเขา ๕. ปัญหาในการดำเนินงานมักจะมาจากความไม่ชัดเจนของนโยบาย งบประมาณ กระบวนการปฏิบัติงาน ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่มีเวลาจำกัด ทั้งความชัดเจนของนโยบายและงบประมาณเป็นเหตุให้เร่งทำงานให้จบทันปีงบประมาณและจะเน้นในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างเงินจ่ายหมดจบภารกิจของแต่ละปี ผลงานจึงไม่ได้เน้นในการพัฒนาคนปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ๖. การทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย จัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครในพื้นที่และประชาสัมพันธ์
๔.	โครงการส่งเสริมการพัฒนาสังคมตามแผนเศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงจนบังเกิดผลเป็นรูปธรรมทั้งในระดับกลุ่มเป้าหมาย ครอบครัว และชุมชน - เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดศูนย์เรียนรู้ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ประเด็นปัญหา ๑. การดูแลช่วยเหลือ ผู้ด้อยโอกาส ผู้บริหารผู้ไร้ที่พึ่งอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ๒. ควรเอาใจใส่และจัดให้มีการส่งเสริมทั้งด้านคุณภาพชีวิต สุขภาพอนามัย การจัดกิจกรรมให้ผู้สูงอายุได้ถ่ายทอด สืบสานประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามที่มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน เยาวชน ๓. ให้ความสำคัญและเห็นถึงค่าของผู้สูงอายุว่ายังมีประโยชน์ต่อสังคม	ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านวิชาการ ๑. ควรปรับหลักสูตรการเรียนการสอนในเรื่องนี้ให้เข้มข้นยิ่งขึ้นในทุกระดับชั้นการศึกษา ๒. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนแผนงานโครงการเพื่อเพิ่มจำนวนเป้าหมายให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ๓. เผยแพร่โครงการ/กิจกรรมดีเด่นของหมู่บ้านทางวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ให้มากขึ้น ๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญต่อการดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการโดยเฉพาะผู้สูงอายุจัดทำเป็นนโยบายไปสู่แผนปฏิบัติที่ชัดเจนในการดูแลช่วยเหลือ ๕. ข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหางบประมาณในการดูแลผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ไร้ที่พึ่งพิง ให้ดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควร น่าจะมีการตั้งกองทุนสงเคราะห์ขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีฐานะดีได้ช่วยเหลือนอกเหนือจากงบประมาณของรัฐ

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
	๔. หากชุมชนนำแนวทางวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ จะพบว่าการพึ่งพาอาศัย เชื้ออาหาร มีการช่วยเหลือเกื้อกูลดูแลกันของคนในชุมชนท้องถิ่นเอง ๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มักอ้างในเรื่องการขาดงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นเรื่องของการบริหารจัดการ การขอความช่วยเหลือของคนในชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดสังคมที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างไร ประเด็นคำถาม - ท่านที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนมีความเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร	ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านเศรษฐกิจ ๑. ผู้ด้อยโอกาสถูกมองว่าไม่มีคุณค่า รัฐบาลคิดแต่จะให้เงิน ความจริงผู้ด้อยโอกาสที่กล่าวนั้นมีคุณค่าในตนเอง ควรลงมาร่วมกับกลุ่มต่างๆ สร้างวิถีคุณค่า เช่น กลุ่มผู้สูงอายุเป็นผู้มีคุณค่า มีประสบการณ์ ผู้ดำเนินการต้องรู้จักฟัง ปลอบใจให้กลุ่มสร้างงาน สร้างองค์ความรู้แล้วคอยสนับสนุน เมื่อขาดและช่วยจัดเก็บบันทึก เป็นต้น ๒. ในอนาคตคนชราหรือผู้สูงวัยจะมาก ท้องถิ่นต้องเน้นสร้างสุขภาพให้แข็งแรงและเอาความรู้ของเขามาช่วยท้องถิ่นในการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมประจำถิ่นให้มีกิจกรรมร่วม อย่าให้เป็นภาระคนในครอบครัวมาก อาจจะถูกทอดทิ้งได้ ท้องถิ่นแต่ละแห่งน่าจะมีศูนย์ถ่ายทอดภูมิปัญญา เป็นการรวมกลุ่มกันผลิตและสอนคนในชุมชนและนำออกมาจำหน่ายด้วย ๓. ศีลธรรมไม่กลับมา โลกาวินาศ ต้องกลับไปเน้นศีลธรรมตั้งแต่ระดับครัวเรือน โรงเรียน โดยผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สส. ผู้ว่าราชการจังหวัด ครูใหญ่ ครูน้อย พ่อแม่ ๔. ในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส และผู้พิการควรทำประชาคมของหมู่บ้านด้วยชุมชนของตนเอง ทางรัฐบาลควรเป็นพี่เลี้ยงแนะนำเท่านั้น ให้มีการตอบรับในชุมชนกันเอง เพราะทุกวันนี้ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่นำไปช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการล้วนแต่เป็นพรรคพวกและหวัคະແນของตนเองเป็นส่วนมาก ๕. รัฐควรประกาศเชิญชวนองค์กรภาคเอกชนรวมตัวกันตั้งมูลนิธิหรือองค์กรการกุศลดำเนินการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ไร้ที่พึ่ง ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านสังคม ๑. ท้องถิ่นควรต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีกลุ่มองค์กรเกิดขึ้นในชุมชน เช่น กลุ่มผู้สูงอายุให้เป็นชมรมกลุ่มออกกำลังกาย กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม กลุ่มเกษตรอินทรีย์ เพื่อให้กลุ่มองค์กรได้ดูแลช่วยเหลือกันเอง ๒. ที่ผ่านมามีหน่วยงานยังให้ความสำคัญแก่ชมรมผู้สูงอายุน้อย ไม่ค่อยให้การสนับสนุนจะส่งเสริมให้เฉพาะกลุ่มที่ทำประโยชน์ (หวัคະແນ)

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		๓. ต้องส่งเสริมให้กลุ่มต่างๆ มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเกิดความคุ้นเคยผูกพันกัน ๔. ท้องถิ่นต้องให้การดูแลผู้ยากไร้ ผู้เดือดร้อน ผู้ขาดคนดูแลเพิ่มขึ้น ควรจะตรวจสอบว่าท้องถิ่นได้ช่วยเหลืออะไรไปบ้างเป็นรูปธรรมหรือไม่ ๕. การดูแล พึ่งพา แบ่งปัน เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน เป็นลักษณะเครือญาติของคนในสังคมท้องถิ่น ท้องถิ่นไม่ควรเอาเงินเป็นตัวตั้ง ไม่ควรจัดงบประมาณลงพื้นที่เพื่อแบ่งปันกันอย่างเดียวแต่ควรมองในการจัดเป็นสวัสดิการทางอ้อมเพื่อความยั่งยืน ๖. กองทุนพัฒนาหมู่บ้าน กองทุนออมทรัพย์ ต้องนำอัตราดอกเบี้ยบางส่วนมาเป็นงบประมาณสนับสนุนกิจกรรม ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อม ๑. การให้ความช่วยเหลือไม่เพียงพอ ผู้รับบริการมากกว่างบประมาณ ๒. อำนาจการบริหารจัดการมีวาระซ่อนเร้นระดับ อบต. ๓. จัดส่งผู้ตรวจราชการเข้าสู่พื้นที่ที่มีปัญหา ขยายเวลาปฏิบัติงาน ให้ตรวจอย่างเสรี ที่ผ่านมามีข้อจำกัดเรื่องเวลา ๔. ในระดับพื้นที่ท้องถิ่น ควรจัดการโดยพัฒนาสังคม ติดตามปัญหา การปฏิบัติงาน/การร้องเรียน ๕. ควรจัดตั้งกองทุนสวัสดิการระดับชุมชนในรูปแบบ สัจจะสะสมทรัพย์หรือกองทุนวันละ ๑ บาท เพื่อเป็นการส่งเสริมเกิดการออมทรัพย์จากการประหยัด หรือลดรายจ่ายวันละ ๑ บาท มาเป็นเงินออมของกองทุนระดับตำบล เงินออมในส่วนนี้จะนำมาจัดสวัสดิการแก่ผู้ที่ยากจนในกลุ่มที่เป็นสมาชิก ต้องทำทุกวันเพื่อสร้างวินัยในการออม พร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณหนึ่งสมทบในกองทุนดังกล่าว และให้ สพจ.ปชช. ของจังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วมทุกกระบวนการจนกว่าชุมชนเข้มแข็ง
๕.	โครงการขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัดและโครงการจัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน (กระทรวงพลังงาน) - เพื่อเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มีความรู้ ความสามารถในด้านจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อมในชุมชนตามศักยภาพและความพร้อมของชุมชนอย่างยั่งยืนได้	ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านวิชาการ ๑. ให้รางวัลที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่แท้จริง ไม่ใช่ถ้วยรางวัลความดี ควรเป็นสิ่งที่ใช้ประโยชน์ได้ ๒. โครงการดีมากควรก่อให้เกิดผลอย่างจริงจัง ๓. นโยบายเรื่องนี้ไม่ชัดเจน ชัดๆไม่ได้ว่ารัฐจะพัฒนาไปในทิศทางใด

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
	- เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของประชาชน สร้างเสริมประชาธิปไตยและความเข้มแข็งของชุมชนโดยผ่านกระบวนการวางแผนพลังงานระดับท้องถิ่น - เพื่อต่อยอดและขยายผลการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการณรงค์การใช้พลังงานที่ยั่งยืน - เพื่อสร้างกิจกรรมประชาสัมพันธ์ด้านพลังงานผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมและขยายผลต่อเนื่องผ่านสื่อมวลชน ประเด็นปัญหา ๑. การรณรงค์มาตรการประหยัดพลังงาน การจัดทำแผนพลังงาน การคิดเชิงสร้างสรรค์ นวัตกรรมในการนำพลังงานทางเลือกมาใช้อย่างแพร่หลายให้เห็นเป็นรูปธรรม ปัญหาเกิดจากนโยบายของรัฐที่ยังไม่ชัดเจน ๒. บุคลากรที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ยังมีไม่เพียงพอไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๓. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ยังมีอยู่น้อยที่จะทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลดการใช้พลังงานอย่างสิ้นเปลืองซึ่งทำให้เกิดภาวะโลกร้อนและการส่งเสริมพลังงานทางเลือกอื่นๆ เพื่อลดต้นทุนที่สำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน ประเด็นคำถาม - ท่านที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนมีความเห็นต่อเรื่องนี้อย่างไร	๔. เป้าหมาย ๔๐ แห่ง ควรมีผลงานนำเสนอเป็นรูปธรรมทางสื่อมวลชนให้สังคมรับรู้ ๕. รัฐบาลควรกำหนดนโยบายในการรณรงค์มาตรการประหยัดพลังงานให้ชัดเจนและจัดส่งบุคลากรที่ถ่ายทอดความรู้ให้เพียงพอครอบคลุมทุกพื้นที่ ๖. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ๑. ต้องทำความเข้าใจกันก่อนว่าวัดปกครองโดยสงฆ์มิใช่ขึ้นตรงกับพระวาสหรือคณะกรรมการชุมชน ปัญหาตรงนี้มองว่าหน้าที่บทบาทของใครของมันจะแก้ไขได้เองอย่าก้าวก่ายกันเพราะวัดเป็นศูนย์รวมแห่งความดีแหล่งเรียนรู้จะไร้อีกมากมาย ๒. เป็นโครงการที่ดี โดยจะต้องดำเนินการร่วมกับ อบต. องค์รปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล ตำบล โรงงานอุตสาหกรรมในชุมชน และคนในชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการเหล่านั้น ๓. ภาครัฐควรจัดให้มีการสาธิตในการปลูกพืชที่จะนำมาใช้เป็นพลังงานทดแทน เช่น การปลูกสับปะรด เป็นต้น ๔. รัฐจะต้องเป็นเจ้าภาพเชิญชวน กำหนดนโยบายให้ชัดเจน ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ ผู้ให้ข้อมูล : ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสังคม ๑. ควรส่งเสริมพลังงานทางเลือก หรือพลังงานทดแทนทุกรูปแบบโดยลดการพึ่งพาการนำเข้า ๒. รัฐควรส่งเสริมชุมชนที่จะพึ่งพาการใช้พลังงานในชุมชนทุกรูปแบบ เช่น รณรงค์การออกกำลังกายโดยใช้จักรยานแทนเครื่องยนต์ที่ใช้น้ำมัน ๓. หมู่บ้านห่างไกลไม่มีไฟฟ้าใช้ ควรส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ๔. เรื่องการส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกยากพอๆ กับการให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยชีวภาพเพราะติดนิสัยสะดวกสบายรวดเร็ว องค์การของรัฐจะต้องรณรงค์ เช่น การใช้ไฟฟ้า ก๊าซ น้ำประปา อย่างเอาจริงเอาจังและทำเป็นแบบอย่าง การจัดทำแผนเป็นเรื่องที่แต่ต้องเป็นแผนที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงๆ เช่น เตาเผาถ่านประสิทธิภาพสูง เตาก๊าซชีวภาพ (มูลวัว , มูลสุกร) ใช้บประมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ก็ใช้ได้ในระดับครอบครัว ควรทำเป็นตัวอย่างแล้วจึงขยายผล

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น
		๕. ให้โอกาสชุมชนท้องถิ่นได้เปิดเวทีสร้างความเข้าใจอย่างมีส่วนร่วมจริงหรือไม่ สิ่งที่เห็นคือพองบประมาณลงไป อบต.ประชาชนไม่เคยได้รับรู้ประชาชนจึงไม่ค่อยให้ความร่วมมือมากนัก ๖. ควรให้หมู่บ้าน ชุมชน ทำแผนชุมชนเพื่อค้นหาปัญหาที่แท้จริงของชุมชน/หมู่บ้าน ว่าที่แท้จริงปัญหาคืออะไรและชุมชน/หมู่บ้าน วางแผนการแก้ไขตนเองอย่างไร เมื่อชุมชน/หมู่บ้านเข้าใจถึงปัญหาแล้วก็จะเกิดพลังในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้ให้ข้อมูล : ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านสิ่งแวดล้อม ๑. เรื่องนโยบายพลังงานทดแทนของรัฐบาลควรส่งเสริมในเรื่องพลังงานแสงอาทิตย์ ไม่ใช่ส่งเสริมพลังงานทดแทนอย่างที่เป็นอยู่ เพราะพลังงานที่รัฐส่งเสริมอยู่ในปัจจุบันมีแต่จะเพิ่มภาวะโลกร้อนมากขึ้นเป็น ๑๐ เท่า และยังจะทำลายทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณควรหยุดการส่งเสริมได้แล้ว ๒. สมควรนำพลังงานที่เหลือใช้ในชุมชน เช่น มูลสัตว์/เศษไม้ ฯลฯ มาแปรเป็นพลังงาน โดยให้ชุมชนนำกลับมาเป็นพลังงานวิถีชีวิตในชุมชน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ พร้อมส่งเสริมให้ความรู้ในศูนย์เรียนรู้ชุมชน ๓. ความคิดเห็นที่ ๑ - ๒ ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีและมีผลประโยชน์ต่อประเทศชาติและสิ่งแวดล้อมโดยภาพรวม และได้สร้างจิตสำนึกให้แก่ชุมชนท้องถิ่นถึงคุณค่าทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ใช้อย่างประหยัด

● ในส่วนของกระทรวงพลังงาน

(๑) การให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยด้านแก๊ส น้ำมัน วามีประโยชน์และโทษอย่างไร และเน้นการอนุรักษ์พลังงาน หรือการเพิ่มประสิทธิภาพ การประหยัดพลังงานโดยการลดความสูญเสีย เน้นการลงทุนเปลี่ยนอุปกรณ์ประสิทธิภาพต่ำมาใช้อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ

(๒) ศูนย์การเรียนรู้ให้จังหวัดพิจารณาให้อยู่ในที่เดียวกันเพื่อง่ายต่อการเรียนรู้ และให้เน้นหลักสูตรการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์พลังงาน เช่น บ่อหมักก๊าซชีวภาพ อุปกรณ์ประหยัดไฟฟ้า เตาเผาถ่าน ประสิทธิภาพสูง เตาเศรษฐกิจ และเตาหุงต้มประสิทธิภาพสูง รวมทั้งรับทราบแนวทางการดำเนินชีวิต ด้วยวิถีแห่งความพอเพียง

(๓) ให้พิจารณาบรรจุเรื่องประหยัดพลังงานเข้าไปในหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้มีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน

(๔) ให้มีการวิจัยเรื่องพลังงานว่าหน่วยงานไหน ใช้มากที่สุด

(๕) ขอให้พิจารณานโยบายการติดตั้งปั๊มน้ำมันชนิดหลอด ควรเป็นชุมชนละ ๑ ปี

(๖) การปลูกต้นสบู่ดำ ขอให้วิจัยถึงผลดี ผลเสีย และคุ้มทุนหรือไม่

(๗) เสนอให้ปลูกสบู่ดำไปเรื่อยๆ ในพื้นที่ว่าง ช้างถนน ซึ่งประเทศพม่าเค้าปลูกกัน

(๘) ควั่นที่เผาถ่านหมื่นขอให้วิจัยถึงโทษและประโยชน์ของควั่นด้วย ปัญหาเรื่องเศษไม้ที่นำมาเผาถ่าน เช่น ไม้สน เผาถ่านไม่ได้เป็นขี้เถ้า

(๙)ให้นำขยะจากโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดมาใช้ประโยชน์ทางด้านพลังงาน นำเงินของจังหวัดมาดำเนินการผลักดันแผนพลังงานชุมชน ซึ่งในที่สุดจะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีรายได้ เมื่อนำอยู่ ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

(๑๐) ให้มีการบูรณาการระดับกระทรวง กรม จังหวัด เพื่อพัฒนาชุมชนและทำแผนระดับจังหวัด โดยแยกเป็นด้านสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ

(๑๑) การลดกลุ่มเสี่ยงจากการติดเกมส์ การพนันบอล ไฮไฟฟ์ ติดยาเสพติด เป็นการเปิดตลาดความรู้เข้าสู่พลังงานโดยทางเครือข่ายจะเสนอให้นางบประมาณจังหวัดเพื่อผลักดันแผนพลังงานชุมชน

(๑๒) ลูกจ้างชั่วคราวควรจ้างเต็มราคา มีโบนัสเพื่อต่อรองเป็นพนักงานราชการเหมือนสมัยก่อนเป็นลูกจ้างประจำให้เล่นเกมส์เชิงรุก งานบุคคลต้องเป็นคนทำงานเป็นและทำงานเก่ง จึงจะทำให้บุคลากรในกระทรวงได้คนได้ตำแหน่งและมีขวัญกำลังใจ ด้านบริหารและด้านอื่นจะตามมา

(๑๓) การนำข้อมูลการทำงาน ปี ๕๑ มาทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ขบวนการจะช่วยให้ปีนี้มีผลต่อพวกเรา

(๑๔) ให้นักเรียนอาชีวศึกษา ปวช. ปวส.(ช่างกล) ทำเครื่องยนต์ต้นแบบ รถเล็กฮอนด้า โตโยต้า โดยให้นักเรียนเป็นผู้คิดค้นและอาจารย์เป็นที่ปรึกษา วิจัยลดขั้นตอนประหยัดพลังงาน คิดโครงการลดพลังงานไฟฟ้า ส่วนที่ลดได้คืนให้อาจารย์ เด็กได้ฝึกงาน น่าจะปรับปรุงส่วนไหน โดยมอบให้อาจารย์เตรียมทีมงาน สิ้นปีมีการแจกรางวัลผู้ชนะ

(๑๕) ในต่างประเทศ เช่น USA , ญี่ปุ่น ฯลฯ ไม่อนุญาตให้รถที่ใช้ NGV LPG เข้าไปจอดในห้างสรรพสินค้า (โรงจอดรถ) ให้จอดในพื้นที่โล่ง ในประเทศไทยยังจอดได้ ถ้าไฟลุกไหม้แล้วผู้ใดจะรับผิดชอบ

(๑๖) ในท้องถิ่น สำหรับข้อกฎหมายทุกคนต้องผ่านการอบรม แต่ปัจจุบันไม่มีอบรม ให้ประธานท้องถิ่นและจังหวัดในการอบรมสมาชิกเฉพาะระดับสูง ผู้บริหาร สถาบันนักศึกษา

(๑๗) กระทรวงพลังงานควรส่งเสริมพลังงานทดแทนจากขยะให้ได้ ๑๐%

(๑๘) ขอความร่วมมือจากพลังงานจังหวัดไปบรรยายความรู้ในการประหยัดพลังงาน ความรู้ในเรื่องขยะ และเรื่องการจัดตั้งสำนักให้กับเยาวชนในสถานศึกษา เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน มีกิจกรรมในด้านนี้มากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เยาวชนไปใส่ใจในเรื่องยาเสพติด การเล่นเกมส์ การพนันบอล ฯลฯ

(๑๙) ปัจจุบันคนในท้องถิ่นรู้จักเรื่องพลังงานน้อยมาก ประสงค์ให้กระทรวงพลังงาน ตระหนักในเรื่องนี้ ให้มากโดยขอให้กระทรวงมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น โดยใช้เครือข่ายภาคประชาชน เป็นจุดประชาสัมพันธ์ เพราะว่าเครือข่ายภาคประชาชนมีการจัดประชุมระดับจังหวัดเดือนละ ๓ ครั้ง ดังนั้น เครือข่ายภาคประชาชนจะได้ความรู้ที่ได้จากกระทรวงพลังงานในโครงการต่างๆ จะนำไปประชาสัมพันธ์กับ เครือข่ายจังหวัดอื่นๆ เพื่อทราบต่อไป

๒.๕.๔ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

ในการตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของกลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อน ปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง แม้จะสามารถดำเนินการให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงในระดับ ยอมรับได้เป็นส่วนใหญ่แล้วก็ตาม แต่ยังมีบางส่วนที่คงต้องช่วยหน่วยงานรับผิดชอบในระดับพื้นที่ในการให้ ข้อเสนอไปทางส่วนกลางเพื่อพิจารณาและกำหนดเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจน หรือแก้ไขปัญหาที่เกินขอบเขต อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่หน่วยงานในระดับพื้นที่จะดำเนินการได้ต่อไป ข้อเสนอแนะส่วนกลาง เป็นดังนี้

๑) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

โครงการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (มท.)

๑.๑) การนำความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม เข้ามาประยุกต์ใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน การรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในการผลิตสินค้า OTOP การได้รับรองมาตรฐานการผลิต ทั้งในด้านการเกษตร สินค้าที่เหมาะสมและถูกต้อง (GAP) หรือการรับรองคุณภาพพืชผลทางการเกษตร เป็นเกษตรปลอดภัยจนได้รับมาตรฐาน (Q) รวมถึงการถ่ายทอดความรู้ สนับสนุนส่งเสริมทัศนคติให้เกษตรกร หันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพเป็นการลดต้นทุนการผลิต การได้รับองค์ความรู้จากเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การ ศึกษาดูงาน แล้วนำมา Benchmark ทำให้เกิดการพัฒนาการเพิ่มผลผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการเพิ่ม มูลค่าสินค้า จึงขอให้ส่วนกลาง เช่น ด้านการผลิตภัณฑ์ ต้องการให้รัฐช่วยเพิ่มช่องทางการตลาด และการจัด กิจกรรมส่งเสริมการตลาดอย่างสม่ำเสมอ ขยายตลาดให้กว้างขวาง และเชื่อมโยงกันทั่วประเทศ

๑.๒) ควรมีการบูรณาการการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และรัฐบาล ควรกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระยะยาวไว้ด้วย

๑.๓) ให้ส่วนกลางมีการจัดฝึกอบรม ให้ความรู้ด้านต่างๆ แก่กลุ่ม เพื่อให้มี องค์ความรู้ในการบริหารจัดการกลุ่มได้ เช่น การผลิต การตลาด การบรรจุภัณฑ์ การบริหารจัดการ

๑.๔) เนื่องจากได้ดำเนินการในภาพรวมจังหวัดได้ชี้แจงขั้นตอน การปฏิบัติและดำเนินการโครงการวิเคราะห์ SWOT การค้นหาศักยภาพ การค้นหาปัญหา ด้านขบวนการประชาคม ในการจัดทำแผนชุมชนมีแผนระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับแผนระดับท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด โดยมีส่วนราชการอาทิเช่น พัฒนาการอำเภอ ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการดำเนินการ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นกระแสหลัก และนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันปัจจุบันทั้งภาครัฐและภาคประชาชน มีความเข้าใจและยึดหลักเป็นแนวทางปฏิบัติ จึงเห็นควรให้หน่วยงานส่วนกลางประสานให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งขอความร่วมมือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบูรณาการโครงการ/งบประมาณร่วมกับสำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในเรื่อง การเข้าไปช่วยเหลือสนับสนุนผู้สูงอายุ คนพิการ คนไร้ที่พึ่ง

๒) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒.๑) โครงการศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน ปี ๒๕๕๑

๒.๑.๑) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยศูนย์อำนวยการ ขจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.กษ.) ควรจัดทำคู่มือ หลักสูตร การฝึกอบรม ชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน เร่งรัดให้มีการใช้ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ เช่น ระเบียบว่าด้วย เงินรายได้จากการฝึกอบรม และอื่นๆ ให้ชัดเจนโดยเร็ว

๒.๑.๒) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยศูนย์อำนวยการ ขจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.กษ.) ควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพิ่มเติมแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด และเจ้าหน้าที่ส่วนราชการในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ในพื้นที่จังหวัดให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมในทุกด้าน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะประโยชน์ต่อหน่วยงาน เป็นการเพิ่มความเข้มแข็ง ในมิติการพัฒนาองค์กร หมวดการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (O/PMQA)

๒.๑.๓) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยศูนย์อำนวยการ ขจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.กษ.) ควรมีการปรับปรุงระบบการ จัดซื้อ/จัดจ้างให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมอบหมายให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในการอนุมัติ และมีคณะกรรมการพิจารณาผลและตรวจรับจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงฯ ที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมใน การดำเนินการจัดซื้อ/จัดจ้างด้วย

๒.๑.๔) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยศูนย์อำนวยการ ขจัดความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.กษ.) ควรเร่งดำเนินการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลของศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการกับศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน และศูนย์เครือข่ายต่างๆ รวมถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในไร่นาของเกษตรกร แต่ละราย ที่ผ่านการเรียนรู้จากศูนย์ฯ

๒.๒) โครงการพัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒.๑) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน ควรจัดทำเอกสาร หรือคู่มือการปฏิบัติงาน โดยรวบรวมข้อสั่งการ แนวทางการปฏิบัติงานที่ได้มีการปรับปรุงแล้ว ส่งให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด ศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

๒.๒.๒) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน ควรให้หน่วยงานภายนอกเป็นผู้ประเมินผลโครงการเพื่อให้ผลการประเมินมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

๒.๒.๓) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน ควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลของศูนย์ปราชญ์เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการกับศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน และศูนย์เครือข่ายต่างๆ รวมถึงการประมวลผลสัมฤทธิ์ในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในไร่นาของเกษตรกรแต่ละรายที่ผ่านการเรียนรู้จากศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน

๒.๒.๔) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกองนโยบายเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรมยั่งยืน ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์โดยจัดทำสื่อวีดิทัศน์ และเอกสารเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาของปราชญ์ชาวบ้าน

๓) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

โครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ควรมีการทบทวนกิจกรรมในกระบวนการการทำงานให้น้อยลง และเน้นกิจกรรมที่สำคัญๆ เพื่อให้หน่วยงานในพื้นที่สามารถปฏิบัติงานได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

๔) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โครงการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ

๔.๑) ในอนาคต การกำหนดตัวชี้วัดโครงการของหน่วยงานควรให้ความสำคัญกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ระบุไว้ และต้องมีการประเมินโครงการโดยใช้กลไกเครือข่ายชุมชนในพื้นที่ดำเนินการให้เข้ามามีส่วนร่วม

๔.๒) ในอนาคตควรให้ความสำคัญกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เป้าหมาย และตัวชี้วัดของโครงการที่ได้ระบุไว้ เช่น การสร้างชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถหยุดยั้งการบุกรุกและครอบครองที่ดินในพื้นที่ป่า หรือสามารถฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมได้หมู่บ้านละ ๑๐๐ ไร่

๔.๓) ในการจัดทำแผนกลยุทธ์โดยหน่วยงานส่วนกลางต้องมีกระบวนการและพื้นที่ดำเนินงานที่ชัดเจน ทั้งนี้ควรให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นทุกกระบวนการ เพื่อเป็นการดึงความต้องการมาสู่การกำหนดแผนการดำเนินงานในเชิงนโยบายและระดับปฏิบัติ

๕) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน

๕.๑) โครงการขยายผลการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” ๘๐ ชุมชน

๕.๑.๑) ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังตำแหน่ง “นักวิเคราะห์แผนพลังงาน” ของสำนักงานพลังงานจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนโครงการด้านพลังงาน

๕.๑.๒) ส่วนกลางควรจัดอบรมให้พลังงานจังหวัด เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านพลังงานทดแทนเพื่อรองรับบทบาทการเป็นผู้กำกับครุพลังงานในพื้นที่ เพื่อให้ถ่ายทอดให้แก่ผู้ปฏิบัติในพื้นที่ได้

๕.๑.๓) กระทรวงควรมีการกำหนดกรอบภารกิจที่ชัดเจนเพื่อให้พลังงานจังหวัดทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

๕.๑.๔) พลังงานจังหวัดควรสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาเทคโนโลยีทางเลือกใหม่ที่แตกต่างจากตัวอย่างเทคโนโลยีที่มีให้ดู เพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพของชุมชน

๕.๑.๕) สำนักนโยบายและแผนควรมีกระบวนการในการดูแลรักษาและสร้างวิทยากรตัวคูณหรือปราชญ์ชาวบ้านเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของโครงการสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินงานมากกว่ามุ่งเน้นกระบวนการ

๕.๑.๖) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พ.พ.) ควรมีการชี้แจงให้ สพก. รับทราบถึงกระบวนการจัดซื้อและกระบวนการส่งมอบเทคโนโลยีเพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน และในปีต่อไปควรโอนงบประมาณของ พพ. มาเบิกจ่ายแทนที่พลังงานจังหวัด หรือ สนย. เพื่อให้ผู้รับผิดชอบโครงการในพื้นที่จัดหาวัสดุ อุปกรณ์เองที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

๕.๑.๗) สนย. ควรจัดทำคู่มือการดำเนินโครงการในแต่ละขั้นตอนที่สะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินงานมากกว่ามุ่งเน้นกระบวนการ เพื่อให้ชุมชนเข้าใจในการดำเนินการทำงานมากยิ่งขึ้น

๕.๒) โครงการจัดทำแผนพลังงานชุมชน ๑๖๒ ชุมชน

๕.๒.๑) ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังตำแหน่ง “นักวิเคราะห์แผนพลังงาน” ของสำนักงานพลังงานจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนโครงการด้านพลังงาน

๕.๒.๒) ส่วนกลางควรจัดอบรมให้พลังงานจังหวัด เพื่อพัฒนาความรู้ทางด้านพลังงานทดแทนเพื่อรองรับบทบาทการเป็นผู้กำกับครุพลังงานในพื้นที่ เพื่อให้ถ่ายทอดให้แก่ผู้ปฏิบัติในพื้นที่ได้กระทรวงควรมีการกำหนดกรอบภารกิจที่ชัดเจนเพื่อให้พลังงานจังหวัดทราบและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

๕.๒.๓) พลังงานจังหวัดควรสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาเทคโนโลยีทางเลือกใหม่ที่แตกต่างจากตัวอย่างเทคโนโลยีที่มีให้ดู เพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพของชุมชน

๕.๒.๔) สำนักนโยบายและแผนควรมีกระบวนการในการดูแลรักษาและสร้างวิทยากรตัวคูณหรือปราชญ์ชาวบ้านเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของโครงการสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินงานมากกว่ามุ่งเน้นกระบวนการ

๕.๒.๕) สำนักนโยบายและแผนควรจัดทำคู่มือการดำเนินโครงการในแต่ละขั้นตอนที่สะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินงานมากกว่ามุ่งเน้นกระบวนการ เพื่อให้ชุมชนเข้าใจในการดำเนินการทำงานมากยิ่งขึ้น

๕.๓) โครงการอนุรักษ์พลังงานในวัด

๕.๓.๑) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พ.พ.) ควรศึกษาพัฒนาการดำเนินงานสร้างยุทธศาสตร์ประชาสัมพันธ์โครงการ โดยการมุ่งเน้นประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์พลังงานและเลือกใช้พลังงานทดแทนในการใช้พลังงานของวัดที่มีอัตราสูง คุชนานกับการเข้าไปดำเนินการเจาะที่ละวัดเต็มรูปแบบ เพื่อขยายโครงการได้รวดเร็วขึ้น

๕.๓.๒) ควรมีการจัดตั้งวัดเป็นศูนย์เรียนรู้ทางด้านพลังงานเพื่อเป็นการเชื่อมโยงทั้งวัด ชุมชน และโรงเรียนเข้าด้วยกัน และยังเป็นการขยายผลโครงการอีกด้วย

๕.๓.๓) ควรมีการสะท้อนข้อมูลเปรียบเทียบข้อมูลการใช้พลังงานของวัดย้อนหลังเพื่อเปรียบเทียบกับหลังดำเนินการ

๒.๕.๕ บทสรุป

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียงและได้กำหนดไว้ในนโยบายของรัฐบาลทั้งด้านเศรษฐกิจและนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในหลายข้อด้วยกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของหลายหน่วยงานได้เสนอโครงการโดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการดำเนินการ และไปสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลโดยบังเอิญ ซึ่งผลเนื่องมาจากรัฐบาลก็มีนโยบายที่จะสนับสนุนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม การขยายปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปยังภาคส่วนอื่นๆ นอกเหนือจากภาคการเกษตร อาจยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรมนัก และแม้แต่ในภาคการเกษตรเอง หลายส่วนอาจยังมีความขัดแย้งทางความคิดระหว่างการยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิต และการทำสัมมาอาชีพ ด้านการเกษตรกับระบบทุนนิยมที่เป็นตัวการก่อกวนนี้สินให้กับเกษตรกรอย่างไม่จบสิ้น

ความสำเร็จของกลุ่มโครงการเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียงที่ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลดังที่ยกนำมาเสนอไว้ในรายงานนี้ แท้จริงแล้วส่วนหนึ่งอาจเป็นเพียงความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ แต่ยังไม่สามารถทำความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดเป็นจิตสำนึกในการดำรงชีวิตของผู้คนได้อย่างแท้จริง

๒.๖ กลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส

ผู้ด้อยโอกาส คือ ผู้ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ การดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสจึงเป็นนโยบายสำคัญที่ทุกรัฐบาลจะไม่หลงลืม ซึ่งสำหรับนโยบายรัฐบาลที่กล่าวถึงนี้จะพบว่ามีสอดแทรกไว้ในนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตหลายข้อ

กลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่ยกมาในรายงานฉบับนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสที่หน่วยราชการต่างๆ จัดทำขึ้นเพื่อให้ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

ความเกี่ยวโยงกันระหว่างนโยบายรัฐบาลกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ลักษณะของโครงการและความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการปรากฏ ดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒)		
- นโยบายแรงงาน (นโยบายข้อ ๒.๒) - จัดให้มีระบบเตือนภัยและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการจ้างงาน การเลิกจ้าง อันเนื่องมาจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ พร้อมทั้งจัดให้มีการจ้างงานใหม่โดยเร็ว (นโยบายข้อ ๒.๒.๒)	๑. <u>โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ (กระทรวงแรงงาน)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติให้มีความสามารถด้วยการจ้างงานให้ทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับสาธารณประโยชน์ และให้มีรายได้ในการดำรงชีพของตนเองและครอบครัวไทยในช่วงรอเวลาเพื่อประกอบอาชีพเดิมหรือหางานใหม่ โดยเน้นการจ้างงานเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ขุดลอกคูคลองสาธารณะต่างๆ ๒) เพื่อพัฒนาทักษะฝีมือและศักยภาพของผู้ประสบภัยธรรมชาติในสาขาอาชีพต่างๆ เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมบ้านเรือน อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ รวมถึงสาธารณะสมบัติต่างๆ ของชุมชนที่ชำรุดเสียหายให้ใช้งานได้ <u>เป้าหมาย</u> ดำเนินการในพื้นที่ ๗๕ จังหวัด โดยกระทรวงแรงงานได้รับงบประมาณดำเนินโครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ จำนวน ๓๗๕ ล้านบาท	๑) การขาดการมีส่วนร่วมของหน่วยรับผิดชอบหรือหน่วยงานที่ควรมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนโครงการให้ประสบผลสำเร็จ (K) ๒) การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้เสียของโครงการ (N)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (นโยบายข้อ ๒.๕) - สร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ให้เด็ก สตรี และคนพิการที่ด้อยโอกาส โดยจะจัดขบวนการค้ำชูให้หมดสิ้นไป จัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็ก สตรีและคนพิการในทุกรูปแบบและอย่างเด็ดขาด รวมทั้งเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมแก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างเหมาะสม และส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีและคนพิการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ (นโยบายข้อ ๒.๕.๓)	๒. โครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำชู (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อสร้างความเข้าใจนโยบาย และแผนการระดับชาติเรื่องการป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาการค้ำชูภายในประเทศและข้ามชาติ ๒) เพื่อแปลงแผนระดับชาติสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด ๓) เกิดการบูรณาการในการดำเนินงานต่อต้านการค้ำชูในระดับจังหวัดระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔) เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเพื่อเป็นวิทยากรเผยแพร่และรณรงค์ป้องกันการค้ำชู ๕) ผู้ได้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจสถานการณ์ปัญหาการค้ำชู และการย้ายถิ่นที่ปลอดภัย ๖) ผู้ได้รับการอบรมมีทักษะในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำชู ๗) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการล่อลวงหญิงไปค้าประเวณี ๘) เพื่อให้ความรู้ด้านต่างๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องแก่เยาวชนสตรี ๙) เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนสตรีตระหนักถึงภัยอันตรายของการล่อลวงหญิงไปค้าประเวณี ๑๐) เพื่อฝึกอบรมทักษะอาชีพให้กับกลุ่มเป้าหมาย ๑๑) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัว และชุมชน ๑๒) เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่กลุ่มเป้าหมายที่สำเร็จการฝึกอบรม <u>เป้าหมาย</u> ๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเพื่อเป็นวิทยากรเผยแพร่และรณรงค์ป้องกันการค้ำชู	๑) กิจกรรม/แผนงาน/โครงการ มีทรัพยากร (ทุกด้าน) สนับสนุนไม่เพียงพอ (K) ๒) ความเสี่ยงต่อกิจกรรม/แผนงาน/โครงการไม่ตอบสนองยุทธศาสตร์ของจังหวัด (K) ๓) ความเสี่ยงต่อความไม่เข้าใจของผู้ปฏิบัติงานและความไม่ชัดเจนของแนวทางปฏิบัติ (K) ๔) ความเสี่ยงต่อภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการมีเงื่อนไขและการทำงานที่ไม่สอดคล้องกัน (K) ๕) ความเสี่ยงต่อการใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ (P) ๖) ความเสี่ยงต่อการใช้จ่ายงบประมาณมีโอกาสไม่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (P) ๗) การใช้จ่ายงบประมาณไม่มีการตรวจสอบความโปร่งใสเพียงพอ (P) ๘) การใช้จ่ายงบประมาณไม่กระจายลงสู่กลุ่มเป้าหมายของโครงการ (P) ๙) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ (P) ๑๐) ความเสี่ยงต่อการไม่เป็นไปตามหลักความคุ้มค่าในการลงทุนของโครงการ (P) ๑๑) การใช้งบประมาณมีโอกาสทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจ (P) ๑๒) กลุ่มเป้าหมายโครงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง (N)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๒) กลุ่มเยาวชนสตรี เด็กและเยาวชนนอกระบบการศึกษาได้รับการอบรมเพื่อให้ความรู้และได้ตระหนักถึงสภาพปัญหา รู้จักวิธีป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นเหยื่อ ๓. <u>โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก) (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้มีการดำเนินงานด้านพิทักษ์คุ้มครองและพัฒนาเด็กในชุมชนอย่างกว้างขวาง ๒) เพื่อเสริมสร้างรูปแบบ และกลไกการบริหารจัดการในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่/ชุมชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ๓) เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาศักยภาพมีความรู้ จริยธรรม และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ๔) เพื่อให้ครอบครัวชุมชนมีความตระหนักในการปกป้องคุ้มครองและส่งเสริมให้เด็กมีการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเอง <u>เป้าหมาย</u> - ดำเนินการในพื้นที่ ๗๕ จังหวัด ๔๔๕ หมู่บ้าน/ตำบล แบ่งเป็น พื้นที่เดิม ๔๑ จังหวัด ๒๐๕ หมู่บ้าน/ตำบล พื้นที่ใหม่ ๓๔ จังหวัด ๒๔๐ หมู่บ้าน/ตำบล - กลุ่มเป้าหมาย เด็ก ครอบครัว ชุมชนองค์กรเครือข่ายในพื้นที่ - เด็กจำนวน ๓๖,๗๕๐ คน ในพื้นที่ ๔๔๕ หมู่บ้าน/ตำบล	๑๓ กลุ่มเป้าหมายไม่ได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ (N) ๑๔) ประชาชนทั่วไปในพื้นที่มีโอกาสไม่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ (N) ๑) กิจกรรม/แผนงาน/โครงการมีทรัพยากร(ทุกด้าน)สนับสนุนไม่เพียงพอ (K) ๒) ภาวการณ์เครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการมีเงื่อนไขและการดำเนินงานที่ไม่สอดคล้องกัน (K) ๓) ขาดทรัพยากรสนับสนุนอย่างเพียงพอ (K) ๔) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (P) ๕) การใช้จ่ายงบประมาณไม่มีการตรวจสอบความโปร่งใสเพียงพอ (P) ๖) การใช้จ่ายเงินงบประมาณไม่กระจายสู่กลุ่มเป้าหมายของโครงการจริง (P) ๗) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการ (P) ๘) การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ (P) ๙) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามระเบียบกระทรวงการคลัง (P) ๑๐) กลุ่มเป้าหมายโครงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง (N) ๑๑) ประชาชนทั่วไปในพื้นที่มีโอกาสไม่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ (N) ๑๒) กลุ่มเป้าหมายไม่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ (N)

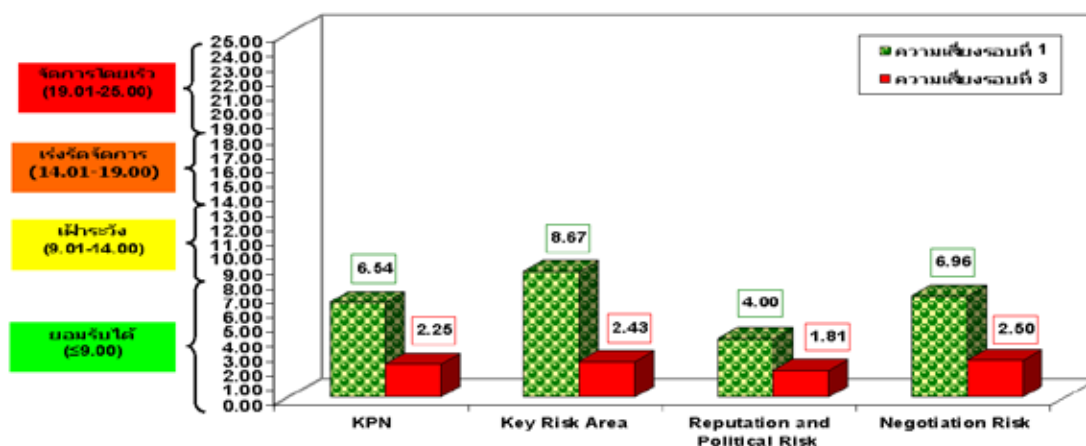
รายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๔) เป็นการใช้ที่ดินของรัฐตามนโยบาย การบริหารจัดการที่ดินของรัฐเพื่อแก้ไข ปัญหาความยากจน ซึ่งสุดท้ายจะนำไปสู่ กระบวนการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตาม นโยบายของรัฐบาล <u>เป้าหมาย</u> เป้าหมายในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนด เป้าหมายดำเนินการทั่วประเทศรวม ๕,๒๕๕ ราย	

๒.๖.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสภายใต้ นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๔๕ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑
กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการดูแล
คุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

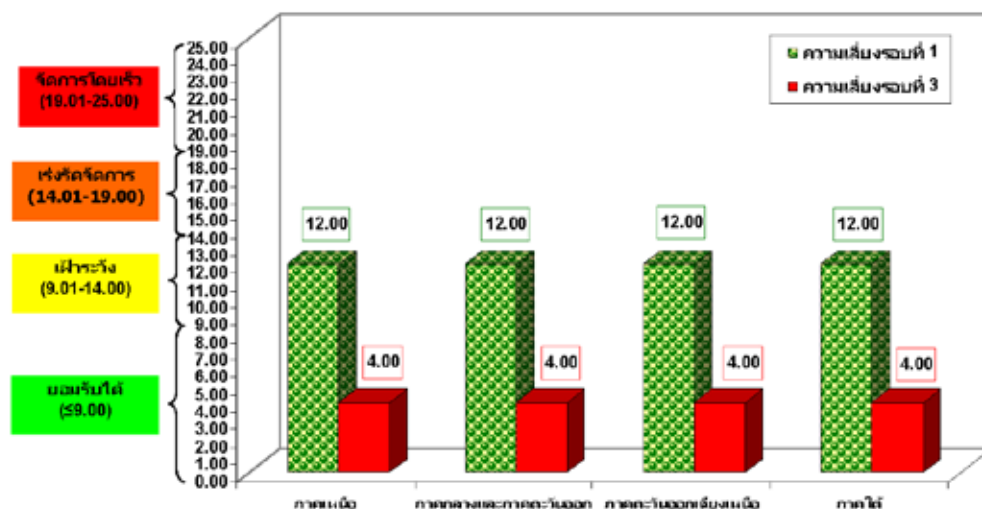
ในภาพรวม ๕ โครงการในกลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสภายใต้นโยบาย
สังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อ
มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดูเสมือนว่าไม่น่าเป็นห่วงตั้งแต่แรก เพราะจาก
การตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์อยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๖.๕๔ และเมื่อ
พิจารณาโดยแยกประเภทความเสี่ยงก็พบว่าความเสี่ยง K P และ N ล้วนแล้วแต่มีค่า ≤ ๙.๐๐ ซึ่งแสดงถึง
การเป็นความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ยอมรับได้มาตั้งแต่ต้นแล้ว

สำหรับผลการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ยิ่งลดลงไปอีกมาก เหตุผลว่าทำไมเมื่อค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในรอบที่ ๑ ที่พบเมื่อยอมรับได้แล้วทำไมต้องไปตรวจติดตามในรอบที่ ๒ และรอบที่ ๓ อีก นั่นก็เป็นเพราะว่าเมื่อเจาะลึกลงไปเป็นรายโครงการแล้วยังพบความไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันของการให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์อยู่

๑) โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานเป็นเจ้าภาพการตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๖ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายแรงงาน (ข้อ ๒.๒.๒)

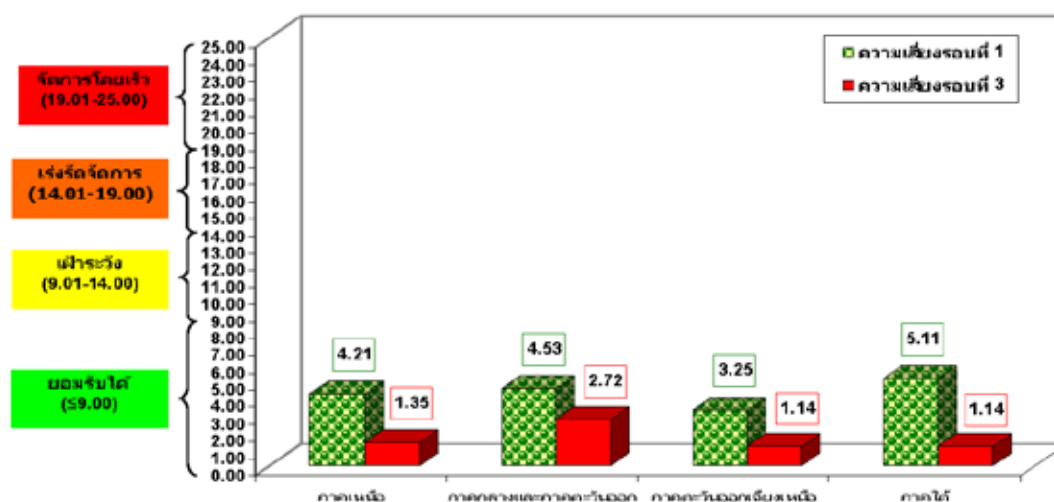

ในการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน เพื่อตรวจสอบความมีอยู่จริงของความเสี่ยง พบว่า มีความเสี่ยง K และ N ซึ่งเป็นประเด็นของการขาดการมีส่วนร่วมของหน่วยรับผิดชอบหรือหน่วยงานที่ควรมีบทบาทร่วมในการขับเคลื่อนโครงการให้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้งประเด็นในเรื่องของการขาดการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๐๐ เท่ากันทั้ง ๔ ภาค ความเสี่ยงดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของโครงการ ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติให้มั่งคั่งในช่วงที่ประสบภัยธรรมชาติ ซึ่งพอจัดเข้าไว้ได้ว่าไปสอดคล้องกับนโยบายแรงงานในเรื่องของการจัดให้มีระบบเตือนภัยและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการทำงานฯ (นโยบายข้อ ๒.๒.๒) เนื่องจากว่ารัฐบาลยังไม่ได้มีนโยบายที่ชัดเจนประการใดที่จะแสดงถึงการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยแบบครบวงจรโดยเฉพาะให้มีชีวิตอยู่ได้ในช่วงเวลาที่เกิดความสูญเสียจากอุทกภัยจนแทบสิ้นเนื้อประดาตัว อย่างไรก็ตามในส่วนของการกระทรวงแรงงานได้จัดโครงการนี้ไว้เพื่อการตอบสนองนโยบายขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน โดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ (นโยบายเร่งด่วน ข้อ ๑.๑๘) ด้วยพิจารณาเห็นว่าการช่วยเหลือจ้างงานผู้ประสบอุทกภัยอาจไปเกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ (นโยบายเร่งด่วนข้อ ๑.๑๘) ได้

ผู้ตรวจราชการฯ ได้ไปตรวจติดตาม กำกับ ดูแล ให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยง และเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลการดำเนินการประเมินว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงของโครงการ ได้ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๐๐ เท่ากัน ทั้ง ๔ ภาค แล้ว เหตุปัจจัยจากความเสี่ยงที่ลดลง เนื่องจากหน่วยรับการตรวจได้มีการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานในเรื่องของการประสานการทำงานอย่างใกล้ชิดกับอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้นำชุมชน เพื่อแจ้งข้อมูลโครงการฯ ให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติได้รับทราบ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานได้ให้ค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ทุกหมวดทุกมิติและทุกภาคในระดับ ๔.๐๐ เท่ากันทั้งหมด ซึ่งน่าจะเป็นตัวส่งผลกระทบต่อค่าดัชนีความเสี่ยงฯ ที่ลดลงด้วย

๒) โครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๗ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตาม รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๓)

ในการตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบความมืออยู่จริงของความเสี่ยง K P และ N ในภาพรวมทั้ง ๔ ภาค อยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๒๑, ๔.๕๓, ๓.๒๕ และ ๕.๑๑ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยง K P และ N มีอยู่มากมายหลายประเด็นแต่ผู้ตรวจราชการฯ ไม่เห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการมากนัก เช่น ทรัพยากรสนับสนุนโครงการไม่เพียงพอ โครงการไม่ตอบยุทธศาสตร์ของจังหวัด ความไม่เข้าใจและความไม่ชัดเจนแนวทางปฏิบัติ เนื้องานและแผนการดำเนินงานของภาคีเครือข่ายไม่สอดคล้องกัน การใช้ค่ายงบประมาณ

ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ไม่ตรงความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ขาดการตรวจสอบความโปร่งใสในการใช้จ่ายงบประมาณ งบประมาณไม่กระจายลงสู่กลุ่มเป้าหมายของโครงการ โครงการไม่คุ้มค่าการลงทุน มีโอกาสทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจในการใช้จ่ายงบประมาณ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มเป้าหมายไม่ต่อเนื่อง กลุ่มเป้าหมายไม่ได้รับผลประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และประชาชนทั่วไปอาจไม่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ เป็นต้น

ในทางปฏิบัติเมื่อพบความมีอยู่จริงของประเด็นความเสี่ยงดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้ตรวจราชการฯ อาจจะต้องจัดการความเสี่ยงในทุกประเด็น แต่ด้วยระดับดัชนีความเสี่ยงที่ปรากฏในรอบแรกในแต่ละภาคที่แสดงค่ายอมรับได้อยู่แล้ว แสดงว่าโดยข้อเท็จจริงค่าดัชนีความเสี่ยงในแต่ละประเด็นอาจไม่รุนแรง ดังนั้น ในการตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงของผู้ตรวจราชการฯ จึงอาจให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อจัดการกับความเสี่ยงเพียงบางประเด็นเท่านั้น

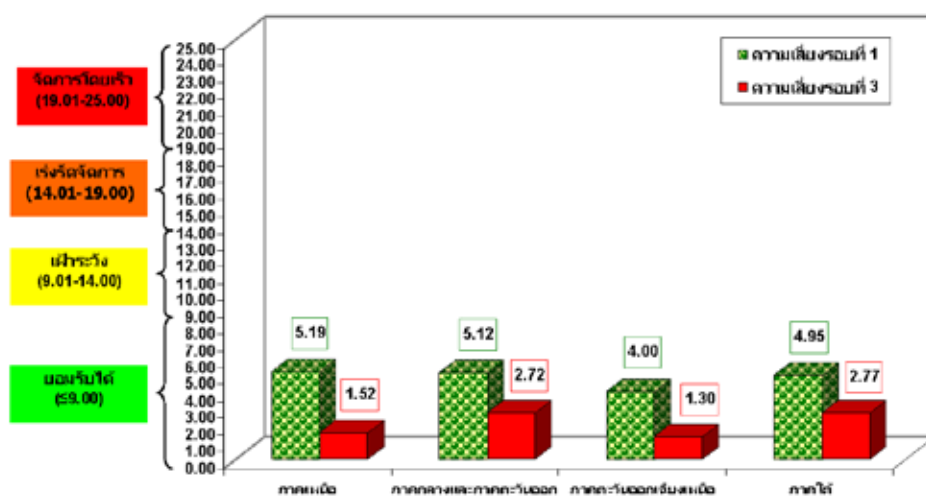
อย่างไรก็ตามผลการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงลดต่ำลงไปอีก โดยในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีค่าดัชนีความเสี่ยงที่ประเมินในรอบที่ ๓ อยู่ที่ค่า ๑.๓๕, ๒.๗๒, ๑.๑๔ และ ๑.๑๔ ตามลำดับ เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงดังกล่าว ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เป็นระดับค่าความเข้มแข็ง พบว่าเหตุปัจจัยแตกต่างกันไปในแต่ละภาคด้วย โดยในภาคเหนือให้เป็นเรื่องของการนำองค์กร การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ และการวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ที่ระดับความเข้มแข็ง ๔.๐๘ เท่ากันทั้ง ๓ ภาค ภาคกลางและภาคตะวันออก ความเข้มแข็งสูงสุดอยู่ที่การนำองค์กรระดับ ๓.๘๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ที่การนำองค์กรระดับ ๓.๘๓ และภาคใต้อยู่ที่การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ที่ระดับ ๓.๘๓

การจัดการกับความเสี่ยงให้ลดต่ำลงมาได้อีกเช่นนี้ เชื่อว่าจะทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ ได้ผลตามวัตถุประสงค์ในระดับที่แก้ไขได้ในพื้นที่ ผลสำเร็จของโครงการนี้ น่าจะมีส่วนต่อการตอบสนองนโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม ในข้อ ๒.๕.๓ อย่างมาก ซึ่งนโยบายดังกล่าวเป็นเรื่องของการสร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ให้เด็ก สตรี และคนพิการที่ด้อยโอกาส โดยจะจัดขบวนกราคามนุษย์ให้หมดสิ้นไป ขจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็ก สตรี และคนพิการในทุกรูปแบบและอย่างเด็ดขาด รวมทั้งเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมแก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างเหมาะสม และส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีและคนพิการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

๓) โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก) เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๓)

ในการตรวจติดตามรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พบความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ทั้งประเภท K P และ N แต่ผลรวมไม่รุนแรง โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ค่า ๕.๑๙, ๕.๑๒, ๔.๐๐ และ ๔.๙๕ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยง K P และ N เป็นเรื่องที่ไม่แตกต่างจากโครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ ที่ได้นำเสนอไว้ในเรื่องที่ ๒

ผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตาม กำกับ ดูแล ให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการความเสี่ยงร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ผลการตรวจติดตามตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงไปจัดไว้อยู่ที่ค่า ๑.๕๒ ในภาคเหนือ ๒.๗๒ ในภาคกลางและภาคตะวันออก ๑.๓๐ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ๒.๗๗ ในภาคใต้ ซึ่งเป็นผลจากการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของผู้ตรวจราชการฯ

เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่เห็นพ้องต้องกันในทั้ง ๔ ภาค ซึ่งประเมินให้ไว้ตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐแล้ว เห็นว่าผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินแตกต่างกันไปในแต่ละภาค โดยในภาคเหนือ ยกให้ระดับความเข้มแข็งสูงสุดอยู่ที่หมวดการนำองค์กร และการจัดการกระบวนการให้ระดับความเข้มแข็งเท่ากันที่ ๓.๖๓ ภาคกลางและภาคตะวันออก ระดับความเข้มแข็งสูงสุดอยู่ที่คุณภาพการบริการที่ระดับความเข้มแข็ง ๓.๗๖ ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ที่การพัฒนาองค์กรที่ระดับความเข้มแข็ง ๓.๗๒ และสำหรับภาคใต้ ประเมินความเข้มแข็งไว้เท่ากันทุกหมวดที่ระดับ ๓.๓๐

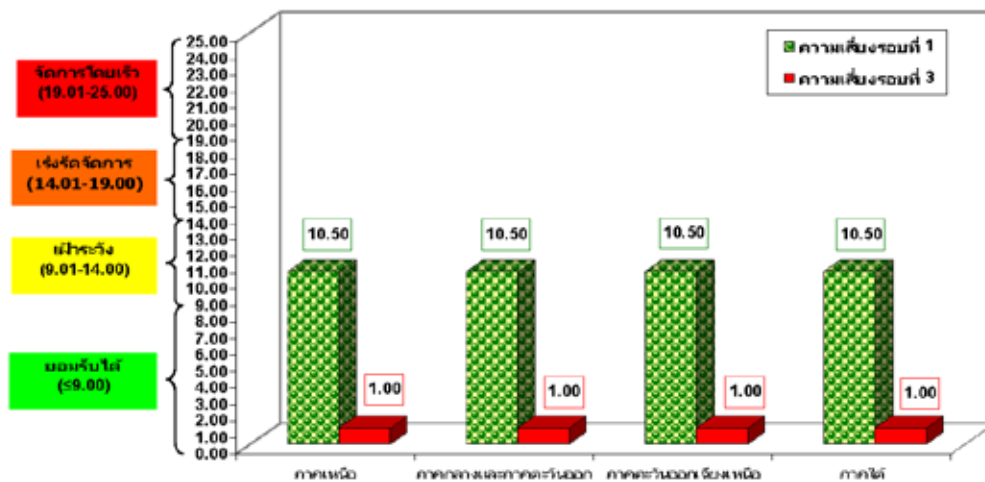
อย่างไรก็ตามระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐนี้เป็นตัวบ่งบอกคุณภาพการบริหารโครงการในระดับโครงการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ซึ่งต้องแสดงถึงเหตุปัจจัยที่ทำให้ความเสี่ยงลดลงได้ กรณีโครงการเด็กและเยาวชนได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อม

ทางครอบครัวที่เหมาะสม จึงอาจประเมินได้ว่าโครงการไม่มีปัญหาต่อความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ และหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จและผลสำเร็จเป็นไปตามเป้าหมายของโครงการที่จะตบบนโยบายของรัฐบาล ข้อ ๒.๕.๓ ได้อีกส่วนหนึ่ง

๔) **โครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ** เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังเป็นเจ้าภาพการตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๔๙ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๕)

การตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังพบความเสี่ยง K เพียงประเภทเดียวในเรื่องของกระบวนการขั้นตอนที่ต้องดำเนินการมีหลายขั้นตอน ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วน่าจะส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้รับบริการจะได้รับด้วย อย่างไรก็ตามผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยง K ดังกล่าวไว้ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๕๐ เท่ากันทั้ง ๔ ภาค

เป้าหมายของโครงการในปี ๒๕๕๑ เป็นชุมชนแออัดในพื้นที่ราชพัสดุในจังหวัดต่างๆ รวม ๙ จังหวัด จังหวัดละ ๑ ชุมชน ประกอบด้วย จังหวัดปราจีนบุรี ศรีสะเกษ ขอนแก่น หนองคาย นครสวรรค์ กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ชุมพร และสมุทรสงคราม เข้าร่วมโครงการบ้านมั่นคงเพื่อพัฒนาปรับปรุงที่อยู่อาศัยโดยการจัดทำบันทึกความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการฯ ได้ให้ข้อเสนอแนะการตรวจติดตามกับหน่วยรับตรวจในระดับพื้นที่ ที่ให้ค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ ๓ ในภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๑.๐๐ ทั้ง ๓ ภาค

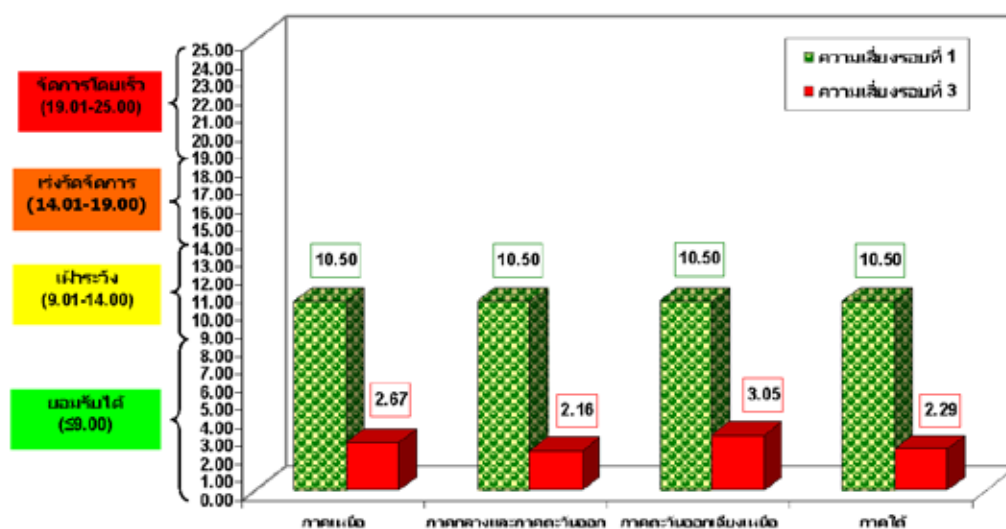
ในส่วนของภาคเหนือ ไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะวิเคราะห์เหตุปัจจัยและค่าดัชนีความเสี่ยงที่ลดลง แต่สำหรับภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐว่า เกิดจากหมวดการนำองค์กร

ที่ให้ระดับความเข้มแข็งไว้สูงสุดที่ระดับ ๕.๐๐ ทั้ง ๓ ภาค จึงเชื่อตามผลการประเมินว่า โครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ และตบบนโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม ข้อ ๒.๕.๕ ที่ว่า “สร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ในสังคมเมือง โดยมีการวางผังเมืองอย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีบริการขั้นพื้นฐานอย่างเหมาะสม มีโรงเรียนใกล้บ้าน มีการสื่อสารคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน” ได้เป็นอย่างดี

๕) โครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อย เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๐ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อยที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม (ข้อ ๒.๕.๕)

ที่มาของข้อมูล : จากรายงานผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง

จากการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลัง พบความเสี่ยง K ในรอบเดียวกัน โครงการบ้านมั่นคงที่ได้นำเสนอไว้ในข้อ ๕) ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๕๐ ประเด็นความเสี่ยงที่ K เป็นลักษณะขั้นตอนการดำเนินการเช่นเดียวกัน

ผู้ตรวจราชการกระทรวงการคลังได้ตรวจติดตามและให้ข้อเสนอแนะหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ และประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงที่เหลืออยู่จากการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ พบค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๒.๖๗, ๒.๑๖, ๓.๐๕ และ ๒.๒๙ ในภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ

ผลจากความเสี่ยงที่ลดลง ยังส่งผลให้อุปสรรคต่อการไม่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายลดลงไปด้วย ซึ่งย่อมนำมาซึ่งความหมายว่า การจัดทำโครงการเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในเรื่องของความมั่นคงของชีวิตและสังคม ข้อ ๒.๕.๕ ดังที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้วนั้นเป็นไปด้วยดี

๒.๖.๒ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

• ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๑) โครงการการป้องกันและแก้ไขการค้ำมนุษย์

๑.๑) ขอให้ส่วนกลางจัดอบรมหลักสูตรความรู้ด้านกฎหมายอาญาให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านการค้ำมนุษย์ให้สามารถปฏิบัติงานได้ใกล้เคียงกับบุคลากรต่างๆ ในทีมสหวิชาชีพ

๑.๒) ควรมีการทํานบันทึกข้อตกลง (MOU) เพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานอื่นๆ ยอมรับเรื่องการค้ำมนุษย์เป็นกลไกในการทำงานระดับชาติต่อไป

๑.๓) ให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการและสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ถอดบทเรียนเรื่องการค้ำมนุษย์เป็นกลุ่มจังหวัด โดยพิจารณาจากบริบท ความใกล้เคียงของโครงการ

๒) โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม

๒.๑) หน่วยงานสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ทบทวนการจัดทำโครงการเกี่ยวกับเด็ก โดยคำนึงถึงทฤษฎีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็ก และทฤษฎีกระบวนการเรียนรู้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ได้ประโยชน์กับเด็กอย่างแท้จริงมากกว่าเป็นโทษ เนื่องจากการจัดกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัย

๒.๒) ให้หน่วยงานสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กในวัย ๑ - ๕ ปี ก่อนการจัดกิจกรรมในวัยอื่นๆ เนื่องจากเป็นช่วงทองของการพัฒนามนุษย์ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจำเป็นต้องให้ความรู้ ความเข้าใจกับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ในการเลี้ยงดูบุตรอย่างถูกต้องเป็นสำคัญ

๒.๓) ให้ส่วนกลางวางแผนจัดสรรงบประมาณให้ตรงตามระยะเวลาการปฏิบัติงานจริง

๒.๔) สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ควรจัดทำแนวทางและวิธีการที่รวดเร็วและถูกระเบียบในการใช้จ่ายงบประมาณให้แก่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

๒.๖.๓ บทสรุป

การดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส เจ้าภาพหลักน่าจะเป็นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่ผลสำเร็จของโครงการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาสดังกล่าวจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากไม่ได้รับความร่วมมือจากองค์กรภาคเอกชน และที่สำคัญองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้ด้อยโอกาส รองลงมาจากครอบครัวผู้ด้อยโอกาสเอง (ถ้ามี) และเป็นเรื่องที่หากรัฐบาลเห็นความสำคัญ อาจกำหนดการดำเนินการร่วมกับภาคส่วนเหล่านี้ไว้ในนโยบายรัฐบาล เปรียบเหมือนเรื่องอื่นๆ เช่น การดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสนี้ก็ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องประสานความร่วมมือกับภาคส่วนอื่นๆ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำกับดูแลอย่างเป็นรูปธรรมเช่นเดียวกัน

สำหรับ ๕ โครงการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส นั้น บางส่วนอาจไม่ได้จัดเป็นผู้ด้อยโอกาสตามความหมายอย่างแท้จริง แต่ต้องถือว่าเป็นผู้ที่ต้องการโอกาสเพียงชั่วคราวในภาวะวิกฤต เช่น ในโครงการที่ ๑) หรืออาจไม่ถึงกับด้อยโอกาส แต่เป็นผู้มีรายได้น้อย ดังเช่นโครงการที่ ๔) และ ๕) ซึ่งเจ้าภาพรอง เช่น กระทรวงแรงงานและกระทรวงการคลังก็ได้เข้าไปดูแลในส่วนนั้นแล้ว

๒.๗ กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับปัญหาเสพติด โดยได้กำหนดไว้เป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก ความแตกต่างประการหนึ่งที่ค้นพบจากความเป็นประโยชน์ของนโยบายเร่งด่วนก็คือ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะได้รับงบประมาณไปจัดทำโครงการเพื่อตอบสนองนโยบายให้เห็นผลโดยเร็วและโดยตรง และส่วนราชการก็จะต้องปรับกลยุทธ์ในส่วนที่ได้รับอนุมัติงบประมาณมาก่อนหน้านโยบายรัฐบาลในเรื่องนั้น เพื่อให้โครงการเหล่านั้น แม้ได้รับอนุมัติก่อนนโยบายรัฐบาล แต่ก็สามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาลได้อย่างชัดเจน ดังเรื่องของโครงการเพื่อการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ที่สำนักงาน ป.ป.ส. ได้นำนโยบายรัฐบาลไปดำเนินการเป็นกลยุทธ์ ๓ เน้น ๓ ลด ๓ เพิ่ม เพื่อให้เกิดโครงการที่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการป้องกัน ปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดได้อย่างกว้างขวางในทุกข้อทุกประการ

แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้กำหนดกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดไว้ กลุ่มโครงการดังกล่าว ประกอบด้วย ๔ โครงการที่ตอบสนองนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเป็นสำคัญ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเห็นว่าเป็นโครงการที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ต้องจัดการ ความเชื่อมโยงของนโยบายรัฐบาล วัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการ และความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการ เป็นดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (นโยบายข้อ ๑)		
เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยยังคงยึดหลักการ “ผู้เสพ” คือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้า คือผู้ที่ต้องได้รับโทษตามกฎหมาย ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด ลดปริมาณผู้เสพยาและป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่กับมาตรการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม และใช้มาตรการทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมตัดช่องทางการหาเงินทุจริตของผู้มีอิทธิพล	๑. โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) วัตถุประสงค์ ๑) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของประชาชน ก่อนและหลังประกาศปฏิบัติการพลังแผ่นดินร่วมกวาดล้างยาเสพติดเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติด ปัญหา ผู้เสพ ผู้ติดยา ผู้ค้า ผู้ผลิต การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นพลังของแผ่นดินและการมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้อง การทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ๒) เพื่อทราบผลการดำเนินงานของรัฐบาลในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติด ๓) เพื่อทราบแนวทาง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด	๑) ข้อมูลที่ได้อาจไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง (P = ๒๐)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
ทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการตัดไม้ทำลายป่า การค้ามนุษย์ และการเป็นเจ้ามือการพนัน เป็นต้น (ข้อ ๑.๓)	๔) เพื่อเป็นข้อมูลให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการติดตามประเมินผล และวางแผนการดำเนินงาน ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดต่อไป <u>การดำเนินงานโครงการ</u> ๑) สํารวจด้วยตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่าง ๓ ชั้น (เขตปกครอง/ครัวเรือน/สมาชิกครัวเรือน) ๒) ส่งเจ้าหน้าที่ไปสัมภาษณ์สมาชิกในครัวเรือนตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ครัวเรือนละ ๑ คน โดยให้กระจายตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและสถานภาพการทำงาน ๓) การเสนอผลการสำรวจจะเสนอในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ ในรูปของอัตราร้อยละ ๒. <u>งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ (กระทรวงยุติธรรม)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อให้มีการดำเนินงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ๒) เพื่อเป็นการบังคับให้ผู้ติดยาเสพติดต้องเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพจนครบทุกขั้นตอน ๓) เพื่อให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้มีโอกาสพัฒนาตนเองให้กลับตนเป็นพลเมืองดี ๔) เพื่อให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่ต้องมีประวัติทางคดี <u>กิจกรรม</u> ๑) การตรวจพิสูจน์ว่าเป็นผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติด เพื่อทำรายงานสรุปเสนอคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดประจำเขตพื้นที่วิจัยและกำหนดแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ๒) การจัดให้ผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติดตามคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดประจำเขตพื้นที่	๑) งบประมาณ บุคลากร และสถานที่ในการบำบัดรักษาตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูฯ ไม่เพียงพอ (K=๒๐) ๒) ข้อมูลการลงบันทึกในระบบรายงานยาเสพติด (บสต.๕) ไม่ได้ตามเป้าหมาย (K=๑๖) ๓) บุคลากรที่ดำเนินงานในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูฯ ยังมีความรู้และทักษะในการดำเนินงานไม่เพียงพอ (K=๙) ๔) ผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ หลบหนีในระหว่างควบคุมตัวไปส่งยังสถานฟื้นฟูฯ แบบควบคุมตัว (K=๙) ๕) การกำหนดแนวทางหรือโปรแกรมที่ใช้ในการรักษาตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูฯ ไม่ครอบคลุมกับการบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูฯ ทุกกลุ่ม (K=๑๖)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๓) การติดตามผลหลังผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นระยะเวลา ๑ ปี <u>ระยะเวลาดำเนินการ</u> ตุลาคม ๒๕๕๐ - กันยายน ๒๕๕๑ <u>พื้นที่ดำเนินการ</u> ทั่วประเทศ <u>เป้าหมาย</u> เชิงปริมาณ : จำนวนผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบบังคับรักษา ๓๐,๐๐๐ ราย ๓. <u>โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (กระทรวงสาธารณสุข)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) สังคมชุมชนให้การยอมรับผู้ติดยาเสพติด โดยถือเป็นผู้ป่วยมีข้อหาอาชญากรรม และนำเข้าสู่ระบบการรักษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน และมีการประสานเชื่อมโยงการบำบัดรักษาอย่างเหมาะสม ๒) บูรณาการแผนการบำบัดฟื้นฟูฯ และดูแลให้สอดคล้อง และบูรณาการในระดับพื้นที่ให้มีการดำเนินการร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งด้านแผนงาน ทรัพยากร และงบประมาณ ครอบคลุมทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการบริหารจัดการ ๓) พัฒนาศักยภาพการบำบัด รักษา ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเดียวกัน มีความเหมาะสมในระดับพื้นที่ เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน และการพัฒนาภาคีเครือข่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัด ตลอดจนการรับรองคุณภาพมาตรฐาน (HA ยาเสพติด) แก่สถานบำบัดรักษายาเสพติดทั่วประเทศ ๔) ผู้ติดยาเสพติดเมื่อผ่านการบำบัดรักษาฟื้นฟู ได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๑ ปี เพื่อสามารถดำรงชีวิตอย่างปกติ ไม่พึ่งพายาเสพติด และเมื่อกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำ สามารถกลับเข้ารับการบำบัดรักษาได้อย่างเหมาะสมได้ทันที	๖) การติดตาม ดูแล ผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง (K = ๑๖) ๗) การวินิจฉัยของอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน (P = ๙) ๘) ชุมชนไม่เข้าใจและไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเพียงพอ (N = ๑๖) ๑) ฐานข้อมูลผู้เสพผู้ติดยาเสพติด (บสต.๑ - ๕) ไม่ครอบคลุมครบถ้วน ๒) ศตส.จังหวัดขาดความต่อเนื่องในการดำเนินการอย่างบูรณาการ ๓) ผู้เสพผู้ติดยาเสพติดไม่ได้รับการยอมรับในฐานะเป็นผู้ป่วย

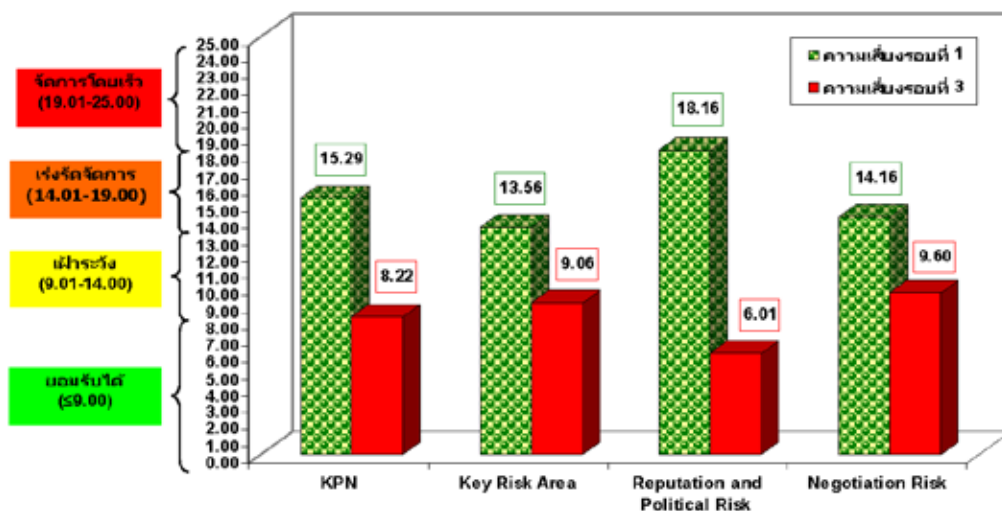
นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๕) พัฒนาฐานข้อมูลผู้เสพผู้ติดยาเสพติด (บสต.๑ - ๕) ที่เป็นเอกภาพ ใช้ฐานข้อมูลเดียวกันทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ เพื่อสามารถประเมิน วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาผู้เสพยาเสพติด ทั้งในระดับพื้นที่และประเทศได้ <u>กิจกรรม</u> ๑) นโยบายจังหวัด รณรงค์ หรือค้นหาปรับเจตคติสังคมในการให้โอกาสผู้ติดยาเสพติดในโรงเรียน สถานประกอบการ ได้รับการบำบัดรักษาโดยยึดระบบสมัครใจเป็นเบื้องต้น ๒) จังหวัดจัดทำแผนการดำเนินงาน และมีการติดตาม กำกับ ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา และการบริหารจัดการ ๓) มีกระบวนการหรือกิจกรรม หรือคณะทำงานด้านการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพการบำบัดรักษาแก่สถานบำบัดทุกระบบทั้งสมัครใจ บังคับ และต้องโทษ ๔) ให้การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดอย่างมีคุณภาพมาตรฐานทั้งระบบสมัครใจ บังคับ และต้องโทษ กำหนดเป้าหมายร้อยละ ๗๕ ของผู้ป่วยด้านยาเสพติดที่ได้รับการจำหน่ายครบตามเกณฑ์ที่กำหนด ๕) มีการติดตาม ดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาอย่างน้อย ๔ ครั้ง ใน ๑ ปี เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมโดยไม่พึ่งพายาเสพติด กำหนดเป้าหมายร้อยละ ๘๐ ๖) พัฒนาฐานข้อมูลผู้เสพผู้ติดยาเสพติด (บสต. ๑-๕) ให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ และนำมาใช้ในการวางแผนการแก้ไขปัญหาผู้ติดยาเสพติด	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	๔. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (กระทรวงมหาดไทย) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๒) เพื่อพัฒนากลไกแกนนำในพื้นที่ตลอดจนดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาต่างๆ เพื่อเฝ้าระวังและการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัด (ศตส.จ.) ทุกจังหวัด และศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ (ศตส.อ.) ทุกอำเภอ ๔) เพื่อสำรวจค้นหาผู้ค้า ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ และจัดทำทะเบียนประวัติ <u>กิจกรรม</u> ๑) กลยุทธ์ “๓ ลด ๓ เพิ่ม ๓ เน้น” ๒) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓) การพัฒนากลไกแกนนำในพื้นที่ตลอดจนดำเนินกิจกรรมด้านการพัฒนาต่างๆ เพื่อเฝ้าระวังและการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๔) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัด (ศตส.จ.) ทุกจังหวัด และศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอ (ศตส.อ.) ทุกอำเภอ ๕) การสำรวจค้นหาผู้ค้า ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ และจัดทำทะเบียนประวัติ <u>เป้าหมาย</u> พื้นที่ดำเนินการทั่วประเทศ	๑) บุคลากรขาดความรู้ เทคนิค วิธีการและทักษะในการสำรวจ ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และจัดทำทะเบียนประวัติ ๒) งบประมาณในการดำเนินงานไม่เพียงพอในการสำรวจ ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดและจัดทำทะเบียนประวัติ ๓) ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ครบถ้วนถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ๔) ขาดการบูรณาการข้อมูลของแต่ละหน่วยงาน ๕) การกลั่นแกล้งในการให้ข้อมูลผู้เสพ/ผู้ติดยาทำให้เกิดการร้องเรียน ๖) ครอบครัว/ชุมชน ไม่ทราบแนวทางการเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสารการ ค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด รวมทั้ง การติดตามดูแลช่วยเหลือ ผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติด ๗) ประชาชนขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการให้ข้อมูลข่าวสารต่อทางราชการ

๒.๗.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติด ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก (นโยบายฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ)

แผนภูมิที่ ๕๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติด ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓)

กลุ่มโครงการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดต้องถือว่าด้วยชื่อชั้นของโครงการแล้ว ย่อมมีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว ดังเช่นที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ให้ความสำคัญต่อกลุ่มโครงการนี้ และได้ตรวจติดตามเพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่ได้ตรวจพบดังกล่าว

ผลการตรวจติดตามในรอบแรก พบค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเร่งรัดจัดการในภาพรวม ความเสี่ยงระดับเร่งรัดจัดการดังกล่าวเกิดจากความเสี่ยง P (Reputation and Political Risk) ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงสุดเมื่อเทียบกับค่าดัชนีความเสี่ยงประเภทอื่นๆ ที่ค่า ๑๘.๑๖

อย่างไรก็ตาม ในบทสรุปรอบ ๓ พบว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงมาอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๒๒ แล้ว ความเสี่ยง P ที่ดูจะเป็นปัญหาในรอบแรกอาจได้รับความสนใจที่จะต้องเร่งจัดการ จึงทำให้ความเสี่ยง P ในรอบที่ ๓ มีค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงมาอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๖.๐๑ ในทางตรงกันข้าม ความเสี่ยง K และ N ที่ในรอบแรกเปรียบเทียบกันและมีค่าดัชนีความเสี่ยงต่ำกว่า กลับสามารถลดความเสี่ยงในรอบที่ ๓ ลงมาอยู่ได้ในระดับเฝ้าระวังเท่านั้น โดยความเสี่ยง K ในรอบที่ ๓ มีค่าดัชนีความเสี่ยงที่ค่า ๙.๐๖ และความเสี่ยง N มีค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๓ ที่ค่า ๙.๖๐ ซึ่งทำให้เชื่อได้ว่าค่าดัชนีความเสี่ยงที่สามารถดำเนินการให้ลดลงไปได้ สามารถลดอุปสรรคต่อการตอบสนองนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลฯ ไปได้พอสมควร

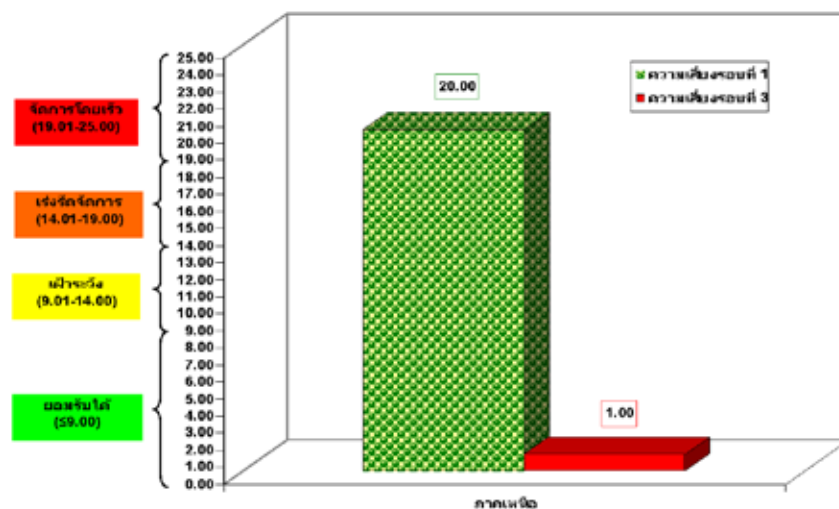
อย่างไรก็ตาม การพิจารณาในภาพรวมของกลุ่มโครงการฯ อาจไม่เห็นภาพความเสี่ยงที่มีอยู่จริงในแต่ละโครงการและผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการที่จัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นเพื่อให้

โครงการบรรลุมิติประสงค์ เป้าหมาย และตอบนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลข้อ ๑.๓ ได้ จึงได้เจาะลึกนำเสนอผลการตรวจติดตาม เพื่อจัดการกับความเสี่ยงของผู้ตรวจราชการในรายโครงการ ดังนี้

๑) โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด
เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓)

หมายเหตุ : ตรวจติดตามเฉพาะภาคเหนือ (เขตตรวจราชการที่ ๑๕)

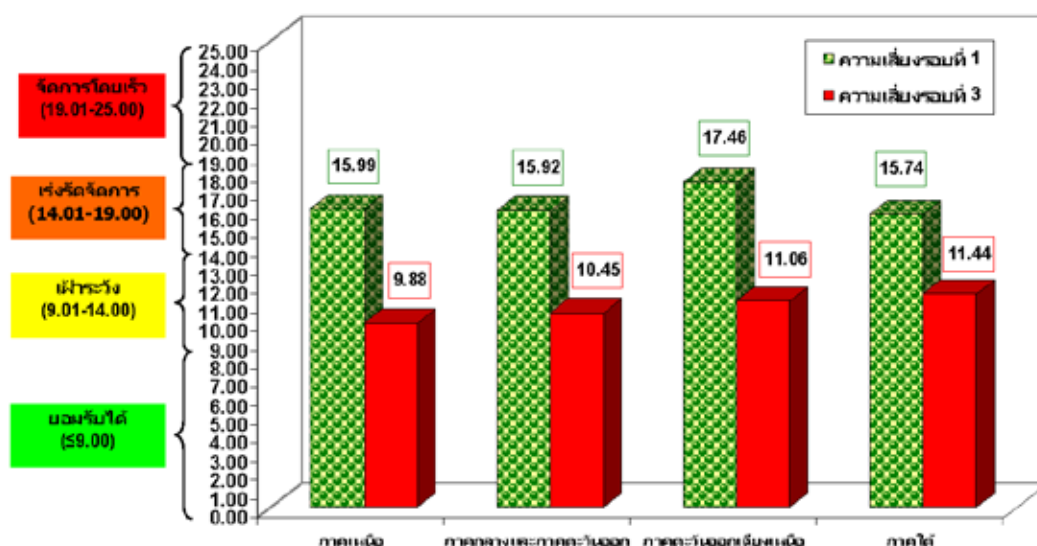
ผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ไปตรวจติดตามโครงการดังกล่าวในภาคเหนือ (เขตตรวจราชการที่ ๑๕) พบความเสี่ยง P ที่สรุปว่าเป็นประเด็นของข้อมูลที่อาจไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงในระดับจัดการโดยเร็วที่สุดที่ค่า ๒๐.๐๐ หากปล่อยทิ้งไว้อาจทำให้ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ และที่สำคัญคือไม่สามารถนำไปวางยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาภัยเสพติดอย่างได้ผล

ในการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ภายหลังจากที่ผู้ตรวจราชการได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการดำเนินการแล้ว ผู้ตรวจราชการได้ประเมินค่าดัชนีความเสี่ยงไว้ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๑.๐๐

เหตุปัจจัยที่มีผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยง P ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๑.๐๐ ดังกล่าว ผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ยกให้เป็นเครดิตของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ โดยประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระดับโครงการในหมวดการนำองค์กร และหมวดการจัดการกระบวนการไว้ที่ค่า ๕ ซึ่งย่อมาหมายความว่า หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการความเสี่ยงและจัดกระบวนการสำรวจความคิดเห็นเพื่อให้ผลการสำรวจเป็นที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปปรับใช้ประโยชน์ได้ ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน จึงส่งผลต่อนโยบายเร่งด่วนในเรื่องการเร่งรัดแก้ไขปัญหาภัยเสพติด (นโยบายข้อ ๑.๓) ได้ส่วนหนึ่ง

๒) งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด ตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๓ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตาม รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด ตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓)

ผลการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความเสี่ยงที่มีอยู่จริงของผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรมในรอบที่ ๑ พบว่าความเสี่ยงที่มีอยู่เป็นความเสี่ยง K P และ N ที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงในระดับเร่งรัดจัดการทุกตัวส่งผลให้ภาพรวม K P และ N ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๕.๙๙, ๑๕.๙๒, ๑๗.๔๖ และ ๑๕.๗๔ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยงที่เป็นต้นเหตุมีหลายประเด็น เช่น ความไม่เพียงพอของงบประมาณ บุคลากร และสถานที่ในการบำบัดรักษา การบันทึกข้อมูลรายงานยาเสพติด (บสด. ๕) ไม่ได้ตามเป้าหมาย ความรู้และทักษะของบุคลากรที่ทำหน้าที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่เพียงพอ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูหลบหนีการควบคุม โปรแกรมการรักษาไม่ครอบคลุมได้ทุกกลุ่มเป้าหมาย การติดตามดูแลผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง มาตรฐานการวินัยของบุคลากรฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน และชุมชนไม่เข้าใจ ไม่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเพียงพอ

ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรมได้ไปตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยรับตรวจในระดับพื้นที่เพื่อร่วมกันจัดการกับความเสี่ยงตามประเด็นต่างๆ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงจากที่ประเมินได้ในการตรวจติดตาม รอบที่ ๓ มีค่าลดลงไปพอสมควรโดยในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ สามารถลดลงมาอยู่ในระดับเฝ้าระวังได้ที่ค่า ๙.๘๘,

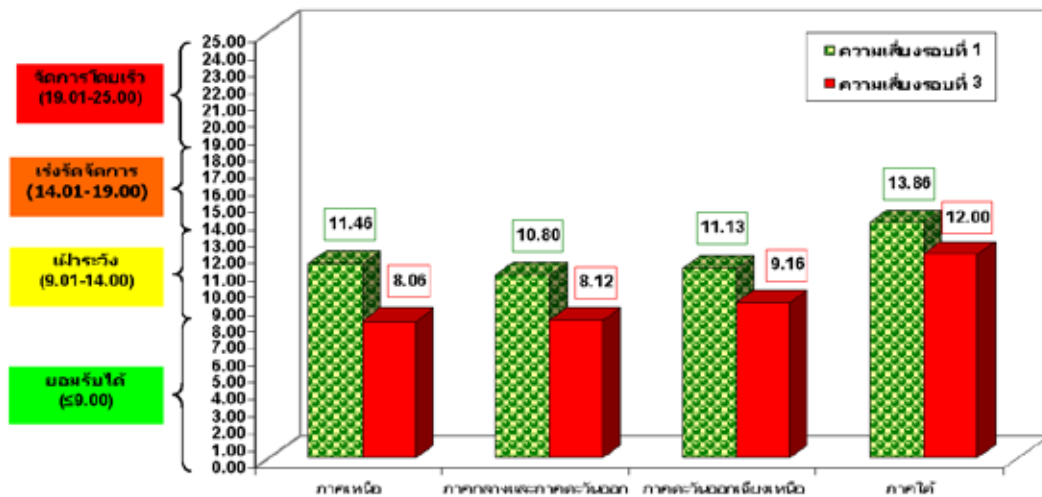

๑๐.๔๕, ๑๑.๐๖ และ ๑๑.๔๔ ตามลำดับ เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงที่ลดลงสู่ระดับเฝ้าระวังดังกล่าว ที่เป็นจุดร่วมที่ตรงกันจากการประเมินผลของผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม ทั้ง ๔ ภาค คือ ในหมวดของ คุณภาพการให้บริการที่ผลการประเมินค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐอยู่ใน ระดับ ๔.๐๐ ทุกภาค

แม้ผลการลดความเสี่ยงจะทำได้เพียงระดับเฝ้าระวังแต่คงต้องยอมรับว่า เป็นเรื่องยาก ที่จะทำให้ค่าความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ เนื่องจากมีความเสี่ยงหลายประเด็นที่จำเป็นจะต้องได้ รับการแก้ไขในระดับนโยบาย แต่ในภาพรวมของโครงการแล้ว คงต้องถือเป็นความสำเร็จที่สำคัญที่ส่งผลต่อ นโยบายเร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติด (ข้อ ๑.๓) ได้อย่างค่อนข้างเป็นรูปธรรม และเป็นระบบตามกลยุทธ์ ที่ส่วนกลางได้กำหนดไว้

๓) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวง สาธารณสุข เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตาม รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓)

ผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่มีอยู่จริง ของความเสี่ยงในรอบที่ ๑ พบว่า มีค่าดัชนีความเสี่ยง K และ N ที่ล้วนแต่อยู่ในระดับเฝ้าระวังทั้ง ๔ ภาค ประเด็นความเสี่ยงที่พบเป็นเรื่องของความไม่ครอบคลุมครบถ้วนของฐานข้อมูลผู้เสพผู้ติดยาเสพติด ความต่อเนื่อง ในการดำเนินการของ ศตส.จ. และการที่ผู้เสพผู้ติดยาเสพติดไม่ได้รับการยอมรับในฐานะเป็นผู้ป่วย

ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขได้ตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับ ความเสี่ยงตามประเด็นดังกล่าวข้างต้น กับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่แล้ว ผลของการจัดการกับความเสี่ยง ร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ดังกล่าวจากการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขได้ประเมินไว้ ในการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ นั้น ภาคเหนือ และภาคกลางและภาคตะวันออก มีค่าดัชนีความเสี่ยง

ลดลงในระดับที่ยอมรับได้ที่ค่า ๘.๐๖ และ ๘.๑๒ ตามลำดับ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับต้องเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๑๖ และ ๑๒.๐๐ ตามลำดับ

ในการประเมินเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงโดยประเมินจากระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐนั้น ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินแตกต่างกันในแต่ละภาค ในภาคเหนือระดับความเข้มแข็งฯ สูงสุด อยู่ในหมวดการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ หมวดคุณภาพการให้บริการ และหมวดการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ที่ระดับ ๔.๒๔ เท่ากันทั้ง ๓ หมวด ภาคกลางและภาคตะวันออกเป็นระดับความเข้มแข็งในหมวดการนำองค์กร และการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ที่ระดับ ๓.๙๒ เท่ากันทั้ง ๒ หมวด ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ที่หมวดการนำองค์กรที่ระดับ ๔.๑๑ และภาคใต้อยู่ในหมวดคุณภาพการให้บริการที่ระดับ ๔.๒๙

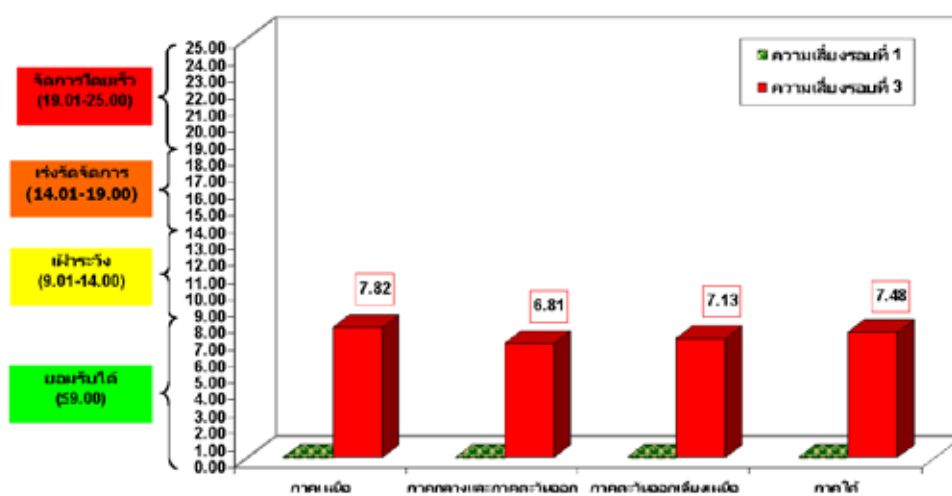
ความสำเร็จและการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เมื่อผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ได้จัดการกับความเสี่ยงไปได้ในระดับหนึ่งแล้วนั้น ย่อมส่งผลให้โครงการตอบสนองนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลอย่างทั่วถึงได้ผลดีสำหรับการจัดการในระดับพื้นที่

อย่างไรก็ตาม เรื่องของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้น ยังคงมีประเด็นความเสี่ยงหลายประเด็นที่ไม่สามารถจัดการได้ในระดับพื้นที่ ผู้ตรวจราชการฯ จึงจำเป็นต้องเสนอแนะแนวทางแก้ไขไปเพื่อส่วนกลางพิจารณาดำเนินการ ซึ่งส่วนกลางจะต้องเร่งพิจารณาแก้ไข เพื่อให้ทันการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการเร่งรัดจัดการในปีแรก

๔) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๕ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายใต้ต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกของรัฐบาล (ข้อ ๑.๓)

หมายเหตุ : ไม่มีผลการตรวจติดตาม รอบที่ ๑

ผลการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ค่าดัชนีความเสี่ยงของโครงการซึ่งเป็นภาพรวมของความเสียหาย K P และ N ได้รับการตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะจากผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย จนทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ที่ค่า ๗.๘๒, ๖.๘๑, ๗.๑๓ และ ๗.๔๘ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยเข้าไปติดตามจัดการเป็นประเด็นเกี่ยวกับการขาดทักษะในการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อจัดทำทะเบียนประวัติ ความไม่เพียงพอของงบประมาณ ความคลาดเคลื่อนไม่เป็นปัจจุบันของข้อมูลการบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของครอบครัว/ชุมชนของผู้เสพยาเสพติด การขาดความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการให้ข้อมูลข่าวสารยาเสพติดกับทางราชการ เป็นต้น

ค่าดัชนีความเสี่ยงที่ลดลงสู่ระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาคดังกล่าว แสดงถึงประเด็นความเสี่ยงดังที่กล่าวถึงข้างต้นสามารถจัดการไปได้แล้วโดยผู้ตรวจราชการฯ และหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ผลจากการตรวจติดตามย่อมสนับสนุนให้โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตอบสนองต่อนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ข้อ ๑.๓) ได้เช่นกัน

๒.๗.๒ ความคิดเห็นของที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน

ความคิดเห็น	การมีส่วนร่วม	ข้อเสนอแนะ
๑) ส่วนใหญ่ผู้เสพยาจะเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาทางครอบครัว ฐานะยากจนขาดความรู้ในการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเอง และครอบครัว	- ร่วมรณรงค์กับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ปปส. สาธารณสุขจังหวัด อบต. และเข้าร่วมในโครงการ to be number one	๑) ควรส่งเสริม จัดหาอาชีพที่เหมาะสมตรงตามความต้องการของผู้เข้ารับการบำบัด เพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สามารถเลี้ยงตนเอง และครอบครัวได้
๒) เป็นระบบที่ดี แต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ดีขึ้นได้ เพราะปัจจุบันผู้ผ่านการบำบัดฯ มาแล้วเกินกว่าร้อยละ ๕๐ กลับมาเสพยาอีก เนื่องจากยาเสพติดแพร่ระบาดทุกพื้นที่หาซื้อได้ง่าย และการกลับเข้าสู่สภาพสังคมสิ่งแวดล้อม วิธีการดำรงชีวิตแบบเดิมๆ		๒) - ควรจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน - ให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือผู้เสพที่ได้รับการบำบัด ให้กลับสู่ชุมชนได้อย่างถูกต้องเกี่ยวกับการทำกิจกรรมบำบัด ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ
๓) โครงการที่จัดขึ้นในชุมชนเพื่อบำบัดผู้เสพยา มีความซ้ำซ้อนกันหลายหน่วยงาน โดยส่วนใหญ่ขาดการติดตามผลอย่างเป็นระบบ เช่นเดียวกับการจัดอบรมเกี่ยวกับโทษของยาเสพติดนั้น ในทางปฏิบัติเด็กที่เข้ารับการอบรมเป็นเด็กที่ไม่ได้ติดยาเสพติด แต่เด็กที่ติดยาฯ กลับไม่เข้ารับการอบรม ส่งผลให้การปฏิบัติไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร	- เป็นวิทยากรให้ความรู้ต่อต้านยาเสพติด โรคเอดส์ ให้แก่ประชาชนในชุมชน - เข้าร่วมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดกับโรงเรียนในชุมชน และในจังหวัด	๓) - ภาครัฐควรเข้ามามีส่วนร่วมทั้งการปฏิบัติงาน และการให้ความคิดเห็น จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบหลัก เพื่อลดความซ้ำซ้อน และควรจัดตั้งศูนย์บำบัดฯ ประจำตำบลด้วย - ควรมีระเบียบรองรับการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้ตรวจราชการกระทรวงกับที่ปรึกษาผู้ตรวจฯ ภาคประชาชน - ควรอบรมให้ความรู้แก่ที่ปรึกษาภาคประชาชน เกี่ยวกับการบำบัดทั้ง ๓ ระบบอย่างชัดเจน และควรให้ที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมตรวจราชการกับผู้ตรวจราชการกระทรวง เพื่อบูรณาการทั้งในเรื่องข้อมูลและการปฏิบัติงาน

ความคิดเห็น	การมีส่วนร่วม	ข้อเสนอแนะ
๔) ผู้ผ่านการบำบัดฯ แล้วกลับสู่ชุมชน จะประสบปัญหาการไม่ได้รับความไว้วางใจจากผู้คนรอบข้าง จากชุมชนหรือครอบครัว		๔) ควรนำผู้ที่เคยเสพยาเสพติด และได้รับการบำบัดฯ แล้ว มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดประสบการณ์
๕) การบำบัดผู้ที่เคยเสพยาเสพติดนั้น ต้องขึ้นอยู่กับคนใกล้ชิดในครอบครัวที่จะมีส่วนร่วม ให้ความสำคัญกับผู้ป่วยมากน้อยเพียงใด		
๖) ผู้ที่ได้รับการบำบัดในระบบสมัครใจ แล้วกลับสู่ชุมชนนั้น จะได้รับการยอมรับจากสังคมชุมชน มากกว่าผู้ที่ได้รับการบำบัดในระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ เนื่องจากประชาชนในชุมชนยังมีความคิดว่าผู้เสพยาเสพติดเป็นผู้ก่อปัญหา เช่น การลักขโมย ทะเลาะวิวาทกัน ทำให้ผู้คนในชุมชนไม่กล้าคบค้าสมาคม และไม่ให้อุปถัมภ์เข้าใกล้บุคคลเหล่านี้		๖) ผู้นำภายในชุมชน อาทิ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ควรให้โอกาสผู้ผ่านการบำบัดกลับสู่ชุมชนและให้สังคมยอมรับ โดยการชักชวนให้ผู้ผ่านการบำบัด เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน เช่น วันสำคัญทางศาสนา ประเพณีหมู่บ้าน เพื่อให้คนในหมู่บ้านเกิดการยอมรับ และไว้วางใจ
๗) การป้องกันยาเสพติดเป็นปัญหาระดับนโยบายของรัฐบาลที่จะกระตุ้น และปลูกฝังให้ประชาชนเลือกระหว่างการหาผลประโยชน์ใส่ตัวเองโดยการค้ายาเสพติด หรือร่วมกันต่อต้านยาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทย	- ปฏิบัติงานการต่อต้านยาเสพติดร่วมกับภาครัฐ และเอกชนอย่างต่อเนื่อง	๗) - รัฐบาลควรมีสวัสดิการด้านการศึกษาให้ประชาชนในชุมชนมีการศึกษาที่สูงขึ้น - ตามแนวชายแดน ควรมีการตรวจตราอย่างเข้มงวดมากกว่าพื้นที่อื่น รวมทั้งควรมีกำลังพล แหล่งข่าว เครื่องมือที่ทันสมัยที่ใช้ในการตรวจจับเพิ่มมากขึ้น
๘) ผู้เสพยาเสพติดเมื่อเข้ารับการบำบัด ต้องได้รับโอกาส การดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะจากครอบครัว ญาติ หรือบุคคลรอบข้าง		๘) ผู้ที่อยู่ในชุมชนเดียวกับผู้เสพ ควรปฏิบัติตัวต่อผู้เสพยาเสพติดให้เหมือนกับบุคคลทั่วไป ไม่แสดงอาการ หรือพูดตอกย้ำความผิดที่ผ่านมาในอดีต
๙) ให้ผู้ป่วยมีโอกาสถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเอง เพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้กับบุคคลที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้อื่นไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด		

ความคิดเห็น	การมีส่วนร่วม	ข้อเสนอแนะ
๑๐) ผู้ที่ผ่านการบำบัดฯ แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก มีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะไม่หวนกลับมาสู่สังคมยาเสพติด และจะสามารถเลิกยาเสพติดได้อย่างเด็ดขาด หากชุมชนและครอบครัวให้โอกาส และให้กำลังใจ กลุ่มที่สอง ทนต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งที่มีความคุ้นเคยทั้งบุคคล และสภาพแวดล้อมไม่ได้ ต้องการการพัฒนาจิตใจให้มีความเข้มแข็ง ชุมชนและครอบครัวต้องเพิ่มการเฝ้าระวัง ให้กำลังใจ ยอมรับและให้โอกาสเพื่อกลับมาใช้ชีวิตในสังคมปกติได้		๑๐) ควรจัดช่วงเวลาฟื้นฟูสภาพร่างกาย และจิตใจของผู้เสพ ตลอดจนเฝ้าระวังสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด โดยเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ เช่น การจัดกิจกรรมปลูกป่า โดยร่วมกันกินนอน ๗ วัน จากนั้น ๓ - ๖ เดือน ให้มีกิจกรรมอีกเป็นครั้งที่สอง อีกประมาณ ๗ วัน จะทำให้สามารถประเมินผลได้ว่าใครผ่านการบำบัดแล้ว หรือจะต้องกลับมาบำบัดอีก
๑๑) สังคม ชุมชนยังไม่ให้การยอมรับผู้ที่ติดยาเสพติดแม้ว่าจะผ่านการบำบัดแล้ว เพราะส่วนใหญ่จะกลับมาเสพติดซ้ำอีก และก่อปัญหาในชุมชน เช่น ลักขโมย สร้างความหวาดระแวงให้กับผู้คนในชุมชน	- เข้าร่วมในโครงการ to be number one - รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน - ให้ข้อมูล เผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน	๑๑) - สังคมควรให้โอกาสผู้เสพ ฯ - มีการติดตามพฤติกรรมต่อเนื่อง
๑๒) การบำบัดรักษาเป็นการแก้ไข้ปัญหาที่ปลายเหตุ ควรแก้ไข้ที่ต้นเหตุ เช่น แหล่งผลิต ผู้จำหน่าย โดยใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเข้มงวด		๑๒) ควรปราบปรามแหล่งผลิต การจำหน่ายอย่างจริงจังและเข้มงวด ใช้กฎหมายที่รุนแรงเพิ่มโทษขึ้นให้มากกว่าเดิม
๑๓) จากการพูดคุย สอบถามกับบุคคลที่ผ่านการบำบัดแล้ว พบว่า ผู้ที่มีจิตใจต้องการเลิก ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาดก็จะสามารถกลับเข้าสู่สังคมปกติได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วบุคคลเหล่านั้นจะผันตัวกลายเป็นผู้จำหน่ายเอง เนื่องจากเป็นช่องทางหารายได้ที่ทำเงินได้มาก		๑๓) ควรให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติดแก่ชุมชนชาวเขา เพื่อให้ได้รับทราบ เนื่องจากเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด ซึ่งปกติแล้วเมื่อจับชาวเขาที่เสพยาเสพติดได้แล้วก็จะถูกจับกุมและรับโทษตามกฎหมายอย่างเดียว แต่ไม่ได้มีการให้ความรู้แต่อย่างใด
๑๔) ผู้ผ่านการบำบัดฯ กลับไปเสพติดซ้ำอีก เพราะมีจิตใจไม่เข้มแข็งเพียงพอ เมื่อกลับไปสู่สภาพแวดล้อมเดิม อีกทั้งครอบครัว ญาติ ไม่ช่วยส่งเสริมอย่างจริงจัง	- ร่วมเป็นกรรมการป้องกันและแก้ไข้ปัญหายาเสพติดระดับจังหวัดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - สนับสนุนโดยการรวบรวมข้อมูลด้านยาเสพติดจากแหล่งข่าว เครือข่าย และนำเสนอแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ	๑๔) เจ้าหน้าที่ผู้ทำการบำบัดฯ ควรพบปะกับครอบครัว ญาติของผู้เสพ แล้วร่วมกันปรึกษา ให้ข้อแนะนำ ในการดูแลผู้เสพอย่างใกล้ชิด ต่อเนื่อง - ควรให้การยอมรับบุคคลที่ผ่านการบำบัดแล้ว กลับสู่สังคมชุมชนให้เหมือนคนปกติทั่วไป - ควรมีการเข้าค่ายพัฒนาจิตใจผู้เสพยาเสพติดเป็นเวลาอย่างน้อย ๓ เดือน เพื่อป้องกันการกลับสู่สภาพแวดล้อมเดิม

ความคิดเห็น	การมีส่วนร่วม	ข้อเสนอแนะ
๑๕) ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบรายละเอียดของการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดเท่าที่ควร	- ร่วมเฝ้าระวังเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดทั้งในโรงเรียนและสถานที่ราชการ	๑๕) ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบำบัดฯ ให้แก่ชุมชนให้ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่
๑๖) ขาดความร่วมมือจากชุมชนในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากชุมชนกลัวมีอิทธิพล การได้รับอันตรายเมื่อเป็นพยานหรือแจ้งเบาะแสดังกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และส่วนใหญ่คิดว่าไม่ใช่เรื่องของตนเอง ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียแต่อย่างใด		๑๖) ควรมีมาตรการในการให้ความปลอดภัยแก่แหล่งข่าวที่แจ้งเบาะแสดังกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่แหล่งข่าว หรือเครือข่าย

๒.๗.๓ ข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

๑) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม

(ข้อเสนอแนะในภาพรวมของกลุ่มโครงการ)

ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุของความเสี่ยง	ข้อเสนอแนะ
๑. ข้อมูลงานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังมีปัญหาด้านงบประมาณ บุคลากร และสถานที่ในการบำบัดรักษาตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูฯ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีผลการดำเนินงานเกินกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในขณะที่ผลการตรวจราชการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกระทรวงสาธารณสุขพบว่า มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสถานบำบัดเพื่อรองรับผู้ติดยาเสพติดในระบบสมัครใจมีเพียงพอ และมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดูแลผู้ป่วยในระบบสมัครใจ แต่พบว่า สถานบำบัดต้องให้การบำบัดรักษาผู้ป่วยทั้งในระบบสมัครใจและระบบบังคับบำบัด แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณสำหรับผู้ป่วยบังคับบำบัดอย่างเพียงพอ จึงต้องบริหารจัดการโดยใช้งบประมาณจากระบบสมัครใจ ทำให้เกิดปัญหาด้านการติดตามประเมินผล	๑. ศตส. ควรมีมาตรการกำกับดูแลส่งเสริมการทำงาน ของ ศตส.จ. เพื่อให้มีการบูรณาการของหน่วยงานพหุภาคีในการดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดยาเสพติด อย่างจริงจังและต่อเนื่อง และหน่วยรับการตรวจ ภายใต้กลยุทธ์ควรมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหา และนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไข้ปัญหา ๒. กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงมหาดไทย ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาศักยภาพสถานบำบัดรักษาเสพติดทุกระบบในพื้นที่ เพื่อดำเนินการประเมินศักยภาพในการบำบัดรักษาของสถานบำบัดในเรื่องต่างๆ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การบริหารจัดการ พัฒนาคุณภาพในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด เป็นต้น ๓. สถานบำบัดที่ผ่านการรับรองคุณภาพเป็นแกนนำ
๒. ผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาจากหลายหน่วยงาน หลายสังกัด มีมาตรฐานการบำบัดรักษาที่ไม่ตรงกัน ร้อยละของผู้ติดยาเสพติดที่ได้รับการบำบัดรักษาครบตามเกณฑ์ต่ำ ส่งผลต่อการเสพติดซ้ำ ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดรักษายังมีปัญหาในเรื่องการส่งต่อและการติดตามช่วยเหลือหลังการบำบัดรักษาอย่างน้อย ๔ ครั้งใน ๑ ปี การพัฒนาและรับรองคุณภาพสถานบำบัดรักษาอย่างไม่	๔. ศตส. ควรแต่งตั้งหรือจัดให้มีโครงสร้างผู้รับผิดชอบงานด้านการแก้ไข้ปัญหาผู้ติดยาเสพติด ทั้งในระดับ ศตส. และระดับหน่วยบำบัด เพื่อดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งควรจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาระบบข้อมูล บสต. ของจังหวัด และมอบหมายผู้รับผิดชอบที่ครอบคลุมทุกหน่วยงาน มีการประชุมวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค สำนวญความต้องการ เพื่อให้การสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอทุกเดือน

ปัจจัยเสี่ยง/สาเหตุของความเสี่ยง	ข้อเสนอแนะ
ครอบคลุม การลงบันทึกในฐานข้อมูล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (บสต.๑-๕) ทุกเขตตรวจราชการยังไม่เป็นเอกภาพ ไม่ครอบคลุม ครบถ้วน เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติไม่ให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการลงบันทึกข้อมูล ตลอดจนมีปัญหาเรื่องการยืนยันข้อมูลจากระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และไม่สามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์และการวางแผน แก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่และในระดับประเทศได้	
๓. ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม เท่าที่ควร แม้ได้มีการประชาสัมพันธ์ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงมาตรการ และแนวทาง ในการดำเนินงานและการปรับเจตคติแล้วก็ตาม ยังพบว่า ผู้ติดยาเสพติดยังไม่ได้รับการยอมรับในฐานะผู้ป่วย และเมื่อผ่านการบำบัดรักษาไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือและ ให้โอกาสในการประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ เช่น ผู้ป่วย หรือผู้เสพยาเสพติดในโรงเรียน หรือในสถานประกอบการ ถูกไล่ออก	๕. กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรมและกระทรวงมหาดไทย ควรประสานความร่วมมือ เพื่อวิเคราะห์ และ ประเมินสถานการณ์ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด รวมทั้ง กำหนดแผนงานร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางและวิธีปฏิบัติ ที่ชัดเจนและเหมาะสม และในการบริหารงบประมาณที่ ได้รับจากทั้ง ๓ กระทรวงให้มีความสอดคล้องกับปริมาณงาน และงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรภายนอก และประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมใน กระบวนการ ๖. หน่วยงานภายใต้กลยุทธิ์ทั้งระดับพื้นที่และจังหวัด ควรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้มีส่วน เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ พร้อมทั้งปรับ เจตคติของประชาชนในการยอมรับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เป็นผู้ป่วย และเปิดโอกาสในการเข้ารับการบำบัดรักษาใน ระบบสมัครใจก่อนการบังคับบำบัดรักษาเสพติด ๗. กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร ควรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และปรับเจตคติเกี่ยวกับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เป็นผู้ป่วยที่ควรได้รับการบำบัดรักษา เพื่อให้เกิดการ ยอมรับผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านการบำบัดรักษาแล้ว กลับสู่สังคม หน่วยงานภายใต้กลยุทธิ์ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการ จัดทำแผนการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ๘. ศตส. ควรมีการกำหนดโครงสร้างอัตรากำลังและความ ก้าวหน้าในสายงานของผู้ปฏิบัติงานด้านการบำบัดรักษา ยาเสพติดในพื้นที่ให้ชัดเจน เพื่อเป็นการสร้างขวัญและ กำลังใจในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมี ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

๒) ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. ขอให้ส่วนกลางพิจารณากำหนดสถานที่สำหรับใช้บังคับบำบัดเป็นกลุ่มจังหวัด เพื่อรองรับผู้ที่ต้องเข้ารับการบังคับบำบัดภายในกลุ่มจังหวัด (เขต ๒)
๒. ขอสนับสนุนอุปกรณ์ตรวจหาสารเสพติดและขอให้จัดอบรมการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ (เขต ๓)
๓. ต้องการให้ส่วนกลาง/ส่วนภูมิภาคท้องถิ่น มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านยาเสพติดโดยตรง ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ที่มาจากหน่วยงานอื่นซึ่งมีงานประจำอยู่แล้ว (เขต ๔)
๔. การกำหนดความผิดทางกฎหมายและมาตรการในการพิจารณาการใช้ความรุนแรง ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ (เขต ๗)
๕. การจำกัดสารตั้งต้น เช่น พืชกระท่อม โดยการตัดทำลายเพื่อไม่ให้นำไปทำยาเสพติดที่ใช้อยู่ในหมู่เฝ้าชนและกลุ่มผู้ใช้แรงงาน (เขต ๗)
๖. การสร้างทักษะทางวิชาการในการตรวจค้นยาเสพติดและจัดหาเครื่องมือในการตรวจค้นยาเสพติด ที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย (เขต ๗)
๗. ให้ส่วนกลางจัดการอบรมความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัด/อำเภอ ในด้านเทคนิควิธีการ/ทักษะในการสำรวจค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน ในด้านการจัดทำทะเบียนประวัติและสนับสนุนการป้องกัน/ปราบปราม/บำบัดรักษาได้อย่างแท้จริง (เขต ๙)

๒.๗.๔ บทสรุป

กลยุทธ์ ๓ เน้น ๓ ลด ๓ เพิ่ม ของ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้ออกแบบมาเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลข้อ ๑.๓ ในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด
- ลดปริมาณผู้เสพยา
- ป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติด
- การใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเข้าไปดูแลและแก้ไขปัญหายาเสพติดควบคู่กับมาตรการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรมและโดยที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ดำเนินการใช้กลยุทธ์ ๓ เน้น ๓ ลด ๓ เพิ่ม อย่างค่อนข้างสมบูรณ์แบบในตัวเองแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในการจัดการกับปัญหายาเสพติดอย่างได้ผลนั้น อาจต้องวกกลับมาให้ความสำคัญกับการลด Demand และ Potential Demand ในน้ำหนักที่มากกว่าการป้องกันและปราบปราม เหตุผลสำคัญก็คือทั้ง Demand และ Potential Demand เป็นกลุ่มที่แม้จะควบคุมยากแต่ก็ควบคุมได้ หาก

ได้รับความร่วมมือจากชุมชน/ท้องถิ่น ซึ่งนโยบายที่ให้ มี ศตส. ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเรื่องที่น่าจะเดินมาถูกทาง แต่คงต้องกระตุ้นให้แสดงบทบาท และอำนาจหน้าที่ได้มากขึ้นถ้า Demand และ Potential Demand ถูกควบคุมได้แล้ว Supply ก็จะลดลงได้เอง เพราะในขณะที่นโยบายพยายามเร่งรัดปราบปรามเพื่อจัดการกับ Supply ในขณะที่ Demand ยังสูงอยู่นั้น ส่งผลให้ราคายาเสพติดสูงขึ้นเป็นแรงจูงใจให้เกิดผู้ค้ารายใหม่เพิ่มขึ้นด้วย

จาก ๔ โครงการในกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด จะเห็นได้ว่ามี ๒ ใน ๔ โครงการ คือ โครงการของกระทรวงยุติธรรมที่ตรวจติดตามโดยผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม และโครงการของกระทรวงสาธารณสุขที่ตรวจติดตามโดยผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขที่เน้นไปที่ขั้นตอนของการบำบัดรักษาซึ่งเป็นขั้นตอนส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะลด Demand และ Potential Demand ออกไปจากตลาดยาเสพติดนั่นเอง

๒.๘ กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรค

นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชนถูกจัดไว้เป็นหัวข้อหนึ่งในนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตที่รัฐบาลจัดความสำคัญไว้ในระดับต้น และการป้องกันและควบคุมโรคก็ถือเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสุขภาพของประชาชนโดยตรง

กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล เป็นโครงการที่ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากหน่วยงานเจ้าของโครงการว่า เป็นโครงการที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์สูง อาจส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และสัมฤทธิ์ผลของโครงการ และทำให้โครงการไม่สนองตอบนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลได้ โครงการในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ๖ โครงการ ส่วนใหญ่ (๕ โครงการ) เป็นโครงการของกระทรวงสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมโรคโดยตรง ส่วนอีก ๑ โครงการ เป็นโครงการของกระทรวงแรงงาน

จึงเป็นภาระหน้าที่ที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข และผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน จะเข้าไปจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เหล่านั้นร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในพื้นที่ เพื่อให้ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ลดลงไปอยู่ในระดับยอมรับได้ หรือไม่เป็นอันตรายต่อสัมฤทธิ์ผลของโครงการต่อไป

ความเชื่อมโยงของนโยบายรัฐบาลกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และลักษณะของโครงการ กับความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อสัมฤทธิ์ผลของโครงการดังกล่าวปรากฏดังนี้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (นโยบายข้อ ๒)		
- นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (นโยบายข้อ ๒.๓) - ดำเนินการระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุกเพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่และระบาดซ้ำในคนพร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบที่ประสานเชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (นโยบายข้อ ๒.๓.๓)	๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ (กระทรวงสาธารณสุข) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อบูรณาการยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์เข้าไปในการกิจของหน่วยงานทุกระดับและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วน ๒) เพื่อบูรณาการกลยุทธ์การป้องกัน ดูแลรักษาและลดผลกระทบเข้าสู่การจัดบริการสำหรับประชากรทุกกลุ่มเป้าหมาย <u>เป้าหมาย</u> ๑) การติดเชื้อ เอช ไอ วี รายใหม่ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่งจากที่เคยคาดประมาณไว้ ๒) ผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี และผู้ป่วยเอดส์ ที่ต้องได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์สามารถเข้าถึงบริการรักษาด้วยยาต้านไวรัสอย่างครอบคลุมทั่วถึง	๑) องค์กร/หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนยังไม่ได้บูรณาการงานเอดส์เข้ากับภารกิจหลักของหน่วยงาน (ค่าดัชนีความเสี่ยงก่อนออกตรวจ K = ๑๒) ๒) ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในเยาวชน (อายุ ๑๕ - ๒๔ ปี) (N = ๑๖) ๓) ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอช ไอ วี และขาดโอกาสความมั่นคงในการทำงาน ของแรงงานในสถานประกอบกิจการ (N = ๙)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (นโยบายข้อ ๒,๓) - ดำเนินการระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่ และระบาดซ้ำในคน พร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบที่ประสานเชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (นโยบายข้อ ๒,๓,๓)	๓) ผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี ผู้ป่วยเอดส์ ครอบครัว และผู้ได้รับผลกระทบจากเอดส์ที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลทางสังคมสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ยุทธศาสตร์ - ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการเพื่อบูรณาการงานเอดส์สู่ภาคส่วนต่าง ๆ - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การบูรณาการป้องกัน ดูแลรักษาและลดผลกระทบตามกลุ่มประชากรเป้าหมาย - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การคุ้มครองสิทธิด้านเอดส์ - ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การติดตาม ประเมินผล การศึกษาวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ระยะเวลาดำเนินการ ๑ ปี งบประมาณ ๕๒,๖๖๖,๘๗๐ บาท (ทั่วประเทศ) (จากกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข) หน่วยรับผิดชอบส่วนกลาง - สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (กระทรวงสาธารณสุข) ๒. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก (กระทรวงสาธารณสุข) วัตถุประสงค์ กำหนดตามยุทธศาสตร์ ดังนี้ ๑) ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค ทั้งในคนและสัตว์ (ในสัตว์โดยปศุสัตว์) ๑.๑) เพื่อพัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคทั้งในสัตว์และในคน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรค และสามารถควบคุมสถานการณ์การระบาดของไข้หวัดนกได้อย่างรวดเร็วและฉับไว ๑.๒) เพื่อพัฒนาระบบการเฝ้าระวังโรคให้สามารถตรวจพบการเกิดโรคไข้หวัดนกและไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่อย่างฉับไว และติดตามการเปลี่ยนแปลงของปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๑.๓) เพื่อเสริมศักยภาพของสถานบริการสาธารณสุขทั่วประเทศให้สามารถดูแลรักษาผู้ป่วยไข้หวัดนกและไข้หวัดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งป้องกันการติดเชื้อในสถาน	๔) ความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบทางด้านจิตใจ เศรษฐกิจ และสังคมในกลุ่มที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี หรือผู้ป่วยเอดส์ หากไม่สามารถเข้าถึง เข้าใจ และพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติในสังคมเดียวกัน (N = ๙) ๑) การจัดหาและพัฒนาระบบบริหารสต็อกเวชภัณฑ์ วัสดุ อุปกรณ์ป้องกันโรคไข้หวัดนก และเตรียมพร้อมรับการระบาดใหญ่ของไข้หวัดใหญ่ (K = ๙) ๒) การป้องกัน แก้ไข และเตรียมพร้อมรับปัญหาโรคไข้หวัดนก และการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานหลายภาคส่วนเข้ามาเกี่ยวข้อง (K = ๑๕) ๓) การติดเชื้อไข้หวัดนก ตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง - ค้าปลีก จนถึงผู้บริโภค (N = ๑๕)

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	บริการและการติดเชื้อของบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ๑.๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการวิจัยโรคใช้หวัดนก เพื่อรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดการระบาดของโรคใช้หวัดนกและใช้หวัดใหญ่ ๒) ยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมรับการระบาดใหญ่ของใช้หวัดใหญ่ ๒.๑) เพื่อป้องกันการระบาดใหญ่ของโรคใช้หวัดใหญ่ ๒.๒) เพื่อเตรียมพร้อมรับสถานการณ์การแพร่ระบาดโดยให้ความสำคัญกับการดูแลรักษา พยาบาลผู้ป่วยและประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหาเมื่อมีการระบาดใหญ่ของใช้หวัดใหญ่ ๒.๓) เพื่อลดการป่วย การตาย และลดผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม อันเนื่องมาจากการระบาดใหญ่ของโรคใช้หวัดใหญ่ รวมทั้งให้ระบบบริการสาธารณสุขของประเทศเป็นไปโดยปกติเมื่อเกิดการระบาดใหญ่ ๓) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ประชาชน ภาคธุรกิจ และนานาชาติ ๓.๑) เพื่อส่งเสริมบทบาทของภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาคธุรกิจในการป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคใช้หวัดนก และโรคใช้หวัดใหญ่อย่างเข้มแข็งร่วมกับทางราชการ ๓.๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายอาสาสมัครในการป้องกัน ควบคุม และเฝ้าระวังโรคระบาด ซึ่งเป็นระบบของชุมชน โดยชุมชนและเพื่อชุมชน ๓.๓) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกัน ควบคุมโรค และรักษาสีทธิประโยชน์ของประเทศ ๓.๔) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ๓.๕) เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อนานาชาติเกี่ยวกับสถานการณ์ใช้หวัดนกในประเทศไทยทั้งในและนอกฤดูกาลระบาด และเพื่อรักษาและส่งเสริมภาพลักษณ์ และผลประโยชน์ของประเทศในด้านเศรษฐกิจ	

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (นโยบายข้อ ๒.๓) - จัดให้มีมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและภาวะทุพโภชนาการที่นำไปสู่การเจ็บป่วยเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิต และ	<u>เป้าหมาย</u> ๑) ลดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีกเศรษฐกิจ สัตว์ปีกพื้นเมือง และการระบาดในสัตว์อื่นๆ รวมทั้ง ลดโอกาสการติดต่อจากสัตว์สู่คน ๒) สามารถจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเกิดการระบาด ๓) มีระบบการป้องกัน ควบคุม และเฝ้าระวังที่เข้มแข็ง มีความพร้อมในด้านแพทย์ พยาบาล การวินิจฉัย ดูแลและรักษาพยาบาลผู้ป่วย ยา และวัคซีน และมีระบบการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ในชุมชน ๔) มีความพร้อมในการรองรับการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ ๕) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาโรคไข้หวัดนก <u>กิจกรรม</u> ๑) เฝ้าระวังควบคุมป้องกันโรคในพื้นที่ทั้งสัตว์และคน ๒) มีการจัดทำแผนและซ้อมแผนการแก้ไขปัญหาไข้หวัดนกและรองรับการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ในระดับจังหวัด ๓) มีการประสานเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานทุกภาคส่วนในจังหวัดที่เกี่ยวข้อง ติดตามประเมินผล <u>ระยะเวลา</u> ๑ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๑) <u>งบประมาณ</u> ๒,๙๖๐,๐๐ บาท <u>หน่วยรับผิดชอบส่วนกลาง</u> - สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค (กระทรวงสาธารณสุข) ๓. <u>โครงการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาลดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (กระทรวงสาธารณสุข)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อให้ประชากรกลุ่มเสี่ยงต่อโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง อัมพฤกษ์ อัมพาต มะเร็งเต้านม และมะเร็งปากมดลูก ได้รับการตรวจคัดกรองความเสี่ยงตามมาตรฐาน ๒) เพื่อทราบแนวทางการดำเนินงานป้องกัน ควบคุมโรคไม่ติดต่อ การคัดกรอง ค้นหาผู้มี	๑) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เครือข่ายบริการสาธารณสุข และบริการสุขภาพใน ๗๕ จังหวัด ยังมีการดำเนินงานเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรค อัมพฤกษ์ อัมพาต ที่ไม่ได้

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
อุบัติเหตุจากการจราจร พร้อมทั้งนำมาตรการภายใต้ การบริโภคสินค้าที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพมาใช้ กระตุ้นการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมบุคคลให้ลด ละ และเลิกพฤติกรรม สุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ (นโยบายข้อ ๒, ๓, ๒)	ภาวะเสี่ยงต่อโรคและความพิการที่ไม่มีอาการ และมีอาการแต่ไม่ได้รับการรักษา ๓) เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรสาธารณสุข ให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการป้องกันควบคุมโรค โรคไม่ ติดต่อ และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการ ลดปัจจัยเสี่ยงสำคัญ เพื่อลดโรคอย่างมีประสิทธิภาพ ๔) เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักต่อการป้องกันควบคุม โรคไม่ติดต่อ และเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สุขภาพที่เหมาะสม <u>เป้าหมาย</u> ๑) จำนวนประชากรอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ในเขต รับผิดชอบได้รับการตรวจคัดกรองเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ตามมาตรฐานร้อยละ ๖๕ ๒) จังหวัดเป้าหมายมีแนวทางการดำเนินงาน ป้องกันควบคุมโรคอัมพฤกษ์ อัมพาต ตาม มาตรฐานร้อยละ ๗๐ ๓) จำนวนสตรีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ในเขต รับผิดชอบ ผ่านการประเมินทักษะการตรวจเต้านม ด้วยตนเองอย่างถูกต้องจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ ๗๕ ๔) จำนวนสตรีวัยเจริญพันธุ์อายุ ๓๐ - ๔๕ ปี ในพื้นที่เป้าหมาย ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็ง ปากมดลูกด้วยวิธี VIA ร้อยละ ๑๐ ๕) จำนวนสตรีอายุ ๓๕, ๔๐, ๔๕, ๕๐, ๕๕ และ ๖๐ ปี ในเขตรับผิดชอบได้รับการตรวจ Pap Smear ร้อยละ ๖๐ ๖) จำนวนสตรีกลุ่มเป้าหมายที่มีผลผิดปกติ หมวด ๒๐๐ และ ๓๐๐ ตามแบบรายงาน The Bethesda ๒๐๐๑ ได้รับการส่งต่อไปรักษาตาม แนวทางการส่งต่อร้อยละ ๑๐๐ ๔. โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (กระทรวงสาธารณสุข) <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อให้ประชาชนที่อยู่ในภาวะเจ็บป่วย ฉุกเฉินได้รับการบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่าง ทั่วถึง ๒) เพื่อพัฒนาคุณภาพการให้บริการของ ห้องฉุกเฉินต่อผู้ป่วยฉุกเฉินที่มาโดยระบบบริการ การแพทย์ฉุกเฉิน	มาตรฐานครบตามเกณฑ์ ที่กำหนด (K = ๑๖) ๒) ประชากรอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการคัดกรองเบาหวาน และความดันโลหิตตาม มาตรฐาน (N = ๑๖) ๓) สตรีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับ การดูแลจากโรคมะเร็งเต้านม ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย (N = ๑๖) ๔) สตรีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับ การตรวจคัดกรองมะเร็ง ปากมดลูก (N = ๒๐) ๑) ความครอบคลุมของการให้ บริการการแพทย์ฉุกเฉินทั้ง ภาครัฐและเอกชนยังอยู่ใน ระดับปานกลาง (K = ๑๖) ๒) ห้องฉุกเฉินของสถานบริการ เสี่ยงต่อการให้บริการที่ไม่ได้

- นโยบายการพัฒนา
สุขภาพของประชาชน
(นโยบายข้อ ๒, ๓)
- เพิ่มคุณภาพของระบบ
หลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้าและให้ประชาชน
เข้าถึงบริการได้อย่าง
ไม่เป็นอุปสรรค พร้อมทั้ง
ปฏิรูประบบบริหารจัดการ

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
สาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงและครอบคลุม ทั้งการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ (นโยบายข้อ ๒.๓.๑)	๓) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ๔) เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และมีการประสานงานกันระหว่างสถานบริการและเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น <u>เป้าหมาย</u> ๑) พัฒนาคุณภาพการจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉินในทุกจังหวัด ๒) ประชาชนได้รับบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง ๓) ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการระดับจังหวัด ทุกจังหวัดมีการพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน <u>กิจกรรม</u> ๑) สำนักรวบรวมความพร้อมในการเตรียมรับบริการบริการของห้องฉุกเฉินของสถานบริการทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งด้านบุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการบริการที่เป็นไปตามมาตรฐานของห้องฉุกเฉิน เพื่อรองรับ Definitive Care (การดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินให้พ้นภาวะวิกฤต) ๒) สนับสนุน ส่งเสริมให้ห้องฉุกเฉินของสถานพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชน มีความพร้อมในการเตรียมรับบริการบริการของห้องฉุกเฉิน ทั้งด้านบุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการบริการที่เป็นไปตามมาตรฐานของห้องฉุกเฉิน เพื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานบริการสาธารณสุข และมาตรฐานสถานพยาบาล ๓) ให้ความรู้และทักษะกับอาสาสมัครของภาคีเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ๔) พัฒนาความรู้ด้านเกณฑ์การคัดแยกผู้ป่วยฉุกเฉินของศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการงบประมาณ ๔๘๐ ล้านบาท (ทั่วทั้งประเทศ) ระยะเวลาดำเนินการ ๓ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓) <u>หน่วยรับผิดชอบส่วนกลาง</u> สำนักงานระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (ศูนย์นเรนทร) กระทรวงสาธารณสุข	คุณภาพ และประสิทธิภาพ (K = ๑๖) ๓) ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินอยู่ในระดับปานกลาง (N = ๑๖) ๔) ความสามารถของประชาชนในการเข้าถึงบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (N = ๑๖)

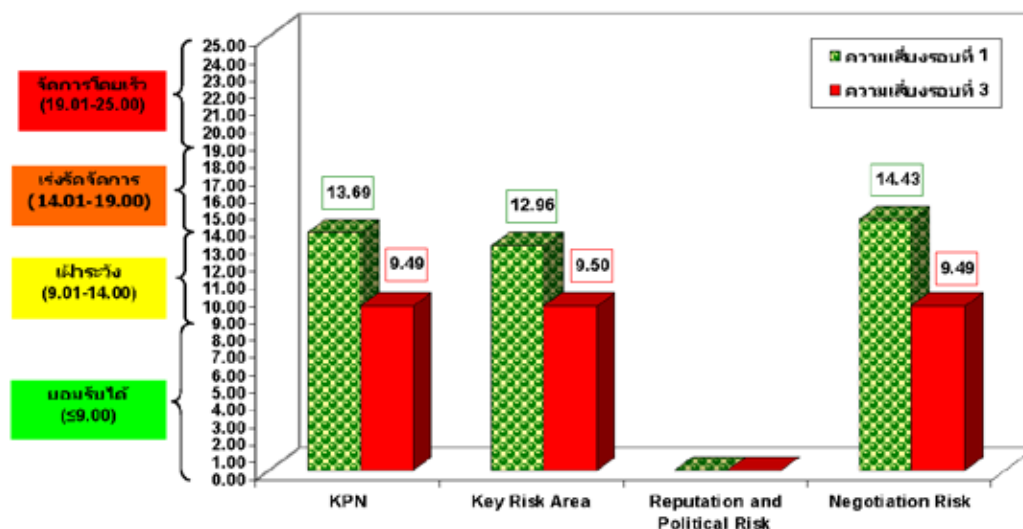
นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
- นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (นโยบายข้อ ๒.๓) - ดำเนินการระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่ และระบาดซ้ำในคน พร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบที่ประสานเชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (นโยบายข้อ ๒.๓.๓)	๕. <u>โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (กระทรวงสาธารณสุข)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อลดปัญหาด้านสุขภาพของนักเรียน ทั้งโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ โรคฉี่หนู โรคเครียด และโรคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ๒) เพื่อให้เกิดการดูแลสุขภาพนักเรียนแบบองค์รวม โดยการดำเนินงานแบบบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ใช้กลยุทธ์โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพเป็นกลไกในการพัฒนาสุขภาพนักเรียน ๓) เพื่อสร้างระบบเฝ้าระวังสภาวะสุขภาพที่มีผลต่อการเรียนรู้วิถีชีวิตการสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และปลูกฝังการปฏิบัติตนที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพดีของนักเรียนควบคู่ไปกับการศึกษา <u>เป้าหมาย</u> ๑) โรงเรียนทุกสังกัดมีคู่มือการดูแลและป้องกันโรคในเด็กวัยเรียน และเป็นโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพระดับทอง อย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ๒) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มี และใช้สมุดบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ๖. <u>โครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ประกันสังคม (กระทรวงแรงงาน)</u> <u>วัตถุประสงค์</u> ๑) เพื่อให้ลูกจ้าง/ผู้ประกันตนได้รับการด้านประกันสังคม ด้วยความสะดวกรวดเร็ว ๒) เพื่อให้บริการตรวจสุขภาพและรักษาโรคเบื้องต้นแก่ลูกจ้าง/ผู้ประกันตน ๓) เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่นายจ้าง ลูกจ้าง/ผู้ประกันตน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การป้องกันโรค เพื่อเป็นการส่งเสริมและเฝ้าระวังการดูแลสุขภาพ ลดอัตราการเจ็บป่วย และมีความเข้าใจ	๑) โรงเรียนทุกสังกัด ทุกระดับยังไม่มีคู่มือในการป้องกัน และควบคุมโรคในนักเรียน และมีโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพในระดับทองจำนวนน้อย (เกณฑ์ควรผ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐) (K = ๑๖) ๒) เด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ และมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในโรงเรียนทุกสังกัดมีและใช้สมุดบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเองต่อเนื่อง ในอัตราที่ต่ำ (เกณฑ์ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐) (N = ๑๖) ๑) ลูกจ้าง/ผู้ประกันตนไม่เห็นความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ (N = ๑๖) ๒) นายจ้าง/สถานประกอบการยังไม่เห็นความสำคัญต่อสุขภาพของลูกจ้าง/ผู้ประกันตนเท่าที่ควร (N = ๑๖)
- นโยบายแรงงาน (นโยบายข้อ ๒.๒) - ให้การคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญแก่ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น (นโยบายข้อ ๒.๒.๓)		

นโยบายรัฐบาล	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย/ ลักษณะของโครงการ	ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ ของโครงการ
	ในหลักการประกันสังคม ตลอดจนถึงสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทนมากยิ่งขึ้น <u>เป้าหมาย</u> ดำเนินการจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ ณ สถานประกอบการจำนวน ๑,๐๖๐ ครั้ง มีลูกจ้างเข้าร่วมโครงการ ๘,๐๐๐ ราย โดยดำเนินการในส่วนกลาง ๖๐ ครั้ง ส่วนภูมิภาค ๑,๐๐๐ ครั้ง <u>กิจกรรม</u> ๑) สำนักงานประกันสังคมจังหวัดร่วมกับสถานพยาบาลในโครงการประกันสังคม จัดหน่วยบริการประกันสังคมเคลื่อนที่ ณ สถานประกอบการ ๒) ให้บริการ/ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ สุขภาพ การป้องกันโรคแก่ลูกจ้าง/ผู้ประกันตน และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายประกันสังคม ๓) ให้บริการตรวจสุขภาพ วินิจฉัยโรค จ่ายยาเบื้องต้นโดยแพทย์ ๔) ให้บริการประกันสังคม/สิทธิประโยชน์ การใช้บริการทางการแพทย์/บัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล ๕) จัดกิจกรรมตอบข้อซักถามเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม และมอบรางวัล ๖) ใช้ระยะเวลาประมาณ ๑/๒ วัน <u>งบประมาณ</u> : จากเงินกองทุนเพื่อบริหารประกันสังคมปี ๒๕๕๑ จำนวน ๑,๖๙๔,๔๐๐ บาท (ทั่วทั้งประเทศ) <u>ระยะเวลา</u> มกราคม – ธันวาคม ๒๕๕๑ <u>หน่วยรับผิดชอบในส่วนกลาง</u> : สำนักงานประกันสังคมจังหวัด	

๒.๘.๑ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคภายใต้ นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

แผนภูมิที่ ๕๖ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรค ที่ตอบสนองนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาล

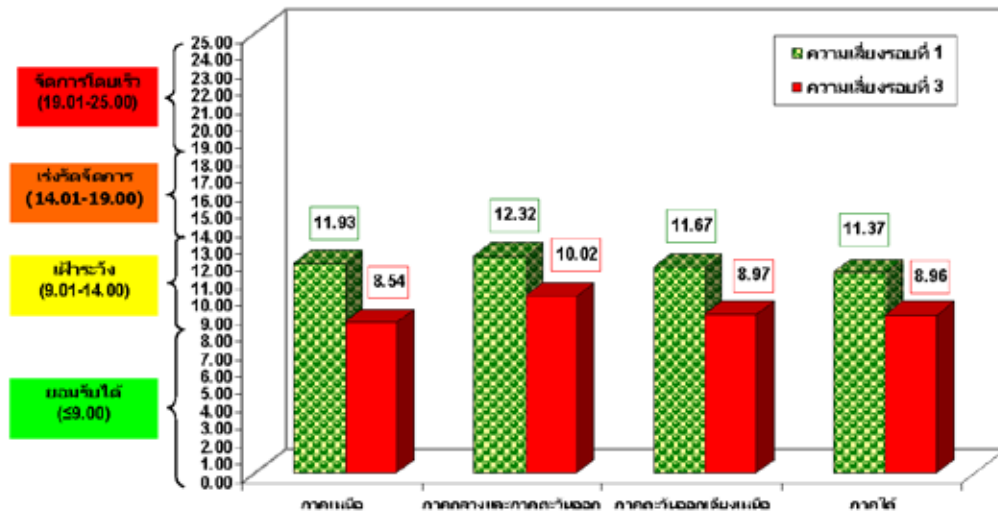
กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรค ที่ปรากฏในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามในรอบแรกเพียงความเสี่ยง K และ N ภาพรวมของความเสี่ยงมีค่าดัชนีอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ ๑๓.๖๙ นั้น ความเสี่ยงที่เป็นตัวการสำคัญ คือ ความเสี่ยง N ซึ่งหมายถึงความเสี่ยงด้านการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนที่สะท้อนถึงการที่อาจไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้รับบริการ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ กับในเรื่องของความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ของโครงการอย่างเป็นธรรมไปในภาคส่วนต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าไปจัดการความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของโครงการเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ในการตรวจติดตาม ช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ของผู้ตรวจราชการกระทรวงที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ในการตรวจอีก ๒ รอบต่อมา ได้ส่งผลให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมลดลงอยู่ที่ค่า ๙.๔๙ ซึ่งแม้จะลดลงจากที่ประเมินไว้ในรอบแรก แต่ก็ยังถือเป็นค่าในระดับเฝ้าระวังอยู่เช่นเดิม ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกแยะรายโครงการ จะเป็นดังนี้

๑) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวง

สาธารณสุขเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๗ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตาม รอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๓)

ในการตรวจติดตามเพื่อพิสูจน์ความมีอยู่จริงของความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในรอบที่ ๑ พบความเสี่ยง K และ N ในทุกภาค ที่ล้วนมีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเฝ้าระวัง โดยในภาพรวมของความเสี่ยง K และ N ของทั้ง ๔ ภาค ก็อยู่ในระดับเฝ้าระวัง ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อยู่ที่ค่า ๑๑.๙๓, ๑๒.๓๒, ๑๑.๖๗ และ ๑๑.๓๗ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยง K และ N เป็นเรื่องของกรณีองค์กร/หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ยังไม่ได้บูรณาการงานเอดส์เข้ากับภารกิจหลักของหน่วยงาน ความเสี่ยงต่อการป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอ วี ในเยาวชน ความเสี่ยงต่อความมั่นคงในการทำงานของเยาวชนที่ติดเชื้อ เอช ไอ วี และความเสี่ยงต่อผลกระทบของจิตใจของผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี ในการอยู่ร่วมกับสังคม เป็นต้น

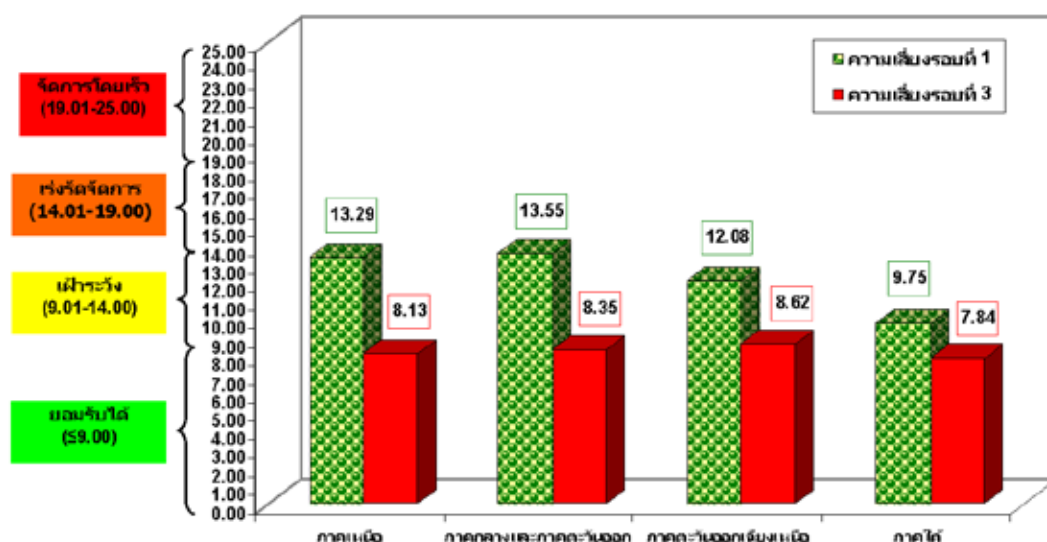
ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขได้ไปตรวจติดตามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ผลการนำข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขไปปฏิบัติของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในการตรวจรอบที่ ๓ ลดลงได้ทั้ง ๔ ภาค โดยในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๕๔, ๘.๙๗ และ ๘.๙๖ ตามลำดับ มีเพียงภาคกลางและภาคตะวันออก ที่ค่าดัชนีความเสี่ยงยังคงยืนกรานอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๐๒

เมื่อตรวจสอบจากเหตุปัจจัยของความเสี่ยงรอบที่ ๓ ในภาคกลางและภาคตะวันออก โดยตรวจสอบจากระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐที่ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินไว้ ไม่พบความผิดปกติในหมวดใดหมวดหนึ่ง หรือในมิติใดมิติหนึ่ง ในระดับการบริหารจัดการโครงการ (Project Based) ของโครงการ ซึ่งอาจอนุมานได้ว่า เหตุปัจจัยของความเสี่ยงที่ยังไม่อาจลดลงสู่ระดับยอมรับได้นั้น อาจเกิดจากสิ่งที่จำเป็นต้องแก้ไขในระดับส่วนกลาง

อย่างไรก็ตาม ในระดับเฝ้าระวังยังถือว่าไม่รุนแรง และอีก ๓ ภาคก็อยู่ในระดับยอมรับได้แล้ว โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ต้องถือว่าหน่วยงานในระดับพื้นที่ดำเนินการได้ดีในระดับหนึ่งแล้ว และความสำเร็จของการดำเนินการก็ถือเป็นการสนับสนุนนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายพัฒนาสุขภาพของประชาชน ในเรื่องของการดำเนินการระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคเชิงรุก เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่ฯ (นโยบายข้อ ๒.๓.๓)

๒) **โครงการป้องกันและแก้ไขการระบาดของไข้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก** เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๔ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันและแก้ไขการระบาดของไข้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๓)

การตรวจติดตามในรอบที่ ๑ ของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขพบความมียุ่จริงของความเสี่ยง K และ N ที่ทั้งหมดอยู่ในระดับเฝ้าระวัง เมื่อพิจารณาจากภาพรวมพบว่าค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ ๑ ของทั้ง ๔ ภาค ก็อยู่ในระดับเฝ้าระวังเช่นเดียวกัน ประเมินความเสี่ยง K และ N ที่ต้องเฝ้าระวัง เป็นเรื่องของการจัดหาและพัฒนาระบบบริหารสต็อกเวชภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ป้องกันโรคไข้หวัดนก และเตรียมพร้อมรับการระบาดของไข้หวัดใหญ่ ความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ในการป้องกันแก้ไข และพร้อมรับปัญหาไข้หวัดนกและการระบาดใหญ่ของโรคไข้หวัดใหญ่ การติดต่อไข้หวัดนกตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ค้าส่ง – ค้าปลีก จนถึงผู้บริโภค

ประเด็นความเสี่ยง K และ N ดังที่ได้กล่าวข้างต้น ล้วนเป็นประเด็นที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขจะต้องเฝ้าระวัง ซึ่งผู้ตรวจราชการฯ ได้ไปตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ส่งผลให้การตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ค่าดัชนีความเสี่ยงที่เหลืออยู่ลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค ที่ค่า ๘.๑๓, ๘.๓๕, ๘.๖๒ และ ๗.๘๔ ในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ตามลำดับ

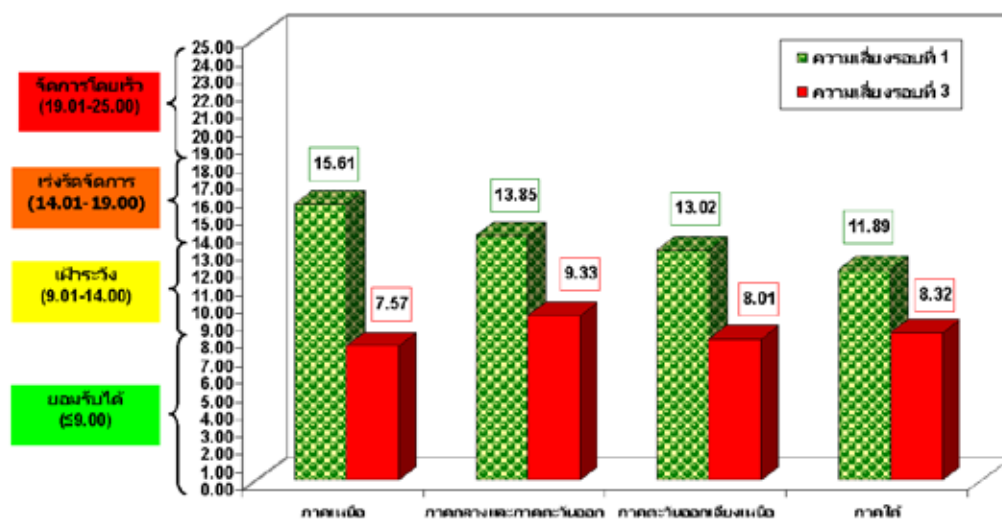

ตรวจสอบเหตุปัจจัยของความเสี่ยงที่ลดลงในรอบที่ ๓ จากการประเมินของผู้ตรวจราชการฯ โดยวัดจากระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐพบว่า ในภาคเหนือมีผลงานดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ โดยผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินระดับความเข้มแข็งเกินกว่า ๔ ในทุกหมวด ทุกมิติของการจัดการโครงการของหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ในขณะที่ภาคอื่นๆ มีค่าความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากกว่าหรือเท่ากับ ๓.๐๐ และน้อยกว่า ๔.๐๐

โดยภาพรวมเมื่อค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงในระดับยอมรับได้ อุปสรรคต่อความสำเร็จของโครงการก็ลดลง โครงการจึงสนองตอบนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายพัฒนาสุขภาพของประชาชนในเรื่องของการดำเนินการระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุกฯ (ข้อ ๒.๓.๓) เช่นเดียวกัน

๓) โครงการป้องกันควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๕๙ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการป้องกันควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๒)

จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขในรอบที่ ๑ พบค่าความเสี่ยง K และ N ซึ่งในภาพรวมภาคเหนือมีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๕.๖๑ ในขณะที่ภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๘๙, ๑๓.๐๒ และ ๑๓.๘๕ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยง K และ N เป็นเรื่องของมาตรฐานการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคอัมพฤกษ์ อัมพาต ของเครือข่ายบริการสาธารณสุข และบริการสุขภาพ ใน ๗๕ จังหวัด ที่ไม่ครบตามเกณฑ์ ประชากรอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการคัดกรองเบาหวานและความดันโลหิตตามมาตรฐานสตรีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการดูแลจากโรคมะเร็งเต้านมครอบครัวกลุ่มเป้าหมาย และสตรีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ไม่ได้รับการคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ความเสี่ยงเหล่านี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง

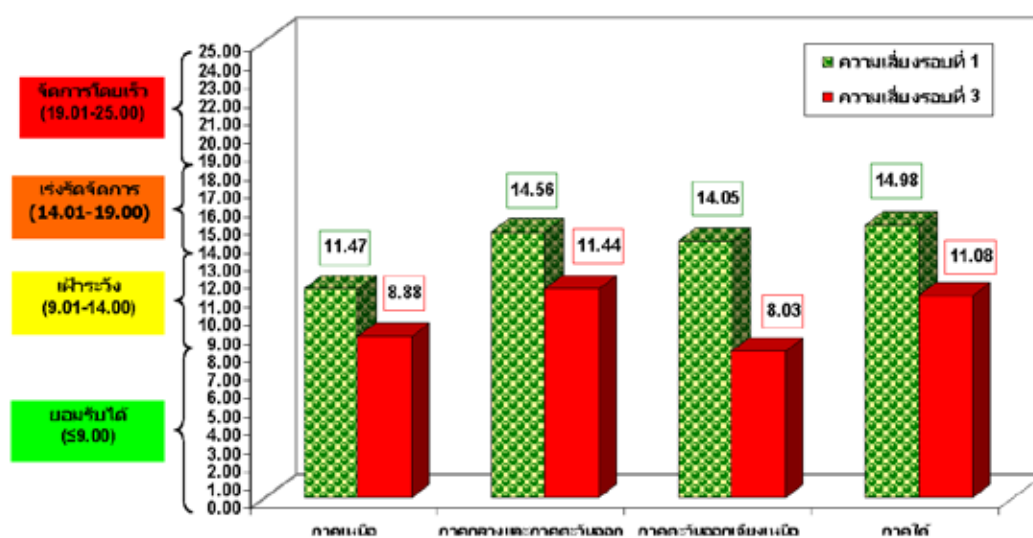
ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขได้ตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ ส่งผลให้มีการดำเนินการที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในการตรวจติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ลดลง ไปอยู่ในระดับยอมรับได้ทั้ง ๔ ภาค

เหตุปัจจัยต่อความสำเร็จในการจัดการกับความเสี่ยง ให้ค่าดัชนีลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้นั้น เมื่อพิจารณาผลการประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ผู้ตรวจราชการฯ ได้ประเมินหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ในการบริหารจัดการโครงการไว้ พบว่า จุดแข็งหรือหมวดที่มีระดับความเข้มแข็งสูงสุดอยู่ที่การนำองค์กรทั้ง ๔ ภาค แต่จุดอ่อนหรือที่มีระดับความเข้มแข็งต่ำลงมา ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องคุณภาพการให้บริการ ซึ่งเป็นเรื่องที่หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่จะต้องรับไปปรับปรุงเพื่อให้เกิดผลสำเร็จของโครงการที่ดีขึ้นต่อไป

อย่างไรก็ตาม เมื่อความเสี่ยงลดลงสู่ระดับที่ยอมรับได้ วัตถุประสงค์ของโครงการได้รับการตอบสนองย่อมส่งผลให้โครงการสามารถลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ และภาวะทุพโภชนาการ ที่นำไปสู่การเจ็บป่วยเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิต และอุบัติเหตุจากการจราจร ซึ่งเป็นการตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ข้อ ๒.๓.๒ ได้เป็นอย่างดี

๔) โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๖๐ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริงจากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ตอบสนองนโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๑)

ผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขในรอบที่ ๑ เพื่อพิสูจน์ความมีอยู่จริงของความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในโครงการพบว่า มีความเสี่ยง K และ N ซึ่งในภาพรวมของความเสี่ยงในภาคเหนือมีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๔๗ นอกนั้น เป็นระดับเร่งรัดจัดการในภาคกลางและภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ที่ค่าดัชนีความเสี่ยง ๑๔.๕๖, ๑๔.๐๕ และ ๑๔.๙๘ ตามลำดับ ประเด็นความเสี่ยงซึ่งเป็นที่มาเป็นเรื่องของความครอบคลุมการให้บริการการแพทย์

ฉุกเฉินทั้งภาครัฐและเอกชน คุณภาพและประสิทธิภาพในการให้บริการของห้องฉุกเฉินของสถานบริการความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและความสามารถในการเข้าถึงบริการแพทย์ฉุกเฉินของประชาชน เป็นต้น

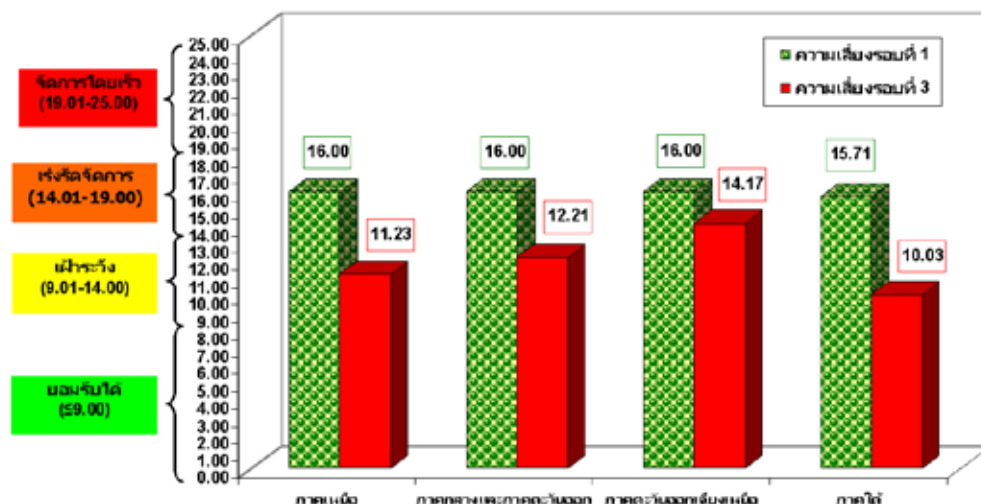
ผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตามให้ข้อเสนอแนะเพื่อจัดการกับความเสี่ยง K และ N ในประเด็นดังกล่าวข้างต้นร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ผลการจัดการทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๘๘ และ ๘.๐๓ ตามลำดับ แต่ในส่วนของภาคกลาง และภาคตะวันออก และภาคใต้ ค่าดัชนีความเสี่ยงแม้ลดลงแล้ว แต่ก็ยังอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๔๔ และ ๑๑.๐๘ ตามลำดับ

พิจารณาเหตุปัจจัยที่ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินจากการที่ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาคกลาง และภาคตะวันออก และภาคใต้ ยังลดลงไม่มากพบว่า เป็นเรื่องของการพัฒนาองค์กรทั้งในหมวดของการวัดการวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และหมวดการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ซึ่งมีค่าความเข้มแข็งในระดับต่ำกว่าในภาคอื่นๆ ในภาคเดียวกันจึงเป็นเรื่องที่หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่จะต้องรีบไปปรับปรุง เพื่อสัมฤทธิ์ผลของโครงการในโอกาสต่อไป

ผลสำเร็จของโครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินส่งผลตอบสนองต่อนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในเรื่องนี้จะทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค พร้อมทั้งปฏิรูประบบบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงและครบวงจร ทั้งการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพการป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ (นโยบายข้อ ๒.๓.๑) เป็นอย่างดี

๕) โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพตรวจติดตาม

แผนภูมิที่ ๖๑ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงที่ตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เพื่อตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน (ข้อ ๒.๓.๓)

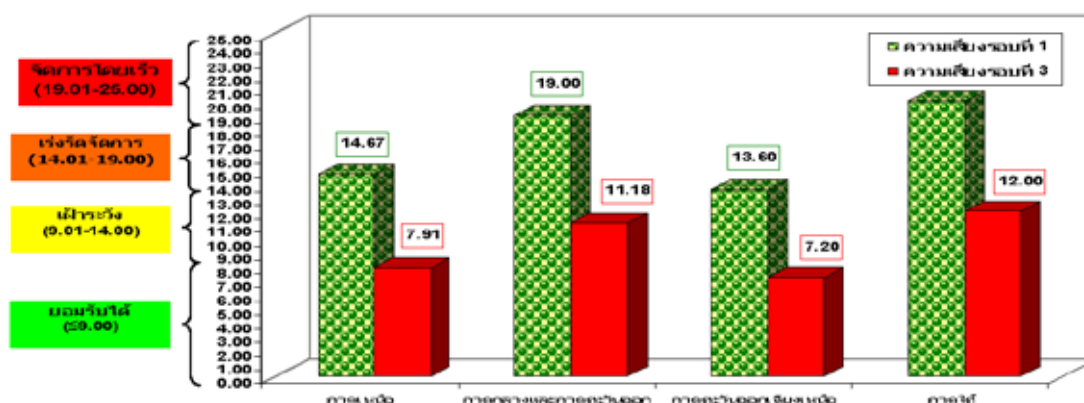
จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ในรอบที่ ๑ พบความเสี่ยง K และ N ซึ่งในภาพรวมค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการทั้ง ๔ ภาค โดยในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าดัชนีความเสี่ยง ๑๖.๐๐ ในขณะที่ภาคใต้น้อยกว่าเล็กน้อยที่ค่า ๑๕.๗๑ ประเด็นความเสี่ยง K และ N ที่เป็นตัวบ่งบอกถึงความเสี่ยงดังกล่าวเป็นเรื่องของการที่โรงเรียนในสังกัดยังไม่มีคู่มือป้องกันควบคุมโรค และการมีการใช้สมุดบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตัวเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในอัตราที่ต่ำ

ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขได้ตรวจติดตามช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติให้ข้อเสนอแนะการติดตามประเมินผลกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ เพื่อจัดการกับความเสี่ยง K และ N ดังกล่าวให้ลดลง ผลการจัดการไม่อาจทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงได้มากนัก ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ แม้จะลดลง แต่ก็ยังอยู่ในระดับต้องเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๒๓, ๑๒.๒๑ และ ๑๐.๐๓ ตามลำดับ สำหรับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลจะดูรุนแรงกว่าเนื่องจากค่าดัชนีความเสี่ยงแม้ลดลง แต่ยังคงอยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๔.๑๗

เหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงไม่ลดลงสู่ระดับยอมรับได้ โดยจากการตรวจสอบค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ของทั้ง ๔ ภาค ที่ผู้ตรวจราชการฯ ประเมินหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ในการบริหารจัดการโครงการไว้ และไม่น่าจะเป็นเหตุปัจจัยที่สามารถจัดการได้ในระดับพื้นที่ ซึ่งผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขจะได้ให้ข้อเสนอแนะไปทางส่วนกลางต่อไป

๖) โครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ประกันสังคม เป็นโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานเป็นเจ้าของภาพ

แผนภูมิที่ ๖.๒ : แสดงการเปรียบเทียบค่าดัชนีความเสี่ยงจากการตรวจพบจริง จากการตรวจติดตามรอบที่ ๑ กับค่าดัชนีความเสี่ยงที่เป็นผลลัพธ์สุดท้ายจากการติดตามประเมินผลในรอบที่ ๓ ของโครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ประกันสังคม ที่ตอบสนองนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต นโยบายแรงงาน (ข้อ ๒.๒.๓)

ผลการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานในรอบที่ ๑ พบความเสี่ยง N อยู่ ๒ ประเด็น คือ ลูกจ้าง/ผู้ประกอบการ ไม่เห็นความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ และนายจ้าง/สถานประกอบการ ไม่เห็นความสำคัญต่อสุขภาพของลูกจ้าง/ผู้ประกอบการเท่าที่ควร ๒ ประเด็นความเสี่ยงดังกล่าว มีค่าดัชนีความเสี่ยงที่ค่อนข้างแตกต่างกันในแต่ละภาค กล่าวคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบมีค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๓.๖๐ ภาคเหนือ และภาคกลางและภาคตะวันออก อยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๔.๖๗ และ ๑๙.๐๐ ตามลำดับ ส่วนภาคใต้ ค่าดัชนีความเสี่ยงสูงสุดอยู่ในระดับจัดการโดยเร็วที่สุดที่ค่า ๒๐.๐๐ ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณตรวจราชการฯ จะเข้าไปจัดการกับความเสี่ยงเหล่านี้

ผู้ตรวจราชการฯ ได้ตรวจติดตามช่วยเหลือแก้ไขโดยให้ข้อเสนอแนะหน่วยรับผิดชอบโครงการในระดับพื้นที่ ผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการฯ ย่อมเป็นสำคัญที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงที่คุณตรวจราชการฯ ประเมินจากการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ลดลง ไปอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ค่า ๗.๙๑ และ ๗.๒๐ ตามลำดับ ส่วนในภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ ค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๑.๑๔ และ ๑๒.๐๐ ซึ่งถือว่าลดลงได้มากพอสมควรแล้ว

พิจารณาเหตุปัจจัยที่ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงเหลืออยู่เกินระดับยอมรับได้ในภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ จากการที่คุณตรวจราชการฯ ประเมินระดับความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในภาคกลางและภาคตะวันออก และภาคใต้ พบว่า ระดับความเข้มแข็งในกลุ่มที่แสดงค่าความเข้มแข็งน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับที่พบจริงในภาคเดียวกัน เป็นเรื่องของการวัดการวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ที่ระดับ ๓.๗๗ ในภาคกลางและภาคตะวันออก และ ๓.๖๐ ในภาคใต้ แต่ยังเป็นระดับความเข้มแข็งที่ค่อนข้างสูง ไม่น่าจะส่งผลกระทบต่อผลสำเร็จของโครงการได้มากนัก แม้กระนั้นหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ก็ควรปรับปรุงในเรื่องนี้ให้ดียิ่งขึ้นไปอีก

ผลสำเร็จของการลดความเสี่ยง ส่งผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการในระดับพื้นที่ได้ โครงการจึงเป็นไปตามนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต ในนโยบายแรงงาน การให้ความคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงานพร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น (นโยบาย ข้อ ๒.๒.๓) อย่างมีนัยสำคัญด้วย

๒.๘.๒ ข้อเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง

● ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข (ข้อเสนอแนะภาพรวมกลุ่มโครงการ)

๑. ส่วนกลางควรกระตุ้นให้เกิดกระแสการสร้างตระหนักต่อการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน โดยสนับสนุนศักยภาพของ อสม. และประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานควบคุม ป้องกันโรคให้มากขึ้น โดยสามารถคัดกรองโรคเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง และสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม ภายใต้การดูแลและให้คำปรึกษาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยสื่อที่มีคุณภาพ สามารถเข้าถึงง่ายทั้งสื่อทางโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ช่วยในการประชาสัมพันธ์

๒. ส่วนกลางควรบูรณาการแผนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และระหว่างกรมภายในกระทรวงเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน และควรจัดทำคู่มือ แนวทางการดำเนินงานตามมาตรฐานที่กำหนด กระจายสู่หน่วยบริการในพื้นที่ให้ครอบคลุม เนื่องจากหลายพื้นที่ ยังไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลทางเว็บไซต์ได้โดยตรง

๓. ส่วนกลางควรอบรมการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงให้หน่วยงานแต่ละระดับ ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้ระดับจังหวัดได้พัฒนาองค์กรตามแนวทาง PMQA ให้มากขึ้น โดยสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพการสื่อสาร การประสานงาน การแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะของ บุคลากรทุกระดับให้มากขึ้น และสนับสนุนกิจกรรม/โครงการของพื้นที่ หรือจังหวัดที่สามารถดำเนินการได้ดี สามารถเป็นต้นแบบได้

๔. ส่วนกลางควรชี้แจงภารกิจหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน และขับเคลื่อน แผนยุทธศาสตร์การป้องกัน ควบคุมโรค รวมทั้งการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์การระบาดของโรคต่างๆ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัดสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง และควรจัดสรร งบประมาณในการสนับสนุนให้เหมาะสมเพียงพอ เมื่อมีการระบาดของโรค

๕. ส่วนกลางควรมีนโยบายระดับกระทรวงอย่างต่อเนื่อง ในการตรวจราชการแบบ บูรณาการฯ จนกว่าแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการทำงานที่บูรณาการกันอย่างเป็นรูปธรรม เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการดำเนินงาน

๖. กระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงมหาดไทย, สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานสุขภาพแห่งชาติ ควรเร่งผลักดันเชิงนโยบาย กำหนดแผนยุทธศาสตร์ด้านโรคเอดส์ของประเทศ ๒ ประการสำคัญ คือ

๖.๑ กระทรวงมหาดไทย ควรเร่งรัดการกำหนดสัดส่วนร้อยละของงบประมาณ ด้านการป้องกันแก้ไขเอดส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามขนาดรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ชัดเจน และออกข้อบังคับกฎหมายด้านงบประมาณให้มีผลต่อการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เพื่อสนับสนุน การดำเนินงานป้องกันการติดเชื้อ เอช ไอ วี ที่นอกเหนือจากการสงเคราะห์ผู้ติดเชื้อ/ผู้ป่วยเอดส์ โดยติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๖.๒ กระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงมหาดไทย, สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, สำนักงานสุขภาพแห่งชาติ ควรหาทางเพิ่มตัวชี้วัดด้านการป้องกันควบคุมโรคเอดส์ เป็นตัวชี้วัด ของทุกจังหวัดอย่างเร่งด่วน เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ช่วยติดตาม ตรวจสอบการดำเนินการ ของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

๗. กระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, กระทรวง ศึกษาธิการ, กระทรวงมหาดไทย, สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ, สำนักงานสุขภาพแห่งชาติ ควรร่วมกัน กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการพัฒนาบุคลากรอย่างครบวงจร โดยเน้นด้านการ ป้องกันปัญหาเอดส์ และควรพิจารณาประเมินผลการดำเนินงานจากสำนักงานสุขภาพแห่งชาติ ไปตั้งที่กรมฯ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงในลักษณะ AIDS Prevention Vertical Program ทั้งประเทศ

๘. กระทรวงศึกษาธิการควรเข้ามาเป็นเจ้าภาพอย่างจริงจังและเร่งด่วน โดยเร่งรัด ให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาอย่างรอบด้าน (๑๖ คาบ) ให้ครอบคลุมทุกชั้น

เรียนตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนสามารถคิด-วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและมีทักษะในการป้องกันตนเอง ให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ เอช ไอ วี เนื่องจากสภาพแวดล้อม สังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

๙. กรมควบคุมโรคควรพิจารณาหลักการและแนวทางการจัดสรรงบประมาณแยกหน่วยบริการระดับพื้นที่ ให้ได้ตามความเหมาะสมตามสถานการณ์โรค และควรมีแนวทางในการวางจำหน่ายงบประมาณที่ร้านสะดวกซื้อที่เหมาะสม เพื่อประชาชนที่ต้องการใช้สามารถเข้าถึงบริการได้ง่าย ราคาไม่แพงเกินไป

๑๐. ควรเพิ่มศักยภาพกลุ่มผู้ติดเชื้อให้มีความเข้มแข็งในการทำกลุ่ม เพื่อให้คำปรึกษากับเพื่อนผู้ติดเชื้อ พร้อมทั้งจะเปิดเผยตัว และขอรับความช่วยเหลือด้านสวัสดิการ และการรับประทานยาต้านไวรัสได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ต่อเนื่อง ลดปัญหาการดื้อยา

๑๑. กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น) ควรประสานงานกันในระดับนโยบายที่ชัดเจน เพื่อกำหนดตัวชี้วัดสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดแนวทางในการจัดบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และการกำหนดงบประมาณเพื่อจัดตั้งหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินในแต่ละพื้นที่ให้ครอบคลุม ตลอดจนมีการกำหนดโครงสร้าง ระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้ชัดเจน ทั้งในระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อแต่ละจังหวัดจะได้พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความก้าวหน้าในวิชาชีพของบุคลากรในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๑๒. ส่วนกลางควรประชาสัมพันธ์การให้บริการประชาชนในกรณีได้รับอุบัติเหตุ/เจ็บป่วยฉุกเฉินผ่านหมายเลขบริการ ๑๖๖๙ ให้มากขึ้น และกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อรองรับการขยายตัวของบริการดังกล่าว โดยมีการประเมินผลการดำเนินงาน และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกระดับในด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการตัดสินใจช่วยเหลือให้สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งทบทวนการขยายการบริการเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ

๑๓. ส่วนกลางควรกำหนดโครงสร้าง และกรอบอัตรากำลังในการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบการให้บริการการแพทย์และสาธารณสุขฉุกเฉิน ระดับชาติ และระดับภูมิภาคให้ชัดเจน ตามความเหมาะสมกับภารกิจงาน และประมาณการงบประมาณสำหรับการผลิตและพัฒนาบุคลากรเสนอสำนักงานงบประมาณ และ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๑๔. กระทรวงศึกษาธิการ โดย สพฐ. ควรประกาศนโยบายการดำเนินงานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพที่ชัดเจน และกำหนดเป็นตัวชี้วัดในมาตรฐานของสถานศึกษา เพื่อสามารถบูรณาการเข้ากับระบบการติดตามประเมินคุณภาพสถานศึกษาได้ และควรสนับสนุนการดำเนินงาน โดยจัดเวทีวิชาการ/มหกรรมในระดับภาคหรือระดับประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้โรงเรียน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอผลงาน ช่วยกระตุ้นให้โรงเรียนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานฯ ได้มีแนวทางในหลากหลายรูปแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

๑๕. กระทรวงสาธารณสุขควรประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ เร่งรัดการจัดทำคู่มือป้องกันและควบคุมโรคในนักเรียน สำหรับโรงเรียน และจัดทำสมุดบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง

ของนักเรียนให้ครอบคลุม หรือพัฒนาเป็น Software ที่สามารถบันทึกข้อมูลที่สะดวกต่อการใช้งานของโรงเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบันทึกข้อมูลและวิเคราะห์สภาพสุขภาพของตนเอง

๑๖. กระทรวงสาธารณสุข ควรผลักดันกฎหมายที่เอื้อต่อการใช้งบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานควบคุมป้องกันโรคในโรงเรียนในสังกัด ของหน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะสังกัดเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล และควรจัดตั้งคณะกรรมการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นต้นแบบแก่คณะกรรมการระดับจังหวัด พร้อมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์องค์การนี้ผ่านสื่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความตระหนักในระดับพื้นที่

๒.๘.๓ บทสรุป

โครงการในกลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคที่ได้ทำการตรวจติดตามไปแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นโครงการที่กระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพตรวจติดตามและเป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการ แต่ใช้ว่าจะเป็นเพียงภารกิจของกระทรวงสาธารณสุขหน่วยเดียวโดดๆ ตัวอย่างโครงการของกระทรวงแรงงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของการป้องกันและควบคุมโรคให้กับแรงงานก็พอจะเห็นได้นั้น ย่อมหมายความว่า การป้องกันและควบคุมโรคจำเป็นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะการประสานกันในระดับพื้นที่ การสร้างเครือข่ายการประสานการดูแล ป้องกัน ควบคุมโรคไปในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเข้าถึงชุมชน/ท้องถิ่น การทำงานร่วมกับอาสาสมัคร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

และคงต้องยอมรับว่า ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ในหลายๆ ประเด็นไม่อาจจัดการในระดับพื้นที่ ที่เห็นได้ในขั้นนี้ก็คือ

๑) ค่าดัชนีความเสี่ยงที่พบในรอบปี ๑ ค่อนข้างสูงและแม้จัดการแล้วยังมีหลายโครงการหลายภาคที่ค่าดัชนีความเสี่ยงไม่อาจลดลงสู่ระดับยอมรับได้

๒) มีข้อเสนอแนะหลายประการที่ผู้ตรวจราชการฯ โดยเฉพาะผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขที่เสนอไปทางส่วนกลาง เพราะเกินกว่าขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่หน่วยรับผิดชอบระดับพื้นที่จะจัดการกับความเสี่ยงได้

จึงเป็นเรื่องที่ส่วนกลางควรจะต้องเข้าเร่งรัดรับข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขไปดำเนินการเพื่อให้หน่วยรับผิดชอบในพื้นที่สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ ๓

ผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายรัฐบาล จากการตรวจติดตาม เพื่อจัดการกับความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของผู้ตรวจราชการ

เมื่อนำกลุ่มโครงการที่ได้นำเสนอในบทที่ ๒ มาคลี่ออกและจัดไว้เป็นกลุ่มโครงการภายใต้นโยบายของรัฐบาลแต่ละด้านแล้ว พบว่า จาก ๑ ภารกิจ และ ๗ กลุ่มโครงการที่ประกอบด้วยโครงการที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงต่างๆ เสนอเข้ามาในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล จำนวนทั้งสิ้น ๕๙ โครงการแล้ว พบว่า จัดได้ภายใต้นโยบายของรัฐบาลรวม ๖ ด้าน ด้วยกัน คือ

นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเพื่อดำเนินการในปีแรก (นโยบายฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ)

นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

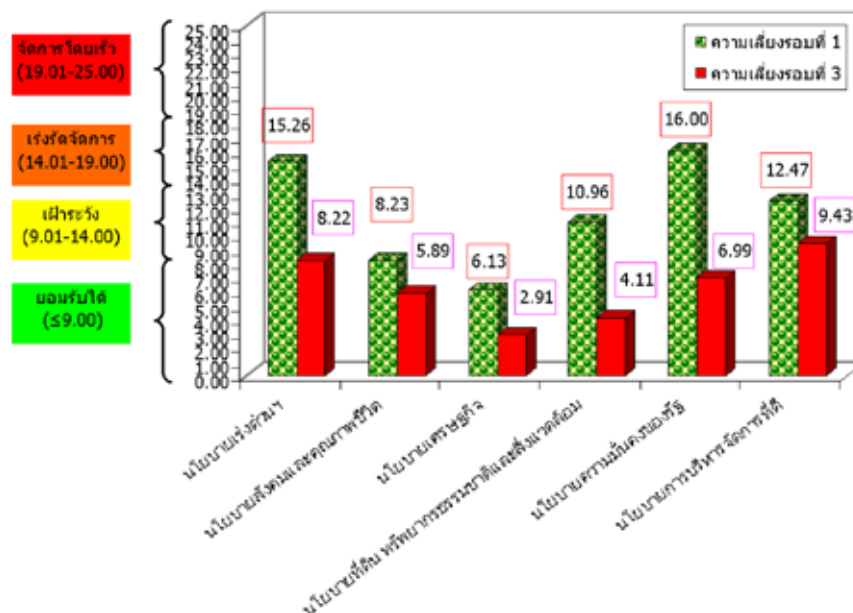
นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายความมั่นคงของรัฐ และ

นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

ภารกิจ/โครงการ/กลุ่มโครงการ ล้วนมีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ส่งผลกระทบต่อการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ในด้านที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเมื่อตรวจสอบค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงเปรียบเทียบ จากที่ตรวจพบความมียุทธศาสตร์ในรอบแรกกับผลสัมฤทธิ์สุดท้ายของค่าดัชนีความเสี่ยงคงเหลือจากการประเมินและติดตามผลของผู้ตรวจราชการในรอบสุดท้าย แสดงผล ดังนี้

นโยบายความมั่นคงของรัฐ แสดงค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ตรวจพบความมีอยู่จริง จากการตรวจติดตามของผู้ตรวจราชการในรอบแรกสูงสุด ค่าดัชนีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ อยู่ในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๖.๐๐ โครงการที่เป็นต้นเหตุของความเสียหาย เป็นโครงการในกลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ที่ส่งผลกระทบต่อนโยบายความมั่นคงของรัฐ คือ โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว ซึ่งเป็นโครงการของกระทรวงแรงงานที่ผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงานเข้าไปจัดการกับความเสียหายดังกล่าว จนสามารถลดลงมาอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๖.๙๙ แสดงถึงทิศทางการขับเคลื่อนโครงการที่น่าจะสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับนโยบายของรัฐบาลในระดับหนึ่งแล้ว

นโยบายเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการในปีแรก หรือนโยบายฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ ค่าดัชนีความเสี่ยงของกลุ่มโครงการตัวแทนที่ผู้ตรวจราชการตรวจพบในการตรวจรอบที่ ๑ สูงในระดับเร่งรัดจัดการที่ค่า ๑๕.๒๖ คือ กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษายาเสพติด ที่จะส่งผลกระทบต่อนโยบายเร่งด่วนฯ ของรัฐบาล ข้อ ๑.๓ ที่ต้องการจะเร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล อย่างไรก็ตามความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อนโยบายของรัฐบาลที่สามารถจัดการได้ในระดับพื้นที่ได้ถูกจัดการโดยผู้ตรวจราชการฯ ไปแล้ว ค่าดัชนีความเสี่ยงจากการประเมินและติดตามผลของผู้ตรวจราชการในรอบที่ ๓ อยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๒๒

นโยบายการบริหารจัดการที่ดี ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของโครงการที่เป็นตัวทดสอบนโยบาย แสดงค่าในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๒.๔๗ ความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์มาจากกลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในโครงการยุทธธรรมจังหวัด ของกระทรวงยุติธรรม และภารกิจด้านคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความเสี่ยงของโครงการยุทธธรรมจังหวัด ตกหนักอยู่ที่ Reputation and Political Risk ซึ่งเป็นเรื่องของภาพลักษณ์ ในขณะที่ภารกิจด้านของคุณภาพชีวิตฯ ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีใช้วิธีการทดสอบภารกิจที่มีความเสี่ยง N (Negotiation Risk) ซึ่งเป็นเรื่องของการตอบสนองความต้องการของประชาชน ที่แน่นอนความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ของทั้งภารกิจและโครงการดังกล่าวย่อมกระทบต่อนโยบายการบริหารจัดการที่ดีที่สุดในกรณีนี้ ผู้ตรวจราชการได้จัดการกับความเสียหายที่ปรากฏนั้นแล้ว ผลการตรวจติดตามการจัดการกับความเสียหาย ทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงมาอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๔๓ ความเสี่ยงระดับเฝ้าระวังถือว่ายังไม่ส่งผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล เพียงแต่ยังไม่อาจวางใจได้ว่าจะไม่กลายเป็นความเสี่ยงที่รุนแรงขึ้นในภายหลัง

นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นนโยบายที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงสูงเป็นอันดับที่ ๔ โดยค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๙๖ กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และบางส่วนของกลุ่มโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง เป็นต้นเหตุของความเสียหายดังกล่าว ที่หากปล่อยไว้จะส่งผลกระทบต่อนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของรัฐบาล ผู้ตรวจราชการจึงได้ตรวจติดตาม จัดการกับความเสียหายเชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าว และทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดต่ำลงจนอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๔.๑๑ แล้ว

นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต คุณภาพรวมเสมือนว่า ค่าดัชนีความเสี่ยงไม่เป็นปัญหา เนื่องจากอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๒๓ อยู่แล้ว แต่โดยแท้จริง ความเสี่ยงของกลุ่มโครงการภายใต้ต้นนโยบายนี้ ที่เป็นปัญหาอยู่ที่กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงอยู่ในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๓.๖๙ ซึ่งผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่ทำให้ความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อต้นนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตให้ถูกจัดการไปได้ในที่สุด เนื่องจากผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพรับผิดชอบตรวจติดตามจัดการกับความเสี่ยงของโครงการในกลุ่มนี้ รวม ๕ โครงการ และผู้ตรวจราชการกระทรวงแรงงาน ซึ่งเป็นบทบาทแรกในกลุ่มโครงการนี้รับผิดชอบจัดการกับความเสี่ยง ๑ โครงการ ซึ่งผลลัพธ์สุดท้ายที่ประเมินได้จากการตรวจติดตามในรอบที่ ๓ ก็สามารถทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงในภาพรวมลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๕.๘๙ ได้

นโยบายเศรษฐกิจ เป็นนโยบายสุดท้ายที่เชื่อมั่นว่าน่าจะมีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์อยู่ไม่น้อย แต่ในภาพรวมกลับแสดงค่าอยู่ในระดับยอมรับได้ตั้งแต่ต้นที่ค่า ๖.๑๓ ซึ่งความจริงแล้วค่าดัชนีความเสี่ยงภายใต้ต้นนโยบายเศรษฐกิจยังคงมีปัญหาในกลุ่มโครงการด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และกลุ่มโครงการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ที่กลุ่มโครงการแรกมีค่าดัชนีความเสี่ยงที่ผู้ตรวจราชการตรวจพบในรอบแรกในระดับเฝ้าระวังที่ค่า ๑๐.๑๑ และในกลุ่มโครงการที่สอง แม้ในภาพรวมจะแสดงค่าดัชนีความเสี่ยงในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๘.๘๑ แต่ความเสี่ยง K และความเสี่ยง N ของกลุ่มโครงการดังกล่าวก็ยังอยู่ในระดับที่ต้องเฝ้าระวังที่ค่า ๙.๙๒ และ ๙.๑๗ ตามลำดับ ถ้าไม่จัดการกับความเสี่ยงเหล่านี้ ก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อต้นนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลในที่สุด อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจราชการที่เกี่ยวข้องได้เข้าไปดูแล ตรวจติดตาม จัดการกับความเสี่ยงในโครงการที่เป็นเจ้าภาพจนสามารถทำให้ค่าดัชนีความเสี่ยงสุดท้ายลดลงอยู่ในระดับยอมรับได้ที่ค่า ๒.๙๑

การตรวจราชการแบบบูรณาการของผู้ตรวจราชการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือเพื่อจะค้นหาว่ามีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่อาจเกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการหรือไม่ หน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ ที่มีหน้าที่นำโครงการไปสู่การปฏิบัติ ทราบแล้วหรือไม่ว่ามีความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์เหล่านั้นอยู่ ถ้าทราบแล้วมีการจัดการกับความเสี่ยงเหล่านั้นหรือไม่ ถ้าไม่ทราบผู้ตรวจราชการอาจต้องทำหน้าที่เป็น Coaching เพื่อให้ข้อเสนอแนะหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ไปปฏิบัติ ประเด็นใดที่แก้ไขไม่ได้ในพื้นที่ ผู้ตรวจราชการก็จะประสานงานกับหน่วยเหนือขึ้นไป เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือ สนับสนุนแก้ไขได้ทันเวลา

อย่างไรก็ตาม ประเด็นความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ที่ผู้ตรวจราชการฯ สามารถจัดการให้ค่าดัชนีความเสี่ยงลดลงสู่ระดับยอมรับได้นี้ เป็นประเด็นความเสี่ยงที่สามารถดำเนินการจัดการให้อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่จะจัดการได้ ด้วยเหตุดังนี้จึงมิได้หมายความว่า เมื่อมีความเสี่ยง

ที่ตรวจพบอยู่ในระดับยอมรับได้แล้ว จะไว้ปัญหาเสียทีเดียว เพราะอาจยังมีประเด็นความเสี่ยง K P และ N อื่นๆ ที่ยังไม่ได้นำมากล่าวถึงในที่นี้ เนื่องจากเป็นความเสี่ยงที่ต้องรอการพิจารณาแก้ไขจากส่วนกลางตามที่ผู้ตรวจราชการได้ให้ข้อเสนอแนะไปแล้วนั่นเอง

เมื่อความเสี่ยงเชิงยุทธศาสตร์ถูกกำจัดออกไป โครงการก็จะสามารถขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายได้ สิ่งสำคัญก็คือ ในการ Coaching ของผู้ตรวจราชการ นั้น ต้องเข้าใจว่า โดยทั่วไปแล้ว โครงการจะเกิดก่อนนโยบายรัฐบาล ที่ในสถานการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ทำให้ในบางครั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการอาจยังไม่ไปเน้นในส่วนที่รัฐบาลต้องการให้เน้น ผู้ตรวจราชการฯ ในฐานะผู้ที่ใกล้ชิดนโยบายอาจต้องมีข้อเสนอแนะในส่วนกลางหรือข้อเสนอ หน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่ ถ้าเป็นไปได้ เพื่อให้ปรับกิจกรรมหรือวัตถุประสงค์และเป้าหมายโครงการ เพื่อให้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องให้ได้มากที่สุด ในเรื่องนี้แม้จะเป็นภารกิจหลักของสำนักนโยบายและแผนของกระทรวงที่จะต้องขับเคลื่อนโครงการให้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลภายใต้ภารกิจของกระทรวง แต่ผู้ตรวจราชการในฐานะที่เป็นผู้ทราบสถานการณ์จริงในพื้นที่ ร่วมกับหน่วยรับผิดชอบในระดับพื้นที่อาจให้ข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับความเป็นจริง และมีความเป็นไปได้มากกว่า ซึ่งย่อมถือได้ว่าเป็นจุดแข็งของการตรวจราชการ

ว่าง

ภาคผนวก ๑

มติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการ

เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

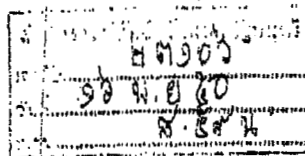

ว่าง

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๖๔

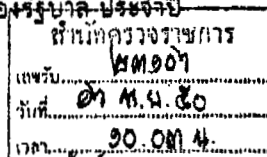
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๒๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๑๐/๒๗๒๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๐
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๐๖/๔๕๗๕ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐
 ๓. สำเนาหนังสือสำนักงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๑๒.๒/๐๕๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐
 ๔. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๑/๑๖๑ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรี (๓๐ มกราคม ๒๕๕๐) เกี่ยวกับเรื่อง แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาเพื่อทราบ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอเรื่อง แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาเพื่อดำเนินการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ และสำนักงาน ก.พ.ร. ได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ลงมติรับทราบ และเห็นชอบตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอทั้ง ๔ ข้อ โดยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาด้วย

กราบ
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายธีรภัทร สัมปตทิพย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๔๐๐๐ ต่อ ๓๒๖

โทรสาร. ๐ ๒๒๔๐ ๔๐๖๔

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นางแถมกานต์ คุ้มกัน)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๑๑๐/๒๗๒๑

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐

เรื่อง แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๒๕ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๑๐/๖๐๒๑ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ พร้อมแผนยุทธศาสตร์การตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๗๐ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมปรึกษาหารือเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ได้ลงมติว่า

๑. รับทราบแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเห็นชอบในหลักการให้มีการจัดทำคำรับรองการตรวจราชการแบบบูรณาการตามกรอบตัวชี้วัด ๘ ตัวชี้วัด ใน ๕ มิติ โดยให้มีการลงนามร่วมกันระหว่างนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายกับหัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและหัวหน้าผู้ตรวจราชการทุกกระทรวงที่มีการบูรณาการการตรวจราชการตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอทั้ง ๒ ข้อ

๒. ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาดำเนินการด้วยว่า เพื่อให้แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวมมากยิ่งขึ้น ในปีต่อไปควรให้ทุกส่วนราชการมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการดังกล่าวด้วยตั้งแต่เริ่มต้นจัดทำคำของบประมาณความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ดังนี้

/๑. แผนการตรวจราชการ...

๑. แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ผู้การปฏิบัติ

ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงต่าง ๆ ๑๘ กระทรวง ได้มีการตรวจติดตามและให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานผู้รับการตรวจตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยใช้เครื่องมือชุดเดียวกัน คือ การวิเคราะห์ความเที่ยงตามหลักธรรมาภิบาล และมีการตรวจราชการเป็น ๑ รอบ รอบที่ ๑ (ตุลาคม ๒๕๔๙ - มีนาคม ๒๕๕๐) รอบที่ ๒ (เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๐) รอบที่ ๓ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๐) และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้สรุปผลการตรวจราชการในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๒ กราบเรียนนายกรัฐมนตรีทราบและแจ้งข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการไปให้หน่วยงานที่รับผิดชอบรับไปพิจารณาดำเนินการแล้ว

สำหรับการรายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ในรอบที่ ๓ จะเป็นการรายงานการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ (Annual Inspection Report : Fiscal Year 2007) ซึ่งจะประกอบด้วยผลการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงรวม ๑๘ กระทรวง ผนวกกับความเห็นของเครือข่ายที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน และผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน (Citizen Survey) ที่มีต่อโครงการตามนโยบายของรัฐบาลและการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ โดยจะรายงานเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ : รายงานเชิงวิเคราะห์ผลการลดความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลของโครงการตามนโยบายของรัฐบาลพร้อมข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบและแจ้งข้อเสนอแนะให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในส่วนกลางรับไปพิจารณาคำเนินการ และส่วนที่ ๒ : รายงานผลการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ที่จะเผยแพร่สู่สาธารณชน ซึ่งคาดว่าจะสามารถรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและพิจารณาให้มีการเผยแพร่ได้ภายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ นี้

๒. การจัดทำคำรับรองการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ

๒.๑ เพื่อให้การตรวจราชการแบบบูรณาการฯ มีประสิทธิภาพและยั่งยืน คอบสนองต่อเป้าประสงค์ของระบบการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินและหลักธรรมาภิบาลอย่างค่องเนื่อง นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ ๑๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารระบบการตรวจราชการแบบบูรณาการ (คอบ.) โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) เป็นประธานกรรมการ

๒.๒ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งคณะกรรมการบริหารระบบการตรวจราชการแบบบูรณาการ ที่ ๑๘๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการตรวจราชการ โดยได้รับการสนับสนุนทางวิชาการจากสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลการตรวจราชการตามคำรับรองการตรวจราชการ

๒.๓ ได้มีการลงนามในคำรับรองการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ตามกรอบตัวชี้วัด ๘ ตัวชี้วัด ใน ๔ มิติแล้ว โดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์) ได้กรุณาลงนามร่วมกับหัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และหัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงรวม ๑๘ กระทรวงที่มีผู้ตรวจราชการ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และนายกรัฐมนตรีลงนามเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒.๔ ได้มีการประเมินผล...

๒.๕ ได้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการประเมินผลการตรวจราชการ ซึ่งจะประเมินแล้วเสร็จ และสามารถนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีทราบได้ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๕๐

๓. การจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๑ เพื่อให้แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวมมากยิ่งขึ้น และเป็นไปตามข้อสั่งการของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งเห็นสมควรให้ทุกส่วนราชการมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการดังกล่าว ด้วยตั้งแต่เริ่มต้นจัดทำคำของบประมาณ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงทิพาวดี เมธสวรรค์) โดยความเห็นของคณะกรรมการบริหารระบบการตรวจราชการแบบบูรณาการ จึงได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ รวม ๒ ประการ คือ

๓.๑.๑ ให้กระทรวงที่มีผู้ตรวจราชการจัดให้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลของแผนงาน/โครงการที่จัดทำขึ้นตามนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยแนบผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงไปพร้อมกับคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ของส่วนราชการในสังกัดที่จะตั้งให้สำนักงานงบประมาณภายในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ตามปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ ให้มีผู้ตรวจราชการกระทรวงร่วมในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของแผนงาน/โครงการ ดังกล่าวด้วย

๓.๑.๒ ให้ผู้ตรวจราชการพิจารณาคัดเลือกแผนงาน/โครงการที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลสูงที่หน่วยงานได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ไว้แล้วมากำหนดไว้ในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

๓.๒ เนื่องจากข้อจำกัดระยะเวลาที่ทำให้กระทรวงต่าง ๆ ไม่สามารถจัดให้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลของโครงการที่จัดทำขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลได้ทันภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องของการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลในการจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และเพื่อให้ทุกส่วนราชการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ มากขึ้น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้ประสานขอความร่วมมือสำนักงานนโยบายและแผน และหน่วยงานสนับสนุนการตรวจราชการทุกกระทรวงเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาล และพิจารณาคัดเลือกโครงการที่ประกอบในแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

๓.๓ นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๒๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ข้อ ๑ การตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ได้กำหนดให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีร่วมกับผู้ตรวจราชการกระทรวงทุกกระทรวงจัดทำแผนการตรวจราชการแบบ

บูรณาการฯ ...

บูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยใช้หลักการบริหารความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกโครงการที่มีค่าดัชนีความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลสูงที่อาจส่งผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาลมาร่วมบูรณาการไว้ในแผนการตรวจราชการ

๓.๔ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีร่วมกับที่ปรึกษาจากสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้จัดทำร่างแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามกรอบคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี และผลการพิจารณาคัดเลือกโครงการร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๓.๒ และ ข้อ ๓.๓ และนำเสนอที่ประชุมปลัดกระทรวงตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ วรรค ๔ ให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐

แผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ๔ มิติ คือ มิติประสิทธิภาพ มิติคุณภาพการให้บริการ มิติประสิทธิผล และมิติการพัฒนาองค์กร สำหรับมิติประสิทธิผล จะเป็นการตรวจติดตามและประเมินโครงการตามนโยบายของรัฐบาลใน ๓ ด้านคือ ด้านการปฏิรูปการเมือง การปกครองและการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม จำนวนทั้งสิ้น ๕๕ โครงการ จำแนกออกเป็น ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ตามนโยบายรัฐบาล ๓ ด้าน และ ๘ กลยุทธ์ และเพื่อให้การบูรณาการตรวจราชการโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่จะลดความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลของโครงการสำคัญต่าง ๆ บังเกิดผลตอบแทนของนโยบายของรัฐบาลได้อย่างเป็นรูปธรรมจำเป็นจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัด น้ำหนัก ค่าเป้าหมายและเกณฑ์การให้คะแนนที่สามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ของการตรวจราชการที่บูรณาการกันไว้ครบถ้วนทั้ง ๑๘ กระทรวงที่มีผู้ตรวจราชการไว้ด้วย ซึ่งในการจัดทำแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ในครั้งนี้ได้กำหนดตัวชี้วัดและองค์ประกอบที่จะใช้ประเมินผลในทั้ง ๔ มิติของการตรวจราชการไว้ รวม ๘ ตัวชี้วัด (ดังมีรายละเอียดสาระสำคัญของทั้ง ๕๕ โครงการและ ๘ ตัวชี้วัด ปรากฏตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในสิ่งที่ส่งมาด้วย)

๓.๕ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้นำเรื่องดังกล่าวกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณา ดังนี้

(๑) เพื่อทราบรายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินการตามแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) เพื่อทราบแผนการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) เพื่อขอความเห็นชอบในหลักการให้มีการจัดทำคำรับรองการตรวจราชการแบบบูรณาการตามกรอบตัวชี้วัดที่ผ่านความเห็นชอบที่ประชุมหัวหน้าส่วนราชการแล้วทั้ง ๘ ตัวชี้วัด ใน ๔ มิติ โดยให้มีการลงนามร่วมกันระหว่างนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายกับหัวหน้าผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและหัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงที่มีการบูรณาการการตรวจราชการในครั้งนี้เช่นเดียวกับ

/ในปีงบประมาณ...

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยว่าจ้างสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อทำการประเมินผลตามคำรับรองการตรวจราชการดังกล่าว และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) นำตัวชี้วัดในการตรวจราชการแบบบูรณาการไปบรรจุไว้เป็นตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีผู้ตรวจราชการอีกทางหนึ่งเพื่อประสิทธิภาพของการตรวจราชการ

(๙) เพื่อก่อความเห็นชอบให้สำนักงานงบประมาณรับไปดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๐ ในเรื่องของการจัดให้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามหลักธรรมาภิบาลของแผนงาน/โครงการให้สามารถดำเนินการได้ทันภายในช่วงเวลาของการจัดทำคำของบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อไป

(รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอก่อนคณะรัฐมนตรีทราบตามข้อ ๓.๕ (๑),(๒) และพิจารณาตามข้อ ๓.๕ (๓), (๔) ต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจาตุร อภิชาติบุตร)

รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวอ้อวดี ชุนทรวิภาติ)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ๖.

สำนักตรวจราชการ

โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๒๒๙๑ ๑๕๓๒

ภาคผนวก ๒

ชุดข้อมูลค่าดัชนีความเสี่ยง
รอบที่ ๑ และรอบที่ ๓

ว่าง

ภารกิจด้านคุณภาพชีวิตของ ส่วนราชการที่ถ่ายโอนให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง N1 (การมีส่วนร่วม) และ N2 (ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ) รอบที่ 1

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้		
	N1	N2	Avg.	N1	N2	Avg.	N1	N2	Avg.	N1	N2	Avg.
1. เบี่ยงชีฟ้า	13.65	13.27	13.46	13.60	14.08	13.84	13.05	12.74	12.89	11.10	11.70	11.40
2. อาหารเสริม (นม)	11.67	11.35	11.51	14.40	12.19	13.30	13.47	12.00	12.74	12.00	9.55	10.77
3. อาหารกลางวัน	12.14	11.35	11.75	14.40	12.16	13.28	12.84	11.37	12.11	11.50	9.55	10.52
4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	11.31	10.47	10.89	10.20	10.20	10.20	12.00	10.74	11.37	10.20	10.33	10.27
Avg. 4 โครงการ	12.19	11.61	11.90	13.15	12.16	12.65	12.84	11.71	12.28	11.20	10.28	10.74

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ความเสี่ยง N (การสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน)

ภาคเหนือ

โครงการ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพการ ให้บริการ	พัฒนางองค์กร		
		1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
Avg. N1	9.01	3.79	4.00	3.91	3.90	4.00			
Avg. N2	9.02	3.79	4.00	4.00	3.93	3.57			
Avg. N ภาคเหนือ	9.01	3.79	4.00	3.95	3.92	3.79			

ภาคกลางและภาคตะวันออก

โครงการ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพการ ให้บริการ	พัฒนางองค์กร		
		1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
Avg. N1	8.08	3.54		3.93	3.74	4.02			
Avg. N2	7.57	3.50		4.00	3.75	3.88			
Avg. N ภาคกลางฯ	7.83	3.52		3.96	3.74	3.95			

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงการ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพการ ให้บริการ	พัฒนางองค์กร		
		1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
Avg. N1	8.50	3.60		3.81	3.70	3.83			
Avg. N2	8.42	3.60		3.82	3.71	3.82			
Avg. N ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.46	3.60		3.81	3.71	3.76			

ภาคใต้

โครงการ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพการ ให้บริการ	พัฒนางองค์กร		
		1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
Avg. N1	9.27	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N2	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N ภาคใต้	9.13	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ความเสี่ยง N ทั้งประเทศ รวม 4 ภาค

ประเภท ความ เสี่ยง	ภาค/ประเทศ	ค่าดัชนี ความ เสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
Avg. N1	ภาคเหนือ	9.01	3.79	4.00	3.91	3.90	4.00			
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	8.08	3.54		3.93	3.74	4.02			
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.50	3.60		3.81	3.70	3.83			
	ภาคใต้	9.27	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N1 ทั้งประเทศ		8.62	3.55	3.50	3.79	3.61	3.78			
Avg. N2	ภาคเหนือ	9.02	3.79	4.00	4.00	3.93	3.57			
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.57	3.50		4.00	3.75	3.88			
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.42	3.60		3.82	3.71	3.82			
	ภาคใต้	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N2 ทั้งประเทศ		8.33	3.53	3.50	3.82	3.62	3.73			
Avg. N	ภาคเหนือ	9.01	3.79	4.00	3.95	3.92	3.79			
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.83	3.52		3.96	3.74	3.95			
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.46	3.60		3.81	3.71	3.76			
	ภาคใต้	9.13	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N ทั้งประเทศ		8.47	3.54	3.50	3.81	3.62	3.74			

หมายเหตุ :

ความเสี่ยง N (การสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน)

ความเสี่ยง N1 (การมีส่วนร่วม)

ความเสี่ยง N2 (ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ)

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ภาคเหนือ

ความเสี่ยง N 1 (การมีส่วนร่วม)

โครงการ	จำนวน ข้อมูล	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N 1	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.		4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	17	9.79	3.72	4.00	4.00	3.91				
โครงการอาหารเสริม (นม)	17	8.24	3.72	4.00		3.86	4.00			
โครงการอาหารกลางวัน	4	9.00	4.00		4.00	4.00				
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	9	9.00	3.72		3.72	3.72				
Avg. N1		9.01	3.79	4.00	3.91	3.90	4.00			

ความเสี่ยง N 2 (ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ)

โครงการ	จำนวน ข้อมูล	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N 2	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.		4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	17	9.79	3.72	4.00	4.00	3.91				
โครงการอาหารเสริม (นม)	17	8.29	3.72	4.00		3.86	4.00			
โครงการอาหารกลางวัน	4	9.00	4.00			4.00	4.00			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	9	9.00	3.72			3.72	3.72			
Avg. N2		9.02	3.79	4.00	4.00	3.93	3.57			

ความเสี่ยง N (การสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน)

โครงการ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
		1	2	6	avg.		4	5	avg.
Avg. N1	9.01	3.79	4.00	3.91	3.90	4.00			
Avg. N2	9.02	3.79	4.00	4.00	3.93	3.57			
Avg. N	9.01	3.79	4.00	3.95	3.92	3.79			

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)

ภาคกลางและภาคตะวันออก

ความเสี่ยง N 1 (การมีส่วนร่วม)

โครงการ	จำนวนข้อมูล	ค่าดัชนีความเสี่ยง N 1	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพการให้บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.		4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	20	8.70	3.66		3.97	3.82	4.08			
โครงการอาหารเสริม (นม)	16	7.88	3.50		3.92	3.72	4.00			
โครงการอาหารกลางวัน	16	7.88	3.50		3.92	3.72	4.00			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	16	7.88	3.50		3.92	3.72	4.00			
Avg. N1		8.08	3.54		3.93	3.74	4.02			

ความเสี่ยง N 2 (ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ)

โครงการ	จำนวนข้อมูล	ค่าดัชนีความเสี่ยง N 2	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพการให้บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.		4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	21	8.00	3.50		4.00	3.75	3.93			
โครงการอาหารเสริม (นม)	21	7.43	3.50		4.00	3.75	3.93			
โครงการอาหารกลางวัน	21	7.43	3.50		4.00	3.75	3.74			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	21	7.43	3.50		4.00	3.75	3.91			
Avg. N2		7.57	3.50		4.00	3.75	3.88			

ความเสี่ยง N (การสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน)

โครงการ	ค่าดัชนีความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพการให้บริการ	พัฒนาองค์กร		
		1	2	6	avg.		4	5	avg.
Avg. N1	8.08	3.54		3.93	3.74	4.02			
Avg. N2	7.57	3.50		4.00	3.75	3.88			
Avg. N	7.83	3.52		3.96	3.74	3.95			

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความเสี่ยง N 1 (การมีส่วนร่วม)

โครงการ	จำนวนข้อมูล	ค่าดัชนีความเสี่ยง N 1	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพการให้บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	15	8.20	3.60		3.77	3.69	3.85			
โครงการอาหารเสริม (นม)	15	9.40	3.60		3.82	3.71	3.82			
โครงการอาหารกลางวัน	15	8.60	3.60		3.82	3.71	3.82			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	15	7.80	3.60		3.82	3.71	3.82			
Avg. N1		8.50	3.60		3.81	3.70	3.83			

ความเสี่ยง N 2 (ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ)

โครงการ	จำนวนข้อมูล	ค่าดัชนีความเสี่ยง N 2	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพการให้บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	15	8.20	3.60		3.82	3.71	3.82			
โครงการอาหารเสริม (นม)	15	9.07	3.60		3.82	3.71				
โครงการอาหารกลางวัน	15	8.60	3.60		3.82	3.71	3.82			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	15	7.80	3.60		3.82	3.71	3.82			
Avg. N2		8.42	3.60		3.82	3.71	3.82			

ความเสี่ยง N (การสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน)

โครงการ	ค่าดัชนีความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพการให้บริการ	พัฒนาองค์กร		
		1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
Avg. N1	8.50	3.60		3.81	3.70	3.83			
Avg. N2	8.42	3.60		3.82	3.71	3.82			
Avg. N	8.46	3.60		3.81	3.71	3.76			

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ภาคใต้

ความเสี่ยง N 1 (การมีส่วนร่วม)

โครงการ	จำนวน ข้อมูล	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N 1	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.		4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
โครงการอาหารเสริม (นม)	14	10.07	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
โครงการอาหารกลางวัน	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N1		9.27	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			

ความเสี่ยง N 2 (ความคุ้มค่าจากการกระจายผลประโยชน์ที่เป็นธรรมฯ)

โครงการ	จำนวน ข้อมูล	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N 2	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.		4	5	avg.
โครงการเบี้ยยังชีพ	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
โครงการอาหารเสริม (นม)	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
โครงการอาหารกลางวัน	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
โครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	14	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N2		9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			

ความเสี่ยง N (การสนองตอบความต้องการที่แท้จริงของประชาชน)

โครงการ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
		1	2	6	avg.		4	5	avg.
Avg. N1	9.27	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N2	9.00	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			
Avg. N	9.13	3.50	3.50	3.64	3.55	3.50			

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง K รอบที่ 1

โครงการ	จำนวน ข้อมูล	ภาคเหนือ					ภาคกลางและภาคตะวันออก					ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคใต้				
		K1	K2	K3	K4	Avg.	K1	K2	K3	K4	Avg.	K1	K2	K3	K4	Avg.	K1	K2	K3	K4	Avg.
K1 โครงการสนับสนุน บริการสาธารณสุข/ โครงการส่งเสริม เบี้ยยังชีพ (16)	1	1200	1200	1200	1350	1238	1600	1600	1600	1000	1450	1200	1200	1200	1200	1200	1200	9.00	9.00	16.00	11.50
	2	1200	1200	1200	1350	1238	1600	1600	1600	1000	1450	1600	1600	1600	1600	1600	1200	9.00	12.00	16.00	12.25
	3	1200	1200	1200	1350	1238	1600	1600	1600	1000	1450	1600	1600	1600	1600	1600	1200	9.00	12.00	16.00	12.25
	4	1200	1200	1200	1350	1238	1000	1000	1000	1000	1000	1600	1600	8.00	7.50	11.88	1200	9.00	12.00	16.00	12.25
	5	1200	1200	1200	1350	1238	1600	9.00	10.00	10.00	11.25	1600	1600	8.00	7.50	11.88	1200	12.00	9.00	12.00	11.25
K2 โครงการสนับสนุน บริการสาธารณสุข/ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (25)	6	1200	1200	1200	1350	1238	1600	9.00	10.00	10.00	11.25	1200	8.00	8.00	7.50	8.88	1200	12.00		12.00	12.00
	7	1200	1200	1200	1350	1238	1600	9.00	10.00	10.00	11.25	1200	8.00	8.00	7.50	8.88	1200	12.00		12.00	12.00
	8	1200	1200	1200	1350	1238	1000	9.00	10.00	10.00	9.75	1200	8.00			10.00	1200	12.00		12.00	12.00
	9	1000	1200	1500	1500	1300	1200	1200	1000		11.33	8.00	8.00			8.00	1200	12.00		12.00	12.00
	10	1000	1200	1500	1500	1300	1200	1200	1000		11.33	8.00				8.00				12.00	12.00
K3 โครงการสนับสนุน บริการสาธารณสุข/ โครงการพัฒนา โรงเรียนขนาดเล็ก (25)	11	1000	1200	1500	1500	1300	1200	1200	1000		11.33	8.00				8.00					
	12	1000	1200	1500	1500	1300	1200	1200	1000		11.33	8.00				8.00					
	13		1200	1500	1500	1400	1200	1200			12.00										
	14		9.00			9.00	1000	1000			10.00										
	15		9.00			9.00	1000	1000			10.00										
K4 โครงการสนับสนุน บริการสาธารณสุข (แผนพัฒนาสุขภาพ ประชาชน)/ กองทุน หลักประกันสุขภาพ ท้องถิ่น (แผนสุขภาพ ท้องถิ่น) (25)	16		9.00			9.00	1000	1000			10.00										
	17		9.00			9.00	1000	1000			10.00										
	18						1000	1000			10.00										
	19						1000	1000			10.00										
	20						1000	1000			10.00										
	21						1000	1000			10.00										
	22						1200				12.00										
	23						1200				12.00										
	24						1200				12.00										
	25						1200				12.00										
Avg.		11.33	11.29	13.15	14.08	12.46	12.16	11.14	11.50	10.00	11.20	12.00	12.00	10.86	10.57	11.36	12.00	10.67	10.80	13.60	11.77

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริการจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ทั้งประเทศ รวม 4 ภาค
ระดับบูรณาการโครงการ

ค่าเฉลี่ย 4 กลุ่มโครงการบูรณาการ (รายภาค)	ค่าดัชนี ความ เสี่ยง รอบที่ 3 K	ระดับความเข้มแข็ง							
		ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
		1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
1. ภาคเหนือ	9.08	3.50	3.50		3.50				
2. ภาคกลางและตะวันออก	7.45	4.08	4.04		4.06				
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.95	3.40	3.29		3.35				
4. ภาคใต้	9.08	3.50	3.50		3.50				
ภาพรวม	8.64	3.62	3.58		3.60				

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยงและระดับความเข้มแข็งคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (รอบที่ 3)
ทั้งประเทศ รวม 4 ภาค
ระดับบูรณาการโครงการ

ประเภทความเสี่ยง	ภาค/ประเทศ	ค่าดัชนี ความเสี่ยง N	ระดับความเข้มแข็ง							
			ประสิทธิภาพ				คุณภาพ การให้ บริการ	พัฒนาองค์กร		
			1	2	6	avg.	3	4	5	avg.
K1 โครงการสนับสนุนการ บริการสาธารณสุข/โครงการ สงเคราะห์เปื้อยยังชีพ	ภาคเหนือ	8.00	3.50	3.50		3.50				
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.40	4.06	4.02	3.50	3.86				
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.17	3.56	3.48		3.52				
	ภาคใต้	8.00	3.50	3.50		3.50				
Avg. K1 ทั้งประเทศ		8.14	3.66	3.62	3.50	3.59				
K2 โครงการสนับสนุนการ บริการสาธารณสุข/โครงการ สนับสนุนศูนย์เด็กเล็ก	ภาคเหนือ	9.18	3.50	3.50		3.50				
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.67	4.00	3.75	3.50	3.75				
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.22	3.20	3.33		3.27				
	ภาคใต้	9.18	3.50	3.50		3.50				
Avg. K2 ทั้งประเทศ		8.81	3.55	3.52	3.50	3.52				
K3 โครงการสนับสนุนการ บริการสาธารณสุข/โครงการ พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก	ภาคเหนือ	9.54	3.50	3.50		3.50				
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.35	4.17	4.00	3.50	3.89				
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.43	3.43	3.14		3.29				
	ภาคใต้	9.54	3.50	3.50		3.50				
Avg. K3 ทั้งประเทศ		8.71	3.65	3.54	3.50	3.56				
K4 โครงการสนับสนุน การบริการสาธารณสุข (แผนพัฒนาสุขภาพของ ประชาชน)/กองทุน หลักประกันสุขภาพท้องถิ่น (แผนพัฒนาสุขภาพท้องถิ่น)	ภาคเหนือ	9.62	3.50	3.50		3.50				
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.38		4.38		4.38				
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.00	3.43	3.20		3.31				
	ภาคใต้	9.62	3.50	3.50		3.50				
Avg. K4 ทั้งประเทศ		8.90	3.48	3.64		3.56				
Avg. K	ภาคเหนือ	9.08	3.50	3.50		3.50				
	ภาคกลางและภาคตะวันออก	7.45	4.08	4.04		4.06				
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.95	3.40	3.29		3.35				
	ภาคใต้	9.08	3.50	3.50		3.50				
Avg. K ทั้งประเทศ		8.64	3.62	3.58		3.60				

ว่าง

กลุ่มโครงการ

ด้านการให้บริการขั้นพื้นฐาน

แก่ประชาชน

ชุดข้อมูลค่าดัชนีความเสี่ยงรอบก่อนตรวจ รอบที่ 1 และรอบที่ 3
กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน
ภายใต้แผนยุทธศาสตร์

รอบก่อนออกตรวจ (K = 6, P = 4.5, N = 3.5)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N
e-Government				6.00	8.00	6.00							6.00	8.00	6.00
ICT ชุมชน	6.00	1.00	1.00										6.00	1.00	1.00
Avg.	6.00	1.00	1.00	6.00	8.00	6.00							6.00	4.50	3.50

รอบที่ 1 (K = 2.34, P = 1, N = 1)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N
e-Government				1.00	1.00	1.00							1.00	1.00	1.00
ICT ชุมชน	3.67												3.67		
Avg.	3.67			1.00	1.00	1.00							2.34	1.00	1.00

รอบที่ 3 (K = 2, P = 1, N = 1)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N
e-Government				1.00	1.00	1.00							1.00	1.00	1.00
ICT ชุมชน	3.00												3.00		
Avg.				1.00	1.00	1.00							2.00	1.00	1.00

ชุดข้อมูลค่าดัชนีความเสียรบกก่อนตรวจและรอบที่ 1
กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน
ภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

รอบก่อนออกตรวจ (K = 9.20, P = 11.00, N = 8.50)

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
ขอคืนที่ราชพัสดุ	12.00			12.00	12.00			12.00	12.00			12.00	12.00			12.00	12.00			12.00
พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก	16.00	16.00	14.25	15.42	16.00	16.00	13.20	15.07	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	12.50	14.83	16.00	16.00	13.99	15.33
เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00
ศูนย์ศึกษาพระพุทธรศาสนาฯ	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00
คุณธรรมนำความรู้	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00	16.00
Avg.	9.20	11.00	8.56	9.59	9.20	11.00	8.30	9.50	9.20	11.00	9.00	9.73	9.20	11.00	8.13	9.44	9.20	11.00	8.50	9.57

รอบที่ 1 (K = 10.25, P = 11.36, N = 8.68)

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
ขอคืนที่ราชพัสดุ	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50
พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก	16.00	12.00	9.00	12.33	15.58	15.17	8.02	12.92	13.52	14.55	9.00	12.36	12.08	14.64	14.07	12.42				
เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00	1.00	6.00	2.00	3.00				3.00	1.00	6.00	2.00	3.00
ศูนย์ศึกษาพระพุทธรศาสนาฯ	9.00	12.33	9.00	10.11	12.00	13.33	13.60	12.98	16.00	16.00	16.00	16.00					12.33	13.89	12.87	13.03
คุณธรรมนำความรู้	9.56	7.69	7.31	8.19	14.51	13.00	10.66	12.72	13.43	14.23	13.05	13.57	12.96	12.81	11.48	11.86				
Avg.	9.21	9.51	6.83	8.51	10.72	11.88	8.57	10.39	10.89	12.70	10.01	11.20	12.18	10.25	11.36	10.10				

ชุดข้อมูลค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ 3
กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน
ภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

รอบที่ 3 (K = 5.03, P = 6.16, N = 5.15)

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
เขตพื้นที่ราชพัสดุ	5.00			5.00	2.88			2.88	4.50			4.50	3.56			3.56	3.98			3.98
พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก	10.42	10.00	5.77	8.73	9.96	10.00	7.83	9.26	8.15	8.70	6.00	7.62	7.98	9.86	8.20	8.68	9.13	9.64	6.95	8.57
เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม	1.00	4.00	1.00	2.00	1.00	4.00	1.00	2.00	1.00	4.00	1.00	2.00					1.00	4.00	1.00	2.00
ศูนย์ศึกษาพระพุทธรูปศาสนาฯ	1.50	1.50	4.00	2.33	4.00	4.83	4.83	4.56	1.60	2.80	4.00	2.80					2.37	3.04	4.28	3.23
คุณธรรมนำความรู้	9.00	7.50	7.50	8.00	8.69	9.08	9.38	9.05	8.39	8.35	8.27	8.34	8.56	6.95	8.41	7.97	8.66	7.97	8.39	8.34
Avg.	5.38	5.75	4.57	5.23	5.31	6.98	5.76	6.01	4.73	5.96	4.82	5.17	6.70	8.41	8.31	7.80	5.03	6.16	5.15	5.45

ชุดข้อมูลค่าดัชนีความเสียรบกก่อนตรวจ รอบที่ 1 และรอบที่ 3
กลุ่มโครงการด้านการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน
ภายใต้แผนนโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดี

รอบก่อนออกตรวจ (K = 16, P = 18, N = 16)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N
ยุติธรรมจังหวัด	16.0	18.0	16.0	16.6	16.0	18.0	16.0	16.6	16.0	18.0	16.0	16.6	16.0	18.0	16.0
Avg.	16.0	18.0	16.0	16.6	16.0	18.0	16.0	16.6	16.0	18.0	16.0	16.6	16.0	18.0	16.0

รอบที่ 1 (K = 12.65, P = 12.85, N = 11.95)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N
ยุติธรรมจังหวัด	12.3	13.1	12.6	12.7	12.8	15.1	11.4	13.1	12.9	12.5	13.1	12.8	12.4	10.5	10.6
Avg.	12.3	13.1	12.6	12.7	12.8	15.1	11.4	13.1	12.9	12.5	13.1	12.8	12.4	10.5	10.6

รอบที่ 3 (K = 8.64, P = 10.59, N = 9.68)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N
ยุติธรรมจังหวัด	9.26	11.2	10.5	10.3	8.50	11.1	9.60	9.75	8.40	10.9	9.57	9.63	8.40	9.00	9.00
Avg.	9.26	11.2	10.5	10.3	8.50	11.1	9.60	9.75	8.40	10.9	9.57	9.63	8.40	9.00	9.00

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1 และ รอบที่ 3
ระดับบูรณาการโครงการ

รอบที่ 1 (K1= 12.00)

ดัชนีความเสี่ยง	ภาคเหนือ	ภาคกลางและ ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ภาพรวม ประเทศ
K	12.00	12.00	12.00	12.00	12.00
Avg.	12.00	12.00	12.00	12.00	12.00

รอบที่ 3 (K=9.24)

ดัชนีความเสี่ยง	ภาคเหนือ	ภาคกลางและ ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ภาพรวม ประเทศ
K	8.96	9.64	9.00	9.34	9.24
Avg.	8.96	9.64	9.00	9.34	9.24

กลุ่มโครงการ ด้านการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม

ชุดข้อมูลคำดัชนีความถี่รอบก่อนตรวจ รอบที่ 1 และรอบที่ 3

กลุ่มโครงการด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

ภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

รอบก่อนออกตรวจ (K = 13.42 , P = 8.00 , N = 14.33)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม		
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N
โครงการ 25 สุ่มน้ำ	20.00		20.00	20.00	20.00			20.00	20.00			20.00	20.00		20.00
โครงการอบรม อบท.			9.00	9.00	6.50		9.00	7.75	9.00			9.00	7.75		9.00
ป้องกันผลกระทบมลพิษ	15.00	8.00		11.50	15.00		16.00	15.50	12.00	8.00		8.00	12.50	8.00	14.00
Avg.	17.50	8.00	14.50	13.33	13.83		12.50	13.17	13.67	8.00	10.50	10.72	13.42	8.00	14.33

นโยบายสิ่งแวดล้อม รอบที่ 1 (K = 10.21 , P = 9.00 , N = 11.08)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวมประเทศ		
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N
โครงการ 25 สุ่มน้ำ	16.0		20.0	18.0	16.0			16.0	16.0			12.5	15.14		20.0
โครงการอบรม อบท.	6.00		6.00	6.00	9.00		6.00	7.50	9.00			9.00	8.00		6.75
ป้องกันผลกระทบมลพิษ	6.00	9.00		7.50	6.00		4.00	5.00	9.00	9.00		9.00	7.50	9.00	6.50
Avg.	9.33	9.00	13.0	10.5	10.3		5.00	9.50	11.3	9.00	7.50	10.8	10.21	9.00	11.0

นโยบายสิ่งแวดล้อม รอบที่ 3 (K = 2.76 , P = 9.00 , N = 1.00)

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวมประเทศ		
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N
โครงการ 25 สุ่มน้ำ	5.53			5.53	2.92			2.92	4.00			4.00	4.11		4.11
โครงการอบรม อบท.	7.67		1.00	4.34	1.00			1.00	2.00			2.00	2.92		1.00
ป้องกันผลกระทบมลพิษ	1.00	9.00		5.00	1.00		1.00	1.00	5.00			2.00	1.25	9.00	1.00
Avg.	4.73	9.00	1.00	4.96	1.64		1.00	1.64	3.33			2.67	2.76	9.00	1.00

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1 และ รอบที่ 3
ภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
ระดับบูรณาการโครงการ

รอบที่ 1 ($K1 = 11.63$, $K2 = 11.63$)

ดัชนี ความเสี่ยง	ภาคเหนือ	ภาคกลางและ ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ภาพรวมประเทศ
K1	10.50	12.00	12.00	12.00	11.62
K2	10.50	12.00	12.00	12.00	11.62
Avg.	10.50	12.00	12.00	12.00	

รอบที่ 3 ($K1 = 7.22$, $K2 = 7.22$)

ดัชนี ความเสี่ยง	ภาคเหนือ	ภาคกลางและ ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้	ภาพรวมประเทศ
K1	9.00	7.88	6.00	6.00	7.22
K2	9.00	7.88	6.00	6.00	7.22
Avg.	9.00	7.88	6.00	6.00	

ว่าง

กลุ่มโครงการ เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถ ทางการแข่งขัน

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
ภายใต้นโยบาย สังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการสถานประกอบกิจการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน	9.00		9.00	9.00	9.00		9.00	9.00	9.00				9.00			9.00			9.00	9.00
Avg.	9.00		9.00	9.00	9.00		9.00	9.00	9.00				9.00			9.00			9.00	9.00

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
ภายใต้นโยบาย สังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการสถานประกอบกิจการมีระบบบริหารจัดการตามมาตรฐานแรงงาน	4.27		4.00	4.14	4.55		3.64	4.09	2.67		3.87	3.27	5.40		4.00	4.70	4.22		3.88	4.05
Avg.	4.27		4.00	4.14	4.55		3.64	4.09	2.67		3.87	3.27	5.40		4.00	4.70	4.22		3.88	4.05

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน
ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด	5.50		3.00	4.25	9.00		9.00	9.00	8.83			8.01	8.42	9.00		9.00	8.08		7.25	7.67
2. โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด *																10.0				10.0
3. โครงการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) *																	9.00			9.00
4. โครงการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว *																	4.00			4.00
5. โครงการยกระดับนวัตกรรม **																				
6. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ ***													15.0			15.0	15.0			15.0
7. โครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	12.0			12.0	12.0				12.0	12.0			12.0	12.0		12.0	12.0			12.0

* การแจกแจงแยกราชภาค

** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ 1

*** เป็นโครงการเฉพาะภาคใต้

**** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ 3

- ค่าความเสี่ยงไม่สัมพันธ์กับค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
8. โครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนารวมกลุ่มอุตสาหกรรม cluster	7.85			7.85	12.3			12.3			9.00	9.00			9.00	10.1		9.00		9.55
9. โครงการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานระบบการจัดการวิสาหกิจชุมชน (มจก.)	16.0		16.0	16.0	9.00		16.0	12.5	16.0	16.0	20.5	16.0	18.2	15.3	16.0	15.6				
10. การสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการรุ่นใหม่	7.77		9.00	8.38	9.00		9.00	9.00	9.00	9.00	9.00	9.00	9.00	8.69	9.00	8.85				
11. โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และได้มาตรฐาน	16.0		9.00	12.5	16.0			16.0	16.0	16.0	16.0	9.00	12.5	16.0	9.00	12.5		9.00		12.5
12. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาใช้หัวตก	9.00		11.1	10.0	9.00		12.0	10.5	9.00	9.00	12.0	10.5	9.00	11.7	10.3					
13. โครงการกิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2)	4.00			4.00	4.00		4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00				
14. โครงการกิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์					4.00			4.00			4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00				
15. โครงการงานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส ***											4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00				
Avg.	9.77		9.62	9.69	9.37		10.0	9.69	10.6	10.6	10.2	10.5	10.6	10.4	10.6	10.1		10.2		10.1

* การแจกแจงแยกรายภาค

** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ 1

*** เป็นโครงการเฉพาะภาคใต้

**** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ 3

- ค่าความเสี่ยงไม่สัมพันธ์กับค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการเศรษฐกิจการค้าจังหวัด	3.25			3.25	2.00			2.00	4.33				5.50				3.77			3.77
2. โครงการพัฒนามาตรฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์การเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการของศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด *																	4.00			4.00
3. โครงการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) *																	9.00			9.00
4. โครงการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมท่องเที่ยว *																	4.00			4.00
5. โครงการยกระดับนวัตกรรม ** •			9.00	9.00			9.00	9.00			12.0	12.0			10.0					10.0
6. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารฮาลาลและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แม่บ้านเกษตรกรภาคใต้ *** •													5.00				5.00			5.00
7. โครงการยกระดับฝีมือและศักยภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรม	5.73			5.73	4.45			4.45	4.93				5.00				5.03			5.03

* การแจกแจงแยกรายภาค

** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ 1

*** เป็นโครงการเฉพาะภาคใต้

**** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ 3

• ค่าความเสี่ยงไม่สัมพันธ์กับค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
8. โครงการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม cluster	1.00			1.00	1.50			1.50								3.00	1.25		3.00	2.13
9. โครงการประเมินศักยภาพผู้ผลิตชุมชนและท้องถิ่นโดยใช้มาตรฐานระบบการจัดการสินค้าชุมชน (มจก.)			1.00	1.00	5.33			5.33			4.00	4.00	5.00				5.17		2.50	3.84
10. การสร้างและพัฒนาบุคลากรรุ่นใหม่	2.15			2.15	2.00			2.00	4.00			4.00	4.00				3.04			3.04
11. โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐาน	4.00			4.00	3.50			3.50	6.00			6.00	6.00				4.88			4.88
12. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาใช้หัวदन	2.82			2.82	9.00			9.00	2.00			2.00	2.00				3.96			3.96
13. โครงการกิจกรรมเร่งรัดขยายทางสายประธานให้เป็น 4 ช่องจราจร (ระยะที่ 2)	4.00			4.00	3.00			3.00	4.00			4.00	3.00				3.50			3.50
14. โครงการกิจกรรมสนับสนุนยุทธศาสตร์โลจิสติกส์					1.00			1.00					1.00				1.00			1.00
15. โครงการงานก่อสร้างต่อเติมความยาวทางวิ่งท่าอากาศยานนราธิวาส ***													9.50				9.50			9.50
Avg.	3.28		5.00	4.14	3.53		9.00	6.27	4.21		8.00	6.11	4.60		3.00	3.80	3.90		6.25	5.08

* การแจกแจงแยกรายภาค

** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงรอบที่ 1

*** เป็นโครงการเฉพาะภาคใต้

**** ไม่มีค่าดัชนีความเสี่ยงในรอบที่ 3

- ค่าความเสี่ยงไม่สัมพันธ์กับค่าความเข้มแข็งตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
ภายใต้นโยบายความมั่นคงของรัฐ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว	16.00			16.00	16.00			16.00	16.00			16.00	16.00			16.00	16.00			16.00
Avg.	16.00			16.00	16.00			16.00	16.00			16.00	16.00			16.00	16.00			16.00

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน
ภายใต้นโยบายความมั่นคงของรัฐ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการจัดระบบและควบคุมการทำงานของแรงงานต่างด้าว	6.36			6.36	7.09			7.09	7.60			7.60	6.40			6.40	6.86			6.86
Avg.	6.36			6.36	7.09			7.09	7.60			7.60	6.40			6.40	6.86			6.86

ว่าง

กลุ่มโครงการ

เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญา

แนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง
ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	9.61	5.80		7.71	9.61	5.80		7.71	9.61	5.80		7.71	9.61	5.80		7.71	9.61	5.80		7.71
2. ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน	12.0			12.0				12.0	12.0			12.0	12.0			12.0	12.0			12.0
3. พัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	9.00			9.00	9.00			9.00	9.00			9.00	9.00			9.00	9.00			9.00
4. ส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	1.88	1.31	3.13	2.10	5.56	5.10	6.12	4.44	1.00	1.96	2.29	1.75	7.75	3.23	4.50	5.16	4.05	2.90	4.01	3.65
5. อนุรักษ์พลังงานในวัด	11.5		12.5	12.0	14.8		12.0	11.2	12.5			12.5	9.50		9.00	9.25	12.0		11.1	11.6
6. จัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน 162 ชุมชน	14.3	16.0	16.0	15.4	11.6	10.7	10.4	10.6	12.7			12.7	11.7			11.7	12.6	13.3	13.2	13.0
7. ขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนสนองพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง	14.6		13.6	14.1	8.77		7.20	7.98	13.6			13.6	3.17		4.00	3.58	10.0		8.29	9.17
Avg.	10.4	7.70	11.3	9.82	10.2	7.21	8.93	8.78	10.0	3.88	2.29	5.41	8.97	4.52	5.83	6.44	9.92	7.35	9.17	8.81

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง
ภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. ขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	3.00	2.93		2.97	3.00	2.57		2.79	2.67	2.89		2.78	2.18	2.18		2.18	2.71	2.64		2.68
2. ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชน	4.47			4.47	2.00			2.00	3.37			3.37	1.00			1.00	2.71			2.71
3. พัฒนาเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	2.33			2.33	4.00			4.00	2.53			2.53	1.36			1.36	2.56			2.56
4. ส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.94	1.38		1.75	1.00	1.00	1.00	1.00	2.25	1.62	2.50	2.12	1.55	1.25	1.61	1.47
5. อนุรักษ์พลังงานในวัด	4.33		5.67	5.00	9.00			9.00	1.00		1.00	1.00	4.00			4.00	4.58		3.33	3.96
6. จัดทำแผนพลังงานในระดับชุมชน 162 ชุมชน	3.33	4.00	3.61	3.65	5.70			5.70	1.00			1.00	6.20			6.20	4.06	4.00	3.61	3.89
7. ขยายผลเพื่อการจัดทำแผนพลังงานชุมชนของพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง	3.48		3.23	3.36	8.11			8.11	1.42	7.50	1.00	3.31	1.00			1.00	3.50	7.50	2.11	4.37
Avg.	3.13	2.64	3.38	3.05	4.82	1.98	1.94	2.91	1.86	3.80	1.00	2.22	2.57	1.90	2.50	2.32	3.10	3.85	2.67	3.20

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง
ภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม			
	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	Avg.
ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง บนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ	12.00			12.00	16.00		16.00	17.60		17.60	16.00		16.00	15.40		15.40

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการเพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง
ภายใต้นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

โครงการ	ภาคเหนือ			ภาคกลางและภาคตะวันออก			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคใต้			ภาพรวม			
	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	K	P	N	Avg.
ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง บนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ	3.50			3.50	1.00		1.00	2.00		2.00	1.00		1.00	1.88		1.88

กลุ่มโครงการ

ด้านการดูแลคุณภาพชีวิต

ผู้ด้อยโอกาส

ชุดข้อมูลค่าดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส
ภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประกอบการรายราย (ก.แรงงาน)	12.00		12.00	12.00	12.00		12.00	12.00	12.00		12.00	12.00	12.00		12.00	12.00			12.00	12.00
2. โครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ (ก.การพัฒนาสังคมฯ)	7.03	1.96	3.65	4.21	5.90	2.91	4.79	4.53	2.78	2.49	4.49	3.25	5.32	5.23	4.78	5.11	5.26	3.15	4.43	4.28
3. โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (คาราวานเสริมสร้างเด็ก) (ก.การพัฒนาสังคมฯ)	5.37	6.12	4.08	5.19	5.67	5.00	4.69	5.12	3.99	3.56	4.46	4.00	5.42	4.80	4.63	4.95	5.11	4.87	4.47	4.82
4. โครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพัสดุ (ก.การคลัง)	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50
5. โครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้รายราย (ก.การคลัง)	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50	10.50			10.50
รวมเฉลี่ย	9.08	4.04	6.58	6.57	8.91	3.95	7.16	6.67	7.95	3.02	6.98	5.98	8.75	5.01	7.14	6.97	8.67	4.01	6.96	6.54

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการด้านการดูแลคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส
ภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการจ้างงานเร่งด่วนและพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านอาชีพแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ (ก.แรงงาน)	4.00		4.00	4.00	4.00		4.00	4.00	4.00		4.00	4.00	4.00		4.00	4.00		4.00	4.00	4.00
2. โครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ (ก.การพัฒนาสังคมฯ)	2.04	1.01	1.00	1.35	2.96	2.22	2.99	2.72	1.11	1.02	1.30	1.14	3.21	2.26	1.30	1.14	2.33	1.32	1.86	1.84
3. โครงการเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเสริมสร้างความรู้และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่เหมาะสม (การวางแผนสร้างเด็ก) (ก.การพัฒนาสังคมฯ)	1.63	1.36	1.58	1.52	3.17	3.08	1.90	2.72	1.27	1.25	1.38	1.30	3.14	3.52	1.64	2.77	2.30	2.30	1.63	2.08
4. โครงการบ้านมั่นคงในพื้นที่ราชพฤกษ์ (ก.การคลัง)	1.00			1.00	1.00			1.00	1.00			1.00	1.00			1.00	1.00			1.00
5. โครงการจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้กับผู้รายได้น้อย (ก.การคลัง)	2.67			2.67	2.16			2.16	3.05			3.05	2.29			2.29	2.54			2.54
รวมเฉลี่ย	2.27	1.18	2.19	1.88	2.66	2.65	2.96	2.76	2.09	1.13	2.23	1.82	2.73	2.89	2.31	2.64	2.43	1.81	2.50	2.25

ว่าง

กลุ่มโครงการ

ด้านการป้องกัน ปราบปราม

และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการด้านการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด* (ก.ICT)		20.00		20.00													20.00			20.00
2. งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 (ก.ยุติธรรม)	14.08	16.94	16.94	15.99	14.89	16.11	16.75	15.92	14.67	18.86	18.86	17.46	16.08	16.13	15.00	15.74	14.93	17.01	16.8	16.28
3. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ก.สาธารณสุข)	12.00		10.91	11.46	11.32		10.28	10.80	11.44			10.82	11.13		13.71	13.86	12.19		11.4	11.81
4. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ประจำปี 2551**																				
AVG.	13.04	18.47	13.93	15.15	13.11	16.11	13.52	14.24	13.06	18.86	14.84	15.59	15.04	16.13	14.36	15.18	13.56	18.51	14.1	15.41

* ตรวจติดตามเฉพาะภาคเหนือ (เขตตรวจราชการที่ 15)

** ไม่มีการตรวจติดตามในรอบที่ 1 (เพิ่มใหม่ตามมติที่ประชุมหารือ สน.ผด.กระทรวง เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2551)

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการด้านการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
ภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติด* (ก.ICT)		1.00		1.00													1.00			1.00
2. งานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดตาม พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 (ก.ยุติธรรม)	9.80	9.92	9.92	9.88	10.34	10.50	10.50	10.45	10.90	11.14	11.14	11.06	10.56	12.11	11.64	11.44	10.40	10.92	10.80	10.71
3. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ก.สาธารณสุข)	8.06			8.06	8.12			8.12	9.16			9.16	12.00			12.00	9.34			9.34
4. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำปี 2551** (ก.มหาดไทย)	7.94	6.53	9.00	7.82	7.40	5.56	7.46	6.81	7.11	5.74	8.53	7.13	7.29	6.57	8.57	7.48	7.44	6.10	8.39	7.31
AVG.	8.60	5.82	9.46	6.69	8.62	8.03	8.98	8.46	9.06	8.44	9.84	9.12	9.95	9.34	10.11	10.30	9.06	6.01	9.60	8.22

* ตรวจติดตามเฉพาะภาคเหนือ (เขตตรวจราชการที่ 15)

** ไม่มีการตรวจติดตามในรอบที่ 1 (เพิ่มใหม่ตามมติที่ประชุมหารือ ทน.ผด.กระทรวง เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2551)

ว่าง

กลุ่มโครงการ

ด้านการป้องกันและควบคุมโรค

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 1
กลุ่มโครงการด้านการป้องกันและควบคุมโรค
ภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาดส	12.18		11.69	11.93	12.56		12.08	12.32	11.71		11.63	11.67	10.50		12.24	11.37	11.74		11.91	11.82
2. โครงการป้องกันและแก้ไขการระบาดของใช้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก	10.76		15.82	13.29	12.14		14.95	13.55	10.33		13.83	12.08	10.07		9.43	9.75	10.83		13.51	12.17
3. โครงการป้องกัน ควบคุมและแก้ไขปัญหาดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง	15.47		15.75	15.61	12.91		14.78	13.85	13.17		12.88	13.02	10.36		13.43	11.89	12.98		14.21	13.59
4. โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	10.85		12.09	11.47	14.12		15.00	14.56	14.09		14.01	14.05	13.96		16.00	14.98	13.26		14.27	13.77
5. โครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและเผยแพร่ความรู้ป้องกันสังคม			14.67	14.67			19.00	19.00			13.60	13.60			20.00	20.00			16.82	16.82
6. โครงการดูแลสุขภาพพนักงานนักเรียนเพื่อสนองพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	16.00		16.00	16.00	16.00		16.00	16.00	16.00		16.00	16.00	16.00		15.43	15.71	16.00		15.86	15.93
Avg.	13.05		14.33	13.69	13.03		15.08	14.06	13.06		13.66	13.36	12.69		14.65	13.67	12.96		14.43	13.69

ชุดข้อมูลดัชนีความเสี่ยง รอบที่ 3
กลุ่มโครงการด้านการป้องกันและควบคุมโรค
ภายใต้นโยบายด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

โครงการ	ภาคเหนือ				ภาคกลางและภาคตะวันออก				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				ภาคใต้				ภาพรวม			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.
1. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาดัล	8.63		8.45	8.54	10.20		9.83	10.02	8.77			9.17	8.97			9.12	9.13			9.12
2. โครงการป้องกันและแก้ไขการระบาด ของใช้หวัดใหญ่และไข้หวัดนก	8.59		7.67	8.13	8.19		8.50	8.35	8.83			8.40	8.62			8.14	8.32			8.23
3. โครงการป้องกัน ควบคุมและแก้ไข ปัญหาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง	8.33		6.81	7.57	8.70		9.95	9.33	7.50			8.52	8.01			8.61	8.01			8.31
4. โครงการระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน	8.84		8.92	8.88	10.68		12.20	11.44	8.02			8.05	8.03			10.21	9.51			9.86
5. โครงการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคและ เผยแพร่ความรู้ป้องกันสังคม			7.91	7.91			11.18	11.18				7.20	7.20			9.57				9.57
6. โครงการดูแลสุขภาพนักเรียนเพื่อสนอง พระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	11.08		11.38	11.23	14.83		9.58	12.21	13.33			15.00	14.17			11.29	12.53			11.91
Avg.	9.09		8.52	8.71	10.52		10.21	10.42	9.29			9.39	9.17			9.49	9.50			9.49

ว่าง

ภาคผนวกที่ ๓

ค่าดัชนีความเสี่ยงจากการติดตาม
ประเมินผล ในรอบที่ ๑ และรอบที่ ๓
ของโครงการภายใต้นโยบายรัฐบาล
แต่ละด้าน

ภารกิจ/กลุ่มโครงการ	นโยบายรัฐบาล																							
	นโยบายเร่งด่วน				นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต				นโยบายเศรษฐกิจ				นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				นโยบายความมั่นคงของรัฐ				นโยบายการบริหารจัดการที่ดี			
	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.	K	P	N	Avg.				
1. ภารกิจคุณภาพชีวิตที่ส่วนราชการ ถ่ายโอนให้แก่ อบท.																								
2. กลุ่มโครงการด้านการให้บริการ ขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน					9.20	11.0	8.50	9.57	2.34	1.00	1.00	1.45					12.6	12.8	11.9	12.4				
3. กลุ่มโครงการด้านการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม													10.2	9.00	11.0	10.1								
4. กลุ่มโครงการด้านการเพิ่มขีด ความสามารถทางการแข่งขัน					4.22		3.88	4.05	10.0		10.2	10.1				16.0								
5. กลุ่มโครงการขับเคลื่อนปรัชญา แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง									9.92	7.35	9.17	8.81	15.4											
6. กลุ่มโครงการเพื่อการดูแล คุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส					8.67	4.00	6.96	6.54																
7. กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด	13.5	18.1	14.1	15.2																				
8. กลุ่มโครงการเพื่อการป้องกัน และควบคุมโรค					12.9		14.4	13.7																
ภาพรวมนโยบาย	13.5	18.1	14.1	15.2	8.76	7.50	8.44	8.24	7.43	4.18	6.79	6.13	12.8	9.00	11.0	10.9	16.0	16.0	12.8	11.9	12.4			

ว่าง

ภาคผนวกที่ ๔

รายชื่อผู้ตรวจราชการ
ที่ร่วมตรวจราชการแบบบูรณาการ
เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

รายชื่อผู้ตรวจราชการที่ร่วมตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ ตามนโยบายของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

จำแนกตามหน่วยงาน/กระทรวงต้นสังกัด ดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี

๑.๑	นายธีรภัทร	สันติเมทนีดล
๑.๒	นายพันธุ์ชัย	วัฒนชัย
๑.๓	นายวชิระ	เพ่งผล
๑.๔	นายพุทธิศักดิ์	นามเดช
๑.๕	นายจตุรงค์	ปัญญาดี
๑.๖	นายระพีพันธุ์	สริวัฒน์
๑.๗	นายชัชทอง	โอภาสศิริวิทย์
๑.๘	นายกมล	สุขสมบูรณ์
๑.๙	นายวิบูลย์ศักดิ์	สุทนต์กิตติ
๑.๑๐	นางปราณี	สริวัฒน์
๑.๑๑	นายดุสิต	สินเจิมศิริ
๑.๑๒	พล.ต.ท.กฤษณะ	ผลอนันต์
๑.๑๓	นายกิตติ	ลิ้มชัยกิจ

๒. กระทรวงการคลัง

๒.๑	นางสิริสุข	พิศลยบุตร
๒.๒	นางเบญจา	หุสยเจริญ
๒.๓	นายนิศ	ชัยสุตร
๒.๔	นายเทวัญ	วิจิตรกุล
๒.๕	นายเชิดชัย	จันทร์ระภา

๓. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๓.๑	นายปรีดี	โชติช่วง
๓.๒	นายเสกสรร	นาควงศ์

๔. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

๔.๑	นายสุรเดช	ฉายะเกษตริน
๔.๒	นางสาวชะไม	สงวนพันธุ์
๔.๓	นางอุบล	หลิมสกุล
๔.๔	นายสุภาชัย	สวระจรัส
๔.๕	นายสุภาฤกษ์	หงษ์ภักดี
๔.๖	นางขวัญเมือง	บวรอัศวกุล

๕. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๕.๑	นายธวัชชัย	สำโรงวัฒนา
๕.๒	นายไพโรจน์	ลิ้มจำรูญ
๕.๓	นายทองพล	พนาวงศ์
๕.๔	นายสิงห์ทอง	ชินวรรังสี
๕.๕	นางสาวฉวีวรรณ	เลี้ยววิจักขณ์
๕.๖	นายชวลิต	ชูขจร
๕.๗	นายสุวัฒน์	จันทร์ปรณิก
๕.๘	นายสมชาย	ชาญณรงค์กุล
๕.๙	นายอรรถ	อินทลักษณ์
๕.๑๐	นายเฉลิมพร	พิรุณसार
๕.๑๑	นายชลิต	ดำรงศักดิ์
๕.๑๒	นายจักรี	สุจิตธรรม

๖. กระทรวงคมนาคม

๖.๑	นายถวัลย์รัฐ	อ่อนศิระ
๖.๒	นายระพีพันธ์	จารุดุล
๖.๓	นายไมตรี	ศรีนราวัฒน์
๖.๔	นางภาวสุทธิ์	จึงอนุวัตร
๖.๕	นายเอนก	อัมระपाल
๖.๖	นายบรรเจิด	อภินิเวศ

๗. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑	นางอรพินท์	วงศ์ชุมพิศ
๗.๒	นายวิรัตน์	ขาวอุปถัมภ์
๗.๓	นายปรีชา	จันทร์ศิริตานนท์
๗.๔	นางพรทิพย์	ปิ่นเจริญ
๗.๕	นายอดิศักดิ์	ทองไข่มุกด์

๘. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๘.๑	นายธนาวัฒน์	ศิริปะชะนะ
-----	-------------	------------

๙. กระทรวงพลังงาน

๙.๑	นายสุชาติ	จันลาวงศ์
๙.๒	นายนเรศ	สัตยารักษ์
๙.๓	นายพีรพล	สาครินทร์
๙.๔	นายอำนาจ	ทองสถิตย์

๑๐. กระทรวงพาณิชย์

๑๐.๑	นางพิมพ์พรรณ	ชาญศิลป์
๑๐.๒	นางปราณี	ภาชีผล
๑๐.๓	นางอรสา	มั่นคงขันตวงค์
๑๐.๔	นางนันท์วัลย์	ศกุนตนาค
๑๐.๕	นายกฤษฎา	เปี่ยมพงศ์สานต์
๑๐.๖	นายกรณรงค์	ฤทธิ์ฤทัย

๑๑. กระทรวงมหาดไทย

๑๑.๑	นายเสนอ	จันทรา
๑๑.๒	นายกิตติพงษ์	สุนานันท์
๑๑.๓	นายพลวัต	ชยานุวัตร
๑๑.๔	นายเชิดพันธ์	ณ สงขลา
๑๑.๕	นายก้องเกียรติ	อัครประเสริฐกุล
๑๑.๖	นายธนเชก	อัศวานุวัตร
๑๑.๗	นายศุภชัย	ยุวบูรณ์
๑๑.๘	นายสุกิจจา	กรุณานนท์
๑๑.๙	นายทองทวี	พิมพ์เสน
๑๑.๑๐	นายเรีงศักดิ์	มหาวิจิตรชัยมนตรี
๑๑.๑๑	นายวิญญู	ทองสกุล
๑๑.๑๒	นายสมศักดิ์	เลิศบรรณพงษ์

๑๒. กระทรวงยุติธรรม

๑๒.๑	นายแพทย์วิสัย	พฤกษ์วัน
๑๒.๒	นางชูจิรา	กองแก้ว
๑๒.๓	นายสิริวัตร	จันทร์รัฐ
๑๒.๔	นายวีระยุทธ	สุขเจริญ
๑๒.๕	พ.ต.อ.โกะวิบูลย์	โปตระนันท์
๑๒.๖	นางสาวกัญญานุช	สอทิพย์

๑๓. กระทรวงแรงงาน

๑๓.๑	นายปั่น	วรรณพินิจ
๑๓.๒	นางอัมพร	นิติสิริ
๑๓.๓	นายพิชัย	เอกพิทักษ์ดำรง
๑๓.๔	นายทรงศักดิ์	คันตะโยธิน

- ๑๓.๕ นายสุเทพ ชุ่มสมัย
๑๓.๖ นายจีรศักดิ์ สุกนธชาติ

๑๔. กระทรวงวัฒนธรรม

- ๑๔.๑ นายอารักษ์ สังหิตกุล
๑๔.๒ นางปรีศนา พงษ์ทัตศิริกุล
๑๔.๓ นางโสมสุดา ลียะวณิช

๑๕. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

- ๑๕.๑ นางกอบแก้ว อัครคุปต์
๑๕.๒ นางรุ่งอรุณ วัฒนวงศ์

๑๖. กระทรวงศึกษาธิการ

- ๑๖.๑ นายสุรเทพ ตันประเสริฐ
๑๖.๒ นางรุ่งเรือง สุขหาภิรมย์
๑๖.๓ นางเบญจา ชลธาร์นนท์
๑๖.๔ นายอมิชาติ จีระวุฒิ
๑๖.๕ นายเฉลิมชัย อยู่เสมารักษ์
๑๖.๖ นายประเสริฐ แก้วเพชร
๑๖.๗ นายนิวัตร นาคะเวช
๑๖.๘ นายอนุสรณ์ ไทยเดชา
๑๖.๙ นายสุนันท์ เทพศรี
๑๖.๑๐ นายชอบ ลีชอ
๑๖.๑๑ นางสาวอรรณณ สุนทรชัย
๑๖.๑๒ นายศิลปชัย หอมทรัพย์
๑๖.๑๓ นายสมบัติ สุวรรณพิทักษ์
๑๖.๑๔ นางปรียานุช จริยวิทยานันท์

๑๗. กระทรวงสาธารณสุข

- ๑๗.๑ นายแพทย์ทงสรรพ สุทธธรรม
๑๗.๒ นายแพทย์สถาพร วงษ์เจริญ
๑๗.๓ นายแพทย์พรเทพ ศิริวรังสรรค์
๑๗.๔ ดร.กาญจนา กาญจนสินธุ์
๑๗.๕ นายแพทย์นรา นาควัฒนากุล
๑๗.๖ นายแพทย์ศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล
๑๗.๗ นายแพทย์บุญเลิศ ลิ้มทองกุล

๑๗.๘	นายแพทย์นิทัศน์	รายยว
๑๗.๙	นายแพทย์ชูวิทย์	ลิขิตยงวรา
๑๗.๑๐	นายแพทย์สมยศ	ดีรัมย์
๑๗.๑๑	นายแพทย์ณรงค์	ฉายากุล
๑๗.๑๒	นายแพทย์ธงชัย	เต็มประสิทธิ์
๑๗.๑๓	นายแพทย์ณรงค์	สหเมธาพัฒน์

๑๘. กระทรวงอุตสาหกรรม

๑๘.๑	นายวิม	รุ่งกรุต
๑๘.๒	นายอาทิตย์	วุฒิกะโร
๑๘.๓	นายประเสริฐ	ตปนียางกูร
๑๘.๔	นายอนันต์	สุวรรณपाल
๑๘.๕	นายโกศล	รังษี
๑๘.๖	นายประพัฒน์	วนาพิทักษ์

ภาคผนวกที่ ๕

รายชื่อคณะทำงานจัดทำรายงาน
ผลการตรวจราชการแบบบูรณาการ
เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
ของผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
และผู้ตรวจราชการกระทรวง

รายชื่อคณะทำงานจัดทำรายงานผลการตรวจราชการ
แบบบูรณาการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑
(Annual Inspection Report)
ของพุทธตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และพุทธตรวจราชการกระทรวง

นายจตุรงค์ บัญญาดีลัก	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี	
นายจำรัส ศักดิ์จิรพาพงษ์	ประธานคณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
ดร.อรัญ ไสตถิพันธุ์	รองประธานคณะทำงาน
หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คณะทำงาน
หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบและประเมินผล	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาระบบตรวจสอบ	
สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักตรวจและประเมินผล	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการ	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักตรวจและประเมินผล	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการและประเมินผล	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	
หัวหน้าสำนักผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการกลุ่มงานตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	คณะทำงาน
ผู้อำนวยการกองตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	คณะทำงาน
นายธรรร นาคเสน เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักตรวจและประเมินผล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	คณะทำงาน

นางสาวจรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว	คณะทำงาน
นางพานิ เบญจกุล เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	
นางเอี่ยมพร ทองศิริ ผู้อำนวยการส่วนแผนและข้อมูลการตรวจราชการ	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
นายไชยณรงค์ ต้นสุภาพ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
นายไพบูลย์ ดอนศรีจันทร์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว	คณะทำงาน
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
นายวิบูลย์ ไควตระกูล หัวหน้าฝ่ายที่ ๑	คณะทำงาน
ส่วนแผนและข้อมูลการตรวจราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	และเลขานุการร่วม
นางอารีย์ ทีชะพันธุ์ หัวหน้าฝ่ายที่ ๒	คณะทำงาน
ส่วนแผนและข้อมูลการตรวจราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	และเลขานุการร่วม
นางสาวจันทร์วิไล อยู่เจริญ หัวหน้าฝ่ายที่ ๓	คณะทำงาน
ส่วนแผนและข้อมูลการตรวจราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	และเลขานุการร่วม

ทีมงานฝ่ายเลขานุการ

นางสาววรพรรณ เลิศไกร	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘ ว
นายณรงค์ฤทธิ์ ลีดีศรี	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางสาวธิดานันท์ สุขมาก	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางนลินี มหาพันธ์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางผ่องศรี ลาอุณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นายอนุ แยมแสง	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางสาวฐิติกานต์ นิรามัย	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางแถมกาญจน์ อุ่นนันทาค	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางสาวบุญศรี สุวรรณกำเนิด	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางเบญจวรรณ ธนะปัทม์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางสาวศศิภาณุ เรืองตระกูล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๖ ว
นางสาวธิดารัตน์ ดวงเด่นมาก	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕
นางสาวผกาพรรณ นันทรัตน์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕
นางสาวประสานสุข รอดสุวรรณ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕
นางสาวภัทรกมล วณเมธาวี	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕
นายมณูศักดิ์ นวลจันทร์	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
นายอิศเรศ โสมนัส	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เลขที่ ๑ ถนนพิษณุโลก แขวงจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ : ๐-๒๒๘๒-๕๓๖๔